

The sweetest Children!
Manmana Bava! Mathyaji Bava!
Daily Murli Gujarathi
July 2021

“ મીઠા બાળકો - બેગર (કંગાળ) થી પ્રિન્સ (રાજકુમાર) બનવાનો આધાર પવિત્રતા છે , પવિત્ર બનવાથી જ પવિત્ર દુનિયાની રાજાઈ મળે છે ”

પ્રશ્ન :- આ પાઠશાળા નો કયો પાઠ તમને મનુષ્ય થી દેવતા બનાવી દે છે?

ઉત્તર :- તમે આ પાઠશાળા માં રોજ આજ પાઠ ભણો છો કે આપણે શરીર નથી આત્મા છીએ. આત્મ-અભિમાની બનવાથી જ તમે મનુષ્ય થી દેવતા, નર થી નારાયણ બની જાઓ છો. આ સમયે બધાં મનુષ્ય માત્ર પુજારી અર્થાત્ પતિત દેહ-અભિમાની છે એટલે પતિત-પાવન બાપ ને પોકારતાં રહે છે.

ગીત :- છોડ ભી દે આકાશ સિંહાસન ...

ઓમ્ શાંતિ ! બાળકો જાણે છે કે આ ઓમ્ શાંતિ કોણે કહ્યું? કયાં બાળકો? આત્માઓ જાણે છે કે ઓમ્ શાંતિ કોની આત્માએ કહ્યું? પરમપિતા પરમાત્માએ કહ્યું. બાળકો જાણે છે કે મનુષ્યની આત્માએ નથી કહ્યું, આ પરમપિતા પરમાત્મા શિવે કહ્યું. એ સર્વ નાં બાપ ઊંચે થી ઊંચા છે. હવે ગીત માં સાંભળ્યું ભારત પર ખૂબ માયા નો પડછાયો પડેલો છે. ખુબ પતિત બની ગયાં છે એટલે પોકારે છે કે હેં પતિત-પાવન ફરીથી આવો, પાવન બનાવવાં. આત્મા જ બોલાવે છે પોતાનાં બાપ ને, જેમને ભગવાન કહે છે. કહે છે એ જ પતિત-પાવન છે. એક ની જ મહિમા થાય છે. એ છે બધી આત્માઓનાં બેહદ નાં બાપ. અહીંયા બધાં પતિત બની ગયાં છે ત્યારે પોકારે છે - હેં પરમપિતા પરમાત્મા. એ જ જ્ઞાન નાં સાગર પણ છે, પતિત-પાવન પણ છે. એ પિતા પણ છે તો શિક્ષક પણ છે કારણ કે જ્ઞાન સાગર પણ છે, વર્લ્ડ ઓથોરિટી (સત્તા) પણ છે. બધાં વેદો, શાસ્ત્રો, ગ્રંથો ને જાણવાવાળા પણ છે. એમને કહે જ છે નોલેજકુલ. તો આ સમયે બધાં પારલૌકિક બાપ ને પોકારે છે કારણ કે બધાં દુઃખી છે. કહે છે - ગોડફાધર. એમનું નામ પણ જોઈએ ને. એમનું નામ ગવાયેલું છે શિવબાબા. એ જ ઊંચે થી ઊંચા જ્ઞાન નાં સાગર, સુખ નાં સાગર, શાંતિ નાં સાગર છે. આ મનુષ્યની આત્મા પોતાનાં બાપની મહિમા કરે છે. ઊંચે થી ઊંચી આત્મા કોની છે? પરમપિતા પરમાત્મા ની. એ છે પરમ, પતિત મનુષ્ય એમને યાદ કરે છે. સતયુગ માં જ્યારે પાવન ભારત હતું, દેવી-દેવતાઓનું રાજ્ય હતું તો કોઈ પતિત નહોતું. આ છે તમોપ્રધાન દુનિયા અર્થાત્ દુનિયામાં જે મનુષ્ય રહે છે બધાં પાપ આત્માઓ છે. આ જ ભારત પાવન હતું, આ જ ભારત પતિત થઈ ગયું છે. અહીંયાં કળયુગ માં બધાં પતિત છે. તમે જાણો છો જ્ઞાન નાં સાગર, પતિત-પાવન પરમપિતા પરમાત્મા પરમધામ થી આવીને આપણને બ્રહ્માં દ્વારા ભણાવે છે. જરૂર એમને શરીર તો જોઈએ ને. આ વાતો કોઈ શાસ્ત્રો માં નથી. જ્ઞાન નાં સાગર જે ઓથોરિટી છે એ જ બધું જાણે છે. ભારતમાં ચિત્ર પણ દેખાડે છે વિષ્ણુની નાભી થી બ્રહ્માં નીકળ્યાં, એમનાં હાથ માં શાસ્ત્ર આપે છે. હમણાં વિષ્ણુ કોઈ બધાં શાસ્ત્રોનો સાર નથી સંભળાવતાં. પરમપિતા પરમાત્મા જ્ઞાન નાં સાગર બ્રહ્માં દ્વારા બધાં શાસ્ત્રોનો સાર સમજાવે છે. બ્રહ્માં, વિષ્ણુ, શંકર નાં પણ એ રચયિતા છે. બ્રહ્મા ને કે વિષ્ણુ ને જ્ઞાન નાં સાગર નહીં કહેશે. શંકર ની તો વાત જ છોડી દો. હમણાં જ્ઞાન નાં સાગર કોણ? નિરાકાર ઊંચે થી ઊંચા પરમાત્મા જ પતિત-પાવન છે. આ મહિમા છે એ પરમપિતા પરમાત્મા ની. અહીંયા પણ આત્માની જ મહિમા થાય છે. આત્મા જ શરીર દ્વારા કહે છે - હું પ્રેસિડન્ટ છું, હું બેરિસ્ટર છું, હું ફ્લાણો મિનિસ્ટર છું. આત્મા જ પદ લે છે. શરીર દ્વારા આત્મા કહે છે હું એક શરીર છોડી બીજું લઉં છું. આ સમયે જ્યારે બાપ આવે છે, કહે છે બાળકો આત્મ-અભિમાની બનો. હું તમારો બાપ આવેલો છું - તમને આ જ પાઠ ભણાવવાં. આ પાઠશાળા છે - મનુષ્ય થી દેવતા, નર થી નારાયણ, નારી થી લક્ષ્મી બનવાની. બાપ ને બધી આત્માઓ બોલાવે છે કે હેં પરમપિતા પરમાત્મા.... હવે નિરાકારી દુનિયાથી સાકારી દુનિયામાં આવો. રૂપ બદલો. તમે નિરાકારી આત્માઓ તો જ્યારે શરીરમાં આવો છો તો ગર્ભ માં આવો છો, પુનર્જન્મ લો છો. બાપ સમજાવે છે - તમે ૮૪ જન્મ ગર્ભ થી લીધાં છે. એક શરીર છોડી પછી ગર્ભ માં જાઓ છો, એવી રીતે ૮૪ જન્મ લો છો. હું તો ગર્ભ માં નથી આવતો. ભારતવાસી અસલ માં દેવી-દેવતા ધર્મનાં હતાં. પછી સીડી નીચે ઉતરતાં આવ્યાં, ક્ષત્રિય વર્ણમાં પછી વૈશ્ય, શૂદ્ર વર્ણ માં કળાઓ ઓછી થતી જાય છે. ભારત ૧૬ કળા સંપૂર્ણ હતો પછી ૧૪ કળા બન્યો. ભારતવાસી પોતાનાં જન્મો ને નથી જાણતાં. ૮૪ જન્મ ભારતવાસી જ લે છે. બીજા કોઈ ધર્મ

વાળા ૮૪ જન્મ નથી લેતાં. તમે સ્વદર્શન ચક્રધારી બન્યાં છો, આ જ્ઞાનની વાત છે. સ્વદર્શન ચક્રધારી બનવાથી તમે ચક્રવર્તી મહારાજા બનો છો સ્વર્ગ નાં. તમે સારી રીતે જાણો છો આપણે અહીંયા આવ્યાં છીએ પતિત થી પાવન બનવાં. આ છે જ પતિત દુનિયા. પતિત-પાવન, સર્વનાં સદ્ગતિ દાતા તો એક જ બાપ છે. બધાં એમને જ પોકારે છે. બાપ ને યાદ કરે છે, કૃષ્ણ ને નહીં. કૃષ્ણએ ગીતા નથી સંભળાવી. ગીતા છે સર્વ શાસ્ત્રમઈ શિરોમણી. ભારતની ગીતા કયાં ધર્મ નું શાસ્ત્ર છે? આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ નું. કોણે ગીતા ગાઈ? રાજ્યોગ કોણે શીખવાડ્યો? પરમપિતા પરમાત્મા પતિત-પાવન બાપે. તો આપણી આત્મા જે નિરાકાર હતી, તેમણે હમણાં આ સાકાર શરીર ધારણ કર્યું છે. સાકાર મનુષ્ય ને ક્યારેય ભગવાન નહીં કહેશે. ભલે સતયુગ માં લક્ષ્મી-નારાયણ છે તો પણ ભગવાન નહીં કહેશે. આ તો કરીને ઉપાધિ (શિર્ષક) અપાય છે. કાયદા અનુસાર ભગવાન એક છે. ક્રિયેટર (રચિયતા) ઈઝ વન. બાકી તે છે દેવતાઓ. ૫ હજાર વર્ષની વાત છે. આ લક્ષ્મી-નારાયણનું રાજ્ય હતું, એમને મહારાજા મહારાણી કહેવાતું હતું. ભગવાન મહારાજા નથી બનતાં. એ તો બાપ જ છે જે આવીને ભારતવાસીઓને આવાં દેવી-દેવતા બનાવે છે. હમણાં તો દેવી-દેવતા ધર્મનું કોઈ છે નહીં. આને કહેવાય છે રાવણ સંપ્રદાય કારણ કે રાવણ રાજ્ય છે. રાવણ ને વર્ષે-વર્ષે બાળતાં રહે છે કારણ કે આ જૂનો દુશ્મન છે પરંતુ આને ભારતવાસી જાણતાં નથી. શાસ્ત્રોમાં પણ વર્ણન નથી કે રાવણ કોણ છે. રાવણ ને ૧૦ માથા કેમ દેખાડે છે. આ વાતો ને સારી રીતે સમજવાની છે. મનુષ્ય તો બિલકુલ પથ્થરબુદ્ધિ છે. પારસબુદ્ધિ આ લક્ષ્મી-નારાયણ વગેરે ને કહેશું. પારસનાથ, પારસનાથીની નું રાજ્ય હતું. યથા રાજા-રાણી તથા પ્રજા. ભારત જેવો સુખધામ બીજો કોઈ ખંડ હોતો નથી. જ્યારે ભારત માં સ્વર્ગ હતું તો કોઈ બીમારી, દુઃખ રોગ નહોતાં. સંપૂર્ણ સુખ હતું. ગવાયેલું છે - ઈશ્વર ની મહિમા અપરમપાર છે. એમ ભારતની પણ મહિમા અપરમપાર છે. બધો આધાર પવિત્રતા પર છે. પોકારે પણ એવી રીતે છે, બધાં પતિત છે. પીસ (શાંતિ) નથી, પ્રોસપર્ટી (સમૃદ્ધિ) પણ નથી. હમણાં તમે સમજ્યું છે - આપણે ભારતવાસી સૂર્યવંશી દેવી-દેવતા હતાં પછી ધીરે-ધીરે પતિત બન્યાં છીએ. આને કહેવાય છે મૃત્યુલોક. આને આગ લાગવાની છે. આ છે શિવ જ્ઞાન યજ્ઞ, દુઃખ જ્ઞાન યજ્ઞ પણ કહે છે. મનુષ્ય નામ તો અનેક રાખી દે છે. જ્યાં પણ શિવની મૂર્તિ જુએ છે, તો અનેક ભિન્ન-ભિન્ન નામ રાખી દે છે. એકનાં જ અનેક નામ થી મંદિર બનાવે છે. તો બાપ બેસી સમજાવે છે - જ્ઞાન, ભક્તિ, વૈરાગ્ય. હવે ભક્તિ પૂરી થાય છે, તમને ભક્તિ થી વૈરાગ્ય આવે છે અર્થાત્ આ જૂની દુનિયાથી વૈરાગ્ય છે. આ જૂની દુનિયા વિનાશ થવાની છે.

બાળકો પૂછે છે બાબા અમે પતિત થી પાવન કેવી રીતે બનીએ. કોઈ નવાં આવે છે તો અલાઉ (પરવાનગી) નથી કરાતું. જેમ કોલેજમાં કોઈ નવાં જઈને બેસે તો કંઈ પણ સમજી ન શકે અને કોઈને ખબર જ નથી, મનુષ્ય થી દેવતા કેવી રીતે બની રહ્યાં છે. મનુષ્ય જે પતિત છે તે જ પાવન બને છે. આ સમયે ભારત પણ બેગર (કંગાળ) છે. સતયુગ માં ભારત પ્રિન્સ (રાજકુમાર) હતું. શ્રીકૃષ્ણ સતયુગ નાં પહેલાં નંબર પ્રિન્સ હતાં. એમનામાં બધાં ગુણ છે. રાજ્ય લક્ષ્મી-નારાયણ નું કહેશું. કૃષ્ણ પ્રિન્સ હતાં, રાધે પ્રિન્સેસ (રાજકુમારી) હતી. કૃષ્ણ પ્રિન્સ ની જ મહિમા ગવાય છે - સર્વગુણ સંપન્ન, ૧૬ કળા સંપૂર્ણ..... તેમણે કોઈ ગીતા નથી સંભળાવી. એ તો સતયુગ નાં પ્રિન્સ હતાં. તે પતિત મનુષ્યો ને પાવન બનાવવા માટે ગીતા પાઠ સંભળાવે - આ થઈ નથી શકતું. આ બધાં શાસ્ત્ર છે ભક્તિમાર્ગ નાં. કેટલી શાસ્ત્રોની મહિમા છે. સતયુગ માં કોઈ શાસ્ત્ર, ચિત્ર વગેરે ભક્તિમાર્ગ નાં હોતા જ નથી. ત્યાં તો જ્ઞાનની પ્રાલબ્ધ હોય છે - ૨૧ જન્મોનાં માટે. ફરીથી સતયુગ નું રાજ્ય ભાગ્ય લઈ રહ્યાં છો. ભારતવાસી સતયુગ માં ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં વિશ્વનાં માલિક હતાં, બીજું કોઈ પણ પાર્ટીશન (વિભાજન) વગેરે નહોતું. ૫ હજાર વર્ષની વાત છે. હમણાં કળયુગ નો અંત છે ને. વિનાશ સામે ઉભો છે. ભગવાને આ જ્ઞાન યજ્ઞ રચ્યો છે. પતિત કળયુગ ને પાવન સતયુગ બનાવવાં, તો જરૂર પતિત દુનિયાનો વિનાશ થશે. ગવાયેલું પણ છે બ્રહ્મા દ્વારા આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મની સ્થાપના, તે હવે શિવબાબા બ્રહ્મા દ્વારા કરાવી રહ્યાં છે. તમે હમણાં મનુષ્ય થી દેવતા બની રહ્યાં છો. ગાયે પણ છે પરમપિતા પરમાત્મા બ્રહ્મા દ્વારા સ્થાપના કરાવે છે. એ તો થયાં પ્રજાપિતા, તેમના બધાં બાળકો છે. બરાબર બ્રહ્મા દ્વારા જ સ્વર્ગની સ્થાપના થઈ હતી. આજ થી ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં પણ હું સંગમ પર આવ્યો હતો - તમને આ રાજ્યોગ શીખવાડવાં. કૃષ્ણ નહીં, હું આવ્યો હતો. કૃષ્ણ પતિત દુનિયામાં આવી ન શકે. બાપ જ આવે છે. એ જ સર્વનાં સદ્ગતિ દાતા છે. મનુષ્ય, મનુષ્ય ને સદ્ગતિ આપી નથી શકતાં. યાદ પણ બધાં એક ને જ કરે છે. પરમપિતા પરમાત્મા ક્યાં રહે છે? આપ બાળકો જાણો છો પરમધામ માં રહે છે. તે છે બ્રહ્મ મહત્ત્વ. ત્યાં આત્માઓ પવિત્ર, જેવી રીતે મહાત્માઓ છે. અહીંયા પણ મહાન આત્મા, પતિત આત્મા કહે છે ને. હકીકત માં અહીંયા મહાન આત્મા એક પણ નથી. આત્મા ને જ પાવન

સતોપ્રધાન બનવાનું છે, જ્ઞાન અને યોગ થી નહીં કે પાણી થી. આત્મા જ પતિત બની છે. આત્મામાં જ ખાદ પડે છે. આત્મા જ ગોલ્ડન, સિલ્વર, કોપર, આયરન બને છે. હમણાં આત્માઓ જે પતિત છે તેમને પાવન કોણ બનાવે! સિવાય પરમપિતા પરમાત્મા નાં બીજું કોઈ બનાવી ન શકે. બાપ જ બેસી સમજાવે છે - મામેકમ્ યાદ કરો તો તમારા પાપ ભસ્મ થઈ જશે. જેટલું યાદ કરશો એટલાં પતિત થી પાવન બનશો. મહેનત આમાં છે. જ્ઞાન તો બધું બુદ્ધિમાં છે. આ ચક્ર કેવી રીતે ફરે છે, આપણે ૮૪ જન્મ કેવી રીતે લઈએ છીએ. સતયુગ માં કેટલો સમય રાજ્ય ચાલે છે, પછી રાવણ કેવી રીતે આવે છે! રાવણ છે કોણ! આ પણ કોઈ ને ખબર નથી. ક્યારથી રાવણ ને બાળતાં આવે છે. આ પણ કોઈને ખબર નથી. દરેક વર્ષે બાળે છે. સતયુગ માં તો નહીં બાળશે. હમણાં છે જ રાવણ રાજ્ય. રામ રાજ્ય તો કોઈ સ્થાપન કરી નથી શકતું. આ તો બાપ નું જ કામ છે. પતિત મનુષ્ય તો કરી નથી શકતાં. તે તો બધું વિનાશ થઈ જશે. પતિત દુનિયા જ વિનાશ થવાની છે. સતયુગ માં એક પણ એવું નહીં કહેશે કે હું પતિત-પાવન આવો. તે તો પાવન દુનિયા છે ને. તમે હમણાં જાણો છો કે આ લક્ષ્મી-નારાયણ ને એવાં સ્વર્ગનાં માલિક કોણે બનાવ્યાં. પછી એમણે ૮૪ જન્મ કેવી રીતે લીધાં. આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ વાળાઓએ જ ૮૪ જન્મ લીધાં છે. તે જ આ સમયે શુદ્રવંશી બન્યાં છે. હવે ફરી બ્રાહ્મણ વંશી બનો છો. હમણાં તમે છો બ્રાહ્મણ ચોટી. આ છે ઊંચે થી ઊંચી ચોટી. બ્રહ્મામુખ વંશાવલી બ્રાહ્મણ કુલભૂષણ. હમણાં તમે શિવબાબાનાં બાળકો પણ છો. પૌત્ર-પૌત્રિઓ પણ છો. શિવવંશી પછી બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓ છો. વારસો મળે છે દાદા થી. બાપ કહે છે - મને નિરંતર યાદ કરો. પાવન બનો તો તમે મારી પાસે મુક્તિધામ માં આવી જશો. આ વાતો ને સમજશે એ જ જેમણે કલ્પ પહેલાં સમજ્યું છે. એ તો હજારો છે. કોઈ પૂછે છે, કેટલાં બી.કે. છે? બોલો, હજારો નાં અંદાજ માં છે. આ દેવી ઝાડની વૃદ્ધિ થતી જાય છે. હવે ફરીથી સૈપલિંગ (કલમ) લગાવી રહ્યાં છે - આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ ની કારણ કે દેવતા ધર્મ છે નહીં. બધાં પોતાને હિન્દુ કહેતા રહે છે. બીજા ધર્મો માં કન્વર્ટ (બદલી) થઈ ગયાં છે. ફરી બધાં નીકળી આવશે, આવીને બાપથી વારસો લેશે. તમે આવ્યાં છો બેહદનાં બાપ થી બેહદ નાં સુખ નો વારસો પામવાં અર્થાત્ મનુષ્ય થી દેવતા બનવાં. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. પતિત થી પાવન બનવાનાં માટે જ્ઞાન અને યોગ માં મજબૂત થવાનું છે. આત્મા માં જે ખાદ પડી છે તેને યાદ ની મહેનત થી નીકાળવાની છે.
2. આપણે બ્રહ્માં મુખ વંશાવલી બ્રાહ્મણ ચોટી છીએ આ નશામાં રહેવાનું છે. બ્રાહ્મણ જ વારસા નાં અધિકારી છે કારણ કે શિવબાબા નાં પૌત્ર છે.

વરદાન :- પોતાનાં અનાદિ - આદિ રીયલ રુપ ને રિયલાઈઝ કરવાવાળા સંપૂર્ણ પવિત્ર ભવ આત્માનું અનાદિ અને આદિ બંને કાળનું ઓરીજનલ (સત્ય) સ્વરુપ પવિત્ર છે. અપવિત્રતા આર્ટિફિશલ (બનાવટી), શૂદ્રો ની દેન છે. શૂદ્રો ની વસ્તુ બ્રાહ્મણ યુઝ ન કરી શકે એટલે ફક્ત આ જ સંકલ્પ કરો કે અનાદિ-આદિ રીયલ રુપમાં હું પવિત્ર આત્મા છું, કોઈને પણ જુઓ તો તેનાં રીયલ રુપ ને જુઓ, રીયલ ને રિયલાઈઝ કરો, તો સંપૂર્ણ પવિત્ર બની ફર્સ્ટક્લાસ કે એરકન્ડીશન ની ટિકિટ નાં અધિકારી બની જશો.

સ્લોગન :- પરમાત્મ દુવાઓથી પોતાની ઝોલી ભરપૂર કરો તો માયા સમીપ નથી આવી શકતી.

“ મીઠા બાળકો - હમણાં સુધી તમે સાંભળેલી - સંભળાવેલી વાતો પર ચાલતાં આવ્યાં , હવે બાપ તમને ડાયરેક્ટ સંભળાવીને આપ સમાન નોલેજકુલ બનાવે છે ”

પ્રશ્ન :- સારા પુરુષાર્થી બાળકો ની નિશાની તથા એમની અવસ્થા નું ગાયન શું છે?

ઉત્તર :- સારા પુરુષાર્થી બાળકો - મધર, ફાધર (માત-પિતા) ને પૂરે-પૂરું ફોલો (અનુસરણ) કરશે. પોતાનાં જીવન પર તરસ ખાશે. પૂરે-પૂરું અટેન્શન (ધ્યાન) રાખશે. થોડો પણ સમય કાઢી બાબા ની યાદ માં જરૂર બેસશે. એમની અવસ્થા નું ગાયન છે - અચળ, અડોલ, સ્થિર. એમને જ મહાવીર કહેવાય છે.

ગીત :- ભોલેનાથ સે નિરાલા.....

ઓમ શાંતિ ! ભક્તિમાર્ગ માં દુનિયા ફક્ત ગાયે છે. આપ બાળકો હમણાં સમજો છો-ભક્તિમાર્ગ માં આપણે પણ ગાતાં હતાં. હવે એ જ ભોળાનાથ સમ્મુખ છે, ભોળાનાથ અક્ષર ભક્તિમાર્ગ નો છે. જ્ઞાનમાર્ગ નો અક્ષર છે શિવબાબા. તમે સમજો છો અનાદિ બન્યો-બનેલ ડ્રામા-પ્લાન અનુસાર હમણાં સંગમયુગ પર બાપે આવીને આપણાથી આ પુરુષાર્થ કરાવવાનો જ છે. કલ્પ-કલ્પ આ પુરુષાર્થ કરાવતાં આવ્યાં છે. કેટલો સમય આપ બાળકોએ ભક્તિ કરી છે, આ પણ સિદ્ધ કરી બતાવે છે. જેમણે પહેલાં-પહેલાં ભક્તિ શરૂ કરી છે તે જ આવીને જ્ઞાન લેશે અને પછી સૂર્યવંશી બનશે. સતયુગ માં ફક્ત એક લક્ષ્મી-નારાયણ તો નથી આવતાં. એમની રાજધાની પણ છે ને. એને કહેવાય છે દૈવી વર્ણ. ભારત માં દૈવી વર્ણ હતો. હવે આસુરી વર્ણ છે. આ છે સંગમ. હવે આસુરી થી દૈવી વર્ણ માં જવાનું છે. બરાબર આ મહાભારત લડાઈ પણ તે જ છે જે ગવાયેલી છે. ફક્ત નામ શિવ નાં બદલે કૃષ્ણનું નાખી દીધું છે. એક ગીતા ખંડન થઈ તો બધાં શાસ્ત્ર ખંડન થઈ જાય છે. મૂળ વાત ગીતા ની છે. ગીતા પાઠશાળાઓ કે ગીતા ભવન કેટલાં છે! ગીતા જ્ઞાન સાંભળવાની પાઠશાળા. સ્વયં સંભળાવવા વાળા છે નહીં. જે થઈને જાય છે તે પછી ગાયન ચાલે છે. બાળકોને તો રોજ બાપ બહુજ પ્રેમ થી સમજાવે છે. બાળકો જાણે છે - બાબા પ્રેમ નાં સાગર છે. બધાં ને પ્રેમ થી શીખવાડે છે. બાબા ક્યારેય ગુસ્સો નથી કરતાં, સદૈવ પ્રેમ થી સમજાવે છે. બાળકો તમે સતોપ્રધાન હતાં પછી પુનર્જન્મ લેતા આવ્યાં છો. આપ ભારતવાસી જ અસલ દેવી-દેવતા ધર્મ નાં છો. આ પણ બતાવે છે. પહેલાં-પહેલાં વારસો લેવાં કોણ આવશે? જેમણે કલ્પ પહેલાં લીધો છે, તે જ કહેશે બાબા તમારાં સિવાય અમારું સહાયક બીજું કોઈ નથી. બાપ ક્ષમા પણ ત્યારે કરશે જ્યારે સંગમયુગ હશે. આ તો બાળકો જાણે છે કે રાવણ રાજ્ય અને રામરાજ્ય અહીંયા જ હોય છે. રાવણ રાજ્ય છે ત્યારે તો રામરાજ્ય ઈચ્છે છે. તમે જ્યારે શિવબાબા કહો છો તો બુદ્ધિ નિરાકાર તરફ જ જાય છે. નિરાકાર જ યાદ આવે છે. આત્મા જ બાપ ને પોકારે છે. એવું પણ નથી કે પરમાત્મા કોઈ બેસી સાંભળે છે. બાપ સમજાવે છે ડ્રામા પ્લાન અનુસાર પતિતો ને પાવન બનાવવા માટે તો હું શરીર માં આવું છું. એવું નથી કે પોકાર સાંભળીને આવું છું. ભક્તિ જ્યારે પૂરી થાય છે ત્યારે મારે આવવાનું જ છે. આ સમજવાની વાતો છે. તે સમય આવે છે, બાળકો પોકારવા લાગે છે. આ તો ક્યાંય લખેલું નથી કે ક્યારે આવશે? એમણે કલ્પ ની આયુ ખોટી લખી દીધી છે. આ ચિત્ર ઘર-ઘર માં હોવાં જોઈએ. જે રોજ જુએ અને યાદ કરે કે આ બાબા, આ દાદા, આ વારસો. બાપ કહે છે બાળકો સતોપ્રધાન બનવા માટે મને યાદ કરો તો ખાદ નીકળી જશે. આ યુક્તિ બાપ જ સમજાવે છે. આ બાપ પણ કહે છે કે હું પણ પુરુષાર્થ કરું છું. બાળકો એક-બીજા ને સાવધાન કરી ઉન્નતી ને પામવાનું છે. આ ચિત્રો ની સમજાવટ ખુબ સારી છે. શિવબાબા બ્રહ્મા દ્વારા સ્થાપના કરી રહ્યાં છે. સામે મહાભારે મહાભારત લડાઈ ઉભી છે. આટલાં અનેક ધર્મ વિનાશ થશે, તેનાં માટે લડાઈ જરૂર જોઈએ. આ વાતો બાળકોએ ભુલવી ન જોઈએ. બરાબર હવે કળયુગ ધોર અંધારું છે. કેટલાં અનેક મનુષ્ય છે, જરૂર વિનાશ થવાનો છે. સતયુગ માં એક ધર્મ હશે. જરૂર ૮૪ જન્મ નું ચક્ર પણ એમણે જ લગાવ્યું છે. આ તો સહજ છે. બાકી આટલાં બધાં ધર્મોનો જરૂર વિનાશ થશે. ફરી એક ધર્મની સ્થાપના બરાબર થઈ રહી છે. સર્વ નાં સદ્ગતિ દાતા બાપ છે. બાપ થી જ બાળકોને વારસો મળે છે. બાળકો જાણે છે - આપણે જે આ ભણતર ભણીએ છીએ તે ભવિષ્ય ૨૧ જન્મો માટે ભણીએ છીએ. ભગવાનુવાચ - હું તમને ભણાવી ને ૨૧ જન્મો માટે સ્વર્ગ નાં માલિક બનાવું છું. સૂર્યવંશી,

ચંદ્રવંશી વંશજ ની બરાબર સ્થાપના થાય છે. જે જેટલો પુરુષાર્થ કરશે, એટલું ઊંચું પદ પામશે, તો શિવબાબા કહે છે આ મધર-ફાધર ને ફોલો કરો. આમને સૂક્ષ્મવતન, વૈકુંઠ માં પણ જુઓ છો. સ્વયં ને પણ જુઓ છો, તમે પણ મહારાજા, મહારાણી બનો છો. વૈકુંઠ નો પણ સાક્ષાત્કાર થાય છે. માનો પણ છો બરાબર ભારત વૈકુંઠ હતું, શ્રીકૃષ્ણપુરી હતી. આજે કંસપુરી છે, કાલે કૃષ્ણપુરી થશે. રાત બદલાઈ દિવસ થાય છે. આ છે અડધોકલ્પ બેહદનો દિવસ અને અડધોકલ્પ બેહદની રાત. અંધારામાં ઠોકરો જ ખાતાં રહે છે. બ્રહ્માની રાત તો બ્રાહ્મણ ની રાત. પછી તમે બ્રાહ્મણ થી દેવતા બનો છો. સતયુગ માં બ્રાહ્મણ હોતાં નથી, દેવતા હોય છે.

આ પણ બાળકો જાણે છે ભારત પવિત્ર રાજસ્થાન હતું પછી અપવિત્ર રાજસ્થાન બન્યું છે. ભારત સદૈવ રાજસ્થાન રહ્યું છે. રાજાઈ ચાલતી આવે છે બીજા ધર્મ વાળાઓની શરૂઆત થી જ રાજાઈ નથી ચાલતી. ભગવાન જ રાજાઈ સ્થાપન કરે છે. ભગવાન જ આવીને રાજયોગ શીખવાડે છે. એ છે નિરાકાર જ્ઞાન નાં સાગર, સુખ નાં સાગર....તમે જાણો છો બાબા થી આપણને વારસો મળી રહ્યો છે. જરૂર આપણાં પુરુષાર્થ ની વાર છે. જેટલો જે પુરુષાર્થ કરશે, જેટલો રસ્તો બતાવશે. બાપ કહે છે-મુજ બાપ ને યાદ કરો તો તમે પતિત થી પાવન બની પાવન દુનિયાનાં માલિક બની જશો, કેટલું સહજ છે. લૌકિક મા-બાપ જ્ઞાન માં જો છે તો બાળકોને પણ આપ સમાન બનાવવાં પડે. મા-બાપ સાચી કમાણી કરે છે તો બાળકોને સાચી કમાણી કરાવવી જોઈએ. કોઈ-કોઈ બાળકો સારા હોય છે. કહે છે અમે રુહાની ભણતર ભણી ને ઘર-ઘર માં આ પૈગામ (સંદેશ) આપતાં રહીશું. બાપ પણ કહે છે કે પૈગંબર અને મેસેન્જર (સંદેશવાહક) હું છું, તમને મેસેજ (સંદેશ) આપું છું કે ઘરે ચાલો બીજા ધર્મ સ્થાપક તો ફક્ત આવીને પોત-પોતાનો ધર્મ સ્થાપન કરે છે. હું બધાંને મેસેજ આપું છું કે હવે પાછા જવાનું છે. આ દુનિયા હવે રહેવાનાં લાયક નથી. મને યાદ કરો તો પાવન બની જશો. તમે પાવન હતાં પછી રાવણે પતિત બનાવ્યાં છે. હું ફરી પાવન બનાવવા આવ્યો છું. થોડા સમયમાં જ આ બોમ્બ વગેરે ચાલશે તો સમજશો કે આ એ જ મહાભારત લડાઈ છે. તો જરૂર ભગવાન પણ હશે. પરંતુ તેઓ સમજે છે ગીતા નાં ભગવાન કૃષ્ણ છે. કેટલી મુંઝવણ છે. મૂંઝાયા ન હોત તો ભગવાન ને આવવાની શું દરકાર. ભક્તિમાર્ગ ને ભૂલ-ભૂલેયા નો ખેલ કહેવાય છે. હવે બાપ કહે છે મને યાદ કરવાથી બધી ભૂલો ખતમ થઈ જશે. પહેલાં પોતાને દેહ સમજતાં હતાં. હવે પોતાને દેહી સમજો છો. આ સાવધાની બાપ જ આપે છે કે બાળકો દેહી-અભિમાની બનો. અહીંયા તમે બાપનાં સમ્મુખ બેઠા છો. ત્યાં સેવાકેન્દ્ર પર બાળકીઓ બેસી સમજાવશે કે શિવબાબા આમ કહે છે. અહીંયા તો ડાયરેક્ટ બાપ કહે છે હું આત્માઓ ને બેસી વાત કરું છું. આપ બાળકો જાણો છો બાબા આમનાં દ્વારા આપણને સમજાવી રહ્યાં છે. આ ખુબ કલ્યાણકારી મેળો છે. બાપ કહે છે નિરંતર મને યાદ કરો. બાબા થી આપણે સ્વર્ગ નો વારસો લેવાનો છે. બાપ અને સ્વર્ગ ને યાદ કરવાનું છે. કોઈ પણ વિકર્મ નથી કરવાનાં. જો વિકર્મ કરશો તો સો ગુણ બની જશો. વિકર્મ કરાવવા વાળી છે માયા, એનાં પર જીત પામવાની છે એટલે હનુમાન મહાવીર ની કથા છે. તમે હનુમાન મહાવીર છો ને. આપણે તો બાબાનાં બની ગયાં. માયા થી હારી ન શકીએ. તો બાબા ને યાદ કરતાં-કરતાં સતોપ્રધાન, વિકર્મોજીત બની જશો. નહીં બનશો તો પોતાનું પદ ભ્રષ્ટ કરશો. પુરુષાર્થી બાળકો જે હોય છે તે પોતાનાં જીવન પર તરસ ખાય છે. કંઈ પણ થઈ જાય, યાદ ની યાત્રા માં રહેશે, અચળ-અડોલ સ્થિર રહેશે. વિનાશ તો થવાનો જ છે. સર્વ નાં કાકા, ચાચા, મામા, ગુરુ, ગોસાઈ વગેરે બધાં ખતમ થઈ જશે. સદ્ગુરુ કહે છે કે હું તમને સાથે લઈ જવા વાળો છું. મનુષ્ય તો બિલકુલ અંધારા માં છે, તમે જાણો છો શિવબાબા આપણને સાથે લઈ જશે. કહે છે ને - કાળ ખાઈ ગયો. પરંતુ હું તો તમને શાંતિધામ માં લઈ જાઉં છું. આત્મા શરીર છોડી ચાલી જાય છે. કાળ નથી લઈ જતો, આત્માને નીકળવાનું હોય છે. હવે તો હું પોતે આવ્યો છું-તમને પાછા લઈ જવાં. બાબા કોઈ મારવા આવ્યાં છે શું? ના. તમારે જૂનું શરીર છોડવાનું છે. આત્મા તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન થવાની છે. હમણાં ૫ તત્વ પણ તમોપ્રધાન છે, એટલે શરીર પણ એવાં બને છે. ત્યાં સતોપ્રધાન તત્વો થી તમારાં શરીર પણ ગોરા બનશે. બાપ કહે છે હું ફરીથી સતયુગી આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ સ્થાપન કરું છું. તમે જ ૮૪ જન્મ ભોગવ્યાં છે. તમે પોતાનાં ધર્મને ભૂલી ગયાં છો બીજા કોઈ પોતાના ધર્મ ને ભૂલ્યાં નથી. તમે હમણાં જાણો છો આપણે અસલ માં દેવી-દેવતા ધર્મ વાળા એટલાં ઊંચે થી પછી નીચાં કેવી રીતે બનીએ છીએ. બાપ બેસી કલ્પ-કલ્પ તમને જ સમજાવે છે. તમે પછી બીજાઓને સમજાવતાં રહેશો. હમણાં ૮૪ નું ચક્ર પૂરું થાય છે, વિનાશ સામે ઉભો છે. સ્વર્ગ નાં માલિક બનવા માટે પોતાને લાયક બનાવવાનું છે. તે બનવાનું છે યાદ થી. સવારે ઉઠી બાબા ને યાદ કરો. બાબા વંડર (અદ્ભુત) છે - તમે કેવી રીતે આવો છો. ગીતા માં કૃષ્ણનું નામ આપી દીધું છે પરંતુ આ તો હવે જાણીએ છીએ - તમે સમ્મુખ વાત કરી રહ્યાં છો. તે છે સાંભળેલી-સંભળાવેલી ભક્તિમાર્ગ ની વાતો. હમણાં તો અમને આત્માઓ ને આપ બાપ

મળ્યાં છો, આત્મા ને બાપ મળે છે તો એ પ્રેમ માં આવીને મળે છે. બાળકો બાપની સાથે બહુજ પ્રેમ થી મળે છે. અહીંયા તો એ નિરાકાર બાપ છે ગુપ્ત એટલે બાબા હંમેશા કહે છે આમને મળો છો તો શિવબાબા ને યાદ કરી મળો. મનુષ્ય તો કંઈ પણ નથી જાણતાં. તમારામાં પણ જે કોઈ જાણે છે, મારાં બનીને પછી ભૂલી જાય છે. દેહ-અભિમાન આવી જાય છે. પ્રતિજ્ઞા પણ કરે છે - બાબા હું તમારો થઈ ચૂક્યો છું. મેલ (પુરુષ), ભલે ફિમેલ (સ્ત્રી), બંનેની આત્મા કહે છે. પરંતુ શરીર માં છે તો પુરુષ કહે છે - તમારો બની ચૂક્યો છું. સ્ત્રી કહેશે - હું બની ચૂકી છું. બાબા અમે તમારા થી પૂરો વારસો લઈશું. પૂરા યાદ કરીશું. યાદ વગર કટ નીકળી નથી શકતી, તમોપધાન થી સતોપધાન બની ન શકે. સતયુગ માં તમને અખંડ અટલ, સુખ-શાંતિ, સંપત્તિ નું ૨૧ જન્મ રાજ્ય મળે છે. સ્વર્ગ નાં રચયિતા બાપ જરૂર પોતાનો વારસો આપશે. ગાયે પણ છે પરવાહ છે પાર બ્રહ્મ માં રહેવા વાળા પરમપિતા પરમાત્મા ની. એ તો એક જ વાર આવે છે. આ પણ સમજવાની વાતો છે ને. ઘણાં તો સમજતા જ નથી, આગળ જઈ આંખ ખૂલશે. થોડી મોટી લડાઈ લાગે. હકીકત માં આ યજ્ઞ રચાયેલો છે. લડાઈ પણ છે. આ યજ્ઞ ની કોઈને ખબર જ નથી. દુષ્ટ જ્ઞાન યજ્ઞ રચ્યો જ હતો કે વિનાશ થાય. તે પછી યજ્ઞ રચે છે કે વિનાશ ન થાય, શાંતિ થઈ જાય. આ યજ્ઞ તો પણ રચાશે. એમને આ ખબર નથી કે વિનાશ થશે પછી શું રહેશે? હમણાં આપ બાળકો આખાં વિશ્વ નાં આદિ-મધ્ય-અંત ને જાણો છો. બધાંની બેહદ ની જન્મ કહાની ને જાણો છો. એવું કોઈ નથી, જે કહે કે પરમપિતા પરમાત્મા ની અમે જીવનકહાની બતાવીએ છીએ. પરમાત્માને જ બધાં બોલાવે છે ને. ઘડી-ઘડી યાદ કરે છે. કહે છે ને - ભગવાને આ બાળક આપ્યું, આ કર્યું. કોઈ-કોઈ આ સમજે છે - જેની વસ્તુ હતી, એમણે લઈ લીધી. એવાં પણ કોઈ સમજદાર પુરુષ હોય છે. અનેક પ્રકાર નાં મનુષ્ય છે. હવે તમને બાપ મળ્યાં છે તો બાપને જ યાદ કરવાનાં છે. યાદ થી જ કમાણી થાય છે. તમે વિષ્ણુપુરી નાં માલિક બની જશો. તમે સતયુગ થી લઈને કળયુગ અંત સુધી આખાં ચક્ર ને જાણો છો. તમારી બુદ્ધિમાં હૂબહૂ એવું છે, જેમ બાપની બુદ્ધિ માં છે એટલે એમને જ્ઞાન નાં સાગર, નોલેજકુલ કહેવાય છે. હમણાં તમે બાપ થી વારસો લઈ રહ્યાં છો. આપ બાળકોએ અચળ સ્થિર રહેવું જોઈએ. એવું નહીં કે માયા ઘડી-ઘડી આવીને હલાવ્યાં કરે. છુઈમુઈ ન બનવું જોઈએ. બાપ ને યાદ ન કરવાથી મુરઝાઈ જાય છે. બાપ ને યાદ કરવાનો પુરુષાર્થ તમે કરી રહ્યાં છો. સમય નજીક આવશે, પછી તમે જોશો અમારો પુરુષાર્થ હમણાં પૂરો થયો. અંત આવી ગયો. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-ખ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. રુહાની ભણતર ભણી સાચી કમાઈ કરવાની અને કરાવવાની છે. ઘરે જવાનો મેસેજ બધાંને આપવાનો છે. હવે કોઈ પણ વિકર્મ નથી કરવાનાં.
2. સવારે ઉઠીને પ્રેમ થી બાપ ને યાદ કરવાનાં છે. નાની-મોટી વાતો માં છુઈમુઈ નથી બનવાનું. અવસ્થા ને અચળ-અડોલ બનાવવાની છે.

વરદાન :- ચેકિંગ કરવાની વિશેષતા ને પોતાનાં નિજ સંસ્કાર બનાવવા વાળા મહાન આત્મા ભવ જે પણ સંકલ્પ કરો, બોલ બોલો, કર્મ કરો, સંબંધ કે સંપર્ક માં આવો ફક્ત આ ચેકિંગ કરો કે આ બાપ સમાન છે! પહેલા મેળવો પછી પ્રેક્ટિકલ (વ્યવહારિક) માં લાવો. જેમ સ્થૂળ માં પણ ઘણી આત્માઓનાં સંસ્કાર હોય છે, પહેલા ચેક કરશે પછી સ્વીકાર કરશે. એમ તમે, મહાન પવિત્ર આત્માઓ છો, તો ચેકિંગ ની મશીનરી તેજ કરો. એને પોતાનાં નિજ સંસ્કાર બનાવી દો-આજ સૌથી મોટી મહાનતા છે.

સ્લોગન :- સંપૂર્ણ પવિત્ર અને યોગી બનવું જ સ્નેહ નું રીટર્ન (વળતર) આપવું છે.

“ મીઠા બાળકો - હવે તમારે નવી દુનિયામાં ચાલવાનું છે , આ દુઃખ નાં દિવસો પૂરા થઈ રહ્યાં છે , એટલે જૂની વીતેલી વાતો ને ભૂલી જાઓ ”

પ્રશ્ન :- આપ કર્મયોગી બાળકોએ કયો અભ્યાસ નિરંતર કરવો જોઈએ?

ઉત્તર :- હમણાં-હમણાં શરીર નિર્વાહ અર્થ દેહમાં આવ્યાં અને હમણાં-હમણાં દેહી-અભિમાની. દેહની સ્મૃતિ વગર કર્મ તો થઈ નથી શકતું એટલે અભ્યાસ કરવાનો છે કે કર્મ કર્યું, દેહ-અભિમાની બન્યાં ફરી દેહી-અભિમાની બની જાઓ, એવો અભ્યાસ આપ બાળકોનાં સિવાય દુનિયામાં કોઈ કરી નથી શકતું.

ગીત :- જાગ સજનિયાં જાગ

ઓમ શાંતિ ! રુહાની બાપ કહે છે - મીઠા-મીઠા રુહોએ અથવા બાળકોએ આ ગીત સાંભળ્યું. આને કહેવાય છે જ્ઞાન નું ગીત. આ ગીત તો ખૂબ સારું છે. આપ આત્માઓ હવે જાગી ગઈ છો. ડ્રામા નાં રહસ્ય ને પણ હવે તમે જાણી ગયાં છો. ભક્તિમાર્ગ નું તો કૌતુક જોઈ લીધું છે ને - જે કંઈ વીત્યું તે તમારી બુદ્ધિમાં છે. તમે પોતાનાં વીતેલા ૮૪ જન્મો ની હિસ્ટ્રીને જાણો છો. બાપે ૮૪ જન્મો ની કહાની સંભળાવી છે. આ છે નવી દુનિયાનાં માટે નવી વાતો. બાપ દ્વારા તમે નવી વાતો સાંભળો છો. બાપ બાળકો ને ધીરજ આપે છે. બાળકો હવે નવી દુનિયામાં ચાલવાનું છે તો જૂની વાતોને ભૂલી જાઓ. આ વેદ શાસ્ત્ર જે પણ ભક્તિમાર્ગની સામગ્રી છે, આ બધી ખતમ થવાની છે. ત્યાં ભક્તિમાર્ગ નું ચિન્હ પણ નથી રહેતું. ત્યાં તો ભક્તિનું ફળ મળી જાય છે. ભક્તો ને બાપ આવીને ફળ આપે છે. બાળકોએ જાણ્યું બાપ કેવી રીતે આવીને ભક્તિનું ફળ આપે છે, જેમણે સૌથી વધારે ભક્તિ કરી છે, તેમને જરૂર વધારે ફળ મળશે. જ્ઞાન નો પુરુષાર્થ પણ તે વધારે કરશે. તમે જાણો છો આપણે આત્માઓએ વધારે ભક્તિ કરી છે. જરૂર જ્ઞાનમાં પણ તે આગળ જશે ત્યારે આ લક્ષ્મી-નારાયણ જેવું ઉંચ પદ પામશે. હવે જ્ઞાન અને યોગ માટે તમારો પુરુષાર્થ છે. દેહી-અભિમાની થઈ રહેવાનું છે પછી દેહધારી પણ થવાનું છે. કર્મ કરતાં બાપ ને યાદ કરવાનાં છે. દેહ વગર તો આપણે કર્મ કરી ન શકીએ. આ તો ઠીક છે - બાબા ને યાદ કરવાનાં છે, પરંતુ પોતાને આત્મા સમજી, દેહને ભુલાવી દેવાથી કામ નહીં થશે, કર્મ તો કરવાનું જ છે. બાપ ની યાદ માં ખૂબ મજા છે. ઉઠતાં-બેસતાં, ચાલતાં-ફરતાં બાપ ને યાદ કરો પરંતુ છતાં પણ પેટ ને ભોજન તો જોઈએ. દેહી-અભિમાની થઈ રહેવાનું છે. દેહી-અભિમાની આ સમયે આપ બાળકોનાં સિવાય કોઈ પણ નથી. ભલે પોતાને આત્મા પણ સમજે પરંતુ પરમાત્મા નો પરિચય નથી. ભલે સમજે અમે આત્મા અવિનાશી છીએ, આ શરીર વિનાશી છે પરંતુ આ સમજવાથી વિકર્મ વિનાશ નહીં થશે. કહે પણ છે પુણ્ય આત્મા, પતિત આત્મા. હું આત્મા છું, મારું આ શરીર છે. આ તો સામાન્ય વાત છે. મૂળ વાત બાપ સમજાવે છે કે મને યાદ કરો. શરીર નિર્વાહ અર્થ દેહ-અભિમાન માં તો આવવાનું છે. દેહ ને ખવડાવવાનું પણ છે, દેહ વગર તો કંઈ કરી ન શકીએ. દરેક જન્મ માં પોતાનો શરીર નિર્વાહ કરતાં આવ્યાં છો ને, કર્મ કરવા છતાં પણ પોતાનાં માશૂક ને યાદ રાખવાનાં છે. એ માશૂક ની કોઈને પૂરી ખબર નથી. એ માશૂક અથવા બાપ થી આપણને વારસો મળવાનો છે અને એમની યાદ થી વિકર્મ વિનાશ થશે, આ કોઈ નથી સમજાવતું. આપ બાળકો નવી વાતો સાંભળો છો. તમે જાણો છો ઘરે જવાનો આપણને રસ્તો મળ્યો છે. પોતાનાં ઘરે જઈને પછી રાજધાની માં આવીશું. બાબા નવું મકાન બનાવે છે તો જરૂર દિલ થશે ને કે તેમાં જઈને બેસીએ. હવે તમને રસ્તો મળ્યો છે, જેમને બીજું કોઈ નથી જાણતું. કેટલાં પણ યજ્ઞ તપ વગેરે કરે, માથું ફોડતા રહે છે, સદ્ગતિ ને પામી નથી શકતાં. આ દુનિયાથી તે દુનિયામાં જઈ નથી શકતાં. આ પણ સમજવું જોઈએ. શાસ્ત્રો માં લાખો વર્ષ લખી દીધાં છે એટલે મનુષ્યો ની બુદ્ધિ કામ નથી કરતી. તમે સારી રીતે સમજી શકો છો - કાલ ની વાત છે. ભારત તો સ્વર્ગ હતું, આપણે આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ વાળા હતાં. દેવી-દેવતા ધર્મ ખૂબ સુખ આપવા વાળો છે. ભારત જેવું સુખ કોઈ પણ પામી નથી શકતું. સ્વર્ગ માં તો બીજા કોઈ ધર્મ વાળા જઈ ન શકે. તમારા જેવું સુખ બીજા કોઈને હોઈ ન શકે. કેટલો પણ પ્રયત્ન કરે! ધન ખર્ચ કરે છતાં પણ સ્વર્ગ માં જે સુખ છે તે મળી ન શકે. કોઈ ને હેલ્થ (સ્વાસ્થ્ય) હશે તો વેલ્થ (સંપત્તિ) નહીં હશે. કોઈ ને વેલ્થ હશે તો હેલ્થ નહીં હશે. આ છે જ દુઃખની દુનિયા તો હવે બાપ કહે છે હેં આત્માઓ જાગો.... તમને હવે જ્ઞાન

નું ત્રીજું નેત્ર મળ્યું છે. કેટલી જાગૃતિ આવી છે. તમે આખી દુનિયાની હિસ્ટ્રી-જોગ્રોફી જાણો છો. બાપ જાની-જાનનહાર છે ને. આનો અર્થ એ નથી કે બધાનાં દિલો ને જાણે છે. આ કોણ છે, કેટલું સમજાવે છે. આ ક્યાં સુધી પવિત્ર રહે છે, ક્યાં સુધી બાબા ને યાદ કરે છે. હું દરેક નો આ વિચાર કેમ બેસીને કરું.... હું તો રસ્તો બતાવું છું કે આપ આત્માઓએ પોતાનાં પરમપિતા પરમાત્મા ને યાદ કરવાનાં છે. આ સૃષ્ટિ ચક્ર ને બુદ્ધિમાં રાખવાનું છે. દેહી-અભિમાની તો જરૂર બનવાનું છે. દેહ-અભિમાની બનવાનાં કારણે તમારી આ દુર્ગતિ થઈ છે. હવે તમારે બાપ ને યાદ કરવાનાં છે. ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં રહેતાં કમળફૂલ સમાન બનવાનું છે. સ્વદર્શન ચક્રધારી પણ તમે છો, દેવતાઓને તો શંખ વગેરે નથી. આ જ્ઞાન શંખ વગેરે આપ બ્રાહ્મણો ને છે. સિક્કમ લોકો શંખ વગાડે છે, ખૂબ મોટો અવાજ કરે છે. તમે પણ આ જ્ઞાન બેસી આપો છો તો મોટી સભામાં લાઉડ સ્પીકર લગાવો છો. તમને અહીંયા લાઉડ સ્પીકર લગાવવાની દરકાર નથી. શિક્ષક ભણાવશે તો લાઉડ સ્પીકર લગાવશે શું? અહીંયા તો ફક્ત શિવબાબા ને યાદ કરવાનાં છે તો વિકર્મ વિનાશ થશે. હું સર્વશક્તિમાન છું ને. તમે લાઉડ સ્પીકર લગાવો છો કે અવાજ દૂર-દૂર સુધી સાંભળવામાં આવે. તે પણ આગળ જઈને કામમાં આવશે. તમારે સંભળાવવાનું આ છે કે મોત સામે છે. હમણાં બધાએ પાછાં જવાનું છે. મહાભારત લડાઈ પણ સામે ઉભી છે. ગીતામાં પણ લખેલું છે કે મહાભારત લડાઈ લાગી, વિનાશ થયો. સારું પછી શું થયું? પાંડવ પણ ગળી મર્યા. બાપ સમજાવે છે - પહેલાં જો વિનાશ થઈ જાય પછી તો ભારત ખંડ પણ ખાલી થઈ જાય. ભારત તો અવિનાશી ખંડ છે, ખાલી તો થતો નથી. તમે જાણો છો પ્રલય તો થતી નથી. બાબા અવિનાશી છે તો એમની બર્થ પ્લેસ (જન્મભૂમિ) પણ અવિનાશી છે. બાળકો ને ખુશી રહેવી જોઈએ - બાબા સર્વનાં સદ્ગતિ દાતા, સુખ-શાંતિકર્તા છે. જે પણ આવે છે, કહે છે શાંતિ જોઈએ. આત્માને આટલી શાંતી કેમ યાદ આવે છે! શાંતિધામ આત્માઓનું ઘર છે ને. ઘર કોને યાદ નહીં રહેશે? વિદેશ માં કોઈ મરે છે તો ઈચ્છે છે આમને પોતાની જન્મભૂમિ માં લઈ જઈએ. આ જો બધાને ખબર હોત કે ભારત સર્વનાં સદ્ગતિ દાતા, દુઃખ થી મુક્તિ અપાવવા વાળા શિવબાબાની બર્થ પ્લેસ છે તો તેનું ખૂબ માન હોત. એક જ શિવની ઉપર આવીને ફૂલ ચઢાવે. હમણાં તો કેટલાં ની ઉપર ફૂલ ચઢાવતાં રહે છે. જે બધાને સુખ-શાંતિ આપવા વાળા છે, એમનું નામ નિશાન જ ગુમ કરી દીધું છે. જે બાપ ને સારી રીતે જાણે છે એ જ વારસો લેવાનો પુરુષાર્થ કરે છે. મારું નામ જ છે દુઃખહર્તા સુખકર્તા. દુઃખ થી લિબરેટ (મુક્ત) કરીને શું કરશે! તમે જાણો છો શાંતિધામ માં શાંત રહો છો, સુખધામ માં સુખ છે. શાંતિધામ ની જગ્યા અલગ, સુખધામ ની જગ્યા અલગ, આ તો છે જ દુઃખધામ. બધાને આ સમયે દુઃખ જ દુઃખ છે. હવે તમે જાણો છો આપણે એવાં સુખ માં જઈએ છીએ, જ્યાં ૨૧ જન્મ કોઈ પ્રકારનું દુઃખ નથી રહેશે. નામ જ છે - સુખધામ. કેટલું મીઠું નામ છે. બાપ કહે છે - તમને કોઈ તકલીફ નથી આપતો. ફક્ત બાપ ને અને વારસા ને યાદ કરવાનો છે. પોતાને આત્મા સમજવાનું છે. આ જ્ઞાન તમને બાબા શીખવાડી રહ્યાં છે. સતયુગ માં આત્માનું જ્ઞાન છે, આપણે આત્મા આ શરીર છોડી બીજો જન્મ લઈશું, આને આત્મ-અભિમાની કહેવાય છે. આ છે રુહાની નોલેજ (જ્ઞાન), જે બીજું કોઈ આપી ન શકે. રુહ ને રુહાની બાપ આવીને નોલેજ આપે છે. દર ૫ હજાર વર્ષ પછી આપે છે. મનુષ્ય તો બિલકુલ જ ધોર અંધકાર માં છે. હવે તમને પ્રકાશ મળ્યો છે, તમે અજ્ઞાન નિંદર થી જાગ્યા છો. બધી સજનીઓનાં સાજન છે - એક બાપ. બાપ કહે છે - હું તમારો બાપ પણ છું, સાજન પણ છું, ગુરુઓનો ગુરુ પણ છું. સુપ્રીમ શિક્ષક છું. સર્વ ગુરુઓનાં સદ્ગતિ દાતા એક જ સદ્ગુરુ છે. કહે છે બાળકો હું સર્વની સદ્ગતિ કરું છું. ગતિ નાં પછી સદ્ગતિ થાય છે.

બાપે સમજાવ્યું છે - દરેકની આત્માએ પાછા જવાનું છે. આત્મા જ સતોપ્રધાન, સતો-રજો-તમો બને છે. કોઈ-કોઈનો ખૂબ થોડો પાર્ટ છે. આવ્યાં અને ગયાં. જેમ મચ્છરો માફક જન્મ્યાં અને મર્યા. એવાં તો બાપ થી વારસો નથી લેતાં. બાપ થી વારસો લેવાય છે પવિત્રતા, સુખ-શાંતિ નો. બાપ આપ આત્માઓ ને સમજાવે છે, બાપ તો છે નિરાકાર. એ પણ આ મુખ થી આવી ને સમજાવે છે. શિવબાબા નાં મંદિર પણ ખૂબ ઊંચે-ઊંચે બનાવે છે. કેટલાં દૂર-દૂર જાય છે, તીર્થો પર મેળા પર. ઉપર માં કોઈ જ્ઞાન અમૃત પીવાનું રાખ્યું છે શું! કેટલો ખર્ચો કરે છે. ગવર્મેન્ટ ને પણ તેમનાં માટે કેટલો પ્રબંધ વગેરે રાખવો પડે છે. તકલીફ થાય છે. અહીંયા તીર્થો પર નાનાં બાળકો ને કેવી રીતે લઈ જશે. બાળકો વગેરેને કોઈને-ને-કોઈને સંભાળવા માટે આપતાં જાય છે. સાથે નથી લઈ જતાં. બે-ત્રણ મહિના યાત્રા કરે છે. અહીંયા તમે આવો છો, તમારે બેસીને સાંભળવાનું છે, ભણવાનું છે. નાનાં બાળકો તો નહીં સાંભળશે. અહીંયા તમે આવ્યાં જ છો - યોગ અને જ્ઞાન શીખવાં. બાપ બેસી જ્ઞાન સંભળાવે છે તો કોઈ અવાજ વગેરે ન થવો જોઈએ. નહીં તો અટેન્શન (ધ્યાન) જાય છે. શાંતિ માં બેસી અટેન્શન આપીને સાંભળવાનું છે. યોગ તો ખૂબ સહજ છે. કંઈ પણ કામ કરતાં રહો, બુદ્ધિનો યોગ ત્યાં લાગેલો રહે. બાબા

ની યાદ રહેવાથી કમાણી ખૂબ જબરજસ્ત થાય છે. તમે જાણો છો આપણે એવરહેલ્દી (સદા સ્વસ્થ) બનીશું. પોતાની સાથે વાતો કરવાની હોય છે. બાબાની યાદ માં રહી ભોજન પણ પોતાનાં હાથે થી બનાવવાનું છે. હાથે થી કામ પણ કરો, બાકી યાદ કરો પોતાનાં બાપ ને. તમારું પણ કલ્યાણ થશે અને યાદ માં રહેવાથી વસ્તુ પણ સારી બનશે. તમને વિશ્વની બાદશાહી મળે છે. તમે અહીંયા આવો જ છો - લક્ષ્મી-નારાયણ બનવાં. બધાં કહે છે અમે સૂર્યવંશી બનીશું.

તમે જાણો છો અમારાં મમ્મા-બાબા આ સમયે બ્રહ્મા-સરસ્વતી છે. બીજા જન્મ માં લક્ષ્મી-નારાયણ બનશે. ભવિષ્યમાં કોઈ શું બનશે, એવી કોઈ નાં જન્મ ની ખબર નથી. નહેરુ શું જઈને બન્યાં, શું ખબર. સારુ કાંઈક દાન કર્યું હશે તો અહીંયા સારા કુળ માં જન્મ લેશે. હમણાં તમને બધી ખબર પડે છે. હમણાં આમનું નામ છે - આદિ દેવ બ્રહ્મા, આદિ દેવી સરસ્વતી. એ જ પછી સ્વર્ગ નાં માલિક બનશે. સારું એમનાં બાળકો પણ સાથે છે. તે પણ કહેશે અમે સ્વર્ગ નાં માલિક બનીશું. આ તો પાક્કું છે. સૂક્ષ્મવતન માં પણ તમે જુઓ છો - દેવીઓનાં મંદિરમાં પણ ખૂબ મેળા લાગે છે. હવે જગદમ્બા તો છે એક. તેમનાં ફીચર્સ પણ એક જ હોવાં જોઈએ. મમ્મા ને પણ તમે જુઓ છો. આપ બાળકોનાં ફીચર્સ છે પછી નામ રાખી દીધા છે, કન્યા-કુમારી, અધર-કુમારી. તમે જાણો છો આ અમે જ બનીએ છીએ. આપણે બધાં છીએ બ્રહ્માકુમાર-કુમારી. યુગલ પણ કહે છે અમે બ્રહ્મા કુમાર-કુમારી છીએ, એક બાપ નાં બાળકો છીએ. તમારું જ યાદગાર છે. બરોબર તમે બેસી આ નોલેજ આપો છો. અર્થ સહિત આ દેલવાડા મંદિર છે. પરંતુ આ તમે જ સમજાવી શકો છો. તમે જાણો છો આપણે સ્થાપના કરી રહ્યાં છીએ, રાજયોગ થી શ્રીમત પર ભારત ને સ્વર્ગ બનાવી રહ્યાં છીએ. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. જ્ઞાન અને યોગ પર પૂરે-પૂરું અટેન્શન (ધ્યાન) આપવાનું છે. સાંભળવા સમયે ખૂબ શાંત, એકાગ્રચિત થઈને બેસવાનું છે. કર્મયોગી પણ બનવાનું છે.
2. બાપે જે ઘરનો રસ્તો બતાવ્યો છે તે બધાને બતાવવાનો છે. સ્વદર્શન ચક્રધારી બનવાની સાથે-સાથે જ્ઞાન શંખ પણ વગાડવાનો છે.

વરદાન :- “એક બાપ બીજું ન કોઈ” આ પાઠ ની સ્મૃતિ થી એકરસ સ્થિતિ બનાવવા વાળી શ્રેષ્ઠ આત્મા ભવ “એક બાપ બીજું ન કોઈ” આ પાઠ નિરંતર યાદ હોય તો સ્થિતિ એકરસ બની જશે કારણ કે નોલેજ તો બધું મળી ગયું છે, અનેક પોઇન્ટસ છે, પરંતુ પોઇન્ટસ હોવા છતાં પોઇન્ટ રૂપ માં રહો-આ છે તે સમય ની કમાલ જે સમયે કોઈ નીચે ખેંચી રહ્યું હોય. ક્યારેક વાત નીચે ખેંચશે, ક્યારેક કોઈ વ્યક્તિ, ક્યારેક કોઈ વસ્તુ, ક્યારેક વાયુમંડળ.... આ તો થશે જ. પરંતુ સેકન્ડ માં આ બધો વિસ્તાર સમાપ્ત થઈ એકરસ સ્થિતિ રહે - ત્યારે કહેશે શ્રેષ્ઠ આત્મા ભવ નાં વરદાની.

સ્લોગન :- નોલેજ ની શક્તિ ધારણ કરી લો તો વિધ્ન વાર કરવાનાં બદલે હાર ખાઈ લેશે.

હિંમત નો બીજો કદમ - “ સહનશીલતા ” (બ્રહ્મા બાપ ની જીવન કહાની)

આજે ઓલમાઈટી ઓથોરીટી (સર્વ શક્તિવાન સત્તા) બાપ પોતાની પહેલી શ્રેષ્ઠ રચના ને જોઈ રહ્યાં છે. પહેલી રચના બ્રાહ્મણો ની રચના છે. એની પહેલી રચનામાં પણ પહેલો નંબર બ્રહ્મા ને જ કહેશું. પહેલી રચના નો પહેલો નંબર હોવાનાં કારણે બ્રહ્મા ને આદિ-દેવ કહેવાય છે. આ જ નામ થી આ આબુ-પર્વત પર યાદગાર પણ “આદિ-દેવ” નામ થી જ છે. આદિ-દેવ અર્થાત્ આદિ-રચના પણ કહેવાય અને સાથે-સાથે આદિ-દેવ અર્થાત્ નવી સૃષ્ટિની આદિ નાં પહેલા નંબર દેવ છે. પહેલી દેવાત્મા શ્રીકૃષ્ણ નાં રૂપ માં બ્રહ્મા જ બને છે, એટલે નવી સૃષ્ટિનાં આદિ નાં આદિ-દેવ કહેવાય છે. સંગમયુગ માં પણ આદિ રચના નો પહેલો નંબર અર્થાત્ આદિ દેવ કહો કે બ્રાહ્મણ આત્માઓનાં રચયિતા બ્રહ્મા કહો. તો સંગમ પર અને સૃષ્ટિની આદિ માં - બંને સમય નાં આદિ છે, એટલા માટે આદિ-દેવ કહેવાય છે.

બ્રહ્મા જ આદિ કર્માતીત ફરિશ્તા બને છે. બ્રહ્મા સો ફરિશ્તા અને ફરિશ્તા સો દેવતા - બધામાં નંબરવન. એવાં નંબરવન કેમ બન્યાં? કઈ વિધિ થી નંબરવન સિદ્ધિ ને પ્રાપ્ત કરી? આપ સર્વ બ્રાહ્મણ આત્માઓએ બ્રહ્મા ને જ ફોલો (અનુસરણ) કરવાનાં છે. શું ફોલો કરવાનું છે? એમનો પહેલો કદમ - “સમર્પણતા”, એ તો પહેલાં સંભળાવ્યું છે. પહેલાં કદમ માં પણ બધાં રૂપ થી સમર્પણ બનીને દેખાડ્યું. બીજો કદમ - “સહનશીલતા”. જ્યારે સમર્પણ થયાં ત્યારે બાપ થી સર્વ શ્રેષ્ઠ વારસો તો મળ્યો પરંતુ દુનિયા વાળાઓથી શું મળ્યું? સૌથી વધારે ગાળો ની વર્ષા કોનાં પર થઈ? ભલે આપ આત્માઓને પણ ગાળો મળી કે અત્યાચાર થયાં પરંતુ વધારે ક્રોધ કે ગુસ્સો બ્રહ્મા ને જ મળતો રહ્યો. લૌકિક જીવન માં જે ક્યારેય એક અપશબ્દ પણ નથી સાંભળ્યો પરંતુ બ્રહ્મા બન્યાં તો અપશબ્દ સાંભળવામાં પણ નંબરવન રહ્યાં. સૌથી વધારે સર્વ નાં સ્નેહી બની જીવન વ્યતીત કર્યું પરંતુ જેટલાં લૌકિક જીવનમાં સર્વ નાં સ્નેહી રહ્યાં, એટલાં જ અલૌકિક જીવન માં સર્વ નાં દુશ્મન રૂપ બન્યાં. બાળકો ઉપર અત્યાચાર થયાં તો સ્વતઃ જ ઇનડાયરેક્ટ રીતે બાપની ઉપર અત્યાચાર થયાં. પરંતુ સહનશીલતા નાં ગુણ થી કે સહનશીલતા ની ધારણા થી હસતાં રહ્યાં, ક્યારેય મુરઝાયા નહીં.

કોઈ પ્રશંસા કરે અને પ્રસન્ન થાઓ - એને સહનશીલતા ન કહેવાય. પરંતુ દુશ્મન બની, ક્રોધિત થઈ અપશબ્દો ની વર્ષા કરે, એવાં સમય પર પણ હંમેશા પ્રસન્ન રહેવું, સંકલ્પમાત્ર પણ મુરઝાવાનાં ચિન્હ ચહેરા પર ન હોય, એને કહેવાય છે સહનશીલ. દુશ્મન આત્માને પણ રહેમદિલ ભાવનાથી જોવી, બોલવું, સંપર્ક માં આવવું, એને કહેવાય સહનશીલતા. સ્થાપના નાં કાર્ય માં, સેવા નાં કાર્ય માં ક્યારેક નાનાં, ક્યારેક મોટાં તોફાન આવ્યાં. જેમ યાદગાર શાસ્ત્રો માં મહાવીર હનુમાન માટે દેખાડે છે કે એટલો મોટો પહાડ પણ હથેળી પર એક દડા ની જેમ લઈ આવ્યાં. એમ, કેટલી પણ મોટી પહાડ સમાન સમસ્યા હોય, તોફાન હોય, વિઘ્ન હોય પરંતુ પહાડ અર્થાત્ મોટી વાત ને નાનું રમકડું બનાવી રમત ની રીતે સદા પાર કરી કે મોટી ભારે વાત ને સદા હલકી બનાવી સ્વયં પણ હલકા રહ્યાં અને બીજાંને પણ હલકા બનાવ્યાં, એને કહેવાય છે સહનશીલતા. નાના પથ્થર ને પહાડ નહીં પરંતુ પહાડ ને દડો બનાવ્યો, વિસ્તાર ને સાર માં લાવ્યાં, એ છે સહનશીલતા. વિઘ્નો ને, સમસ્યા ને પોતાનાં મન માં કે બીજાની આગળ વિસ્તાર કરવો અર્થાત્ પહાડ બનાવવો છે. પરંતુ વિસ્તાર માં ન જઈ, “નથિંગ ન્યૂ” નાં પૂર્ણ વિરામ થી બિંદી લગાવી બિંદી બની આગળ વધ્યાં - એને કહેવાય વિસ્તાર ને સાર માં લાવવું. સહનશીલ શ્રેષ્ઠ આત્મા સદા જ્ઞાન-યોગ નાં સાર માં સ્થિત થઈ એવાં વિસ્તાર ને, સમસ્યા ને, વિઘ્નો ને પણ સાર માં લઈ આવે છે જેમ બ્રહ્મા બાપે કર્યું. જેમ લાંબો રસ્તો પાર કરવામાં સમય, શક્તિઓ સમાપ્ત થઈ જાય અર્થાત્ વધારે વપરાય છે, એમ વિસ્તાર છે લાંબો રસ્તો પાર કરવો અને સાર છે ટૂંકો રસ્તો પાર કરવો. પાર બંને જ કરે છે પરંતુ ટૂંકો રસ્તો પાર કરવા વાળા સમય અને શક્તિઓની બચત થવાનાં કારણે નિરાશ નથી થતાં, દિલશિકસ્ત નથી થતાં, સદા મોજ માં પ્રસન્ન થઈ પાર કરે છે એને કહેવાય છે સહનશીલતા.

સહનશીલતા ની શક્તિ વાળા ક્યારેય ગભરાશે નહીં કે શું આવું પણ થાય છે શું! સદા સંપન્ન હોવાનાં કારણે જ્ઞાન

ની, યાદ ની ગહેરાઈ (ઊંડાણ) માં જશે. ગભરાવા વાળા ક્યારેય ઊંડાણ માં નથી જઈ શકતાં. સાર વાળા સદા ભરપૂર હોય છે, એટલે ભરપૂર, સંપન્ન વસ્તુ ની ઊંડાણ હોય છે. વિસ્તાર વાળા ખાલી હોય છે, એટલે ખાલી વસ્તુ સદા ઉછળતી રહે છે. તો વિસ્તાર વાળા આ કેમ, આ શું, આવું નહીં તેવું, આવું થવું ન જોઈએ....એવાં સંકલ્પો માં પણ ઉછળતાં રહેશે અને વાણી માં પણ બધાંની આગળ ઉછળતાં રહેશે. અને જે હદ થી વધારે ઉછળે છે તો શું થશે? હાંફતા રહેશે. પોતે જ ઉછળે, પોતે જ હાંફે અને પોતે જ પછી થાકે છે. સહનશીલ આ બધી વાતો થી બચી જાય છે. એટલે સદા મોજ માં રહે, ઉછળતા નથી, ઉડે છે.

બીજો કદમ - સહનશીલતા. આ બ્રહ્મા બાપે ચાલીને દેખાડ્યો. સદા અટલ, અચળ, સહજ સ્વરૂપ માં મોજ થી રહ્યાં, મહેનત થી નહીં. એનો અનુભવ ૧૪ વર્ષ ની તપસ્યા કરવા વાળા બાળકોએ કર્યો. ૧૪ વર્ષ અનુભવ થયાં કે કંઈક ક્ષણો લાગી? મોજ થી રહ્યાં કે મહેનત લાગી? એમ તો સ્થૂળ મહેનત નાં પેપર (પરીક્ષા) પણ ઘણાં લીધાં. ક્યાં નાઝ થી પાલના લેવા વાળા અને ક્યાં છાણનાં ગોળા પણ બનાવડાવ્યાં, મેકેનિક પણ બનાવ્યાં. ચપ્પલ પણ સિવડાવ્યાં! મોચી પણ બનાવ્યાં ને. માળી પણ બનાવ્યાં. પરંતુ મહેનત લાગી કે મોજ લાગી? બધુંજ પાર કર્યું પરંતુ સદા મોજ નાં જીવન નો અનુભવ રહ્યો. જે મૂંઝાયા, તે ભાગી ગયાં અને જે મોજ માં રહ્યાં તે અનેકો ને મોજનાં જીવનનો અનુભવ કરાવી રહ્યાં છે. હમણાં પણ જો તે જ ૧૪ વર્ષ રીપીટ કરે તો પસંદ છે ને. હમણાં તો સેવાકેન્દ્ર પર જો થોડુંક પણ સ્થૂળ કામ પણ કરવું પડે તો વિચારે છે - આનાં માટે સંન્યાસ કર્યો, શું અમે આ કામ માટે છીએ? મોજ થી જીવન જીવવું-એને જ બ્રાહ્મણ જીવન કહેવાય છે. ભલે સ્થૂળ સાધારણ કામ હોય, ભલે હજારો ની સભા વચ્ચે સ્ટેજ પર ભાષણ કરવાનું હોય - બંને મોજ થી કરે. એને કહેવાય મોજ નું જીવન જીવવું. મૂંઝાય નહીં - અમે તો સમજ્યાં નહોતાં કે સરેન્દર (સમર્પણ) થવું અર્થાત્ આ બધું કરવાનું હશે, હું તો ટીચર બનીને આવી છું, સ્થૂળ કામ કરવા માટે થોડી સંન્યાસ કર્યો છે, શું આ જ બ્રહ્માકુમારી જીવન હોય છે? આને કહેવાય મૂંઝાવા વાળું જીવન.

બ્રહ્માકુમારી બનવું અર્થાત્ દિલનાં મોજ માં રહેવું, ન કે સ્થૂળ મોજ માં રહેવું. દિલનાં મોજ થી કોઈ પણ પરિસ્થિતિ માં, કોઈ પણ કાર્ય માં મૂંઝાવાને મોજ માં બદલી દેશે અને દિલ નાં મૂંઝાવા વાળાં, શ્રેષ્ઠ સાધન હોવા છતાં, સ્પષ્ટ વાત હોવા છતાં પણ સદા સ્વયં મૂંઝાયેલાં હોવાનાં કારણે સ્પષ્ટ વાતો ને પણ મૂંઝાવી દેશે, સારાં સાધન હોવા છતાં પણ સાધનો થી મોજ નહીં લઈ શકે. આ કેવી રીતે થશે, આમ નહીં આમ થશે - એમાં પોતે પણ મૂંઝાશે, બીજાને પણ મૂંઝાવી દેશે. જેમ કહેવાય છે ને - “સૂતર મૂંઝાઈ જાય તો મુશ્કેલ જ સુધરે છે.” સારી વાતમાં પણ મૂંઝાશે તો ગભરાવા વાળી વાતમાં પણ મૂંઝાશે કારણ કે વૃત્તિ મૂંઝાયેલી છે, મન મૂંઝાયેલું છે તો સ્વતઃ જ વૃત્તિ નો પ્રભાવ દૃષ્ટિ પર અને દૃષ્ટિ નાં કારણે સૃષ્ટિ પણ મૂંઝાયેલી દેખાશે. બ્રહ્માકુમારી જીવન અર્થાત્ બ્રહ્મા બાપ સમાન મોજ નું જીવન. પરંતુ આનો આધાર છે - સહનશીલતા. તો સહનશીલતા ની એટલી વિશેષતા છે! આ જ વિશેષતાનાં કારણે બ્રહ્મા બાપ સદા અટલ, અચળ રહ્યાં.

બે પ્રકારનાં સહનશીલતા નાં પેપર સંભળાવ્યાં. પહેલું પેપર - લોકો દ્વારા અપશબ્દ કે અત્યાચાર. બીજું - યજ્ઞ ની સ્થાપના માં ભિન્ન-ભિન્ન આવેલાં વિઘ્ન. ત્રીજું - કેટલાક બ્રાહ્મણ બાળકો દ્વારા પણ ટ્રેટર (વિરોધી) થવું કે નાની-મોટી વાતો માં અસંતુષ્ટતા નો સામનો કરવો. પરંતુ એમાં પણ સદા અસંતુષ્ટ ને સંતુષ્ટ કરવાની ભાવના થી પરવશ સમજી સદા કલ્યાણ ની ભાવના થી, સહનશીલતા ની શાંતિ ની શક્તિ થી દરેક ને આગળ વધાર્યાં. સામનો કરવા વાળાઓ ને પણ મધુરતા અને શુભ ભાવના, શુભકામના થી સહનશીલતા નો પાઠ ભણાવ્યો. જે આજે સામનો કરતાં અને કાલે ક્ષમા માંગતા, એમનાં મુખ થી પણ આ જ બોલ નીકળતાં - “બાબા તો બાબા છે!” આને કહેવાય સહનશીલતા દ્વારા નાપાસ ને પણ પાસ બનાવી વિઘ્ન ને પાસ (પાર) કરવું. તો બીજો કદમ સાંભળ્યો. શેના માટે? કદમ પર કદમ રાખો. આને કહેવાય છે ફોલો ફાધર અર્થાત્ બાપ સમાન બનવું. બનવું છે કે ફક્ત દૂર થી જોવું છે? બહાદુર છો ને? પંજાબ, મહારાષ્ટ્ર બંને બહાદુર છો. બધાં બહાદુર છે. દેશ-વિદેશ નાં બધાં પોતાને મહાવીર કહે છે. કોઈને પણ પ્યાદા (સૈનિક) કહેશે તો માનશે? એનાથી સિદ્ધ છે કે બધાં પોતાને મહાવીર સમજે છે. મહાવીર અર્થાત્ બાપ સમાન બનવું. સમજ્યાં? અચ્છા!

દેશ-વિદેશ ની સર્વ બાપ સમાન, સદા બુદ્ધિ થી સમર્પિત આત્માઓ ને, સદા દરેક પરિસ્થિતિ માં દરેક વ્યક્તિ થી સહનશીલ બનીને દરેક મોટી વાત ને નાની કરી સહજ પાર કરવા વાળી, સદા વિસ્તાર ને સાર રૂપમાં લાવવા વાળી, સદા બ્રાહ્મણ જીવન મોજ નું જીવન જીવવા વાળી, એવી બાપ સમાન બનવા વાળી મહાવીર શ્રેષ્ઠ

આત્માઓને બાપદાદા ની “સમાન ભવ” ની સ્નેહ સંપન્ન યાદ પ્યાર અને નમસ્તે.

પાર્ટીઓ થી મુલાકાત :-

કુમારો થી :- કુમારોની વિશેષતા શું છે? કુમાર જીવન શ્રેષ્ઠ જીવન છે કારણ કે પવિત્ર જીવન છે અને જ્યાં પવિત્રતા છે, ત્યાં મહાનતા છે. કુમાર અર્થાત્ શક્તિશાળી, જે સંકલ્પ કરે એ કરી શકે છે. કુમાર અર્થાત્ સદા બંધનમુક્ત બનવાં અને બનાવવા વાળા. એવી વિશેષતાઓ છે ને? જે સંકલ્પ કરો તે જ કર્મ માં લાવી શકો છો. સ્વયં પણ પવિત્ર રહી બીજાને પણ પવિત્ર રહેવાનું મહત્વ બતાવી શકો છો. એવી સેવા નાં નિમિત્ત બની શકો છો. જે દુનિયાવાળા અસંભવ સમજે છે એ બ્રહ્માકુમાર ચેલેન્જ (પડકાર) કરે છે - તો અમારાં જેવું પાવન કોઈ થઈ ન શકે, કેમ? કારણ કે બનાવવા વાળા સર્વશક્તિમાન છે. દુનિયા વાળા કેટલો પણ પ્રયત્ન કરે છે પરંતુ તમારા જેવા પાવન નથી બની શકતાં. તમે સહજ જ પાવન બની ગયાં. સહજ લાગે છે ને? કે દુનિયા વાળા જેમ કહે છે - આ અનનેચરલ (અકુદરતી) છે, એવું લાગે છે? કુમારોની પરિભાષા જ છે પડકાર કરવા વાળા, પરિવર્તન કરી દેખાડવા વાળા, અસંભવ ને સંભવ કરવા વાળા. દુનિયા વાળા પોતાનાં સાથીઓ ને સંગ નાં દોષ માં લઈ જાય છે અને તમે બાપ નાં સંગ માં લઈ આવો છો. એમને પોતાનો સંગ નથી લગાડતાં, બાપ નાં સંગ નો રંગ લગાવો છો, બાપ સમાન બનાવો છો. એવાં છે ને? અચ્છા!

(૨) કુમાર અર્થાત્ સદા અચળ-અડોલ, કોઈ પણ પરિસ્થિતિ આવી જાય પરંતુ ડગમગ થવા વાળા નહીં કારણ કે તમારાં સાથી સ્વયં બાપ છે. જ્યાં બાપ છે, ત્યાં સદા અચળ-અડોલ હશે. જ્યાં સર્વશક્તિમાન હશે ત્યાં સર્વ શક્તિઓ હશે. સર્વશક્તિઓની આગળ માયા કંઈ કરી નથી શકતી એટલે કુમાર જીવન અર્થાત્ સદા એકરસ સ્થિતિ વાળા, હલચલ માં આવવા વાળા નહીં. જે હલચલ માં આવે છે, તે અવિનાશી રાજ્ય-ભાગ્ય પણ નથી પામી શકતાં, થોડુંક સુખ મળી જશે પણ સદા માટે નહીં, એટલે કુમાર જીવન અર્થાત્ સદા અચળ, એકરસ સ્થિતિ માં સ્થિત રહેવા વાળા. તો એકરસ સ્થિતિ રહે છે કે બીજા રસો માં બુદ્ધિ જાય છે? બધાં રસ એક બાપ દ્વારા અનુભવ કરવા વાળા - એને કહેવાય છે એકરસ અર્થાત્ અચળ-અડોલ. એવાં એકરસ સ્થિતિ વાળા બાળક જ બાપ ને પ્રિય લાગે છે. તો આ જ સદા યાદ રાખજો કે અમે અચળ-અડોલ આત્માઓ એકરસ સ્થિતિમાં રહેવા વાળી છીએ.

માતાઓ થી :- ૧) માતાઓ માટે બાપદાદાએ સહજ માર્ગ કયો બતાવ્યો છે જેનાથી સહજ જ બાપની યાદ નો અનુભવ કરી શકો, મહેનત ન કરવી પડે? યાદ ને પણ સહજ બનાવવાનું સાધન શું છે? દિલ થી કહો “મારા બાબા”. જ્યાં મારું કહો છો ત્યાં સહજ યાદ આવે છે. આખાં દિવસમાં, જે મારા છે એ જ યાદ આવે છે ને. કોઈ પણ મારા હોય - ભલે વ્યક્તિ, ભલે વસ્તુ...જ્યાં મારાપણું હશે તે જ યાદ આવશે. એમ જો બાપ ને મારા કહો છો, મારા સમજો છો તો બાપની યાદ આવશે. તો બાપ ને યાદ કરવાનો સહજ ઉપાય છે - દિલથી કહો “મારા બાબા”. ફક્ત મુખ થી મારા-મારા નહીં કરતાં, અધિકાર થી કહેજો. આ જ સહજ પુરુષાર્થ કરી આગળ વધતાં ચાલો. સદા આ વિધિ થી સહજયોગી બનો. મારા કહો અને બાપ નાં ખજાના નાં માલિક બનો.

૨) માતાઓ સદા પોતાને પદ્માપદમ ભાગ્યવાન સમજો છો? ઘરે બેઠાં બાપ મળ્યા તો કેટલું મોટું ભાગ્ય છે! દુનિયા વાળા બાપ ને શોધવા માટે નીકળે છે અને તમને ઘરે બેઠાં મળી ગયાં. તો આટલું મોટું ભાગ્ય પ્રાપ્ત થશે - એવું ક્યારેય સંકલ્પ માં પણ વિચાર્યું હતું? આ જે ગાયન છે “ઘરે બેઠાં ભગવાન મળ્યાં”... એ કોના માટે છે? તમારાં માટે છે ને. તો આ જ શ્રેષ્ઠ ભાગ્ય ને સ્મૃતિ માં રાખી આગળ વધતાં ચાલો. વાહ મારું શ્રેષ્ઠ ભાગ્ય - આ ખુશી નાં ગીત ગાતાં રહો. ખુશીના ઝૂલા માં ઝુલતાં રહો. ખુશી માં નાચો-ગાઓ.

૩) શક્તિઓને સદા કઈ ખુશી રહે છે? સદા બાપની સાથે કમ્બાઈન્ડ (જોડાયેલી) છું. શિવ શક્તિ નો અર્થ જ છે કમ્બાઈન્ડ. બાપ અને આપ - બંનેને મળાવીને કહે છે શિવશક્તિ. તો જે કમ્બાઈન્ડ છે, એને કોઈ અલગ નથી કરી શકતું. એવી ખુશી રહે છે? નિર્બળ આત્મા ને બાપે શક્તિ બનાવી દીધી. તો આ જ સદા યાદ રાખો કે અમે કમ્બાઈન્ડ રહેવાનાં અધિકારી બની ગયાં. પહેલાં શોધવા વાળા હતાં અને હવે સાથે રહેવા વાળા છીએ - આ નશો સદા રહે. કેટલી પણ માયા કોશિશ કરે પરંતુ શિવશક્તિ ની આગળ માયા કંઈ કરી નથી શકતી. અલગ રહો છો તો માયા આવે છે, કમ્બાઈન્ડ રહો તો માયા આવી ન શકે. તો આ જ વરદાન સદા યાદ રાખજો કે અમે

કમ્બાઈન્ડ રહેવા વાળી શિવશક્તિઓ વિજયી છીએ. અચ્છા!

વરદાન :-

કનક્યુઝ થવાનાં બદલે લુઝ કનેક્શન ને ઠીક કરવા વાળા સમસ્યા મુક્ત ભવ બધી સમસ્યાઓનું મૂળ કારણ કનેક્શન લુઝ થવું છે. ફક્ત કનેક્શન (સંબંધ) ને ઠીક કરી દો તો સર્વ શક્તિઓ તમારા આગળ ફરશે. જો કનેક્શન જોડવામાં એક બે મિનિટ લાગી પણ જાય છે તો હિંમત હારીને કનક્યુઝ ન થઈ જાઓ. નિશ્ચય નાં ફાઉન્ડેશન ને હલાવો નહીં. હું બાબાનો, બાબા મારા - આ આધાર થી ફાઉન્ડેશન ને પાકું કરો તો સમસ્યા મુક્ત બની જશે.

સ્લોગન :-

બીજરુપ અવસ્થા માં સ્થિત રહેવું - આ જૂનાં સંસ્કારો ને પરિવર્તન કરવાની વિધિ છે.

“ મીઠા બાળકો - તમારે બાપ સમાન સાચાં - સાચાં પૈગંબર કે મેસેન્જર (સંદેશવાહક) બનવાનું છે , બધાને ઘરે ચાલવાનો મેસેજ (સંદેશ) આપવાનો છે ”

પ્રશ્ન :- આજકાલ મનુષ્યો ની બુદ્ધિ આખો દિવસ કઈ તરફ ભટકે છે?

ઉત્તર :- ફેશન ની તરફ. મનુષ્યો ને કશિશ (આકર્ષિત) કરવા માટે અનેક પ્રકાર ની ફેશન કરે છે. આ ફેશન ચિત્રો થી જ શીખે છે. સમજે છે પાર્વતી પણ આવી ફેશન કરતી હતી, વાળ વગેરે બનાવતી (ઓળાવતી) હતી. બાબા કહે છે આપ બાળકોએ આ પતિત દુનિયામાં ફેશન નથી કરવાની. તમને તો હું એવી દુનિયામાં લઈ ચાલુ છું જ્યાં નેચરલ (કુદરતી) સુંદરતા રહે છે. ફેશન ની દરકાર નથી.

ગીત :- તુમ્હી હો માતા પિતા ...

ઓમ શાંતિ ! બાળકોએ ગીત સાંભળ્યું. જ્યારે મહિમા ગાય છે તો બુદ્ધિ ઉપર ચાલી જાય છે. આત્મા જ બાપ ને કહે છે, એ જ ખેતૈયા છે, પતિત-પાવન છે અથવા સાચાં-સાચાં મેસેન્જર છે. બાપ આવીને આત્માઓને મેસેજ આપે છે બીજા જેમને મેસેન્જર કે પેગંબર કહે છે, કોઈ નાનાં કે મોટા હોય છે. હકીકત માં તે મેસેજ કે પેગામ (સંદેશ) આપતા નથી. આ તો જુઠ્ઠી મહિમા કરી દીધી છે. બાળકો સમજે છે સિવાય એક નાં આ મનુષ્ય સૃષ્ટિ પર બીજા કોઈની મહિમા નથી. સૌથી વધારે મહિમા આ લક્ષ્મી-નારાયણ ની છે કારણ કે આ છે નવી દુનિયાનાં માલિક. તે પણ ભારતવાસી જાણે છે. દુનિયા વાળા ફક્ત એટલું જાણે છે કે ભારત પ્રાચીન દેશ છે. ભારત માં ગોડ-ગોડેઝ (ભગવાન-ભગવતી) નું રાજ્ય હતું. કૃષ્ણ ને પણ ગોડ કહી દે છે. ભારતવાસી આમને ભગવાન-ભગવતી કહે છે. પરંતુ આ કોઈને ખબર નથી કે આ ભગવાન-ભગવતી સતયુગ માં રાજ્ય કરે છે. ભગવાને ગોડ-ગોડેઝ નું રાજ્ય સ્થાપન કર્યું. બુદ્ધિ પણ કહે છે આપણે ભગવાન નાં બાળકો છીએ તો આપણે પણ ભગવાન-ભગવતી હોવાં જોઈએ. બધાં એક નાં બાળકો છે ને. પરંતુ ભગવાન-ભગવતી કહી નથી શકતાં. તેમને કહે છે દેવી-દેવતાઓ. આ બધી વાતો બાપ બેસી સમજાવે છે. ભારતવાસી કહેશે કે અમે ભારતવાસી પહેલાં નવી દુનિયામાં હતાં. નવી દુનિયાને તો બધાં ઈચ્છે છે. બાપુજી પણ નવી દુનિયા, નવું રામરાજ્ય ઇચ્છતાં હતાં. પરંતુ રામરાજ્ય નો અર્થ બિલકુલ જ નથી સમજતાં. આજકાલ મનુષ્યો ને પોતાનો અહંકાર કેટલો છે. કળયુગ માં છે પથ્થરબુદ્ધિ, સતયુગ માં છે પારસબુદ્ધિ. પરંતુ આ કોઈને સમજ નથી. ભારત જ સતયુગ માં પારસબુદ્ધિ હતો. હવે ભારત કળયુગ માં પથ્થરબુદ્ધિ છે. મનુષ્ય તો આને જ સ્વર્ગ સમજે છે. કહેશે સ્વર્ગમાં વિમાન હતાં, મોટા-મોટા મહેલ હતાં, તે તો બધાં હમણાં છે. સાયન્સ (વિજ્ઞાન) કેટલી વૃદ્ધિ ને પામેલું છે, કેટલું સુખ છે. ફેશન વગેરે કેટલું છે. બુદ્ધિ આખો દિવસ ફેશન પાછળ જ રહે છે. આર્ટિફિશિયલ સુંદર બનવા માટે વાળ વગેરે કેવાં બનાવે છે! કેટલો ખર્ચો કરે છે. આ બધી ફેશન નીકળી છે ચિત્રો થી. સમજે છે - પાર્વતી માફક અમે વાળ વગેરે બનાવીએ છીએ. આ બધું કશિશ (આકર્ષણ) કરવા માટે જ બનાવે છે. પહેલાં પારસી લોકો ની સ્ત્રીઓ મોઢા પર કાળી જાળી પહેરતી હતી કે કોઈ જોઈને આશિક ન થઈ જાય. આને કહેવાય છે પતિત દુનિયા.

ગાય છે તુમ્હી હો માતા પિતા તુમ્હી હો પરંતુ આ કોને કહેવું જોઈએ? માત-પિતા કોણ છે - આ પણ નથી જાણતાં. માત-પિતાએ જરૂર વારસો આપ્યો હશે. બાપે આપ બાળકોને સુખ નો વારસો આપ્યો હતો. કહે પણ છે બાબા અમે તો તમારા વગર બીજા કોઈ થી નહીં સાંભળશું. હવે તમે જાણો છો શિવબાબા ની મહિમા ગવાય છે. બ્રહ્માની આત્મા પણ સ્વયં કહે છે - હું તો પાવન હતો, હવે પતિત બન્યો છું. બ્રહ્માનાં બાળકો પણ એવું કહેશે, અમે બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓ સો દેવી-દેવતા પછી ૮૪ જન્મો નાં અંત માં પતિત બન્યાં છીએ. જે નંબરવન પાવન, તે નંબરવન પતિત. જેવાં બાપ તેવાં બાળકો. આ સ્વયં પણ કહે છે, શિવબાબા પણ કહે છે હું આવું છું - આમનાં અનેક જન્મો નાં અંતમાં. તો જે પહેલાં નંબરમાં પૂજ્ય લક્ષ્મી-નારાયણની ડિનાયસ્ટી (રાજધાની) માં હતાં. હમણાં છે સંગમ, તમે કળયુગ માં હતાં, હવે સંગમયુગી બન્યાં છો. બાપ સંગમ પર જ આવે છે, ડ્રામા અનુસાર બાળકો પણ વૃદ્ધિ ને પામે છે. હવે બાળકોને જ્ઞાન તો મળ્યું છે. આપણે જ દેવતા હતાં પછી ક્ષત્રિય, વૈશ્ય, શૂદ્ર બન્યાં છીએ. આખા ચક્રને સારી રીતે તમે જાણો છો. આ તો ખૂબ સહજ છે, આપણે ૮૪ જન્મ લીધાં. ઘણાંની

બુદ્ધિમાં આ પણ નથી બેસતું. સ્ટુડન્ટ (વિદ્યાર્થી) માં નંબરવાર તો હોય જ છે. રાઈટ થી લઈને શરૂ કરાય છે ફર્સ્ટ ક્લાસ (પ્રથમ શ્રેણી), સેકન્ડ ક્લાસ (દ્વિતીય શ્રેણી), થર્ડ ક્લાસ (ત્રિતીય શ્રેણી), બાળકીઓ સ્વયં પણ કહે છે અમારી થર્ડ ક્લાસ બુદ્ધિ છે. અમે કોઈ ને સમજાવી નથી શકતી. દિલ તો ખૂબ થાય છે પરંતુ બોલી નથી શકતાં, બાબા શું કરીએ? આ થયો પોતાનાં કર્મોનો હિસાબ-કિતાબ. હવે બાપ કહે છે - હું તમને કર્મ-અકર્મ-વિકર્મની ગતિ નું જ્ઞાન સંભળાવું છું. કર્મ કરવાનું છે, આ તો આપ બાળકો જાણો છો. થર્ડ ક્લાસ બુદ્ધિવાળા આ વાતો ને સમજી ન શકે. આ છે જ રાવણ રાજ્ય, પરંતુ આ કોઈને ખબર નથી. રાવણ રાજ્ય માં મનુષ્ય તો વિકર્મ જ કરશે તો નીચે જ પડશે. ગુરુ કરાય જ છે દુઃખ ની દુનિયામાં. સદ્ગતિ નાં માટે ગુરુ કરે છે કે મુક્તિ માં લઈ જાય. તે છે નિર્વાણધામ - વાણી થી પરે સ્થાન, મનુષ્ય પોતાને વાનપ્રસ્થી કહે છે. તે તો કહેવા માત્ર છે. વાનપ્રસ્થીઓની પણ સભા હોય છે. બધી મિલકત વગેરે બાળકોને આપી ગુરુની પાસે જઈ બેસે છે. ખાવા-પીવાનું વગેરે તો જરૂર બાળકો જ આપશે. પરંતુ વાનપ્રસ્થ નો અર્થ કોઈ પણ નથી સમજતાં. કોઈની બુદ્ધિમાં આ નથી આવતું કે આપણે નિર્વાણધામ માં જવાનું છે. પોતાનાં ઘરે જવાનું છે. તેઓ કોઈ ઘર નથી સમજતાં. તેઓ તો સમજે છે - જ્યોતિ જ્યોત માં સમાઈ જશે. નિર્વાણધામ તો રહેવાનું સ્થાન છે. પહેલાં ૬૦ વર્ષનાં પછી વાનપ્રસ્થ લેતા હતાં, આ જેમ કે કાયદો હતો. હમણાં પણ એવું કરે છે. હવે તમે સમજાવી શકો છો કે વાણી થી પરે તો કોઈ જઈ નથી શકતું. આનાં માટે તો બાપને જ બોલાવે છે કે હેં પતિત-પાવન બાબા આવો, અમને પાવન બનાવીને ઘર લઈ ચાલો. મુક્તિધામ માં આત્માઓનું ઘર છે. આપ બાળકોને સતયુગ માટે પણ સમજાવ્યું છે - ત્યાં કોણ રહે છે! કેવી રીતે વૃદ્ધિ થાય છે! જનસંખ્યા ની પણ કોઈને ખબર નથી. રામ રાજ્ય માં જનસંખ્યા કેટલી હશે! બાળકો વગેરે કેવી રીતે જન્મ લેશે! કંઈ પણ નથી સમજતાં. કોઈ પણ વિદ્વાન, આચાર્ય, પંડિત નથી, જે આ ડ્રામા નાં ચક્રને કોઈ સમજાવી શકે. ૮૪ લાખનું ચક્ર હોય કેવી રીતે શકે! કેટલી ખોટી વાતો છે. બિલકુલ સૂત જ મૂંઝાવેલું છે. બાપ સમજાવે છે હમણાં તમે જાણો છો બાપે કર્મ-અકર્મ-વિકર્મ નું બધું રહસ્ય સમજાવ્યું છે. સતયુગ માં તમારા કર્મ, અકર્મ થઈ જાય છે. ત્યાં કોઈ ખરાબ કર્મ હોતું જ નથી, એટલે કર્મ, અકર્મ થઈ જાય છે. અહીંયા મનુષ્ય જે પણ કર્મ કરે છે તે વિકર્મ થઈ જાય છે.

હવે આપ બાળકો જાણો છો આપણી નાનાં-મોટા બધાની, આખી દુનિયાની વાનપ્રસ્થ અવસ્થા છે. બધાં વાણી થી પરે જવા વાળા છે. કહે છે હેં પતિત-પાવન આવો, અમને આવીને પતિત થી પાવન બનાવો. પરંતુ જ્યાં સુધી પાવન નવી દુનિયા નથી, અહીંયા પતિત દુનિયામાં પાવન તો કોઈ રહી ન શકે. આ જે પણ પતિત દુનિયા છે, આખી ખતમ થઈ જવાની છે. તમે જાણો છો આપણે ફરી નવી દુનિયામાં જવાનું છે. કેવી રીતે જઈશું? આ બધું નોલેજ છે. આ છે નવું નોલેજ, નવી દુનિયા, અમરલોક કે પાવન દુનિયાનાં માટે. તમે હમણાં સંગમ પર બેઠાં છો. આ પણ જાણો છો બીજા જે પણ મનુષ્ય છે, બ્રાહ્મણ નથી, તે કળયુગ માં છે. આપણે બધાં સંગમ પર છીએ. જઈ રહ્યાં છીએ સતયુગ માં, બરાબર આ સંગમયુગ છે. તે તો છે જ સ્વર્ગ. તેને સંગમ નહીં કહેવાય. સંગમ છે હમણાં. આ સંગમયુગ સૌથી નાનો છે. આને લીપ યુગ કહેવાય છે, જેમાં મનુષ્ય પાપ આત્મા થી ધર્મ આત્મા બને છે એટલે આને ધર્માઉ યુગ કહેવાય છે. કળયુગ માં બધાં મનુષ્ય અધર્મી છે. ત્યાં તો બધાં ધર્માત્મા હોય છે. ભક્તિમાર્ગ નો કેટલો મોટો પ્રભાવ છે. એવી પથ્થરની મૂર્તિઓ બનાવે છે, જે જોવાથી જ દિલ ખુશ થઈ જાય. તે છે પથ્થર પૂજા. શિવ નાં મંદિર માં કેટલાં દૂર-દૂર જાય છે, પૂજા માટે. શિવ નું ચિત્ર તો ઘર માં પણ રાખી શકે છે. પછી આટલું દૂર-દૂર કેમ ભટકવું જોઈએ. આ જ્ઞાન હવે બુદ્ધિ માં આવ્યું છે. હવે તમારી આંખ ખુલી છે, બુદ્ધિનાં કપાટ ખુલ્યાં છે. બાપે નોલેજ આપ્યું છે. પરમપિતા પરમાત્મા આ મનુષ્ય સૃષ્ટિનાં બીજરૂપ, જ્ઞાન નાં સાગર, નોલેજકુલ છે. આત્મા પણ આ નોલેજ ધારણ કરે છે. આત્મા જ પ્રેસિડન્ટ (રાષ્ટ્રપતિ) વગેરે બને છે. મનુષ્ય તો દેહ-અભિમાની હોવાનાં કારણે દેહ ની જ મહિમા કરતાં રહે છે. હવે તમે સમજો છો આત્મા જ બધું કરે છે. આપ આત્મા ૮૪ જન્મોનું ચક્ર લગાવી બિલકુલ જ દુર્ગતિ ને પામેલી છો. હવે આપણે આત્માએ બાપ ને ઓળખ્યાં છે. બાપ થી વારસો લઈ રહ્યાં છીએ. આત્માને શરીર તો જરૂર ધારણ કરવું પડે. શરીર વગર આત્માઓ કેવી રીતે બોલે! કેવી રીતે સાંભળે! બાપ કહે છે-હું નિરાકાર છું. હું પણ શરીરનો આધાર લઉં છું. તમે જાણો છો શિવબાબા આ બ્રહ્મા તન થી આપણને સંભળાવે છે. આ વાતો તમે બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓ જ સમજાવો છો. તમને હવે જ્ઞાન મળ્યું છે. બ્રહ્મા દ્વારા આ આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ ની સ્થાપના થાય છે. એ જ બાપ રાજયોગ શીખવાડી રહ્યાં છે, આમાં મુંઝવાની વાત જ નથી. શિવબાબા આપણને સમજાવે છે પછી આપણે બીજાઓને સમજાવીએ છીએ. આપણને પણ સંભળાવવા વાળા શિવબાબા જ છે. હવે તમે કહેશો અમે પતિત થી પાવન બની રહ્યાં છીએ. બાપ સમજાવે છે આ છે જ પતિત દુનિયા, રાવણ નું રાજ્ય છે ને. રાવણ પાપ આત્મા

બનાવે છે. આ બીજું કોઈ પણ નથી જાણતું. ભલે રાવણ ની એફીજી (પુતળું) બાળે છે પરંતુ કાંઈ પણ સમજતાં નથી. સીતાને રાવણ લઈ ગયાં, આ કર્યું..... કેટલી કથાઓ બેસી લખી છે. જ્યારે બેસીને સાંભળે છે તો રડી લે છે. તે છે બધી દંતકથાઓ. બાબા આપણને વિકર્માજીત બનાવવા માટે સમજાવે છે. કહે છે મામેકમ્ યાદ કરો. ક્યાંય પણ બુદ્ધિ નહીં લગાવો. શિવબાબાએ આપણ ને પોતાનો પરિચય આપ્યો છે. પતિત-પાવન બાપ આવીને પોતાનો પરિચય આપે છે. હવે તમે સમજો છો કેટલાં મીઠા બાબા છે જે આપણને સ્વર્ગનાં માલિક બનાવી રહ્યાં છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. કર્મ-અકર્મ અને વિકર્મ ની ગતિને જાણી શ્રેષ્ઠ કર્મ કરવાનાં છે. જ્ઞાનદાન કરી ધર્માત્મા બનવાનું છે.
2. આ વાનપ્રસ્થ અવસ્થા છે - આ અંતિમ ઘડીઓમાં પાવન બની પાવન દુનિયામાં જવાનું છે. પાવન બનવાનો મેસેજ (સંદેશ) બધાને આપવાનો છે.

વરદાન :- ગભરાવાનો ડાન્સ છોડી સદા ખુશી નો ડાન્સ કરવા વાળા માસ્ટર નોલેજકુલ ભવ જે બાળકો માસ્ટર નોલેજકુલ છે તે ક્યારેય ગભરાવાનો ડાન્સ ન કરી શકે. સેકન્ડ માં સીડી નીચે, સેકન્ડ માં ઉપર હવે આ સંસ્કાર ચેન્જ (પરિવર્તન) કરો તો ખુબ ફાસ્ટ (તીવ્ર) જશો. ફક્ત મળેલી ઓથોરિટી (સત્તા) ને, નોલેજ ને, પરિવાર નાં સહયોગ ને યુઝ કરો, બાપનાં હાથમાં હાથ આપી ચાલતાં રહો તો ખુશી નો ડાન્સ કરતાં રહેશો, ગભરાવાનો ડાન્સ થઈ ન શકે. પરંતુ જ્યારે માયા નો હાથ પકડી લો છો તો તે ડાન્સ થાય છે.

સ્લોગન :- જેમનાં સંકલ્પ અને કર્મ મહાન છે તે જ માસ્ટર સર્વશક્તિમાન્ છે.

“ મીઠા બાળકો - આ મહાભારત લડાઈ માં જૂનું ઝાડ સમાપ્ત થવાનું છે એટલે લડાઈ નાં પહેલાં બાપ થી પૂરે - પૂરો વારસો લઈ લો ”

પ્રશ્ન :- બાબા ને માતાઓનું સંગઠન જોઈએ પરંતુ એ સંગઠન ની વિશેષતા શું હોય?

ઉત્તર :- એવું સંગઠન હોય જે દેહી-અભિમાની રહેવાનો પૂરે-પૂરો પુરુષાર્થ કરે. જેમને પાક્કો નશો હોય કે અમારે પાવન બની પાવન દુનિયા બનાવવાની છે. પતિત નથી બનવાનું. નષ્ટોમોહા ગ્રુપ હોય ત્યારે કોઈ કમાલ કરીને દેખાડે. કોઈમાં પણ રગ (દિલ) ન હોવી જોઈએ. મોહ ની રગ બહુ જ નુકસાન કરે છે.

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા બાળકો આ જાણે છે કે મીઠા બાબા અમને સ્વર્ગવાસી બનાવવાં અહીંયા આવ્યાં છે. આ બાળકોની બુદ્ધિમાં છે. દરેકને આ સમજાવાનું છે કે આપણે આત્મા આ યાદની યાત્રા થી પવિત્ર બનીએ છીએ. કેટલો સહજ ઉપાય છે, ફક્ત બાપ ને યાદ કરવાનાં છે. બાળકો જાણે છે કે બાપ એક સેકન્ડમાં મુક્તિ-જીવનમુક્તિ નો વારસો આપે છે. હમણાં બધાં જીવનબંધ માં છે, રાવણ રાજ્ય નાં બંધન માં છે. આ વાત બાપ જાણે અને બાળકો જાણે બીજું ન જાણે કોઈ. આપ બાળકોને નિશ્ચય છે કે બેહદનાં બાપ ને આપણે યાદ કરીએ છીએ તો અંદર માં બહુજ ખુશી થવી જોઈએ, આત્માને. જે બાપ ને અડધો કલ્પ યાદ કર્યા કરતાં હતાં - તે બાપ મળ્યાં. દુઃખ માં બાપ ને યાદ કરતાં રહે છે. તમે પણ યાદ કરતાં હતાં, હમણાં તમે દુઃખી થઈને યાદ નથી કરતાં. જેમને આખી દુનિયા યાદ કરે છે - તે બાપ આવ્યાં છે, આ તમે જાણો છો. બાબાએ વારંવાર સમજાવ્યું છે-અહીંયા જ્યારે તમે બેસો છો તો એવું સમજો કે અમે આત્મા છીએ. બાબા પરમધામ થી આવ્યાં છે. કલ્પ-કલ્પ પોતાનાં વાયદા અનુસાર આવે છે. બાબાની આ પ્રતિજ્ઞા છે કે તમે જ્યારે પોકારશો અને અડધોકલ્પ જ્યારે પૂરો થાય છે તો મારે આવવું પડે છે. કળયુગ નાં પછી સતયુગ થવાનું છે તો મારે આવવું પડે છે. આ ફક્ત આપ બાળકોને ખબર છે કે આ સંગમયુગ છે, બાબા આવેલાં છે. આપ બાળકો પણ સેવા કરો છો, દિવસ-પ્રતિદિવસ પરિચય આપતા જાઓ છો, બાપ નો પરિચય બધાને મળતો જાય છે. અહીંયા બેઠાં છો, જાણો છો બેહદનાં બાબા શિવબાબા આપણને ફરીથી બેહદ નો વારસો આપવા આવ્યાં છે. તમે બાબા-બાબા કહો છો ને. આપણે શિવબાબાની પાસે આવ્યાં છીએ. શિવબાબા પણ કહે છે હું સાધારણ તન માં આવ્યો છું, કલ્પ પહેલાની માફક. આ ભુલવું ન જોઈએ. માયા એવી બાબાની યાદ ભુલાવી દે છે, જેમનાથી પતિત થી પાવન બનવાનું હોય છે. તમે જાણો છો કે સર્વનાં સદ્ગતિ દાતા એક જ સદ્ગુરુ છે. સિદ્ધ લોકો પણ ગાયે છે કે સત શ્રી અકાલ, પતિત-પાવન ને જ સદ્ગુરુ કહેવાય છે. પોકારે પણ છે કે હું પતિત-પાવન. આત્મા પોકારે છે. તમે જાણો છો અમે અહીંયા આવ્યાં છીએ સમ્મુખ બાપ ને મળવાં. મોટાં-મોટાં વ્યક્તિઓ એક-બીજાની પાસે મળવા જાય છે, એમની કેટલી મહિમા થાય છે. ધુમધામ થી આજિયાન (સ્વાગત) માટે તો બેન્ડબાજા વગેરે વગાડે છે ખુશી માં. આ ગુપ્ત વેશ માં કોણ આવ્યું છે, આ તમે જ જાણો છો. એમને કહેવાય છે - દૂર દેશ નાં રહેવા વાળા મુસાફર.

તમે જાણો છો આપણે આત્માઓ પરમધામ ની રહેવા વાળી છે. અહીંયા મુસાફર બની આવ્યાં છીએ પાર્ટ ભજવવાં. એક-એક અક્ષર જે બાપ સમજાવે છે, દુનિયામાં કોઈ નથી જાણતું. તમે બાપ થી સાંભળી રહ્યાં છો. તે સારી રીતે ધારણ કરવું જોઈએ. બાપ સમજાવે છે તમે બધાં મુસાફર છો, આ કર્મક્ષેત્ર માં. આપણે શાંતિધામ નાં રહેવા વાળા છીએ પછી અહીંયા ટોકી વર્લ્ડમાં આવીએ છીએ. આપણે શાંતિધામ નાં મુસાફર છીએ, ૮૪ જન્મોનો પાર્ટ અહીંયા ભજવીએ છીએ. છેલ્લો આ અંત નો સમય છે. તો બાપ આવેલાં છે - જૂની સૃષ્ટિને નવી બનાવવાં. આ પણ તમે જાણો છો. ચિત્ર પણ સ્પષ્ટ છે, શિવબાબા બ્રહ્મા દ્વારા નવી દુનિયાની સ્થાપના કરે છે. એવું તો નથી કૃષ્ણ દ્વારા, વિષ્ણુ દ્વારા સ્થાપના કરે છે. બાપ આવે જ છે બ્રહ્મા દ્વારા સ્વર્ગ રચવાં. બાપ આવ્યાં છે સાધારણ તન માં. આ છે જ પતિત દુનિયા, એક પણ પાવન નથી. જ્યારે પહેલાં નંબર વાળા લક્ષ્મી-નારાયણ પણ પતિત બને છે. જે પાવન હતાં તે જ પતિત બન્યાં છે, આખાં વંશસહિત. તમે જાણો છો કે આપણે જે દેવી ધર્મ વાળા હતાં તે હમણાં શૂદ્ર ધર્મ વાળા બની ગયાં છીએ. ભલે અમેરિકા વગેરે માં મોટાં-મોટાં સાહુકાર રહે છે. પરંતુ

સતયુગ ની સામે અમેરિકા તો કંઈ પણ નથી. આ બધાં અંત માં બન્યાં છે. આ અલ્પકાળ નો ભભકો છે. વિનાશ તો થવાનો જ છે. આપ બાળકોને બહુજ સારો નશો રહેવો જોઈએ. બાપ જે આપણને સ્વર્ગ નાં માલિક બનાવે છે, એમને આપણે બાળકો યાદ ન કરીએ, કેટલું વઠ્ઠર (આશ્ચર્ય) છે. માયા યાદ કરવા નથી દેતી. આપ બાળકો હવે એવું કહો છો - બાબા માયા અમને યાદ કરવા નથી દેતી. અરે બાબા, જે તમને ૨૧ જન્મોનાં માટે સ્વર્ગ નાં માલિક બનાવે છે, એમને તમે યાદ નથી કરી શકતાં? પ્રજા પણ તો સ્વર્ગની માલિક બને છે ને. બધાં સુખી રહે છે. હમણાં તો બધાં દુઃખી છે. પ્રાઈમ મિનિસ્ટર (પ્રધાનમંત્રી), પ્રેસિડેન્ટ (રાષ્ટ્રપતિ) વગેરેને તો રાતદિવસ ચિંતા લાગી રહે છે. લડાઈ વગેરે માં કેટલાં મરતાં રહે છે. તમે જાણો છો મહાભારત લડાઈ પણ પ્રખ્યાત છે, પરંતુ એમાં શું થયું હતું, આ કોઈની બુદ્ધિમાં નથી. તમને બાપે બુદ્ધિ માં બેસાડ્યું છે. મહાભારતની લડાઈ માં બધાં મરી ગયાં! કેટલી મોટી મનુષ્ય સૃષ્ટિ છે. આત્માનું પણ ઝાડ છે. ઝાડ પહેલાં નવું હોય છે તો બહુ જ નાનું હોય છે પછી વૃદ્ધિને પામતું જાય છે. તમે જાણો છો પહેલાં જ્યારે દેવી ધર્મ હતો તો કેટલું નાનું ઝાડ હતું. આદિ સનાતન દેવતા ધર્મ હતો. હમણાં કેટલાં વેરાયટી (વિવિધ) ધર્મ છે. આ મહાભારત લડાઈ દ્વારા આ બધાનો વિનાશ થવાનો છે. પરંતુ આ જ્ઞાન કોઈમાં છે નહીં. ભલે કહેશે આ એ જ લડાઈ છે પરંતુ આનાથી શું થવાનું છે આ ખબર નથી. તમે હમણાં રોશની (પ્રકાશ) માં છો. જાણો છો વિનાશ થવાનો છે એટલે મહાભારત લડાઈ નાં પહેલા પોતાનો વારસો તો લઈ લઈએ. વાત તો ખુબ જ સહજ છે. પવિત્ર બનો અને બાપ ને યાદ કરો. ઘણી બાળકીઓ ઉપર અત્યાચાર થાય છે. આપ માતાઓનું સંગઠન હોવું જોઈએ એક-બીજા ને બચાવવા માટે. પરંતુ દેહી-અભિમાની જરૂર બનવું પડે. અમારે પાવન તો જરૂર બનવાનું છે - આ પાક્કો નશો જોઈએ. એવાં નશામાં રહેવાવાળા જ સમજાવી શકશે. આપણે બાપ ને યાદ કરવાના છે, પવિત્ર બનવાનું છે. આપણે સ્વદર્શન ચક્રધારી છીએ - આ નશો તો રહેવો જોઈએ. આપણે રચયિતા બાપ અને રચનાનાં ચક્રને જાણીએ છીએ. હમણાં આપણે બાપ થી નવી દુનિયા સતયુગ નો વારસો લેવાનો છે. આપણે ૮૪ જન્મ કેવી રીતે લઈએ છીએ આ સમજાવતાં રહો. બાપ કહે છે મને યાદ કરો તો તમારા પાપ નષ્ટ થઈ જશે. પાવન તો જરૂર બનવાનું છે. પાવન અર્થાત પવિત્ર. કામ મહાશત્રુ છે. આપણે ૮૪ જન્મ નું ચક્ર પૂરું કર્યું, હવે બાપ થી વારસો લેવાનો છે. બાપ કહે છે મને યાદ કરો તો તમારા વિકર્મ વિનાશ થશે. અહીંયા તો આવો જ છો રીફેશ થવા. મુજ બાપ ને યાદ કરો - ૨૧ જન્મો નો વારસો લેવાનો છે. કોઈ માં પણ મોહની રગ ન રહેવી જોઈએ. નષ્ટોમોહા બનવાનું છે. આ શરીરમાં પણ મોહ ન રહે. આ તો જૂની ચામડી છે. પરંતુ એની સંભાળ રાખવાની હોય છે, જે ભણતર ભણી શકો. તકલીફ થાય છે તો ચત્તી લગાડવી પડે છે. તમે જાણો છો આ જૂનું સડેલું શરીર છે. આને કંઈ ને કંઈ થતું રહે છે. દુઃખ આત્માને થાય છે. જાણો છો હવે તો આ શરીર છોડવાનું છે. યોગબળ થી આને થમાવવાનું (સાચવવાનું) છે. બાપ ને યાદ કરતા રહેવાનું છે. પોતાને આત્મા સમજી બાપ ને યાદ કરવાનાં છે, બસ. બીજો કોઈ લૌકિક સંબંધ પણ યાદ ન આવવો જોઈએ. હું દેહ નહીં આત્મા છું. બાપ કહે છે હું આપ આત્માઓને વારસો આપવા આવ્યો છું. આત્મા પવિત્ર હશે ત્યારે પછી શરીર પણ સારું મળશે.

તમે જાણો છો હમણાં આપણી આત્મા પાવન બનવાની છે. આપણે પાવન હતાં તો આ લક્ષ્મી-નારાયણ જેવાં હતાં. આ લક્ષ્મી-નારાયણે ૮૪ જન્મ લીધાં છે. આખી સૂર્યવંશી રાજધાનીએ ૮૪ જન્મ લીધાં છે. ચંદ્રવંશી માટે ૮૪ જન્મ નહીં કહેશું. હાં, જે સૂર્યવંશી માં પહેલાં-પહેલાં દાસ-દાસી બનતાં હશે તે પછી ત્રેતામાં કંઈક પદ પામે છે, એમનાં ૮૪ જન્મ કહેશું. રાજા રાણી, પ્રજા જે પણ દાસ-દાસીઓ વગેરે સૂર્યવંશી માં આવે છે તે જ ૮૪ જન્મ લે છે. એવી-એવી પોતાનાથી વાતો કરવાની છે. આપણે ૮૪ જન્મ કેવી રીતે લઈએ છે. વિચાર સાગર મંથન કરવું જોઈએ. જેટલું થઈ શકે બાપ ને અને વારસા ને યાદ કરતાં રહો. ચાલતાં-ફરતાં સમજો કે અમે બાબાનાં બાળકો છીએ. કોઈ પણ મળે તો એમને બાબા નો પરિચય આપવાનો છે. આ ચિત્રો માં સારું નોલેજ છે. બધું બતાવવાનું છે. બાબા આવેલાં છે બ્રહ્મા તનમાં. આપણે બધાં બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓ છીએ ને. આપણને બી.કે. ને સ્વર્ગ નાં માલિક બનાવવા બાબા આવેલાં છે. બધી આત્માઓનાં બાપ એક છે. આપણે બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓ છીએ. પોત-પોતાનાં કાર્ડ પણ દેખાડી શકો છો. ક્યાંય ઓફિસ વગેરેમાં પણ કાર્ડ આપો, પરંતુ સમજી નહીં શકે કે બી. કે. કોણ છે! અનેક પ્રકારનાં વિઘ્ન આવે છે. ગવર્મેન્ટ ને પણ સમજાવાય છે - અમારી આ ફેમિલી (પરિવાર) છે. દાદા અને બાબા છે. દાદા દ્વારા અમે વારસો લઈ રહ્યાં છીએ. આ યાદ રાખવાથી ખુશી રહેવી જોઈએ, મિલકત તો દાદાની છે. પૌત્રો નો હક છે, પૂરો ભાગ વહેંચીને લે છે.

તમે પણ જાણો છો - શિવબાબા થી બ્રહ્મા દ્વારા અમે વારસો લઈએ છીએ. આ યાદ રાખવું જોઈએ. ભણવાનું છે

અને પછી ભણાવવાનું છે. આ બાપ ની ફરજ છે, બાળકોની પાલના કરવી. જ્યાં સુધી કુમાર-કુમારી યુવા ન બને, બાપે એમની સંભાળ કરવાની છે. બાળકોનું કામ છે ભણવું. ભણે છે પોતાનાં પગ પર ઉભાં થવા માટે. તમે જાણો છો - બાબા આપણને ભણાવી રહ્યાં છે ૨૧ જન્મ નાં માટે. પછી આપણે પોતાનાં પગ પર ઉભાં રહીશું. જેટલું ભણશો એટલું ઉચ્ચ પદ પામશો. તમે પોતે કહો છો અમે અહીંયા આવીએ છીએ શ્રી લક્ષ્મી કે શ્રીનારાયણ બનવાં. આ સત્યનારાયણ ની કથા છે ને. કોઈને ખબર નથી કે આ લક્ષ્મીનારાયણ ૮૪ જન્મ કેવી રીતે લે છે. રાધાનાં ભગત હશે તો કહેશે રાધા હાજરા હાજર છે. જ્યાં જુઓ રાધા જ રાધા છે, કૃષ્ણ જ કૃષ્ણ છે, શિવ જ શિવ છે. આ ગોળ-ગોળધાણી કરી દીધી છે. ઈશ્વર, રાધે, કૃષ્ણ બધાં સર્વવ્યાપી છે. આ બધાં ઈશ્વર નાં રુપ છે. ભગવાને આ રુપ ધારણ કર્યું છે. જ્યાં જોવું ત્યાં તું જ તું છે... બિલકુલ બેસમજ બની ગયાં છે. આ છે વિકારી પતિત દુનિયા. સતયુગ છે નિર્વિકારી પાવન દુનિયા. નિર્વિકારી દુનિયા નો અર્થ જ છે સ્વર્ગ. કહે છે ત્યાં બાળકો તો છે ને. તે કેવી રીતે જનમશે. બસ, સવાલ જ આ પૂછશે. કહેશે બાળકો નહીં જન્મે તો સૃષ્ટિ કેવી રીતે વધશે! દરેક વર્ષ જનસંખ્યા નો હિસાબ કાઢે છે કે કેટલાં વધારે મનુષ્ય થયાં. આ નથી બતાવતા કે આટલાં મર્યા. તો બાળકોને પહેલાં તો પોતાનું કલ્યાણ કરવાનું છે. હું આત્મા છું - પહેલા તો આ નિશ્ચય કરો. બાબા ને યાદ કરવાનાં છે. અંતકાળે જે નારાયણ સિમરે... હવે નારાયણ સિમરે આ અક્ષર ખોટાં લખ્યાં છે. અંતકાળે જે શિવબાબા સિમરે... એ જ ચિંતામાં જો મરે તે સ્વર્ગનાં નારાયણ બને. અંતકાળે નારાયણ કેમ કહે છે? સમજે છે કૃષ્ણએ જ્ઞાન આપ્યું હતું તો ભલા કૃષ્ણ ને સિમરે ને. કૃષ્ણ ને યાદ કરે છે. નારાયણ ની કોઈને ખબર નથી. કૃષ્ણની જયંતી મનાવે છે, ભલા રાધાની જયંતી ક્યાં? કૃષ્ણ નો જન્મ મનાવે છે, નારાયણ નો ક્યાં છે? દુનિયાનાં રાજા રાણી લક્ષ્મી-નારાયણ ની કોઈ ને ખબર જ નથી. પ્રજાપિતા બ્રહ્માનાં મુખ વંશાવલી હશે ને! ક્યાં ગયાં! કહે છે બ્રાહ્મણ દેવી-દેવતા નમઃ. બ્રહ્માનાં મુખ વંશાવલી હતાં ને. બાળકો સમજે છે બ્રહ્મા દ્વારા શિવબાબા બ્રાહ્મણ ધર્મ સ્થાપન કરે છે. બ્રાહ્મણ ધર્મ બ્રહ્માએ નથી રચ્યો પરંતુ શિવબાબા એ રચ્યો છે. આ તો હમણાં બ્રહ્મા બન્યાં છે. અચ્છા-

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. આ જૂનાં શરીરમાં રહેતાં ભણતર ભણીને ૨૧ જન્મોનાં માટે કમાણી કરવાની છે એટલે એની સંભાળ કરવાની છે. બાકી એમાં રગ (દિલ) નથી રાખવાની.
2. એવો અભ્યાસ કરવાનો છે જે અંતકાળે માં એક શિવબાબા જ યાદ રહે. બીજા કોઈ પણ ચિંતન માં નથી જવાનું. પોતાનું કલ્યાણ કરવાનું છે.

વરદાન :- સાકાર રુપ માં બાપદાદા ને સન્મુખ અનુભવ કરવા વાળા કમ્બાઈન્ડ રુપધારી ભવ જેમ શિવશક્તિ કમ્બાઈન્ડ (સંયુક્ત) છે, એમ પાંડવપતિ અને પાંડવ કમ્બાઈન્ડ છે. જે આવાં કમ્બાઈન્ડ રુપ માં રહે છે એમની આગળ બાપદાદા સાકાર માં સર્વ સંબંધો થી સામે હોય છે. હવે દિવસ પ્રતિદિવસ વધારે પણ અનુભવ કરશે કે જેમ બાપદાદા સામે આવે, હાથ પકડે, બુદ્ધિ થી નહીં આંખો થી જોશે, અનુભવ થશે. પરંતુ ફક્ત એક બાપ બીજું કોઈ નહીં, આ પાઠ પાક્કો હોય પછી તો જેમ પડછાયો ફરે છે એમ બાપદાદા આંખો થી હટી નહીં શકે, સદા સન્મુખ ની અનુભૂતિ થશે.

સ્લોગન :- માયાજીત, પ્રકૃતિજીત બનવા વાળી શ્રેષ્ઠ આત્મા જ સ્વ-કલ્યાણી કે વિશ્વ-કલ્યાણી છે.

“ મીઠા બાળકો - તમે અહીંયા આવ્યાં છો પોતાનાં સહિત આખી દુનિયાની કાયા - કલ્પતરુ બનાવવાં , યાદ થી જ કાયા - કલ્પતરુ થશે ”

પ્રશ્ન :- નર્કવાસી થી સ્વર્ગવાસી બનવાની વિધિ કઈ છે? હમણાં આપ બાળકો ને જીવદાન મળે છે કેવી રીતે?

ઉત્તર :- નર્કવાસી થી સ્વર્ગવાસી બનવા માટે જરૂર મરવું પડે. બાબા કહે હું આવ્યો છું તમને બધાને મોત આપવાં. તમારી આ દેહ ને ખતમ કરાવી બાકી આત્માઓને લઈ જઈશ. આ સાચું જીવદાન છે. આનાં માટે આ મહાભારત લડાઈ છે, જેમાં બધાનો વિનાશ થશે. પછી આત્માઓ પાવન બની પાછી ઘરે જશે. પછી સ્વર્ગ માં આવશે.

ગીત :- માતા ઓ માતા.....

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા રુહાની બાળકોએ ગીત ની લાઈન સાંભળી. જગત અંબા ની મહિમા સાંભળી. જગત અંબા અહીંયા ભારતમાં જ ગવાય છે. જગત અંબા છે તો જગત પિતા પણ જરૂર હશે. જગત અંબા સરસ્વતી ને જ કહે છે. હકીકત માં એમનું નામ એક જ હોવું જોઈએ. તમારું પણ નામ એક જ છે ને. ૨-૩ તો નથી. હવે જગત અંબા ને બરાબર સાકાર માં દેખાડે છે, શરીરધારી છે. જગતપિતા પણ છે, એમને પ્રજાપિતા પણ કહેવાય છે. જેમ આખાં જગત ની અંબા છે, તેમ આખાં જગત નાં પિતા છે. જરૂર બંને જ અહીંયા હશે. બંનેનું નામ પણ સંભળાવ્યું. બંને છે પ્રજાપિતા અને પ્રજા માતા. હવે બીજા જગતપિતા કહેવાય છે નિરાકાર શિવબાબા ને. કે જે સર્વનાં પિતા છે, એમનું નામ જ છે પરમપિતા પરમ આત્મા શિવ. ફક્ત ઈશ્વર કે પરમાત્મા નથી કહેવાનું. એમનું નામ રૂપ પણ છે ને, એમને ગોડફાધર કહેવાય છે. એક છે આત્માઓનાં બાપ, બીજા છે સાકારી મનુષ્ય આત્માઓનાં બાપ અને મમ્મા. શિવ છે આત્માઓનાં પિતા. આત્મા કહે છે કે એ અમારા બાપ છે. પછી આત્મા ને આ સાકાર શરીર મળે છે તો કહે છે બ્રહ્મા બાબા, તો બે બાપ થઈ ગયાં. એક શિવબાબા, બીજા પ્રજાપિતા બ્રહ્મા. શિવબાબા નાં બાળક છે બ્રહ્મા. એક નિરાકાર પિતા એક સાકારી પિતા. નિરાકાર પિતા ને કહેવાય છે પતિત-પાવન. બ્રહ્મા કે સરસ્વતીને પતિત-પાવન નથી કહેવાતું. પતિત-પાવન તો એક છે, આ બે થઈ ગયાં. બધાં પોકારે છે - પતિત-પાવન આવો તો બે બાપ થઈ ગયાં. શિવબાબા છે રચયિતા. નવી દુનિયા રચે છે. તો પહેલાં બ્રહ્મા ને જરૂર રચવાનાં છે. વિષ્ણુ અને શંકર ને ક્યારેય પ્રજાપિતા નથી કહેતાં. બ્રહ્મા ને જ પ્રજાપિતા કહે છે. તો શિવબાબા પ્રજાપિતા બ્રહ્મા દ્વારા એડોપ્ટ (દત્તક) કરે છે. કહે છે હું શિવબાબા નો બાળક છું. શિવબાબા એ આમાં પ્રવેશ કરી એડોપ્ટ કર્યા છે. એ જ આત્માઓને પાવન બનાવે છે, આત્મા જ પતિત બની છે. આ કારણે શરીર પણ પતિત મળે છે. સોનામાં ચાંદી, તાંબુ, લોખંડ ની ખાદ નાખે છે તો આત્મા માં પણ ખાદ પડે છે. અસલ માં આત્મા પવિત્ર મુક્તિધામ માં રહેવા વાળી છે, જ્યાં શિવબાબા પણ રહે છે. હવે શિવબાબા, પ્રજાપિતા બ્રહ્મા - એક ને બાપ, બીજા ને દાદા કહેશું. આ તો તમે જાણો છો બધાં મનુષ્ય માત્ર શિવ નાં સંતાન છે. શિવવંશી પછી છે બ્રહ્માકુમાર કુમારીઓ. શિવબાબા અને દાદા સાથે છે. શિવબાબા આમનામાં વિરાજમાન છે, આપણ ને બ્રાહ્મણ બનાવી રાજ્યોગ શીખવાડે છે, મનુષ્ય ને દેવતા બનાવવાં. દેવતાઓ રહે છે સતયુગ માં. દેવતાઓને પતિત-પાવન, જ્ઞાન નાં સાગર નથી કહેવાતું. તેમને બાબા પણ નથી કહી શકાતું. હવે તમે વિષ્ણુપુરી નાં માલિક બની રહ્યાં છો. વિષ્ણુનાં બે રૂપ લક્ષ્મી-નારાયણ છે, આ મનુષ્ય નથી જાણતાં. જે ભક્તિ કરે છે તેમને બે બાપ જરૂર છે. સતયુગ માં એક બાપ હોય છે. ત્યાં એવું નહીં કહેવાય કે હું પરમપિતા પરમાત્મા, દુઃખહર્તા સુખકર્તા આવો. ત્યાં તો દેવી-દેવતાઓનું રાજ્ય હતું. ત્યાં ક્યારેય હું ગોડફાધર, લિબરેટર (મુક્તિદાતા) નહીં કહેશે. ત્યાં કોઈ પતિત દુઃખી હોતા જ નથી, જે પતિત-પાવન ને બોલાવે. તમે જાણો છો ભારતમાં આજ થી ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં દેવી-દેવતાઓનું રાજ્ય હતું. પાછળ પછી ૧૨૫૦ વર્ષ બાદ હોય છે રામ સીતા નું રાજ્ય. બાપ સિદ્ધ કરી બતાવે છે સતયુગ ત્રેતા માં તમે ૨૧ જન્મ લીધાં. બ્રાહ્મણ, દેવતા, ક્ષત્રિય.... બધાં ભારતમાં જ બને છે. બાપ આવીને જૂની દુનિયાને નવી બનાવે છે. રિઝયુવન્ટ (કાયાકલ્પ) કરે છે. કાયા-કલ્પતરુ બનાવે છે. અમર બનાવે છે. આપ બાળકોને બાપ આવીને અમરલોક નાં માલિક બનાવે છે. જ્યારે ભારત અમરલોક હતું

ત્યારે દેવતાઓનું રાજ્ય હતું. સીડી ઉતરતાં-ઉતરતાં મૃત્યુલોક નાં આવીને માલિક બન્યાં છે. કહે છે ને - અમારું ભારત, તો પ્રજા પણ માલિક થઈને. તમે પણ કહેશો અમારું ભારત. અમે ભારતનાં માલિક હતાં પરંતુ નર્કવાસી. દેવતાઓ કહેશે અમે સ્વર્ગવાસી છીએ. તમે પણ સ્વર્ગવાસી હતાં પછી ૮૪ જન્મ ભોગવી નર્કવાસી બન્યાં છો. અહીંયા ભારતમાં જ શિવબાબા જન્મ લે છે. શિવરાત્રી અને શિવ જયંતી ગવાય છે. કૃષ્ણ જયંતી પણ મનાવે છે, એમની તો વેળા પણ બતાવે છે. ફલાણા સમયે માતા નાં ગર્ભ થી જન્મ થયો. સતયુગ માં જન્મ તો જરૂર માતા નાં ગર્ભ થી લીધો હશે. કૃષ્ણ જયંતી હોય છે સતયુગ નવી દુનિયામાં, પછી પુનર્જન્મ માં આવવા લાગ્યાં. બાબા ફક્ત એક ની વાત નથી કરતાં. કૃષ્ણપુરી જ વિષ્ણુપુરી. રાજાઓ ઉતરે છે તો આખી ડીનાયસ્ટી (વંશજ) ઉતરે છે. એમાં રાજા-રાણી પ્રજા બધાં આવી જાય છે. જ્યારે ચંદ્રવંશી નું રાજ્ય હોય છે તો સૂર્યવંશી નું રાજ્ય પાસ્ટ થઈ ગયું. ટ્રાન્સફર થઈ ને ચંદ્રવંશીઓ ને મળે છે પછી વૈશ્યવંશીઓ ને મળે છે.

હવે તમે સમજો છો - આપણે બ્રાહ્મણ કુળ નાં છીએ ચોટી. ચોટી ની ઉપર છે બાપ. આપણે પહેલાં બ્રાહ્મણ હતાં પછી શૂદ્ર અથવા પગ બન્યાં. પગ થી એકદમ ચોટી બનીએ છીએ. પહેલાં શિવબાબા પછી છે ચોટી. બાબાએ તમને બ્રાહ્મણ બનાવ્યાં છે. હવે તમે શિવબાબા ને બાબા-બાબા કહો છો. આ હિસાબ થી પૌત્ર-પૌત્રીઓ થઈ ગયાં. તમે જાણો છો કે આપણે બધાં બ્રાહ્મ ની સંતાન છીએ - બ્રાહ્મણ-બ્રાહ્મણીઓ. એક બાપનાં આપણે બધાં બાળકો છીએ. ભાઈ-બહેન ક્યારેય કિમિનલ એસોલ્ટ (ગેરકાયેદસર કાર્ય) કરી ન શકે. કેટલાં અસંખ્ય બાળકો બધાં કહે છે બાબા.... તો આટલાં બધાં ખોટા થોડી હોઈ શકે. સર્વનાં બાપ તો એ જ નિરાકાર શિવ અને સાકાર પ્રજાપિતા બ્રહ્મા છે, બસ. એક બાપ નાં બાળકો ભાઈ-બહેન થયાં. તમારે પવિત્ર જરૂર બનવાનું છે. સ્ત્રી-પુરુષ પવિત્ર કેવી રીતે બને, એટલે આ યુક્તિ ડ્રામા માં નોંધાયેલી છે. અહીંયા ફક્ત બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓ છે. કોઈ શૂદ્રકુમાર-કુમારી છે નહીં. તે છે પતિત, શૂદ્ર, તુચ્છ બુદ્ધિ કારણ કે બાપ ને નથી જાણતાં. કહે છે ઓ ગોડ ફાધર. સારું, એમનું ઓક્યુપેશન (કર્તવ્ય) ખબર છે? નામ, રૂપ, દેશ, કાળ બતાવો. એમની જીવન કહાની બતાવો. જો નથી જાણતાં તો નાસ્તિક થયાં. રચયિતા અને રચનાનાં આદિ-મધ્ય-અંત ને નથી જાણતાં. તે છે જ પતિત દુનિયા. સતયુગ પાવન દુનિયા, કળયુગ ને પતિત દુનિયા કહેવાય છે. આ સમયે બિલકુલ તમોપ્રધાન છે, આને રૌરવ નર્ક કહેવાય છે. આની પણ સ્ટેજીસ (અવસ્થાઓ) હોય છે. દ્વાપર થી નર્ક બનવાનું શરૂ થાય છે પછી વૃદ્ધિ ને પામે છે. ભક્તિ પણ પહેલાં સતોપ્રધાન અવ્યભિચારી હતી પછી સતો રજો તમો થાય છે. તમે જોયું હશે જ્યાં ૩ રસ્તા મળે છે તેને ટીવાટા કહેવાય છે. તેનાં પર તેલ વગેરે ચઢાવે છે, માથું ઝુકાવે છે. હવે ક્યાં શિવબાબા ની પૂજા ક્યાં ટીવાટા ની. આને કહેવાય છે તમોપ્રધાન ભક્તિ. પાણીની પણ પૂજા કરે છે, પતિત-પાવની ગંગા ખુબ ગાયે છે. હવે પતિત-પાવની કોણ? પાણી ની ગંગા કેવી રીતે પતિત-પાવની હોઈ શકે છે! તે તો પાણી છે ને. પતિત-પાવન તો બાપ છે. શિવ જયંતી પણ ભારતમાં જ થાય છે તો જરૂર ભારતમાં જ આવતાં હશે - પતિતો ને પાવન દેવતા બનાવવાં. બ્રહ્મા તન માં આવીને મનુષ્ય ને દેવતા બનાવે છે. અહીંયા તમે આવો જ છો પતિત થી પાવન બનવાં. જેમ તમારી બે ભુજાઓ છે તેમ તેમની પણ બે ભુજાઓ છે. ૪-૮ ભુજાવાળા કોઈ મનુષ્ય હોતાં નથી. આ અલંકાર આપી દીધાં છે. ચતુર્ભુજ દેખાડ્યાં છે - પ્રવૃત્તિ દેખાડવા માટે. વિષ્ણુપુરી, લક્ષ્મી-નારાયણ ની પુરી ને કહેવાય છે. વૈષ્ણવ અક્ષર પણ વિષ્ણુ થી નીકળ્યો છે. દેવતાઓ વૈષ્ણવ હતાં. વલ્લભાચારી વૈષ્ણવ હોય છે વેજિટેરિયન (શાકાહારી), તે કોઈ નિર્વિકારી નથી હોતાં. તેમની મોટી હવેલીઓ હોય છે. વૈષ્ણવ નો અર્થ જ નથી સમજતાં. વિષ્ણુપુરી માં રહેવાવાળા ને વૈષ્ણવ કહેવાય છે. વૈષ્ણવ પવિત્ર ને કહેવાય છે. રાધા-કૃષ્ણનું અલગ મંદિર. લક્ષ્મી-નારાયણનું અલગ મંદિર બનાવી દીધું છે. ભારતવાસી જાણતાં જ નથી કે તેમનામાં શું ફરક છે. રાધા-કૃષ્ણ જ લક્ષ્મી-નારાયણ બને છે, આ કોઈને પણ ખબર નથી. તે છે બાળપણનું રૂપ. તે છે યુવા અવસ્થાનું રૂપ. લક્ષ્મી-નારાયણ નાં નાનપણ નાં ચિત્ર કોઈ છે નહીં. લક્ષ્મી-નારાયણ ને સતયુગ માં, રાધા-કૃષ્ણ ને દ્વાપર માં લઈ ગયાં છે. હમણાં તમે રચયિતા બાપ અને રચનાનાં આદિ-મધ્ય-અંત ને જાણી ગયાં છો. બાબા ઝાડનું પણ રહસ્ય સમજાવે છે. ડ્રામા નું પણ રહસ્ય સમજાવે છે. ઝાડ ને જોવાથી સમજશે કે શંકરાચાર્ય તો કળયુગ માં આવે છે. સંન્યાસીઓ ની ડીનાયસ્ટી (વંશ) સતયુગ માં તો હોઈ નથી શકતી. બધાં ભગવાન નાં બાળકો છે તો સ્વર્ગવાસી હોવાં જોઈએ. પરંતુ સ્વર્ગવાસી તો બધાં હોતાં નથી, ફક્ત દેવતાઓ જ હોય છે. હમણાં તમે બ્રાહ્મણ વંશી બન્યાં છો પછી દેવતા બનશો. પવિત્ર જરૂર બનવાનું છે.

તમે જાણો છો નાનાં-મોટા બધાં બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓ છે. બંને કહે છે - બાબા અમે તમારા બાળકો છીએ, બ્રાહ્મણ છીએ. આ છે બાપદાદા - આદિ દેવ બ્રહ્મા અને શિવબાબા. તમે જાણો છો આપણે બ્રહ્માબાબા અને શિવબાબા ની

સામે બેઠા છીએ. બાબા કહે છે - મને યાદ કરો તો પતિત થી પાવન બની જશો. આપણે વારસો શિવબાબા થી લઈએ છીએ. શિવબાબા આપણાં બાપ પણ છે, પતિત-પાવન પણ છે, ગુરુ પણ છે. હવે આ છે સંગમયુગ. પતિત થી પાવન બનવાનો મેળો. પતિત-પાવન દ્વારા જ પાવન બનીએ છીએ. સંગમ પર નદીઓ અને સાગર નો મેળો છે. નદીઓનો મેળો તો હોતો નથી. હવે જ્ઞાન સાગર અને આપ આત્માઓ (બાળકો) નો મેળો લાગે છે. તમે આવ્યાં છો - જ્ઞાન સાગર ની પાસે. જ્ઞાન ગંગાઓ તમે જ્ઞાન સાગર થી નીકળેલી છો. તમે જ્ઞાન સ્નાન કરાવી પાવન બનાવો છો, યોગ શીખવાડો છો. સાગર નો પરિચય આપી તમે અહીંયા લઈ આવો છો મેળા પર. આ સમયે તમે જ્યારે બ્રાહ્મણ બનો છો તો તમને ૩ બાપ છે. લૌકિક પિતા પણ છે અને પ્રજાપિતા પણ છે પછી શિવબાબા પણ છે. ભક્તિમાર્ગ માં બે પિતા હોય છે. સતયુગ માં એક પિતા હોય છે. આ સમજવાની વાતો છે. હવે તમારી આત્મા કહે છે મારાં તો એક શિવબાબા બીજું ન કોઈ. મિત્ર-સંબંધીઓ વગેરે હોવા છતાં પણ કહે છે મારાં તો એક શિવબાબા છે. એમની યાદ થી જ પતિત થી પાવન બનવાનું છે. આત્મા જાણે છે એ આપણા બાપ પણ છે, શિક્ષક પણ છે, સદ્ગુરુ પણ છે. આપણી આત્મા ને બાપ લેવા આવ્યાં છે. બ્રહ્મા તન માં પ્રવેશ કરી પાવન બનાવે છે. તમને લઈ જવા માટે બાપ આવ્યાં છે. તમને બધાને મોત આપવા આવ્યો છું. નર્કવાસી થી સ્વર્ગવાસી બનવા માટે જરૂર મરવું પડે ને. તમારી આ દેહ ને ખતમ કરાવી બાકી આત્માઓને લઈ જઈશ. બાપ કહે છે-તમને જીવદાન આપું છું. આ મહાભારત લડાઈ છે ને. બધાનો વિનાશ થશે. નહીં તો કેવી રીતે લઈ જઈશ. આત્માઓ ને પવિત્ર બનાવી ઘરે લઈ જાઉં છું. તે તો શાંતિધામ છે. સતયુગ આવશે તો કળયુગ જરૂર વિનાશ થશે એનાં માટે મહાભારત લડાઈ પ્રસિદ્ધ છે. લાગે પણ આ સંગમ પર છે જ્યારે કે તમે મનુષ્ય થી દેવતા બનો છો. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. જ્ઞાન સાગર માં જ્ઞાન સ્નાન કરી સ્વયં ને પાવન બનાવવાનું છે. મિત્ર-સંબંધીઓની સાથે રહેતાં બુદ્ધિમાં રહે મારાં તો એક શિવબાબા બીજું ન કોઈ.
2. વિષ્ણુપુરી માં ચાલવા માટે પાક્કાં વૈષ્ણવ અર્થાત્ પવિત્ર બનવાનું છે. નર્ક થી જીવતે જીવ મરી બુદ્ધિયોગ સ્વર્ગ માં લગાવવાનો છે.

વરદાન :- ધર્મ અને કર્મ બંને નું ઠીક બેલેન્સ (સંતુલન) રાખવા વાળા દિવ્ય કે શ્રેષ્ઠ બુદ્ધિવાન ભવ કર્મ કરતાં સમયે ધર્મ અર્થાત્ ધારણા પણ સંપૂર્ણ હોય તો ધર્મ અને કર્મ બંનેનું બેલેન્સ ઠીક હોવાથી પ્રભાવ વધશે. એવું નહીં જ્યારે કર્મ સમાપ્ત થાય ત્યારે ધારણા સ્મૃતિ માં આવે. બુદ્ધિમાં બંને વાતો નું બેલેન્સ ઠીક હોય ત્યારે કહેશે શ્રેષ્ઠ કે દિવ્ય બુદ્ધિવાન. નહીં તો સાધારણ બુદ્ધિ, કર્મ પણ સાધારણ, ધારણાઓ પણ સાધારણ હોય છે. તો સાધારણતા માં સમાનતા નથી લાવવાની પરંતુ શ્રેષ્ઠતા માં સમાનતા હોય. જેવી રીતે કર્મ શ્રેષ્ઠ તેવી રીતે ધારણા પણ શ્રેષ્ઠ હોય.

સ્લોગન :- પોતાનાં મન-બુદ્ધિ ને અનુભવ ની સીટ પર સેટ કરી દો તો ક્યારેય અપસેટ (ઉદાસ) નહીં થશો.

“ મીઠા બાળકો - આખી દુનિયામાં તમારા જેવું નસીબદાર કોઈ નથી , તમે છો રાજરૂષિ , તમે રાજાઈ નાં માટે રાજયોગ શીખી રહ્યાં છો ”

પ્રશ્ન :- નિરાકાર બાપ માં કયાં સંસ્કાર છે જે સંગમ પર આપ બાળકો પણ ધારણ કરો છો?

ઉત્તર :- નિરાકાર બાપ માં જ્ઞાન નાં સંસ્કાર છે, એ તમને જ્ઞાન સંભળાવીને પતિત થી પાવન બનાવી દે છે એટલે એમને જ્ઞાન નાં સાગર, પતિત-પાવન કહેવાય છે. આપ બાળકો પણ હમણાં તે સંસ્કાર ધારણ કરો છો. તમે નશા થી કહો છો અમને ભગવાન ભણાવે છે. અમે એમનાથી સાંભળીને સંભળાવીએ છીએ.

ગીત :- આખિર વહ દિન આયા આજ ...

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા રુહાની બાળકોએ આ ગીત સાંભળ્યું. આ મહિમા કોની છે? એક બાપ ની. શિવાય નમઃ, ઊંચે થી ઊંચા ભગવાન છે ને. બાળકો જાણે છે એ આપણા બાપ છે. એવું નથી કે આપણે બધાં બાપ છીએ. ગવાય પણ છે આખી દુનિયા બ્રધરહુડ (બંધુત્વ) છે. સંન્યાસી અથવા વિદ્વાન નાં કહેવા અનુસાર ઈશ્વર સર્વવ્યાપી કહેવાથી જેમ કે ફાધરહુડ (પિતૃત્વ) થઈ જાય છે. ભાઈ હોવાથી બાપ તો સિદ્ધ થાય છે, જેમનાથી વારસો મળે છે. ફાધરહુડ છે તો પછી વારસા ની વાત જ નથી. બાળકો જાણે છે આપણી બધી આત્માઓનાં બાપ એક છે, એમને કહેવાય જ છે-વર્લ્ડ ગોડ ફાધર. વર્લ્ડ (દુનિયા) માં કોણ છે? બધાં બ્રધર્સ (ભાઈઓ) છે, આત્માઓ છે. બધાનાં ગોડફાધર એક જ છે. એ બાપ ની બધાં પ્રાર્થના કરે છે. એક ની જ બંદગી કે પૂજા થવી જોઈએ. તે છે સતોપ્રધાન પૂજા. આ પણ સમજાવ્યું છે - જ્ઞાન, ભક્તિ અને વૈરાગ્ય. બાપ જ્ઞાન આપે છે સદ્ગતિ માટે. સદ્ગતિ કહેવાય છે જીવન-મુક્તિધામ ને. આ આત્માએ બુદ્ધિમાં ધારણ કરવાનું છે. આપણું ઘર શાંતિધામ છે. એને મુક્તિધામ, નિર્વાણધામ પણ કહેવાય છે. સૌથી સારું નામ છે - શાંતિધામ. અહીંયા તો ઓર્ગનસ (અવયવો) હોવાનાં કારણે આત્મા ટોકી (વાયા) માં રહે છે, બોલવું પડે છે. સૂક્ષ્મવતન માં છે મુવી. ઈશારા માં વાત થાય છે, અવાજ નથી થતો. ત્રણેય લોક ને પણ તમે જાણી ગયાં છો. મૂળવતન, સૂક્ષ્મવતન, સ્થૂળવતન બુદ્ધિ માં આ સારી રીતે બેઠું છે. મનુષ્ય સૃષ્ટિ માટે જ ગવાય છે કે આ સૃષ્ટિ ચક્ર લગાવે છે. આને કહેવાય છે દુનિયાની હિસ્ટ્રી-જોગ્રાફી. મનુષ્ય જ તો એને જાણશે ને. દુનિયાની હિસ્ટ્રી-જોગ્રાફી સંભળાવે છે. ઊંચે થી ઊંચા બાપ છે. દુનિયાની હિસ્ટ્રી-જોગ્રાફી કેવી રીતે રિપિટ (પુનરાવર્તન) થાય છે, એ જ જાણે છે. આ ચક્ર ને જાણવાથી જ તમે ચક્રવર્તી રાજા બન્યાં છો. ગાયે પણ છે દેવતાઓ સંપૂર્ણ નિર્વિકારી છે. લક્ષ્મી-નારાયણ નાં ચિત્ર છે ને. તે સંપૂર્ણ નિર્વિકારી અને પોતાને કહે છે સંપૂર્ણ વિકારી. સતયુગ માં છે સંપૂર્ણ નિર્વિકારી અથવા સંપૂર્ણ પાવન. કળયુગ માં છે સંપૂર્ણ વિકારી, સંપૂર્ણ પતિત. ભારતની જ વાત છે. આ બાપ જ આવીને બુદ્ધિ માં બેસાડે છે બીજું કોઈ નથી જાણતું. એમણે તો સતયુગ ને લાંબો સમય આપી દીધો છે. સમજે છે લાંબો વર્ષ પહેલાં સતયુગ હતું. તો કોઈની બુદ્ધિ માં આ વાત આવતી જ નથી.

હવે બાળકો જાણે છે - આપણે હમણાં સંપૂર્ણ વિકારી થી સંપૂર્ણ નિર્વિકારી બની રહ્યાં છીએ. સંપૂર્ણ પતિત થી સંપૂર્ણ પાવન બનવાનું છે. બાપ સમજાવે છે આત્મામાં જ ખાદ પડેલી છે, ગોલ્ડન એજ (સતયુગ) થી હવે આયરન એજ (કળયુગ) બની ગઈ છે. આ આત્મા ની ભેંટ (તુલના) કરાય છે. આ સારી રીતે સમજવાનું છે. આપ બાળકો બહુજ ખુશનસીબ છો, તમારા જેવું ખુશનસીબ કોઈ બીજું નથી. હમણાં તમે રાજયોગ માં બેઠાં છો, તમે રાજરૂષિ છો. રાજાઈ માટે ક્યારેય કોઈ ભણતર હોય છે શું? બેરિસ્ટર બનાવશે પરંતુ વિશ્વ નાં મહારાજા કોણ બનાવશે? બાપ નાં સિવાય કોઈ બનાવી ન શકે. અહીંયા મહારાજા તો કોઈ છે નહીં. સતયુગ માટે તો જરૂર જોઈએ. કોઈને જરૂર આવવું પડે. બાપ કહે છે હું આવું છું ત્યારે, જ્યારે ભક્તિ પૂરી થવાની હોય છે. હવે ભક્તિ પૂરી થઈ, બીજી કોઈ વાત આમાં ઉઠાવી જ ન શકાય. આપણ ને બાપ બેસી ભણાવે છે-આ નશો હોવો જોઈએ. આપણી આત્માઓનાં નિરાકાર બાપ પરમપિતા પરમાત્મા શિવ ભણાવે છે. શિવ ને તો કોઈ જાણતું જ નથી. હમણાં આપ બાળકો જાણો છો બાબા ફરીથી સ્વર્ગની રાજાઈ સ્થાપન કરી રહ્યાં છે. આપણે એમને મહારાજન શ્રી

નારાયણ અને મહારાણી શ્રી લક્ષ્મી કહીએ છીએ. ભક્તિમાર્ગ માં સત્ય નારાયણ ની કથા સંભળાવે છે. અમરકથા અને તિજરી ની કથા. બાપ ત્રીજું નેત્ર પણ આપે છે. નર થી નારાયણ બનવાની કથા સંભળાવાય છે. તે જ વાતો જે પાસ્ટ (ભૂતકાળ) થઈ જાય છે, તે પછી ભક્તિમાર્ગ માં કામ આવે છે. હમણાં આપ બાળકો સમજો છો બાબા આપણને સ્વર્ગ નાં માલિક બનાવે છે, આપણે હકદાર છીએ. ભગવાન તો સ્વર્ગ નાં રચયિતા છે ને. આપણે ભગવાન ની સંતાન છીએ તો આપણે સ્વર્ગ માં કેમ નથી? કળયુગ માં કેમ પડ્યાં છીએ? પરમપિતા પરમાત્મા તો નવી દુનિયા રચે છે. જૂની દુનિયા થોડી ભગવાન રચે છે. પહેલાં નવી દુનિયા બનાવે છે. એના પછી જૂની ને તોડશે. તમે જાણો છો આપણે સતયુગ માટે રાજ્ય લઈ રહ્યાં છીએ. સતયુગ માં કોણ હશે? આ લક્ષ્મી-નારાયણ ની રાજધાની હશે બીજા પણ તો રાજાઓ હશે ને. જેની નિશાની છે વિજય માળા. બાળકો જાણે છે હમણાં આપણે વિજયમાળા માં પરોવવા માટે પુરુષાર્થ કરી રહ્યાં છીએ. દુનિયામાં માળા નો અર્થ કોઈ નથી જાણતું કે આ કેમ પૂજાય છે, ઉપર માં ફૂલ કોણ છે? માળા ને ફેરવતાં-ફેરવતાં પછી ફૂલ ને નમસ્તે કરે છે પછી માળા ફેરવશે. માળા બેસી યાદ કરે છે કે ક્યાંય બહાર નાં વિચારો ન આવે. અંદર રામ-રામ ની ધૂન લગાવે છે, જેમ વાજા વાગે છે. ખુબ પ્રેક્ટિસ કરે છે. આ બધી છે ભક્તિમાર્ગ ની વાતો. હાં બહુજ ભક્તિ કરવા વાળા ફક્ત કોઈ વિકર્મ નહીં કરશે. બહુજ ભક્તિ કરવા વાળા માટે સમજશે કે આ સત્યવાદી હશે. મંદિર માં માળા રાખી હશે, માળા ફેરવતા મુખ થી રામ-રામ કહેતાં રહેશે. ઘણાં લોકો સમજે છે ભક્તિ માં પાપ નથી થતું. કહે છે નૌઘા ભક્તિ થી મનુષ્ય મુક્ત થઈ જાય છે. પરંતુ થતું કંઈ પણ નથી. આ એક નાટક છે. આમાં સતોપ્રધાન, સતો, રજો, તમો માં બધાને આવવાનું જ છે. પાછું એક ને પણ નથી જવાનું. જેમ ઉપર માં જગ્યા ખાલી થઈ જાય છે. તેમ અહીંયા પણ ઘણી જગ્યા ખાલી થઈ જશે. દિલ્લી ની આસપાસ, મીઠી નદીઓ ઉપર રાજધાની હોય છે. સમુદ્ર ની તરફ નથી હોતી. આ બોમ્બે વગેરે હશે નહીં. તે તો પહેલા માછલીમાર હતું. માછલી ફસાવવા વાળા ત્યાં રહેતાં હતાં. હમણાં તો સમુદ્ર ને કેટલો સુકાવ્યો છે. તો પણ મચ્છીમારી હશે. સતયુગ માં તો બોમ્બે હોતું નથી. ત્યાં કોઈ પહાડીઓ વગેરે પણ નથી હોતી. ક્યાંય જવાની દરકાર જ નથી હોતી. અહીંયા મનુષ્ય થાકે છે તો જાય છે આરામ કરવાં. સતયુગ માં થાકવા કરવાની કોઈ પ્રકારની તકલીફ નથી હોતી, તમે સ્વર્ગવાસી બની જાઓ છો. રીંચક (થોડીક) પણ તકલીફ નથી હોતી. તો હવે બાળકોએ બાપ ની શ્રીમત પર ચાલવાનું છે.

બાપ કહે છે - મીઠા લાડલાં બાળકો, શરીર નિર્વાહ અર્થ ધંધો વગેરે તો કરવાનો છે. સ્કૂલમાં સ્ટુડન્ટ (વિદ્યાર્થી) ભણીને પછી ઘરમાં જઈને ભણે છે. ઘરનું કામકાજ પણ કરે છે. આ પણ એવું છે. આ ભણતર માં તો તમને કોઈ તકલીફ નથી. એ ભણતર માં કેટલા વિષય હોય છે. અહીંયા તો એક ભણતર અને એક જ પોઇન્ટ (વાત) છે - મનમનાભવ, એનાથી તમારા પાપ નાશ થશે. ભગવાનુવાય છે ને, તેઓ સમજે છે ગીતા; ભગવાને દ્રાપર માં સંભળાવી. પરંતુ દ્રાપર માં સંભળાવીને શું કરશે? કૃષ્ણ નાં ચિત્રમાં લખાણ બહુજ સારું છે. આ લડાઈ તો એક નિમિત્ત છે. બધાં મરશે ત્યારે તો પાછાં મુક્તિ-જીવનમુક્તિ માં જશે. તે પણ ફક્ત લડાઈમાં થોડી જ મરશે! અનેક પ્રકારની કેલામિટિઝ (આપદાઓ) થશે. બાળકોને કોઈ દુઃખ ન થવું જોઈએ. મનુષ્ય ને હાર્ટ ફેલ થાય છે તો એમાં કોઈ દુઃખ નથી થતું. મોત હોય તો આવું. બેઠાં-બેઠાં હાર્ટ ફેલ થયું ખલાસ. જ્યાં સુધી ડોક્ટર આવે આત્મા નીકળી જાય છે. હવે તો બધાનું મોત થવાનું છે. અંત માં ન હોસ્પિટલ, ન ડોક્ટર રહેશે. ન ક્રિયાકર્મ કરવા વાળા રહેશે. કાંઈ પણ નહીં હશે. બધાનાં પ્રાણ તન થી નીકળશે. મુશળધાર વરસાદ પડશે. મોત માં કોઈ વાર થોડી લાગશે. કોશિશ કરી રહ્યાં છે - એવાં બોમ્બ બનાવીએ જે મનુષ્ય ફટ થી મરી જાય. એવાં-એવાં બોમ્બ બનાવતાં રહે છે. બોમ્બની ઇમ્પ્રુવમેન્ટ (સુધારો) કરતાં રહે છે. આ ડ્રામા માં નોંધ છે. ડ્રામા માં બન્યો-બનેલ ખેલ છે, કલ્પ-કલ્પ વિનાશ થાય છે. સતયુગ માં તમને આ જ્ઞાન રહેશે નહીં. બાપે જ આવી ને જ્ઞાન આપવાનું છે. સ્થાપના થઈ ગઈ પછી જ્ઞાનની વાત જ નથી રહેતી. પછી જ્યારે રાવણ રાજ્ય શરૂ થાય છે તો ભક્તિ શરૂ થાય છે. હમણાં ભક્તિ પૂરી થાય છે, હવે તમારે યોગબળ થી પાવન બનવાનું છે. પાવન બનવાથી જ સુખધામ શાંતિધામ માં જઈ શકાય છે. ચાર્ટ રાખવો પડે. આ તો સમજી ગયાં છો - આપણે બાપ ને યાદ કરી તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન અહીંયા બનવાનું છે. એવું કોઈ શાસ્ત્ર વગેરેમાં લખાયેલું નથી. બાળકોએ ગીત સાંભળ્યું - છેવટે તે દિવસ આવ્યો આજે.... જ્યારે કે ભારતવાસી ફરી રાજાઓનાં રાજા બને છે. રાજાઓનાં રાજા અથવા મહારાજા બને છે. પછી ત્રેતામાં હોય છે- રાજા-રાણી. પછી જે પૂજ્ય મહારાજા-મહારાણી હતાં, તે જ દ્રાપર માં વામમાર્ગ માં આવીને પૂજારી બની જાય છે. પોતે જ પૂજ્ય પોતે જ પુજારી થઈ જાય છે. બાપ કહે છે હું પુજારી નથી બનતો. દેવતાઓ પૂજ્ય હોય છે, હું નથી બનતો. નથી પૂજારી બનતો. ભારતવાસી દેવી-દેવતાઓનાં જ મંદિર બનાવીને એમનું પૂજન કરે છે. લક્ષ્મી-નારાયણ જે પહેલાં પૂજ્ય હતાં પછી ભક્તિમાર્ગ માં એજ શિવબાબા નાં પૂજારી બને છે. જે

શિવબાબાએ મહારાજા-મહારાણી બનાવ્યાં, એમનાં પછી મંદિર બનાવીને પૂજા કરે છે. વિકારી પણ કોઈ તરત થી નથી બનતાં. ધીરે-ધીરે બને છે. નિશાની પણ દેવતાઓની વામમાર્ગ માં દેખાડે છે. જે પૂજ્ય લક્ષ્મી-નારાયણ હતાં તે જ પછી પુજારી બની જાય છે. પહેલાં-પહેલાં શિવનું મંદિર બનાવે છે. એ સમયે તો હીરાઓને કાપી લિંગ બનાવે છે, પૂજા માટે. આ કોઈને પણ ખબર નથી કે પરમાત્મા નાનું બિંદુ છે. આ તમે હમણાં સમજો છો કે મોટું લિંગ નથી. મંદિર તો ખુબજ બનાવશે. રાજા ને જોઈ પ્રજા પણ એવું કરશે. પહેલાં-પહેલાં શિવબાબા ની પૂજા થાય છે. એને કહેવાય છે અવ્યભિચારી સતોપ્રધાન પૂજા પછી સતો રજો તમો માં આવે છે. તમે રજો તમો માં આવ્યાં છો તો નામ જ હિન્દુ રાખી દીધું છે. અસલ હતાં દેવી-દેવતાઓ. બાપ કહે તમે અસલ દેવી-દેવતા ધર્મ નાં છો. પરંતુ તમે ખુબ જ પતિત બની ગયાં છો, એટલે પોતાને દેવતા કહી નથી શકતાં કારણ કે અપવિત્ર છો. હિન્દુ નામ તો બહુ મોડે થી રાખે છે.

હમણાં તમે સમજો છો આપણે તો પૂજ્ય હતાં, હમણાં સંગમયુગ પર ન પૂજ્ય છે, ન પુજારી છે. તમે શું કરો છો? શ્રીમત પર પૂજ્ય બની રહ્યાં છો, બીજાને પણ બનાવી રહ્યાં છો. તમે છો બ્રાહ્મણ, તમારી આત્મા પવિત્ર થતી જાય છે. પૂરા પવિત્ર થશો તો આ જૂનું શરીર છોડવું પડશે. બાપ કહે છે બિલકુલ સહજ છે. વૃદ્ધ માતાઓને ધારણા નથી થતી. બાપ કહે છે - આ તો સમજો છો આપણે આત્મા છીએ. આત્મા માં જ સારા-ખરાબ સંસ્કાર હોય છે. આત્માએ જે કર્મ કર્યાં એ બીજા જન્મમાં ભોગવવાનાં હોય છે. બાપ પણ આત્માઓ થી વાત કરે છે. બાપ કહે છે - હેં બાળકો આત્મ-અભિમાની બનો. નિરાકાર શિવબાબા નિરાકારી આત્માઓને ભણાવે છે. નિરાકાર બાબામાં જ્ઞાન નાં સંસ્કાર છે. શરીર તો એમને છે નહીં. તે તો જ્ઞાન નાં સાગર, પતિત-પાવન છે. એમનામાં બધાં ગુણ છે. બાપ કહે છે હું આવીને આપ બાળકોને પાવન બનાવું છું. યુક્તિ કેટલી સહજ છે. અક્ષર જ એક છે મનમનાભવ, મામેકમ્ યાદ કરો. યાદ થી જ તમારા વિકર્મ વિનાશ થશે. આ પણ જાણો છો - હમણાં આપણે બ્રાહ્મણ છીએ. પછી સૂર્યવંશી, ચંદ્રવંશી, વૈશ્ય, શૂદ્ર વંશી બનીશું. આપણે જ આ ૮૪ નાં ચક્ર માં આવીશું. ઉપર થી નીચે ઉતરશું પછી બાબા આવશે. બરાબર આ સૃષ્ટિનું ચક્ર ફરતું રહે છે. સૃષ્ટિ આ જૂની થાય છે તો પછી બાબા આવે છે નવી બનાવવાં. આ તો બુદ્ધિમાં બેસે છે ને. આ ચક્ર બુદ્ધિ માં ફરવું જોઈએ. હમણાં તમે સ્વદર્શન ચક્રધારી બનો છો, જેનાથી પછી જઈને ચક્રવર્તી રાજા બનશો. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. શ્રીમત પર પૂજ્ય બનવાનું છે. આત્મા માં જે ખરાબ સંસ્કાર આવી ગયાં છે એને જ્ઞાન-યોગ થી સમાપ્ત કરવાનાં છે. સંપૂર્ણ નિર્વિકારી બનવાનું છે.
2. શરીર નિર્વાહ અર્થ કર્મ કરતાં પણ ભણતર ભણવાનું અને ભણાવવાનું છે. યોગબળ થી પાવન બની રાજાઈ પદ લેવાનું છે.

વરદાન :- ગમ (દુઃખ) ની દુનિયા સામે હોવા છતાં પણ બેગમપુર ની બાદશાહી નો અનુભવ કરવા વાળા અષ્ટ શક્તિ સ્વરૂપ ભવ

ગમ અને બેગમ નું હમણાં જ જ્ઞાન છે, ગમ ની દુનિયા હોવા છતાં પણ સદા બેગમપુર નાં બાદશાહી નો અનુભવ કરવો - આ જ અષ્ટ શક્તિ સ્વરૂપ, કર્મેન્દ્રિય જીત બાળકો ની નિશાની છે. હમણાં જ બાપ દ્વારા સર્વ શક્તિઓની પ્રાપ્તિ થાય છે પરંતુ જો કોઈને કોઈ સંગદોષ કે કોઈ કર્મેન્દ્રિય નાં વશીભૂત થઈ પોતાની શક્તિ ખોઈ દો છો તો જે બેગમપુર નો નશો કે ખુશી પ્રાપ્ત છે તે સ્વતઃ જ ખોવાય જાય છે. બેગમપુર નાં બાદશાહ પણ કંગાળ બની જાય છે.

સ્લોગન :- દૃઢતા ની શક્તિ સદા સાથે હોય તો સફળતા ગળા નો હાર છે.

“ મીઠા બાળકો - તમારી બગડેલી ને સુધારવા વાળા અર્થાત તકદીર બનાવવા વાળા એક બાપ છે , જે તમને નોલેજ (જ્ઞાન) આપીને તકદીરવાન બનાવે છે ”

પ્રશ્ન :- આપ બાળકોની આ રુહાની ભઠ્ઠી નો એક કાયદો કયો છે?

ઉત્તર :- રુહાની ભઠ્ઠી માં અર્થાત્ યાદની યાત્રા માં બેસવા વાળાઓ ને ક્યારેય પણ અહીંયા-ત્યાંના વિચાર નથી ચલાવવાનાં, એક બાપને યાદ કરવાનાં છે. જો બુદ્ધિ અહીંયા-ત્યાં ભટકે છે તો ઝુટકા ખાતા રહેશે, બગાસા ખાશે, આનાથી વાયુમંડળ ખરાબ થાય છે. પોતાનું જ નુકસાન કરે છે.

ગીત :- દિલ કા સહારા ટૂટ ન જાયે ...

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા રુહાની બાળકોએ ગીત નાં બે અક્ષર સાંભળ્યાં. બાળકો ને સાવધાની મળે છે. આ સમયે જે પણ છે બધાની તકદીર બગડેલી છે - સિવાય આપ બ્રાહ્મણો ની. તમારી હવે બગડેલી થી સુધરી રહી છે. બાપ ને કહેવાય જ છે તકદીર બનાવવા વાળા. તમે જાણો છો શિવબાબા કેટલાં મીઠા છે. બાબા અક્ષર ખૂબ મીઠો છે. બાપ થી બધી આત્માઓને વારસો મળે છે. લૌકિક બાપ થી બાળકોને વારસો મળે છે, બાળકીઓને નહીં. અહીંયા બાળક કે બાળકી બધાં વારસા નાં હકદાર છે. બાપ ભણાવે છે આત્માઓ ને અર્થાત્ પોતાનાં બાળકો ને. આત્મા સમજે છે અમે બધાં ભાઈઓ છીએ. બરાબર બ્રધરહુડ કહેવાય છે ને. એક ભગવાન નાં બાળકો છે પછી આટલાં લડે-ઝઘડે કેમ? બધાં પરસ્પરમ લડતા જ રહે છે. અનેક ધર્મ, અનેક મત છે અને મુખ્ય વાત તો રાવણ રાજ્ય માં લડાઈ જ ચાલે છે કારણ કે વિકારોની પ્રવેશતા છે. કામ વિકાર પર પણ કેટલાં લડાઈ-ઝઘડા થાય છે. એવી રીતે ઘણાં રાજાઓએ લડાઈ કરી છે. કામ માટે ખુબ લડે છે. કેટલાં ખુશ થાય છે. કોઈની સાથે દિલ હોય છે તો મારી પણ દે છે. કામ મહાશત્રુ છે. ક્રોધ વાળાને તો ક્રોધી જ કહેશે. લોભ વાળાને લોભી કહેશે. પરંતુ જે કામી છે તેમનાં અનેક નામ રાખેલાં છે એટલે કહેવાય છે-અમૃત છોડ વિષ કાહે કો ખાએ. શાસ્ત્રોમાં અમૃત નામ લખી દીધું છે. દેખાડે છે સાગર મંથન કર્યું તો અમૃત નીકળ્યું. કળષ લક્ષ્મી ને આપ્યો. કેટલી વાર્તાઓ છે. આમાં પણ મોટામાં મોટી વાત છે સર્વવ્યાપી ની, ગીતાનાં ભગવાન કોણ? અને પતિત-પાવન કોણ? પ્રદર્શનીમાં મુખ્ય આ જ ચિત્રો પર સમજાવાય છે. પતિત-પાવન, જ્ઞાન નાં સાગર અને એમનાથી નીકળેલી જ્ઞાન ગંગાઓ કે પાણીની નદી કે સાગર? કેટલી સારી-સારી વાતો સમજાવાય છે. બાપ બેસી સમજાવે છે-મીઠા-મીઠા બાળકો તમને કોણે પાવન બનાવ્યાં? બગડેલા ને સુધારવા વાળા કોણ છે? એ પતિત-પાવન ક્યારે આવે છે? આ ખેલ કેવી રીતે બનેલો છે? કોઈ પણ નથી જાણતું. બાપને કહેવાય જ છે નોલેજ ફુલ , બ્લિસફુલ (આનંદકારક), પીસફુલ (શાંતિપૂર્ણ). ગવાય પણ છે - બિગડી ને બનાવવાવાળા એક. આ તો સમજમાં આવે છે - બરાબર રાવણ આપણું બગાડે છે. આ ખેલ છે હાર-જીત નો. રાવણ ને પણ તમે જાણો છો જેમને ભારતવાસી વર્ષે-વર્ષે બાળે છે. આ ભારતનો દુશ્મન છે. ભારત માં જ દરેક વર્ષે બાળે છે. તેમને પૂછો ક્યારથી બાળતાં આવ્યાં છો? તો કહેશે આ તો અનાદિ ચાલ્યો આવે છે, જ્યાંથી સૃષ્ટિ શરૂ થાય છે. શાસ્ત્રો માં જે વાંચ્યું સત-સત કરતાં આવ્યાં છે. મુખ્ય ભૂલ છે ઈશ્વર ને સર્વવ્યાપી કહેવું. બાપ આ નથી કહેતાં કે આ કોની ભૂલ છે! આ ડ્રામા માં નોંધ છે. હાર જીત નો ખેલ છે. માયા થી હારે હાર, માયા થી જીતે જીત. માયા થી કેવી રીતે હાર ખાય છે, તે પણ સમજાવાય છે. પૂરો અડધોકલ્પ રાવણ રાજ્ય ચાલે છે. એક સેકન્ડ નો પણ ફરક નથી થઈ શકતો. રામ રાજ્ય ની સ્થાપના અને રાવણ રાજ્ય નો વિનાશ. પોતાનાં સમય પર એક્ચ્યુરેટ (સચોટ) ચાલે છે. સતયુગ માં તો લંકા હોતી નથી. તે તો બુદ્ધ ધર્મ નો ખંડ છે. ભણેલાં-ગણેલાં ની બુદ્ધિ માં રહે છે, લંડન આ તરફ છે, અમેરિકા આ તરફ છે. ભણતર થી બુદ્ધિનું તાળું ખુલે છે, પ્રકાશ આવે છે. આને જ્ઞાન નું ત્રીજું નેત્ર કહેવાય છે. ઘરડી માતાઓ ઘણી વાતો સમજી ન શકે. એમને આ એક મુખ્ય વાત ધારણ કરવાની છે, જે અંત માં કામ આવે છે. મનુષ્ય શાસ્ત્ર તો ખુબ વાંચે છે. અંતમાં છતાં પણ એક અક્ષર કહી દે છે કે રામ-રામ કહો. એવું નહીં કહેશે શાસ્ત્ર સંભળાવો, વેદ સંભળાવો. અંતમાં કહેશે રામ ને યાદ કરો. જે વધારે સમય જે ચિંતન માં રહે છે, અંતમાં પણ તે યાદ આવી જાય છે. હમણાં વિનાશ તો બધાનો થવાનો છે. તમે જાણો છો બધાં કોને યાદ કરશે? કોઈ કૃષ્ણ ને, કોઈ પોતાનાં ગુરુને યાદ કરશે. કોઈ પોતાનાં દેહનાં સંબંધીઓને યાદ કરશે. દેહ ને યાદ કર્યું, ખેલ ખલાસ. અહીંયા તમને એક જ વાત

સમજાવાય છે કે પોતાને આત્મા સમજી બાપ ને યાદ કરતાં રહો. ચાર્ટ રાખો કે અમે કેટલું યાદ કરીએ છીએ. જેટલું યાદ કરશો, પાવન થતાં જશો. એવું નહીં કે ગંગા માં સ્નાન કરવાથી પાવન બનશો. આત્મા ની વાત છે ને. આત્મા જ પતિત, આત્મા જ પાવન બને છે ને. બાપે સમજાવ્યું છે - આત્મા એક સ્ટાર બિંદુ છે. ભૂકુટી ની વચમાં રહે છે. કહે છે આત્મા સ્ટાર અતિ સૂક્ષ્મ છે. આપ બાળકો જ આ વાતો ને સમજી શકો છો. બાપ કહે છે હું કલ્પ નાં સંગમયુગે આવું છું. તેમણે પછી કલ્પ અક્ષર છોડી યુગે-યુગે અક્ષર લખી દીધો છે. તો મનુષ્યો એ ઉલટું સમજી લીધું છે. મેં કહ્યું છે કે કલ્પ-કલ્પ સંગમયુગે આવું છું. ધોર અંધકાર અને ધોર અજવાળા નાં સંગમ પર. બાકી યુગે-યુગે આવવાની તો દરકાર જ નથી. સીડી ઉતરતાં જ આવે છે. જ્યારે પૂરા ૮૪ જન્મ ની સીડી ઉતરે છે ત્યારે બાપ આવે છે. આ જ્ઞાન આખી દુનિયાનાં માટે છે. સંન્યાસી લોકો તો કહી દે છે આમનાં ચિત્ર બધાં કલ્પના છે. પરંતુ કલ્પના ની તો આમાં કોઈ વાત જ નથી. આ બધાંને સમજાવાય છે, નહીં તો મનુષ્યો ને કેવી રીતે ખબર પડે એટલે આ ચિત્ર બનાવવાં છે. આ પ્રદર્શની દેશ-દેશાંતર માં અસંખ્ય થતી રહેશે. બાપ કહે છે ઘણાં ભારતવાસી બાળકો છે. છે તો બધાં બાળકો ને. અનેક ધર્મો નું આ ઝાડ છે. બાપ બેસી સમજાવે છે - આ બધાં કામ ચિતા પર બેસી બળી મર્યા છે. સતયુગ જે પહેલાં-પહેલાં આવે છે, તે જ પછી પહેલાં-પહેલાં દ્વાપર થી લઈને કામ અગ્નિ માં બળે છે એટલે કાળા થઈ ગયાં છે. હવે બધાંની સદ્ગતિ થવાની છે. તમે નિમિત્ત બનો છો. તમારી પાછળ બધાંની સદ્ગતિ થવાની છે. બાપ કેટલું સહજ રીતે સમજાવે છે. કહે છે ફક્ત બાપ ને યાદ કરો. આત્મા જ દુર્ગતિ ને પામે છે. આત્મા પતિત બનવાથી શરીર પણ એવું મળે છે. આત્માને પાવન બનાવવાની યુક્તિ બાપ બિલકુલ સહજ બતાવે છે.

ત્રિમૂર્તિ નાં ચિત્રમાં બ્રહ્માનું ચિત્ર જોઈ મનુષ્ય હાય-હાય મચાવી દે છે. આમને બ્રહ્મા કેમ કહો છો? બ્રહ્મા તો સૂક્ષ્મવતન વાસી દેવતા છે, અહીંયા ક્યાંથી આવ્યાં? આ દાદા તો નામીગ્રામી હતાં. સમાચાર પત્ર માં બધી જગ્યાએ આવ્યું હતું, એક ઝવેરી કહે છે હું શ્રીકૃષ્ણ છું, મને ૧૬,૧૦૮ રાણીઓ જોઈએ. ખુબ હંગામો થઈ ગયો હતો, ભગાવવાનો. હવે એક-એક થી માથું કોણ મારે. આટલાં અસંખ્ય મનુષ્ય છે. આબૂ માં પણ કોઈ આવે છે તો તેમને તરત જ કહે છે અરે બ્રહ્માકુમારીઓની પાસે જાઓ છો! તે તો જાદુ કરી દે છે. સ્ત્રી-પુરુષ ને ભાઈ-બહેન બનાવી દે છે. લાંબી-પહોળી વાત બતાવી માથું ખરાબ કરી દે છે. બાપ કહે છે તમે મને જ્ઞાન સાગર વર્લ્ડ ઓલમાઈટી ઓથોરિટી (સર્વ શક્તિમાન સત્તા) કહો છો. વર્લ્ડ ઓલમાઈટી અર્થાત્ સર્વશક્તિમાન, બધાં વેદો શાસ્ત્રો વગેરેને જાણવા વાળા. મોટા વિદ્વાનો ને પણ ઓથોરિટી (સત્તા) કહે છે કારણકે તે બધાં વેદો, શાસ્ત્રો વગેરે ને ભણે છે પછી બનારસ માં જઈ ટાઈટલ (પદવી) લઈ આવે છે. મહા-મહોપાધ્યાય, શ્રી શ્રી ૧૦૮ સરસ્વતી આ બધાં ટાઈટલ્સ ત્યાં જ મળે છે. જે ખૂબ હોશિયાર હોય છે, તેમને મોટા ટાઈટલ મળે છે. શાસ્ત્રોમાં જનક નાં માટે લખેલું છે. તેણે કહ્યું કે સાચું બ્રહ્મ જ્ઞાન કોઈ મને સંભળાવે. હવે બ્રહ્મજ્ઞાન તો છે નહીં. વાતો બધી અહીંયાની છે. વાર્તા મોટી બનાવી દીધી છે. શંકર પાર્વતી ની પણ વાર્તા લખેલી છે. કેટલી વાર્તાઓ બેસી બનાવી છે. શંકરે પાર્વતીજી ને કથા સંભળાવી, હકીકત માં હતાં શિવ, એમણે પછી શંકર પાર્વતી નું નામ આપી દીધું છે. ભાગવત વગેરે માં આ બધી આ સમયની વાતો છે. પછી કથા માં બતાવે છે, તેમને વિચાર આવ્યો - રાજાને આ જ્ઞાન જઈને આપું. બાપ પણ સમજાવે છે - રાજાઓને જઈને જ્ઞાન આપો. તમે જ સૂર્યવંશી હતાં પછી ચંદ્રવંશી, વૈશ્યવંશી, શૂદ્રવંશી બન્યાં. તમારી રાજધાની જ ચટ થઈ ગઈ છે. હવે ફરી સૂર્યવંશી રાજધાની લેવી હોય તો પુરુષાર્થ કરો. રાજયોગ શિખવાડવા વાળા બાબા આવેલાં છે. ફરી આવીને બેહદ નું સ્વરાજ્ય લો. રાજાઓની પાસે પણ ઘણી ચિઠ્ઠીઓ જાય છે પછી તેમને મળે થોડી છે. તેમનાં પ્રાઇવેટ સેક્રેટરી ચિઠ્ઠીઓ જુએ છે. કેટલી ચિઠ્ઠીઓ ફેંકી દે છે. કોઈમાં એવી જરૂરી વાત હોય છે તો તેમને દેખાડી દે છે. કહે છે - અષ્ટાવક્રએ જનક ને સેકન્ડમાં જીવનમુક્તિ નો સાક્ષાત્કાર કરાવ્યો. આ પણ હમણાં છે. હવે બાપ કેટલું સારી રીતે બેસી આપણને સમજાવે છે. જે સમજવા વાળા નથી, તે અહીંયા-ત્યાં જોતાં રહેશે. બાબા ઝટ સમજી જાય છે - તેમની બુદ્ધિમાં કંઈ બેસતું નથી. બાબા ચારેય તરફ જુએ પણ છે - બધાં સારી રીતે સાંભળે છે. આની બુદ્ધિ ક્યાં ભટકતી રહે છે. બગાસા કરતાં રહે છે. જ્ઞાન બુદ્ધિમાં નહીં બેસશે તો ઝુટકા ખાતા રહેશે, નુકસાન થઈ જાય છે. કરાચી માં આ બાળકોની ભઠ્ઠી હતી. કોઈ ઝુટકા ખાતા હતાં તો પછી ઝટ બહાર નીકળતા હતાં. આપણાં જ બેસતા હતાં. બહારનાં કોઈ આવતાં જ નહોતાં. શરૂ માં આમનો ખૂબ મોટો પાર્ટ ચાલ્યો છે. લાંબી હિસ્ટ્રી છે. શરૂ માં તો બાળકીઓ ખૂબ ધ્યાન માં ચાલી જતી હતી. હમણાં સુધી પણ કહેતા રહે છે જાદુ છે. પરમપિતા પરમાત્મા ને જાદુગર કહે છે ને. શિવબાબા જુએ છે - આમનો ખૂબ પ્રેમ છે, તો જોવાથી જ ધ્યાનમાં ચાલ્યાં જાય છે. વૈકુંઠ તો ભારતવાસીઓને ખૂબ પ્રિય છે. કોઈ મરે છે તો પણ કહે છે વૈકુંઠવાસી થયાં, સ્વર્ગવાસી થયાં. હમણાં આ તો છે

જ નર્ક. બધાં નર્કવાસી છે, ત્યારે તો કહે છે ફલાણા સ્વર્ગવાસી થયાં. પરંતુ સ્વર્ગમાં તો કોઈ જતું જ નથી. હવે ફક્ત આ તમે જાણો છો આપણે સ્વર્ગવાસી હતાં પછી ૮૪ જન્મ લઈ નર્કવાસી બની ગયાં છીએ. હવે ફરી બાબા સ્વર્ગવાસી બનાવી રહ્યાં છે. સ્વર્ગમાં છે રાજધાની. રાજધાની માં ઘણાં પદ છે. પુરુષાર્થ કરી નર થી નારાયણ બનવાનું છે. તમે જાણો છો આ મમ્મા બાબા ભવિષ્ય માં લક્ષ્મી-નારાયણ બને છે. હમણાં પુરુષાર્થ કરી રહ્યાં છે, એટલે કહેવાય છે ફોલો મધર-ફાધર (માત-પિતાનું અનુસરણ કરો). જેવી રીતે આ પુરુષાર્થ કરે છે, તમે પણ કરો. આ પણ યાદ માં રહે છે, સ્વદર્શન ચક્રધારી બને છે. તમે બાપ ને યાદ કરો અને વારસા ને યાદ કરો. ત્રિકાળદર્શી બનો. તમને આખાં ચક્ર નું જ્ઞાન છે, આમાં તત્પર રહો, બીજાઓ ને સમજાવતાં રહો. આ સર્વિસ (સેવા) માં જ લાગેલાં રહેશો તો બીજો કોઈ ધંધો વગેરે યાદ નહીં આવશે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. સતયુગમાં ઉંચ પદ પામવાનાં માટે માત-પિતા ને પૂરે-પૂરું ફોલો કરવાનું છે. તેમનાં સમાન પુરુષાર્થ કરવાનો છે. સેવામાં તત્પર રહેવાનું છે. એકાગ્ર થઈ ભણવાનું છે.
2. યાદ નો સાચો-સાચો ચાર્ટ રાખવાનો છે. પોતાને આત્મા સમજી બાપ ને યાદ કરવાનાં છે, દેહ કે દેહધારીઓ ને યાદ નથી કરવાનાં.

વરદાન :-

સદા સાથીપણા ની સ્મૃતિ અને સાક્ષી સ્ટેજ નો અનુભવ કરવા વાળા શિવમઈ શક્તિ સ્વરૂપ કમ્બાઈન્ડ ભવ જેવી રીતે આત્મા અને શરીર બંને નો સાથ છે, જ્યાં સુધી આ સૃષ્ટિ પર પાર્ટ છે ત્યાં સુધી અલગ નથી થઈ શકતાં, એવી રીતે જ શિવ અને શક્તિ બંનેનો એટલો જ ગાઢ સંબંધ છે. જે સદા શિવમઈ શક્તિ સ્વરૂપ માં સ્થિત થઈને ચાલે છે તો તેમની લગન માં માયા વિઘ્ન નાખી નથી શકતી. તે સદા સાથીપણા નો અને સાક્ષી સ્ટેજ નો અનુભવ કરે છે. એવો અનુભવ થાય છે જેમ કોઈ સાકારમાં સાથે હોય.

સ્લોગન :-

નિર્વિઘ્ન અને એકરસ સ્થિતિ નો અનુભવ કરવાનાં માટે એકાગ્રતા નો અભ્યાસ કરો.

“ મીઠા બાળકો - પોતાનાં સ્વધર્મ માં સ્થિત થઈને પરસ્પર પ્રેમ થી એક - બીજા ને ઓમ્ શાંતિ કહો - આ પણ એક - બીજા ને રિગાર્ડ (આદર) આપવો છે ”

- પ્રશ્ન :- ભક્તિ માં પણ ભગવાન ને ભોગ લગાવે છે, અહીંયા આપ બાળકો પણ લગાવો છો - આ રિવાજ કેમ?
- ઉત્તર :- કારણ કે આ પણ એમનો રિગાર્ડ રાખવો છે. ભલે તમે જાણો છો શિવબાબા નિરાકાર છે, અભોક્તા છે. ખાતા નથી પરંતુ વાસના તો પહોંચે છે. સર્વનાં સદ્ગતિ દાતા, પતિત-પાવન બાપ છે. તો જરૂર ભોગ પણ એમને લગાવવો જોઈએ.
- ગીત :- હમારે તીર્થ ન્યારે હૈં.....

ઓમ શાંતિ ! બાળકોનાં દિલમાં પણ ઉઠ્યું ઓમ્ શાંતિ. જેમ કોઈને નમસ્તે કહેવાય છે. તો તે પણ રિટર્ન (પ્રતિઉત્તર) માં કહે છે નમસ્તે. અહીંયા બાપે કહ્યું - ઓમ્ શાંતિ. તો બધાં બાળકો આમની આત્મા સહિત બધાનાં દિલ થી આવશે ઓમ્ શાંતિ અર્થાત્ આપણે આત્મા શાંત સ્વરૂપ છીએ. રિસ્પોન્ડ (જવાબ) તો કરવો જોઈએ ને. આ રિસ્પોન્ડ થયો ને. બીજું કોઈ અર્થ સહિત આવું કહી ન શકે. બાપ જ્ઞાન સૂર્ય પણ કહે છે ઓમ્ શાંતિ. જ્ઞાન ચંદ્રમાં પણ કહે છે ઓમ્ શાંતિ. જ્ઞાન તારાઓ પણ કહે છે ઓમ્ શાંતિ. તારાઓમાં બધાં આવી ગયાં. હમણાં આપ બાળકોને પોતાનાં સ્વધર્મ ની ખબર પડી છે કે આપણે શાંત સ્વરૂપ અને શાંતિધામ નાં રહેવા વાળા છીએ. આ તમને નિશ્ચય થયો છે. સારી રીતે તમે આત્માને જાણો છો. બરાબર કહેવાય પણ છે, મહાન આત્મા, પાપ આત્મા. આત્મા જ એક શરીર છોડી બીજું લે છે. પરંતુ આત્માનો યથાર્થ પરિચય કોઈને નથી. આપણે આત્મા આટલી નાની છીએ. ૮૪ જન્મો નો પાર્ટ ભજવીએ છીએ. આ ન તમને ખબર હતી ન બીજું કોઈ જાણે છે. હમણાં આપ બાળકો સમ્મુખ બેઠાં છો. બાપ ને પોતાનાં બનાવો છો. બાળકો બાપ ને પોતાનાં બનાવે છે વારસો લેવા માટે.

આપ બાળકો જાણો છો અમારી આત્માઓનાં બેહદનાં બાપ આ બ્રહ્મા તનમાં આવેલાં છે, બ્રહ્મા તન માં આવીને આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મની સ્થાપના કરે છે. કલ્પ પહેલાં પણ આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ અર્થાત્ સૂર્યવંશી રાજધાની સ્થાપના થઈ હતી. આ સ્થાપના નું કાર્ય કલ્પ-કલ્પ બાપ જ કરે છે, જેમને ભગવાન કહેવાય છે. ભગવાન બાપ થી બધાં માંગે છે કે દુઃખ હરો, સુખ આપો. જ્યારે સુખ મળી જાય છે તો માંગવાની દરકાર નથી રહેતી. અહીંયા માંગે છે કારણ કે દુઃખ છે. ત્યાં કંઈ પણ માંગવાની દરકાર નથી રહેતી કારણ કે બાપ સર્વસ્વ આપી ને જાય છે એટલે સતયુગ માં કોઈ પણ બાપ ને યાદ નથી કરતાં. બાપ સમજાવે છે કે બાળકો ને હું સુખધામ નાં માલિક બનાવું છું. આપ બાળકો જાણો છો - આ બાબા થી આપણે ફરીથી સુખધામ નો વારસો લઈ રહ્યાં છીએ. બેહદનાં બાપ થી બેહદ નું સુખ લઈએ છીએ. તમને સમજાવાય છે કે ભક્તિ માર્ગ કેવી રીતે ચાલે છે. મનુષ્ય સૃષ્ટિ રૂપી ઝાડની ઉત્પત્તિ, પાલના અને સંહાર કેવી રીતે થાય છે અથવા ડ્રામા નું આદિ-મધ્ય-અંત શું છે. આ છે સાકારી દુનિયા, તે છે નિરાકારી. બાળકો સમજી ગયાં છે કે આપણે પૂરો અડધોકલ્પ ભક્તિ કરી. હવે કળયુગ નો અંત છે. વારસો મળે જ છે સંગમ પર. આ બાળકોએ સારી રીતે સમજવું જોઈએ. હમણાં આપણે સંગમ પર છીએ, આ આપ બાળકો જ સમજો છો. બીજું કોઈ સમજશે નહીં. જ્યાં સુધી પરિચય નહીં આપશો. જરૂર સંગમયુગ આવે છે, જ્યારે કે જૂની દુનિયા બદલાઈ નવી થાય છે. આ આખી જૂની દુનિયા છે, આને આચરન એજ (કળયુગ) કહેવાય છે. આ પણ તમે જાણો છો - પહેલાં-પહેલાં આખી દુનિયા પર એક જ ધર્મ હોય છે. નવી દુનિયામાં ભારત ખંડ જ ફક્ત હોય છે, થોડાં મનુષ્ય હોય છે. નવી દુનિયાને જ સ્વર્ગ કહેવાય છે. આનાથી સિદ્ધ છે નવી દુનિયામાં નવું ભારત હતું. હમણાં જૂની દુનિયામાં જુનું ભારત છે. ગાંધી પણ કહેતાં નવી દુનિયા, નવું ભારત હોય, નવી દિલ્લી હોય. હવે નવભારત કે નવી દિલ્લી છે નહીં. નવભારત માં તો આ લક્ષ્મી-નારાયણ નું રાજ્ય હતું. હમણાં એ જ ભારત પર રાવણ નું રાજ્ય છે. આ પણ લખવું જોઈએ - નવી દુનિયા, નવી દિલ્લી. ફલાણાં સમય થી ફલાણાં સમય સુધી આમનું રાજ્ય. આ સમજાવી પણ તે જ શકશે જે નવી દુનિયા બનાવવા વાળા છે. બ્રહ્મા દ્વારા નવી દુનિયા સ્વર્ગ સ્થાપન કરે છે, જે સ્વર્ગ નો વારસો લેવા માટે

તમે આવો છો. બાપ તમને યુક્તિ બતાવે છે અથવા પુરુષાર્થ કરાવે છે. સમ્મુખ પણ મળવાં આવો છો અથવા ત્યાં પણ બેસી ભણો છો. દિલ થાય છે સમ્મુખ મળીએ. તે સમ્મુખ મળે છે મનુષ્ય, મનુષ્ય થી. અહીંયા તમે કહેશો અમે જઈએ છીએ - શિવબાબા ને મળવાં. કહેશે એ તો નિરાકાર છે ને. આપણે આત્મા પણ નિરાકાર છીએ. આપણે પણ અહીંયા પાઈ ભજવવા આવીએ છીએ ને. જેમનું નામ છે તે જરૂર પાઈધારી પણ છે. ભગવાન નું પણ નામ છે ને. નિરાકાર શિવ ને જ ભગવાન કહેવાય છે બીજા કોઈને ભગવાન નહીં કહેશે. ભગવાન નિરાકાર જ ગવાય છે. એમની પૂજા થાય છે, આત્માઓની પણ પૂજા થાય છે. રુદ્ર યજ્ઞ રચે છે ને. તેઓ માટીનાં સાલિગ્રામ બનાવે છે. પથ્થરનાં બનાવે કે માટીનાં. માટીનાં તોડવાથી ફરી બનાવવા સહજ છે. દુનિયા તો આ વાતો ને નથી જાણતી. રુદ્ર યજ્ઞ માં કેટલી આત્માઓની પૂજા કરી શકે છે. બાળકો તો અનેક છે. ભગત બધાં ભગવાન નાં બાળકો છે, બાપ ને યાદ કરે છે. બાબાએ સમજાવ્યું છે - શિવબાબા આવે જ ભારત માં છે. તમે થોડાંક બાળકો જે એમનાં મદદગાર, ખુદાઈ ખિદમતગાર બનો છો, એમની જ પૂજા ભક્ત લોકો સાલિગ્રામ બનાવીને કરે છે, યજ્ઞ જે રચે છે એમાં નાનો યજ્ઞ પણ થાય છે, મોટો પણ થાય છે. મોટા સાહુકાર લોકો મોટો યજ્ઞ કરે છે. લાખ-લાખ બનાવે છે. નાનો યજ્ઞ હશે તો ૫-૧૦ હજાર બનાવશે. જેવાં-જેવાં શેઠ તેવાં યજ્ઞ અને પછી એટલાં સાલિગ્રામ બનાવે. એક શિવ બાકી સાલિગ્રામ બનાવે પછી એટલાં બ્રાહ્મણ પણ જોઈએ. ઘણાએ યજ્ઞ જોયો હશે. તમે જાણો છો બાબા આપણી બાળકોની સેવા કરે છે, આપણે પછી બીજાઓની સેવા કરીએ છીએ એટલે પૂજા થાય છે. તમે હમણાં પૂજ્ય બનો છો. આત્મા કહે છે બાબા તમે તો સદૈવ પૂજ્ય છો. અમને પણ પૂજ્ય બનાવી રહ્યાં છો. તમે પૂજ્ય આત્મા શરીર લેશો તો કહેશે પૂજ્ય દેવી-દેવતાઓ. આત્મા જ પૂજ્ય અથવા પૂજારી બને છે. બાપ આવે પણ છે એક જ વાર. પછી ક્યારેય બાપ આત્માઓને ભણાવે - આ થતું જ નથી. આત્મા જ સાંભળે છે. જેમ આત્મા શરીર દ્વારા સાંભળે છે તેમ પરમપિતા પરમાત્મા, સુપ્રીમ આત્મા પણ શરીર નો આધાર લઈ આમનાં દ્વારા સાંભળે છે. આમનાં દ્વારા તમને રાજયોગ શીખવાડે છે. એમને પોતાનું શરીર તો છે નહીં. બ્રહ્મા, વિષ્ણુ, શંકર ને પણ પોતાનું સૂક્ષ્મ શરીર છે. અહીંયા તો સૌને પોત-પોતાનું શરીર છે. આ છે જ સાકારી દુનિયા. શિવબાબા છે નિરાકાર. એ જ્ઞાન નાં સાગર, સુખ નાં સાગર, પ્રેમ નાં પણ સાગર છે. એ આવીને બધાં ને પતિત થી પાવન બનાવે છે. એમાં પ્રેરણા ની કોઈ વાત નથી. મારે જો પ્રેરણા થી પાવન બનાવવાના હોત પછી અહીંયા આવીને રથ લેવાની શું દરકાર છે. શિવ નાં મંદિર માં આગળ નંદી રાખે છે. મનુષ્યની બુદ્ધિ બિલકુલ જ પથ્થરબુદ્ધિ હોવાનાં કારણે કંઈ પણ સમજતાં નથી. નંદી શિવ નાં આગળ કેમ રાખે છે? ગૌશાળા નામ સાંભળ્યું છે તો નંદી રાખી દીધો છે. હવે નંદી પર કોણે સવારી કરી! કૃષ્ણની આત્મા તો સતયુગ માં હોય છે. એમને શું પડી છે જે જાનવર પર આવીને બેસશે. કંઈ પણ સમજતાં નથી. દ્રૌપદી પણ એક થોડી હતી. અનેક છે જે પોકારે છે. એમણે તો એક નાટક બનાવી દીધું છે કે શ્રીકૃષ્ણ સાડીઓ આપતાં જાય છે, અર્થ કંઈ નથી સમજતાં. હમણાં આપ બાળકો સમજો છો તમારે ૨૧ જન્મ માટે નઝન નથી થવાનું. ક્યાંની વાત ક્યાં લઈ ગયાં છે. ભક્તિમાર્ગ ની અનેક વાર્તાઓ છે. કહે છે આ કથાઓ વગેરે બધું અનાદિ છે. પુનર્જન્મ લેતાં સાંભળતાં આવ્યાં છે. અનાદિ પણ ક્યારથી શરૂ થઈ, કંઈ ખબર નથી. આ પણ ખબર નથી કે રાવણ રાજ્ય ક્યાર થી શરૂ થાય છે. એનું કોઈ વર્ણન નથી. તમે કેટલી સેવા કરો છો. તે સૂર્ય, ચાંદ, તારાઓ વગેરે તો છે જ છે. સતયુગ માં પણ છે તો હમણાં પણ છે. એમની અદલા-બદલી નથી થતી. તમે હમણાં નિમિત્ત બન્યાં છો. ભારત ને ફરીથી અંધકાર થી કાઢીને પ્રકાશ માં લાવવાં. ભક્તિમાર્ગ ને અંધકાર કહેવાય છે. તમારી મહિમા છે, તમે ધરતી નાં તારાઓ છો. તારાઓ છે તો ચાંદ સૂર્ય પણ હોવાં જોઈએ.

આ છે તમારું રુહાની તીર્થ. તમે એવી યાત્રા પર જાઓ છો જ્યાંથી પછી આ મૃત્યુલોક માં નહિં આવશો. હમણાં આ મૃત્યુલોક છે પછી અહીંયા જ અમરલોક હશે. દ્રાપર થી મૃત્યુલોક શરૂ થાય છે. હવે તમે સાચી-સાચી અમર કથા સાંભળી રહ્યાં છો - અમરલોક માં જવાનાં માટે. તમે સમજો છો આપણી આત્માઓની યાત્રા ન્યારી છે. તમે અહીંયા બેસી યાત્રા પર જવાનો પુરુષાર્થ કરો છો. યાદ થી જ તમારા વિકર્મ વિનાશ થશે. તેઓ યાત્રા પર જાય છે, વિકાર વિનાશ ક્યાં થાય છે! દારુ ની તો મનુષ્યો માં એટલી આદત છે જે છુપાવીને જરૂર લઈ જાય છે. આજકાલ તો બહુજ ગંદા પણ હોય છે - યાત્રા માં. છે તો બધાં પતિત ને. જેમ બ્રાહ્મણ પતિત, તેમ યાત્રી પણ પતિત. પંડા લોકો યાત્રા કરાવે છે, પાવન થોડી છે. તમે તો પવિત્ર રહો છો. સાચાં બ્રાહ્મણ તમે છો. તમારી આત્મા પવિત્ર રહે છે. યાદ ની યાત્રા થી જ તમે પવિત્ર બનો છો. સતોપ્રધાન બનવાનું છે. બાબા વારંવાર લખે છે - “મીઠા બાળકો”. આ શિવબાબાએ આત્માઓને લખ્યું. મને યાદ કરો તો તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બની સતોપ્રધાન દુનિયાનાં માલિક બની જશો. બસ એક જ ડાયરેક્શન (માર્ગદર્શન) છે મુખ્ય. કેટલું સહજ છે. યાદ

થી જ વિકર્મ વિનાશ થશે. યાદ નહીં કરશો તો વિકર્મ વિનાશ નહીં થશે પછી સજા ખાશો. બાબા તો કહે છે તમે ક્યાંય પણ જાઓ, કમાણી કરી શકો છો. ઉઠો, બેસો, ખાવો ફક્ત બાપ ને યાદ કરો. તમારી કમાણી છે. બાળકો માટે તો વધારે જ સહજ છે. આમાં કોઈ અટેન્શન વગેરેની વાત નથી. શ્રીનાથ નાં મંદિર માં શ્રીનાથ ની યાદ માં બેસે છે. ભોગ લાગે છે. છે તો પથ્થર ની મૂર્તિ ને. ભોગ પણ કોને લગાવવો જોઈએ? અધિકારી તો એક જ શિવબાબા છે. સર્વ નાં સદ્ગતિ દાતા પતિત-પાવન એ છે. બાપ કહે છે- હું સ્વીકાર જ નથી કરતો. તમે મારા ઉપર દૂધ પણ પાણી વાળું ચઢાવો છો, આ ભોગ લગાવો છો, કેમ? હું તો નિરાકાર અભોક્તા છું! મારી શું પૂજા કરો છો. મારા આગળ ભોગ રાખશે પરંતુ ભક્તોએ ભોગ લગાવ્યો, એમણે જ વહેંચીને ખાધો. તમે જાણો છો શિવબાબા ને ભોગ તો જરૂર લગાવવાનો છે. પછી વહેંચી ને તમે ખાઓ છો. આ જેમ કોઈનો રિગાર્ડ (આદર) રાખવો છે. આપણે શિવબાબા ને ભોગ લગાવીએ છીએ. શિવબાબા નો ભંડારો છે ને. જેમનો ભંડારો છે એમને ભોગ જરૂર લગાવવો પડે. ભલે તમે ભોગ લગાવો છો, ખાઓ પણ આપ બાળકો જ છો. આ બ્રહ્મા ખાય છે, હું નથી ખાતો. બાકી વાસના તો આવશે ને. ખુબ સરસ ભોગ બનાવ્યો છે. કહેવા માટે ઓર્ગન્સ (અવયવો) તો છે ને. આ બ્રહ્મા ખાઈ શકે છે. આ શરીર તો એમનું છે ને. હું ફક્ત એમનામાં આવીને પ્રવેશ કરું છું. મુખ જ કામ માં લઉં છું - આપ બાળકો ને પતિત થી પાવન બનાવવાં. ગૌમુખ પણ કહે છે ને. બરાબર ગૌ પણ છે. તમે જાણો છો આમનાથી જ આપ બાળકોને એડોપ્ટ (દત્તક) કરે છે. આ માત-પિતા બંને છે. પરંતુ માતાઓ ને સંભાળે કોણ! એટલે સરસ્વતી ને નિમિત્ત રાખી-ડ્રામા પ્લાન અનુસાર. માતા ગુરુની મહિમા પણ જોઈએ ને. ગુરુ તો પહેલાં નંબરમાં પ્રસિદ્ધ આ છે. ગુરુ બ્રહ્મા ઠીક છે. જેવાં બાપ તેવાં બાળકો. આપ બ્રાહ્મણ પણ સાચાં ગુરુ બનો છો. બધાંને સાચો રસ્તો બતાવો છો સ્વર્ગનો. આત્મા જ મુખ થી રસ્તો બતાવે છે કે મનમનાભવ, મધ્યાજીભવ. બાપ, માં બાળકો, બધા એ જ રસ્તો બતાવે છે. અહીંયા તમે સમુખ બેઠાં છો, યાદ રહે છે. ઘરે જાઓ છો તો ઘણાં બાળકો ભૂલી જાય છે. અહીંયા આનંદ આવે છે, બાબા પાસે આવ્યાં છીએ. બાબા કહે છે સ્વદર્શન ચક્રધારી બની આ યુક્તિ બતાવો કે મુક્તિધામ, બાપ ને અને વારસાને યાદ કરો. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. આપસમાં એક-બીજા ને કે બાપ ને યથાર્થ રિગાર્ડ (આદર) આપવાનો છે. બાપ ભલે અભોક્તા છે. પરંતુ જેમનાં ભંડારા થી પાલના થાય છે એમને પહેલાં સ્વીકાર જરૂર કરાવવાનું છે.
2. પૂજનીય બનવા માટે ખુદાઈ ખિદમતગાર બનવાનું છે. બાપની સાથે સેવા માં મદદગાર બનવાનું છે. જ્યારે આત્મા અને શરીર બંને પાવન હશે ત્યારે પૂજા થશે.

વરદાન :- સ્વયં ને જવાબદાર સમજીને દરેક કર્મ યથાર્થ વિધિ થી કરવા વાળા સંપૂર્ણ સિદ્ધિ સ્વરૂપ ભવ આ સમયે આપ સંગમયુગી શ્રેષ્ઠ આત્માઓનું દરેક શ્રેષ્ઠ કર્મ આખાં કલ્પ માટે વિધાન બની રહ્યું છે. તો સ્વયં ને વિધાન નાં રચયિતા સમજીને દરેક કર્મ કરો, એનાથી અલબેલાપણું સ્વતઃ સમાપ્ત થઈ જશે. સંગમયુગ પર આપણે વિધાન નાં રચયિતા, જવાબદાર આત્મા છીએ - આ નિશ્ચય થી દરેક કર્મ કરો તો યથાર્થ વિધિ થી કરેલાં કર્મ ની સંપૂર્ણ સિદ્ધિ અવશ્ય પ્રાપ્ત થશે.

સ્લોગન :- સર્વશક્તિમાન બાપ સાથે છે તો માયા પેપર-ટાઈગર (કાગળ નો વાઘ) બની જશે.

“બ્રહ્મા માત - પિતા ની પોતાનાં બ્રાહ્મણ બાળકો પ્રતિ બે શુભ આશાઓ ”

આજે વિશ્વની સર્વ આત્માઓની સર્વ આશાઓ પૂર્ણ કરવા વાળા બાપદાદા પોતાની શુભ આશાઓનાં રુહાની દીપકો ને જોઈ રહ્યાં હતાં. જેમ બાપ સર્વની શુભ આશાઓ પૂર્ણ કરવા વાળા છે, તો બાળકો પણ બાપ ની શુભ આશાઓ પૂર્ણ કરવા વાળા છે. બાપ બાળકોની આશાઓ પૂર્ણ કરે છે, બાળકો બાપ ની કરે છે. બાપની બાળકો પ્રતિ શુભ આશાઓ કઈ છે, તે જાણો છો ને? દરેક બ્રાહ્મણ આત્મા બાપની આશાઓનાં દીપક છે. દીપક અર્થાત્ સદા જાગતી જ્યોત. સદા પ્રગટાવેલો દિપક પ્રિય લાગે છે. જો વારંવાર ટીમટીમ થતો દીપક હોય તો કેવું લાગશે? બાપની સર્વ આશાઓને પૂર્ણ કરવા વાળા અર્થાત્ સદા જગમગતા દીપકો ને જોઈ બાપદાદા પણ હર્ષિત થાય છે.

આજે બાપદાદા આપસમાં રુહરુહાન કરી રહ્યાં હતાં. બાપદાદાની સામે સદા કોણ રહે છે? બાળકો રહે છે ને. તો રુહરુહાન પણ બાળકોની જ કરશે ને. શિવ બાપ બ્રહ્માને પૂછી રહ્યાં હતાં કે બાળકો પ્રતિ હજી સુધી કોઈ શુભ આશાઓ છે? તો બ્રહ્માએ કહ્યું કે બાળકો નંબરવાર પોતાની શક્તિ પ્રમાણે, સ્નેહ પ્રમાણે, અટેન્શન (સાવધાની) પ્રમાણે સદા બાપની શુભ આશાઓને પૂર્ણ કરવામાં લાગેલાં જરૂર છે, દરેકનાં દિલમાં ઉમંગ-ઉત્સાહ જરૂર છે - જ્યારે બાપે અમારી સર્વ આશાઓ પૂર્ણ કરી તો અમે પણ બાપની સર્વ આશાઓ પૂર્ણ કરીને જ દેખાડશું પરંતુ કરીને દેખાડવામાં નંબરવાર બની જાય છે. વિચારવું અને કરીને દેખાડવું - એમાં અંતર પડી જાય છે. કોઈ-કોઈ બાળકો એવાં પણ છે જે વિચારવું અને કરીને દેખાડવું - એમાં સમાન છે પરંતુ બધાં એવાં નથી. જે સમયે બાપ નો સ્નેહ અને બાપ દ્વારા પ્રાપ્તિઓ ને સ્મૃતિમાં લાવે છે કે બાપે શું બનાવ્યાં અને શું આપ્યું, તો સ્નેહ સ્વરૂપ હોવાનાં કારણે બહુ ઉમંગ-ઉત્સાહ માં ઉડે છે કે બાપે જે કહ્યું એ હું કરીને જ દેખાડીશ પણ જ્યારે સેવા કે સંગઠન નાં સંપર્કમાં આવે છે અર્થાત્ પ્રત્યક્ષ કરવા માટે કર્મ માં આવવું પડે છે તો ક્યાંક સંકલ્પ અને કર્મ સમાન થઈ જાય છે અર્થાત્ એ જ ઉમંગ-ઉત્સાહ રહે છે અને ક્યારેક કર્મમાં આવતાં સમયે સંગઠન નાં સંસ્કાર અથવા માયા અથવા પ્રકૃતિ દ્વારા આવેલાં પરિસ્થિતિઓ રૂપી પેપર ક્યારેક મુશ્કિલ અનુભવ કરાવે છે એટલે સ્નેહ થી જે ઉમંગ-ઉત્સાહ નો સંકલ્પ રહ્યો, તે પરિસ્થિતિનાં કારણે, સંસ્કારનાં કારણે કાર્યમાં લાવવામાં અંતર પાડી દે છે. પછી વિચારે છે - જો આ ન થયું હોત તો બહુ સારું થાત. “જો” અને “તો” નાં ચક્રમાં આવી જાય છે. થવું તો આ જોઈએ પણ આવું થયું, એટલે આ થયું - આ જો, તો નાં ચક્ર માં આવી જાય છે એટલે ઉમંગ-ઉત્સાહ નાં સંકલ્પ અને પ્રેક્ટિકલ કર્મ માં અંતર પડી જાય છે.

તો બ્રહ્મા બાપ બાળકો પ્રતિ વિશેષ બે આશાઓ સંભળાવી રહ્યાં હતાં કારણ કે બ્રહ્મા બાપે સાથે લઈ પણ જવાનાં છે અને સાથે રહેવાનું પણ છે. શિવ બાપ તો સાથે લઈ જવા વાળા છે, રાજ્ય માં કે આખાં કલ્પમાં સાથે નથી રહેવાનાં. એ (બ્રહ્મા) સદા સાથે રહેવા વાળા છે અને આ (શિવ બાપ) સાક્ષી થઈને જોવા વાળા છે. અંતર છે ને. બ્રહ્મા બાપને બાળકો પ્રતિ સદા સમાન બનાવવાની શુભ આશાઓ ઇમર્જ (જાગૃત) રહે છે. એમ તો બાપદાદા બંને જવાબદાર છે છતાં પણ રચતા સાકાર માં બ્રહ્મા છે એટલે સાકાર રચતા ને સાકાર રચના માટે સ્વતઃ જ સ્નેહ હોય છે. પહેલાં પણ સંભળાવ્યું હતું ને - બાળકો, માં-બાપ - બન્ને નાં હોય છે પણ માં નો વિશેષ સ્નેહ બાળકો પ્રતિ રહે છે કારણ કે પાલના નાં નિમિત્ત માં બને છે. બાપ-સમાન બનાવવા વાળી નિમિત્ત માં હોય છે એટલે માં ની મમતા ગવાયેલી છે. આ શુદ્ધ મમતા છે, મોહ વાળી નથી, વિકાર વાળી નથી. જ્યાં મોહ હોય છે, ત્યાં પરેશાન (હેરાન) થાય છે અને જ્યાં રુહાની મમતા કહો, સ્નેહ કહો - એ હશે તો માં ને બાળકો પ્રતિ શાન હોય છે, પરેશાન નથી થતી. તો બ્રહ્મા માં કહો, બાપ કહો - બંને રૂપે બાળકો પ્રતિ કઈ વિશેષ આશાઓ રાખે છે? એક બાપ પ્રતિ આશા છે અને બીજી બ્રાહ્મણ પરિવાર પ્રતિ શુભ આશા છે. બાપ પ્રતિ શુભ આશા છે કે - જેમ બાપદાદા સાક્ષી પણ છે અને સાથી પણ છે, એમ બાપદાદા સમાન સાક્ષી અને સાથી, સમય પ્રમાણે બંને પાઠ સદા ભજવવા વાળી મહાન આત્મા બને. તો બાપ પ્રતિ શુભ આશા થઈ - બાપદાદા સમાન સાક્ષી, સાથી બનવું.

એક વાત માં બાપદાદા બંનેવ, બાળકો થી પૂર્ણ સંતુષ્ટ છે, એ કઈ? દરેક બાળક નો બાપદાદા થી સ્નેહ સારો છે, બાપદાદા થી સ્નેહ ક્યારેય તૂટતો નથી અને સ્નેહનાં કારણે જ ભલે શક્તિશાળી બની, કે ભલે યથાશક્તિ બની ચાલી રહ્યાં છે. બ્રાહ્મણ આત્મા રૂપી મોતી બની સ્નેહની દોરીમાં પરોવાયેલા જરૂર છે. સ્નેહ નો દોરો મજબૂત છે, એનાથી તૂટી નહીં શકો. સ્નેહ ની માળા તો લાંબી છે, વિજય માળા નાની છે. બાપદાદા નાં સ્નેહ પર સમર્પિત પણ છે. કોઈ કેટલું પણ બાપ નાં સ્નેહ થી અલગ કરવા ઈચ્છે, તો એવાં સ્નેહ માં ફિદા (આશિક) છે જે અલગ થઈ જ નથી શકતાં. બધાનાં દિલનાં સ્નેહ થી “મારાં બાબા” શબ્દ નીકળે છે. તો સ્નેહની માળામાં તો સંતુષ્ટ છે પરંતુ બાપ સમાન શક્તિશાળી, જો-તો નાં ચક્ર થી ન્યારાં - એમાં સદા શક્તિશાળી નાં બદલે યથાશક્તિ છે. બાપદાદા એમાં બાપ સમાન સદા શક્તિશાળી બનાવવાની બધાં બાળકો માં શુભ આશા રાખે છે. જ્યાં સાક્ષી બનવાનું હોય, ત્યાં ક્યારેક સાથી બની જાય છે અને જ્યાં સાથી બનવાનું હોય, ત્યાં સાક્ષી બની જાય છે. સમય પ્રમાણે બંને રીત નિભાવવી - એને કહેવાય બાપ સમાન બનવું. સ્નેહ ની માળા તો તૈયાર છે પરંતુ વિજય માળા એટલી લાંબી તૈયાર થઈ જાય - બાપદાદા આ જ શુભ આશા રાખે છે. ૧૦૮ તો શું, બાપદાદા ખુલ્લી છુટ્ટી આપે છે - જેટલાં વિજયી બનવા ઈચ્છે એટલી મોટી વિજય માળા બની શકે છે. ૧૦૮ ની હદ માં પણ નહીં આવો. છે જ ૧૦૮ નંબર, અમે તો એમાં નહીં આવી શકીએ - એવી કોઈ વાત નથી. બનો.

વિજયી બનવા માટે એક બેલેન્સ (સંતુલન) ની આવશ્યકતા છે. યાદ અને સેવાનું બેલેન્સ તો સદા સાંભળતાં રહો છો પરંતુ યાદ અને સેવા નું બેલેન્સ ઈચ્છવાં છતાં રહેતું કેમ નથી? સમજતાં હોવા છતાં પણ કર્મ માં કેમ નથી આવતું? એનાં માટે હજી એક બેલેન્સ ની આવશ્યકતા છે, એ જ બેલેન્સ બ્રહ્મા બાપ ની બીજી આશા છે. એક આશા તો બાપ પ્રતિ થઈ - સમાન બનવાની. બીજી આશા પરિવાર પ્રતિ, એ છે - દરેક બ્રાહ્મણ આત્મા પ્રતિ સદા શુભભાવના - શુભકામના કર્મ માં રહે , ફક્ત સંકલ્પ સુધી કે ઈચ્છા સુધી નહીં. ઈચ્છા તો છે. ઘણાં કહે છે ઈચ્છા તો એ જ છે કે શુભભાવના રાખીએ પરંતુ કર્મ માં બદલાઈ જાય છે. એનો વિસ્તાર પહેલાં પણ સંભળાવ્યો છે. પરિવાર પ્રતિ સદા શુભભાવના-શુભકામના કેમ નથી રહેતી, એનું કારણ? જેમ બાપ થી દિલ નો સ્નેહ, જિગર નો સ્નેહ છે અને દિલ નાં જિગર નાં સ્નેહ ની નિશાની છે કે અતૂટ છે. બાપ પ્રતિ કોઈ કેટલું પણ તમને ગેરસમજ કરે અથવા કોઈ પણ આવીને તમને કેવી પણ વાતો આવી ને સંભળાવે અથવા ક્યારેક સાકાર માં સ્વયં બાપ પણ કોઈ બાળકને આગળ વધવા માટે ઈશારો (માર્ગદર્શન) કે શિક્ષા આપે પરંતુ જ્યાં સ્નેહ હોય છે ત્યાં શિક્ષા કે કોઈપણ પરિવર્તન નું માર્ગદર્શન ગેરસમજ ઉત્પન્ન નહીં કરશે. સદૈવ એ જ ભાવના રહે છે કે રહી છે કે બાબા જે કહે છે એમાં કલ્યાણ છે. ક્યારેય સ્નેહ ની કમી નથી થઈ, વધારે જ પોતાને બાપનાં દિલની સમીપ સમજતા રહ્યાં કે આ પોતા-પણાં નો સ્નેહ છે. આને કહેવાય દિલ નો જીગરી સ્નેહ, જે ભાવના ને પરિવર્તન કરી દે છે. બાપ નાં પ્રતિ સ્નેહ ની નિશાની - સદા જ બાપે કહ્યું અને “હા જી” કર્યું, એમ બ્રાહ્મણ પરિવાર પ્રતિ સદા જ એવો દિલનો સ્નેહ હોય, ભાવના પરિવર્તન ની વિધિ હોય, ત્યારે બાપ અને પરિવાર માં સ્નેહ નું બેલેન્સ, યાદ અને સેવા નું બેલેન્સ સ્વતઃ જ પ્રેક્ટિકલ (પ્રત્યક્ષ) માં દેખાશે. તો બાપનાં સ્નેહનું પલડું ભારે છે પણ સર્વ બ્રાહ્મણ પરિવારમાં સ્નેહનું પલડું બદલાતું રહે છે. ક્યારેક ભારે, ક્યારેક હલકું. કોઈ પ્રતિ ભારે, કોઈ પ્રતિ હલકું. આ બાપ અને બાળકોનાં સ્નેહ નું બેલેન્સ રહે - એ જ બ્રહ્મા બાપની બીજી શુભ આશા છે. સમજ્યાં? આમાં બાપ સમાન બનો.

સ્નેહ એવી શ્રેષ્ઠતા છે જેમાં તમે કર્યું કે બીજા એ કર્યું, આમાં બંનેમાં સમાન ખુશી નો અનુભવ થાય. જેમ બાપદાદા સ્થાપના નાં કાર્ય અર્થ નિમિત્ત બન્યાં પરંતુ જ્યારે બાળકો ને સેવામાં સાથી બનાવ્યાં, જો પ્રેક્ટિકલ માં બાપ થી પણ બાળકો વધારે સેવા કરે છે, કરતાં રહે છે તો બાપદાદા બાળકો ને સેવામાં આગળ વધતાં, સ્નેહ નાં કારણે ખુશ રહ્યાં. આ સંકલ્પ ક્યારેય પણ દિલનાં સ્નેહમાં ઉત્પન્ન ન થઈ શકે કે બાળકો કેમ સેવામાં આગળ જાય, નિમિત્ત તો હું છું, મેં જ એમને નિમિત્ત બનાવ્યાં. ક્યારેય સ્વપ્ન-માત્ર પણ આ ભાવના ઉત્પન્ન નથી થઈ. એને કહેવાય છે સાચો સ્નેહ, નિઃસ્વાર્થ સ્નેહ, રુહાની સ્નેહ! સદા બાળકોને આગળ નિમિત્ત બનાવવામાં હર્ષિત રહ્યાં. બાળકોએ કર્યું કે બાપે કર્યું, હું-પણું ન રહ્યું. મારું કામ છે, મારી ડ્યુટી (ફરજ) છે, મારો અધિકાર છે, મારી બુદ્ધિ છે, મારો પ્લાન (યોજના) છે - ના. સ્નેહ આ મારાપણું ખતમ કરી દે છે. તમે કર્યું જ મેં કર્યું, મેં કર્યું જ તમે કર્યું - આ શુભભાવના અથવા શુભકામના, આને કહેવાય દિલનો સ્નેહ. સ્નેહમાં ક્યારેય પોતાનું કે પારકું નથી લાગતું. સ્નેહમાં ક્યારેય સ્નેહનાં બોલ કેવાં પણ સાધારણ, હુજ્જત નાં (જોશ ભરેલા) બોલ હોય પણ ફીલ નહીં થશે. ફીલિંગ નહીં આવશે - એણે આ કેમ કહ્યું? સ્નેહ, સ્નેહી આત્મા પ્રતિ ક્યારેય અનુમાન ઉત્પન્ન નહીં કરે - આવું થશે, આ થશે! સદા સ્નેહી નાં પ્રતિ વિશ્વાસ હોવાનાં કારણે એના હલકા બોલ પણ એવાં લાગશે કે એમણે જરૂર

કોઈ અર્થ થી કહ્યું છે. વ્યર્થ નહીં લાગશે. જ્યાં સ્નેહ હશે, ત્યાં વિશ્વાસ જરૂર હશે. સ્નેહ નહીં તો વિશ્વાસ પણ નહીં હશે. તો બ્રાહ્મણ પરિવાર પ્રતિ સ્નેહ કે વિશ્વાસ હોવો - એને કહેવાય બ્રહ્મા બાપની બીજી આશા પૂર્ણ કરવી. જેમ બાપ પ્રતિ સ્નેહ નાં માટે બાપદાદાએ સર્ટિફિકેટ આપ્યું, એમ બ્રાહ્મણ પરિવાર પ્રતિ જે સ્નેહ ની પરિભાષા સંભળાવી, એ વિધિ થી પ્રત્યક્ષ કર્મ માં આવવું - એ પણ સર્ટિફિકેટ લેવું છે. એ બેલેન્સ (સંતુલન) જોઈએ. જેટલો બાપ થી (સ્નેહ) એટલો બાળકો થી - આ બેલેન્સ ન હોવાનાં કારણે સેવામાં જ્યારે આગળ વધો છો તો પોતે જ કહી છો - સેવામાં માયા આવે છે. અને ક્યારેક વાયુમંડળ ને જોઈ એવું પણ કહી છો કે આવી સેવા કરતાં તો યાદ માં રહેવું જ સારું છે, બધાથી સેવા છોડાવી ભઠ્ઠી માં બેસાડી દો. સમય પ્રમાણે આપ લોકો ની પાસે પણ આવાં સંકલ્પ આવે છે.

હકીકત માં સેવા માયાજીત બનાવવા વાળી છે, માયા લાવવા વાળી નથી, પરંતુ સેવામાં માયા કેમ આવે છે? એનું મૂળ કારણ દિલ નો સ્નેહ નથી, પરિવાર નાં પ્રમાણે સ્નેહ છે, પરંતુ દિલ નો સ્નેહ ત્યાગની ભાવના ઉત્પન્ન કરે છે. એ ન હોવાનાં કારણે ક્યારેક-ક્યારેક સેવા માયા-રૂપ બની જાય છે અને એવી સેવાને સેવાનાં ખાતામાં જમા ન કરી શકાય - ભલે કોઈ ૫૦-૬૦ સેવાકેન્દ્ર ખોલવાનાં પણ નિમિત્ત બની જાય! પરંતુ સેવાનાં ખાતામાં કે બાપદાદા નાં દિલમાં સેવાનું જમા ખાતું એટલું જ હોય છે જે માયા થી મુક્ત થઈ, યોગયુક્ત થઈ કરે છે. કોઈની પાસે બે સેવાકેન્દ્ર છે, જોવામાં તો બે સેવાકેન્દ્રની ઇન્ચાર્જ (મુખ્ય) કહેવાય, અને કોઈ ૫૦ સેવાકેન્દ્રો ની ઇન્ચાર્જ દેખાઈ આવે છે, પરંતુ જો બે સેવાકેન્દ્ર પણ નિર્વિઘ્ન છે, માયા થી, હલચલ થી, સ્વભાવ-સંસ્કાર નાં ટક્કર થી મુક્ત છે તો બે સેવાકેન્દ્ર વાળાનું પણ ૫૦ સેવાકેન્દ્ર વાળા થી વધારે સેવાનું ખાતું જમા થાય છે. આમાં ખુશ નહીં થઈ જાઓ કે મારાં ૩૦ સેવાકેન્દ્રો છે, ૪૦ છે પરંતુ માયા થી મુક્ત કેટલાં સેવાકેન્દ્રો છે? સેવાકેન્દ્ર પણ વધારતાં જાઓ, માયા પણ વધારતાં જાઓ - આવી સેવા બાપનાં રજીસ્ટર માં જમા નથી થતી. તમે વિચારશો - અમે તો બહુ સેવા કરી રહ્યાં છીએ, દિવસ-રાત નિંદર પણ નથી કરતાં, જમવાનું પણ એકવાર બનાવી રાતનાં ખાઈ લઈએ છીએ - એટલાં વ્યસ્ત રહીએ છીએ! પરંતુ સેવાની સાથે-સાથે માયા માં પણ વ્યસ્ત તો નથી રહેતાં? આ કેમ થયું, આ કેવી રીતે થયું, એણે કેમ કર્યું, મેં કેમ ન કર્યું, મારો હક, તારો હક પરંતુ બાપનો હક ક્યાં ગયો? સમજ્યાં? સેવા અર્થાત્ જેમાં સ્વ અને સર્વ નાં સહયોગ કે સંતુષ્ટતા નું ફળ પ્રત્યક્ષ દેખાય આવે. જો સર્વની શુભ ભાવના-શુભકામના નો સહયોગ કે સંતુષ્ટતા પ્રત્યક્ષ ફળ રૂપે પ્રાપ્ત નથી થતી તો ચેક (તપાસ) કરો - શું કારણ છે, ફળ કેમ ન મળ્યું? અને વિધિ ને ચેક કરી ચેન્જ (પરિવર્તન) કરો.

આવી સાચી સેવા વધારવી એ જ સેવા ની વૃદ્ધિ છે. ફક્ત પોતાનું દિલ ખુશ નહીં કરો કે હું બહુ સારી સેવા કરી રહી છું પરંતુ બાપ નું દિલ ખુશ કરો અને બ્રાહ્મણ પરિવારનાં દિલની દુવાઓ લો. એને કહેવાય સાચી સેવા. દેખાવ ની સેવા તો બહુ મોટી છે પરંતુ જ્યાં દિલ ની સેવા હશે, ત્યાં દિલ નાં સ્નેહની સેવા જરૂર થશે. આને કહેવાય પરિવાર પ્રતિ બ્રહ્મા બાપની આશા પૂર્ણ કરવી. આ હતી આજની રૂઠરૂઠાન. બાકી બીજું આગળ સંભળાવશે. આજે ભારતવાસી બાળકો નો આ સિઝન નો લાસ્ટ (છેલ્લો) ચાન્સ (તક) છે એટલે બાપદાદા શું ઈચ્છે છે - એ સંભળાવ્યું. એક સર્ટિફિકેટ (પ્રમાણપત્ર) પાસ થવાનું લીધું, હવે બીજું સર્ટિફિકેટ લેવાનું છે. અચ્છા! હવે બાપની આશાઓ નાં દીપક સદા ઝગમગતાં રહેજો. અચ્છા!

ચારેય તરફ નાં સર્વ બ્રાહ્મણ કુળ દીપક, સદા બાપદાદા ની શુભ આશાઓ પૂર્ણ કરવા વાળા, સદા બાપ અને પરિવાર નાં દિલનાં સ્નેહ નું બેલેન્સ રાખવા વાળા, સદા દિલ ની સેવા થી સેવા નું ખાતું વધારે માં વધારે જમા કરવા વાળા, એવી બાપની શુભ આશાઓનાં દીપકો ને, સાચાં દિલથી સેવા કરવાવાળા સેવાધારીઓને બાપદાદા નાં યાદપ્યાર અને નમસ્તે.

વરદાન :- ડ્રામાની પોઇન્ટ (વાત) નાં અનુભવ દ્વારા સદા સાક્ષીપણા ની સ્ટેજ પર રહેવા વાળા અચળ અડોલ ભવ
ડ્રામાની પોઇન્ટ નાં જે અનુભવી છે તે સદા સાક્ષીપણા ની સ્ટેજ પર સ્થિત રહી એકરસ, અચળ-અડોલ સ્થિતિ નો અનુભવ કરે છે. ડ્રામા ની પોઇન્ટ ની અનુભવી આત્મા ક્યારેય પણ ખરાબ માં ખરાબી ને ન જોઈ સારું જ જોશે અર્થાત્ સ્વ-કલ્યાણ નો રસ્તો જ દેખાશે. અકલ્યાણ નું ખાતું ખતમ થયું. કલ્યાણકારી બાપ નાં બાળકો છીએ, કલ્યાણકારી યુગ છે - આ નોલેજ (જ્ઞાન) અને અનુભવની ઓથોરિટી (સત્તા) થી અચળ-અડોલ બનો.

સ્લોગન :- જે સમય ને અમૂલ્ય સમજી ને સફળ કરે છે, તે સમય પર દગો નથી ખાતાં.

“ મીઠા બાળકો - શિવબાબા ને આ પણ લાલસા નથી કે બાળકો મોટાં થશે તો મારી સેવા કરશે , તે ક્યારેય બુદ્ધ થતાં નથી , બાપ જ છે નિષ્કામ સેવાધારી ”

પ્રશ્ન :- ભોળાનાથ શિવબાબા આપણાં સર્વ બાળકોનાં ખૂબ મોટા ગ્રાહક છે - કેવી રીતે?

ઉત્તર :- બાબા કહે હું એટલો ભોળો ગ્રાહક છું, જે તમારી બધી જૂની વસ્તુ ખરીદી લઈ અને તેનાં રિટર્ન (વળતર) માં બધી નવી-નવી વસ્તુ આપું છું. તમે કહો છો બાબા આ તન-મન-ધન બધું તમારું છે તો એનાં બદલે તમને બ્યુટીફુલ (સુંદર) તન મળી જાય, અપાર ધન મળી જાય.

ગીત :- ભોલેનાથ સે નિરાલા.....

ઓમ શાંતિ ! આ ભક્તિમાર્ગ માં ગીત ગાય છે. જે પણ ગીત છે બધાં ભક્તિમાર્ગ નાં છે, તેનો પણ અર્થ બાપ સમજાવે છે. બાળકો પણ સમજી જાય છે કે ભોળાનાથ કોને કહેવાય છે. દેવતાઓને ભોળાનાથ નહીં કહેશે. ગવાયેલું છે સુદામાએ બે મુઠ્ઠી અન્ન ની આપી તો મહેલ મળી ગયાં. તે પણ કેટલાં સમયનાં માટે? ૨૧ જન્મ નાં માટે. હવે બાળકો સમજે છે કે બાપ આવીને ભારતવાસીઓ ને બરાબર હીરા-ઝવેરાત નાં મહેલ આપે છે. શેનાં વળતર માં આપે છે? બાળકો કહે છે બાબા આ તન-મન-ધન બધું તમારું છે. તમારું જ આપેલું છે. કોઈને બાળક જન્મ્યો હતો તો કહે છે ભગવાને આપ્યો. ધન માટે પણ કહે છે ભગવાને આપ્યું. કહેવાવાળા કોણ છે? આત્મા. ભગવાન અર્થાત્ બાપે આપ્યું. બાપ કહે છે - બધું તમારે હવે આપવું પડશે. તેનાં વળતર માં હું તમને ખૂબ બ્યુટીફુલ તન ટ્રાન્સફર (સ્થાનાંતરણ) કરી દઈશ, અપાર ધન આપીશ. પરંતુ કોને આપશે? જરૂર બાળકો ને જ આપશે. લૌકિક બાપ થી અલ્પકાળ માટે ધન મળ્યું છે. બેહદ નાં બાપ આપણ ને બેહદ નો વારસો આપશે. બાપ સમજાવે છે જ્ઞાન અને ભક્તિ માં રાત-દિવસ નો ફરક છે. ભક્તિમાં અલ્પકાળ માટે મળે છે. ધન છે તો સુખ છે. ધન વગર મનુષ્ય કેટલાં દુઃખી થાય છે. બાળકો જાણે છે બાબા અમને અથાહ ધન આપે છે એટલે ખુશી થાય છે. સુખધામ માં તો સુખની કોઈ કમી નથી. દરેકને પોત-પોતાની રાજધાની છે. તેને કહેવાય છે પવિત્ર ગૃહસ્થ આશ્રમ. તો બાપ કેટલાં ભોળા છે, શું લે છે અને શું આપે છે! કેટલાં સારા ગ્રાહક છે બાપ! આમ તો બાળકોનાં તો બાપ ગ્રાહક જ છે. બાળક જન્મ્યો અને આખી મિલકત તેમની છે. તે હોય છે હદ નાં ગ્રાહક, આ છે બેહદ નાં ભોળાનાથ. બેહદ નાં બાળકો નાં ગ્રાહક. બાપ કહે છે - હું પરમધામ થી આવ્યો છું. જૂનું બધું તમારાથી લઈને નવી દુનિયામાં તમને બધું આપું છું એટલે દાતા કહેવાય છે. દાતા પણ આમનાં જેવાં બીજા કોઈ નથી. નિષ્કામ સેવા કરે છે. બાપ કહે છે - હું નિષ્કામી છું. મને કોઈપણ લાલસા નથી. એવું તો નથી કહેતો કે બાળકો નું કામ છે - બુદ્ધા બાપ ની સંભાળ કરવી કારણ કે મેં તમારી સંભાળ કરી છે. ના, આ કાયદો હોય છે - બાપ બુદ્ધો થાય તો બાળકો તેની સંભાળ કરે. આ બાપ તો ક્યારેય બુદ્ધ થતા નથી, સદૈવ જવાન છે. આત્મા ક્યારેય બુદ્ધ થતી નથી. આ તો જાણો છો લૌકિક બાપ બાળકોમાં ઉમ્મીદ રાખે છે કે હું બુદ્ધો થઈશ તો બાળકો અમારી સેવા કરશે. ભલે બધું બાળકોને આપે છે છતાં પણ સેવા તો થાય છે. આ શિવબાબા કહે છે હું છું જ અભોક્તા. હું ક્યારેય ખાતો જ નથી. હું આવું જ છું ફક્ત બાળકોને નોલેજ (જ્ઞાન) આપવાં. સુપ્રીમ રુહ (પરમ આત્મા), રુહો ને બેસી સમજાવે છે. રુહ જ સાંભળે છે, દરેક વાત રુહ કરે છે. સંસ્કાર પણ રુહ લઈ જાય છે જેનાં આધાર પર શરીર મળે છે. અહીંયા મનુષ્યો ની અનેક મતો છે. કોઈ કહે છે રુહ પરમાત્મા જ થયાં. તેમને કાંઈ પણ લેપ-છેપ નથી લાગતો. આત્મા નિર્લેપ કહી દે છે. જો આત્મા નિર્લેપ હોત તો કેમ કહેશે પાપ આત્મા, પુણ્ય આત્મા. જો આત્મા નિર્લેપ છે તો કહેવાય - પાપ શરીર, પુણ્ય શરીર. હમણાં તમે જાણો છો કે બધી આત્માઓ નાં રુહાની બાપ આપણને રુહો ને ભણાવી રહ્યાં છે, આ શરીર દ્વારા. આત્મા ને બોલાવે પણ છે ને. કહે છે અમારા બાપ ની આત્મા આવી, સ્વાદ લીધો. આત્મા જ સ્વાદ લે છે. બાપ તો એવું નહીં કહેશે. એ તો અભોક્તા છે. બ્રાહ્મણો ને ખવડાવે છે, આત્મા આવે છે. ક્યાંક તો વિરાજમાન થતી હશે. બ્રાહ્મણો વગેરે ને ખવડાવવું ભારતમાં કોમન (સામાન્ય) વાત છે. આત્મા ને બોલાવે છે, તેમને પૂછે છે પછી કંઈક વાતો તેમની સાચી પણ નીકળે છે. આ પિતૃ વગેરે ખવડાવવાં - આ પણ ડ્રામા માં નોંધ છે. આમાં કોઈ વઠ્ઠર (આશ્ચર્ય) ન થવું જોઈએ. બાપ નટશેલ (સાર) માં ડ્રામા નાં રહસ્ય ને બતાવે છે. ડીટેલ (વિસ્તાર) માં તો આટલી ડ્રામા ની સમજણ આપી ન શકાય. એક-એક ને સમજાવવામાં જ વર્ષ લાગી

જાય. આપ બાળકોને ખૂબ સહજ શિક્ષા મળે છે. ગાયે પણ છે ને પતિત-પાવન આવો, આવીને અમને પાવન બનાવો. એમનું નામ જ છે પતિત-પાવન. બ્રહ્મા, વિષ્ણુ, શંકર ને પતિત-પાવન ન કહી શકાય. બાપ ને જ પતિત-પાવન, લિબરેટર (મુક્તિદાતા) કહે છે. દુઃખહર્તા, સુખકર્તા પણ એમને જ કહેવાય છે. એ છે નિરાકાર. શિવનાં મંદિર માં જઈને જુઓ ત્યાં લિંગ રાખેલું છે. જરૂર ચૈતન્ય હતાં ત્યારે તો પૂજા કરે છે. આ દેવતાઓ પણ ક્યારેક ચૈતન્ય હતાં ત્યારે તો તેમની મહિમા છે. નહેરુ ચૈતન્યમાં હતાં ત્યારે તો તેમનો ફોટો નીકાળી મહિમા કરે છે. કોઈ સારું કામ કરીને જાય છે તો તેમનું જડ ચિત્ર બનાવી મહિમા કરે છે. પવિત્ર ની જ પૂજા કરે છે. કોઈ પણ મનુષ્ય ની પૂજા ન કરી શકાય. વિકાર થી પેદા થાય છે ને તો તેમની પૂજા નથી થઈ શકતી. પૂજા દેવતાઓની થાય છે જે સદૈવ પવિત્ર હોય છે. તમે જાણો છો બાપ આવ્યાં હતાં ફરી હવે સંગમ પર આવ્યાં છે - સ્વર્ગની સ્થાપના કરવાં. પછી દ્વાપર થી રાવણ રાજ્ય શરૂ થશે. રાવણ રાજ્ય શરૂ થવાથી ઝટ શિવનાં મંદિર બનાવે છે. હમણાં તો ચૈતન્ય માં નોલેજ સંભળાવી રહ્યાં છે. એ સત છે, ચૈતન્ય છે. એમની જ મહિમા ગાયે છે - નિરાકાર ને શરીર તો જોઈએ ને. તો બાપ જ આવીને વિશ્વ ને હેવન (સ્વર્ગ) બનાવે છે, તે હેવન માં રાજ્ય કરવાનાં માટે તમે પુરુષાર્થ કરી રહ્યાં છો. સ્વર્ગવાસી તમે બની રહ્યાં છો. નિરાકાર પરમપિતા પરમાત્મા જ્ઞાન નાં સાગર છે. પરંતુ સંભળાવે કેવી રીતે? કહે છે હું આ શરીર માં આવ્યો છું, મારો ડ્રામા માં આ પાર્ટ છે. હું પ્રકૃતિ નો આધાર લઉં છું. આ જે પહેલાં જન્મ નાં છે એમનાં જ અનેક જન્મોનાં અંતમાં હું આવીને પ્રવેશ કરું છું અને આમનું નામ બ્રહ્મા રાખું છું. પહેલાં આ બધાં ભઠ્ઠીમાં હતાં તો અનેકોને નામ આપ્યાં હતાં. પરંતુ ઘણાઓએ પછી છોડી દીધું એટલે નામ રાખવાથી શું ફાયદો? તમે તે નામ જોશો તો વન્ડર (આશ્ચર્ય) થશે. એક જ સાથે બધાં ભેગા કેટલાં રમણીક નામ આવ્યાં. સંદેશી નામ લઈ આવતી હતી. તે લિસ્ટ પણ જરૂર રાખવું જોઈએ. સંન્યાસી પણ જ્યારે સંન્યાસ કરે છે તો તેમનું પણ નામ બદલી દે છે. ઘરબાર છોડી દે છે. તમે છોડતા નથી. તમે બ્રહ્માનાં આવીને બનો છો. શિવનાં તો છો જ. તમે કહો છો બાપદાદા. સંન્યાસીઓનું એવું નથી હોતું. ભલે નામ બદલે છે પરંતુ બાપદાદા નથી મળતાં. તેમને ફક્ત ગુરુ મળે છે. હઠયોગી હદ નાં સંન્યાસી અને રાજયોગી બેહદ નાં સંન્યાસી માં રાત-દિવસ નો ફરક છે. ગવાયેલું પણ છે જ્ઞાન, ભક્તિ અને વૈરાગ્ય. તેમને પણ વૈરાગ્ય છે. પરંતુ તેમનો છે ઘરબાર થી વૈરાગ્ય. તમને આખી દુનિયાથી વૈરાગ્ય છે. તેમને ખબર જ નથી કે સૃષ્ટિ બદલાય છે. તમારો છે બેહદ નો વૈરાગ્ય. આ સૃષ્ટિ ખલાસ થવાની છે. તમારા માટે નવી દુનિયા બની રહી છે. ત્યાં જવાનું છે પરંતુ પાવન થયા વગર તો ત્યાં જઈ નથી શકતાં. દિલમાં થાય છે બરાબર નવી દુનિયામાં દેવી-દેવતાઓનું રાજ્ય હતું, જે બાપ હવે સ્થાપન કરે છે. તમે જાણો છો શિવબાબા ને યાદ કરવાથી આપણે પુણ્ય આત્મા બની જઈશું. છે ખૂબ સહજ, પરંતુ યાદ ભુલાઈ જાય છે. ભક્તિમાર્ગ ની રીત રિવાઝ બિલકુલ જ અલગ છે. પાછાં પોતાનાં ઘરે તો કોઈ જઈ નથી શકતાં. પુનર્જન્મ બધાને જરૂર લેવાનો છે. ઘરે જવાનો સમય એક જ છે. ફલાણા મોક્ષ ને પ્રાપ્ત થયાં, આ તો ગપોડા છે. બાપ કહે છે - કોઈ પણ આત્મા વચ્ચે થી પાછી નથી જઈ શકતી. નહીં તો આખો ખેલ બગડી જાય. દરેક ને સતો, રજો, તમો માં જરૂર આવવાનું છે. મોક્ષ નાં માટે તો ઘણાં આવે છે, સમજાવાય છે મોક્ષ હોતો નથી. આ તો અનાદિ બન્યો-બનેલ ડ્રામા (નાટક) છે. તે ક્યારેય બદલી નથી થઈ શકતો. માખી અહીંયા થી પાસ થઈ પછી ૫ હજાર વર્ષ પછી એવી રીતે જ પાસ થશે. આ તો જાણો છો બાબા કેટલાં ભોળા છે. પતિત-પાવન બાપ પોતાનાં પરમધામ થી આવે છે - પાર્ટ ભજવવાં. એ જ સમજાવે છે આ ડ્રામા કેવી રીતે બનેલો છે, આમાં મુખ્ય કોણ-કોણ છે. જેવી રીતે કહે છે ને કે સૌથી સાહુકાર કોણ છે - આ દુનિયામાં? તેમાં નંબરવાર નામ નીકાળે છે. તમે જાણો છો, સૌથી સાહુકાર કોણ છે? તે કહેશે અમેરિકા. પરંતુ તમે જાણો છો સ્વર્ગમાં સૌથી સાહુકાર આ લક્ષ્મી-નારાયણ બને છે. તમે પુરુષાર્થ કરો છો ભવિષ્ય નાં માટે, સૌથી મોટા સાહુકાર બનવાનાં માટે. આ રેસ (દોડ) છે. આ લક્ષ્મી-નારાયણ જેવાં સાહુકાર કોઈ હશે? અલ્લાહ અવલદિન ની પણ સ્ટોરી (વાર્તા) બનાવી છે. દગો કરવાથી કુબેર નો ખજાનો નીકળી ગયો. ખૂબ જાત-જાત નાં નાટક બનાવે છે. હવે તમારી બુદ્ધિમાં છે - આ શરીર છોડી સ્વર્ગમાં જઈશું. અમને કારુન નો ખજાનો મળશે. બાપ કહે છે - મને યાદ કરવાથી માયા એકદમ ભાગી જશે. બાપ ને યાદ નથી કરતાં તો માયા પછી હેરાન કરે છે. કહે છે બાબા અમને માયા નાં તોફાન ખૂબ આવે છે. સારું બાપ ને ખૂબ પ્રેમ થી યાદ કરો તો તોફાન ઉડી જશે. બાકી નાટક વગેરે બેસી બનાવ્યાં છે. વાત છે કાંઈ પણ નહીં. બાપ કેટલું સહજ બતાવે છે - ફક્ત બાપ ને યાદ કરો તો તમારામાં જે અલોઈ (ખાદ) છે તે નીકળી જશે બીજી કોઈ તકલીફ નથી આપતાં. આત્મા જે પવિત્ર સાચું સોનું હતી, તે હવે જુઠ્ઠી બની ગઈ છે પછી સાચી બનશે - આ યાદ અગ્નિ થી. આગ માં નાખ્યાં વગર સોનું પવિત્ર થઈ ન શકે તો આને પણ યોગ અગ્નિ કહે છે. છે યાદ ની વાત. તે લોકો તો અનેક પ્રકાર નાં હઠયોગ શીખવાડે છે. તમને તો બાપ કહે છે - ઉઠતાં-બેસતાં યાદ કરો. આસન વગેરે ક્યાં સુધી તમે લગાવશો. આ તો ચાલતાં-ફરતાં કામ કરતાં

યાદ માં રહેવાનું છે. ભલે બીમાર હોવ તો અહીંયા સૂતા પણ બાપ ને યાદ કરી શકો છો. શિવબાબા ને યાદ કરો અને ચક્ર ને ફેરવો, બસ. તેમણે પછી લખ્યું છે ગંગા કા તટ હો (ગંગા નું તટ હોય), અમૃત મુખ મેં હો (અમૃત મુખ માં હોય). ગંગા નાં કિનારે તો ગંગાજળ જ મળે છે, એટલે મનુષ્ય હરિદ્વાર માં જઈને બેસે છે. બાપ તો કહે છે તમે ક્યાંય પણ બેસો, ભલે બીમાર થાઓ ફક્ત બાપ ને યાદ કરો. સ્વદર્શન ચક્ર ફરાવતા રહો ત્યારે પ્રાણ તન થી નીકળે. આ પ્રેક્ટિસ (અભ્યાસ) કરવી પડે. તે ભક્તિમાર્ગ ની વાતો માં અને આ જ્ઞાનમાર્ગ ની વાતો માં કેટલો રાત દિવસનો ફરક છે. બાપની યાદ થી તમે સ્વર્ગ નાં માલિક બની જશો. તે તો લડાઈ વાળાઓને કહે છે - જે યુદ્ધનાં મેદાન માં મરશે તે સ્વર્ગ માં જશે. હકીકત માં યુદ્ધ આ જ છે. તેમણે કૌરવો, પાંડવો નું લશ્કર દેખાડ્યું છે. મહાભારત લડાઈ થઈ પછી શું થયું? રીઝલ્ટ (પરિણામ) કાંઈ પણ નથી. બિલકુલ જ ધોર અંધકાર છે, કંઈ પણ સમજતાં નથી એટલે અજ્ઞાન અંધકાર કહેવાય છે. બાપ ફરી રોશની (અજવાળું) કરવા આવ્યાં છે. એમને જ્ઞાન નાં સાગર, નોલેજકુલ કહેવાય છે. હમણાં તમને પણ બધું જ્ઞાન મળ્યું છે. તે છે મૂળવતન, જ્યાં તમે આત્માઓ રહો છો તેને બ્રહ્માંડ પણ કહેવાય છે. અહીંયા ડુઝ યજ્ઞ રચે છે તો બાપની સાથે-સાથે આપ આત્માઓની પણ પૂજા કરે છે કારણ કે તમે અનેકોનું કલ્યાણ કરો છો. બાપની સાથે તમે ભારતની ખાસ અને દુનિયાની આમ ડુહાની સેવા કરો છો એટલે બાપની સાથે આપ બાળકો નું પણ પૂજન થાય છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. ડુહાની બાપની ડુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. માયા નાં તોફાનો ને ભગાવવા માટે બાપ ને ખૂબ-ખૂબ પ્રેમ થી યાદ કરવાનાં છે. આત્મા ને યોગ અગ્નિ થી સાચું-સાચું સોનું બનાવવાનું છે.
2. બેહદ નાં વૈરાગી બની આ જુની દુનિયા ને ભૂલી જવાનું છે. દુનિયા બદલાઈ રહી છે, નવી દુનિયામાં જવાનું છે એટલે આનાથી સંન્યાસ લઈ લેવાનો છે.

વરદાન :- જ્ઞાનની પોઈન્ટ્સ (વાત) ને દરરોજ રિવાઈઝ (પુનરાવર્તન) કરી સમાધાન સ્વરૂપ બનવાવાળા બેગમપુર નાં બાદશાહ ભવ
જ્ઞાનની પોઈન્ટ્સ જે ડાયરીઓમાં અથવા બુદ્ધિમાં રહે છે તેને દરરોજ રિવાઈઝ કરો અને તેને અનુભવ માં લાવો તો કોઈ પણ પ્રકારની સમસ્યા નું સહજ જ સમાધાન કરી શકશો. ક્યારેય પણ વ્યર્થ સંકલ્પો નાં હેમર (હથોડી) થી સમસ્યા નાં પથ્થર ને તોડવામાં સમય નહીં ગુમાવો. “ડ્રામા” શબ્દની સ્મૃતિ થી હાઈ જમ્પ (ઉંચી છલાંગ) મારી આગળ વધો. પછી આ જૂના સંસ્કાર તમારા દાસ બની જશે, પરંતુ પહેલાં બાદશાહ બનો, તખ્તનશીન બનો.

સ્લોગન :- દરેક ને સન્માન આપવું જ સન્માન પ્રાપ્ત કરવું છે.

“ મીઠા બાળકો - આખી દુનિયા ને શાંતિ આપવી એક બાપનું જ કામ છે એટલે કહે છે કે હૈં શાંતિ દેવા , તો પ્રાઈઝ (ઇનામ) પણ બાપ ને મળવું જોઈએ ”

પ્રશ્ન :- કયાં બાળકો બાપને પૂરે-પુરું ફોલો (અનુસરણ) કરી શકે છે?

ઉત્તર :- જે બાપ નાં સમાન પાવન બને છે - તે જ પૂરે-પુરું ફોલો કરી શકે છે. ૨. જે પાક્કા આશિક બને તે જ મુજ માશુક ને ફોલો કરી શકે. એવાં આશિકો ને જ હું સાથે લઈ જાઉં છું એટલે શાસ્ત્રો માં દેખાડે છે - ગૌ (ગાય) ની પૂંછ પકડવાથી પાર થઈ જશો. હવે અહીંયા ગૌ ની કે પૂંછ ની તો વાત જ નથી.

ગીત :- તૂ ખ્યાર કા સાગર હૈ.....

ઓમ શાંતિ ! બાપદાદા બંનેવ છે ને. હવે આ તો બાળકો જાણે છે કે આત્માઓનાં બાપ શિવબાબા છે. આ પણ તમે જાણો છો કે હું પતિત-પાવન છું, હું નિરાકાર છું. તમે પણ નિરાકાર છો, શાંત સ્વરૂપ છો. નિરાકાર બાપ પણ શાંત સ્વરૂપ છે, આત્મા પણ શાંત સ્વરૂપ છે. આત્મા નો સ્વધર્મ છે જ શાંતિ. તમારું નિવાસ સ્થાન છે - શાંતિધામ. જ્યારે યજ્ઞ વગેરે રચે છે તો કહે છે શાંતિ દેવા કારણ કે શાંતિ નાં સાગર તો એ પરમાત્મા છે. આખી દુનિયા ને શાંતિ આપવા વાળા એ બાપ છે. એવાં ઘણાં છે જેમને શાંતિ ની પાછળ પ્રાઈઝ મળે છે. ક્યારેક કોઈને પ્રાઈઝ મળે છે તો કહેશે આ શાંતિ સ્થાપન કરવા માટે નિમિત્ત બનેલાં છે. એમાં મોટાં-મોટાંઓનાં નામ લે છે. હવે શાંતિ તો જોઈએ - આખી દુનિયામાં. નહીં તો અશાંત રહેવાં વાળા બીજાઓને પણ અશાંત કરશે. આ છે જ રાવણ રાજ્ય. રાવણ દુશ્મન છે ને, રામ ને દુશ્મન નહીં કહેશે. રામ ની ક્યારેય એફીજી (પૂતળું) નહીં બાળશે. ન ત્રેતા વાળા રામ ની, ન પરમપિતા પરમાત્મા ની. રામરાજ્ય તો બધાં ઈચ્છે છે પરંતુ રામરાજ્ય કોને કહેવાય છે, આ પણ કોઈ નથી જાણતું. ફક્ત કહે છે નવી દુનિયા હોય, નવી દિલ્લી માં રામરાજ્ય હોય. નવી દિલ્લી કહે છે, નામ તો બહુજ રખાય છે. દિલ્લી બધાંની કેપીટલ (રાજધાની) હોય છે. દિલ્લી જ પરિસ્તાન હતું. રાધાકૃષ્ણ ને પણ ત્યાં જ દેખાડે છે. આ બંને જ મુખ્ય પ્રિન્સ (રાજકુમાર) અને પ્રિન્સેઝ (રાજકુમારી) છે. ફક્ત બંને નથી, જરૂર બીજા પણ હશે. ૮ રાજાઈ તો ગવાય છે, બુદ્ધિ થી કામ લેવાનું છે. સતયુગ માં જરૂર રાજાઈ બીજી પણ હશે. અહીંયા પણ જુઓ કેટલી રાજાઈ છે, વૃદ્ધિ થતાં-થતાં અનેક થઈ જાય છે. ફલાણાં-ફલાણાં ગામ નાં મહારાજા, નાનાં-નાનાં ગામ પણ બહુજ છે ને. સતયુગ માં એટલાં થોડાં હતાં. ત્યાં તો લક્ષ્મી-નારાયણ નું જ નામ પ્રસિદ્ધ છે. ૨૫૦૦ વર્ષ એમનું રાજ્ય ચાલ્યું છે. મનુષ્ય કહે છે લાખો વર્ષ થયાં, વિચારવાની વાત છે. આ છે આત્માઓનાં માટે ભોજન. બાપ આ રુહાની ભોજન આપે છે - તમારી બુદ્ધિ ને, આત્મા ને. તમારી બુદ્ધિ નું તાળું હવે ખુલ્યું છે. ઋષિ-મુનિ વગેરે બધાં કહેતાં હતાં - અમે રચતા અને રચના ને નથી જાણતાં. હવે આપ બાળકો એવું નહીં કહેશો. તમે તો રચતા અને રચના નાં આદિ-મધ્ય-અંત ને જાણો છો. તમે પોતાનાં ૮૪ નાં યજ્ઞ ને જાણી ગયાં છો. આદિ માં તમે દેવી-દેવતા હતાં. પછી મધ્ય માં રાવણ ની પ્રવેશતા થવાથી વિકારી બની ગયાં છે. હવે છે અંત. તમે જાણો છો હમણાં જૂની દુનિયાનો વિનાશ થઈ પછી આદિ થશે. આદિ માં હશે-રામરાજ્ય. મધ્ય થી રાવણ રાજ્ય શરૂ થાય છે. હવે રાવણ રાજ્ય પૂરું થઈ પછી રામ રાજ્ય શરૂ થશે. નર થી નારાયણ બનવાનું છે ને. આ છે સત્યનારાયણ ની કથા. તમે જાણો છો-સર્વ શાસ્ત્રમઈ શિરોમણી શ્રીમત ગીતા છે. શ્રીમત મળે છે - શ્રેષ્ઠ બનવા માટે. શ્રી કહે છે શ્રેષ્ઠ ને. બાળકો જાણે છે એક ગીતા શાસ્ત્ર છે જેને દેવી-દેવતા ધર્મ નું શાસ્ત્ર કહેવાય છે, જેનાંથી દેવતા ધર્મની સ્થાપના થાય છે, સંગમ પર. સતયુગ માં તો કોઈ પતિત હોતાં નથી જેને પાવન બનાવે. હવે તમને બાપ સમજાવે છે ગીતા ને પતિત-પાવનની કહી ન શકાય. ગીતા દ્વારા પાવન નથી બની શકતાં. ગીતા નાં ભગવાન ને પતિત-પાવન કહે છે. આ સારી રીતે યાદ કરો. ગીતા છે આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ નું શાસ્ત્ર. ગીતા નાં સમયે જ મહાભારત મહાભારત લડાઈ પણ લાગી હતી, જેનાંથી અનેક ધર્મ વિનાશ થયાં અને એક ધર્મની સ્થાપના થઈ. ગીતા નાં માટે કહે છે - દેવી-દેવતા ધર્મનું શાસ્ત્ર. બ્રાહ્મણો નું શાસ્ત્ર નથી કહેતાં. બ્રાહ્મણો નું નામ ગીતા માં છે નહીં. પરમપિતા પરમાત્મા જ આવીને બ્રહ્મા દ્વારા આ બધાં વેદો શાસ્ત્રો વગેરે નો સાર બતાવે છે. હવે તમે સમજો છો સતયુગ માં તો બ્રાહ્મણ હોતાં નથી. ત્યાં છે લક્ષ્મી-નારાયણ, દેવતાઓ, બ્રહ્માનાં પછી છે વિષ્ણુ. ચિત્રોમાં પણ દેખાડ્યું છે-બ્રહ્મા દ્વારા સ્થાપના વિષ્ણુપુરી ની. બ્રહ્મા અને વિષ્ણુ

સાથે તો નહીં હશે. બ્રહ્મા દ્વારા દેવી-દેવતા ધર્મની સ્થાપના થશે. આ ડિટેલ (વિસ્તાર) માં સમજવાની વાતો છે. હમણાં આપ બાળકો શિવબાબા થી સ્વર્ગનો વારસો લો છો. હકદાર થયાં ને! મુખ્ય ધર્મ શાસ્ત્ર છે ૪, શ્રીમત ભગવત ગીતા છે નંબરવન શાસ્ત્ર જેનાંથી નંબરવન ધર્મની સ્થાપના થાય છે. પછી થાય છે ઇસ્લામી, બૌદ્ધી. એક ગીતા જ છે-જેમાં શ્રીમત ભગવદ્ ગીતા લખાયેલું છે બીજા કોઈ શાસ્ત્ર માં શ્રીમત નથી. શ્રીમત ઇસ્લામી કે શ્રીમત બૌદ્ધી શાસ્ત્ર નથી ગવાતું. શ્રીમત ભગવત ગીતા છે જ એક. એનાંથી કયો ધર્મ સ્થાપન કર્યો? આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મની સ્થાપના થઈ અને સ્થાપના થાય છે અંત માં. આ સમજવાની વાતો છે. હમણાં બાબા આપણને શિક્ષકનાં રૂપ માં ભણાવે છે-આ બુદ્ધિ માં રહેવું જોઈએ. બાબા આપણાં બાપ છે અને શિક્ષક પણ છે. બાબા ભણતર થી સર્વ ની સદ્ગતિ કરે છે તો સદ્ગુરુ પણ થયાં. બાપ ને બધાં યાદ કરે છે. હવે ગીતામાં કૃષ્ણનું નામ લખી દીધું છે. એ તો જ્ઞાન નાં સાગર છે નહીં. તેમને જ્ઞાન નાં સાગર બાપે એવાં બનાવ્યાં છે તો એ શિક્ષક પણ છે. અહીંયા તમે નવી વાતો સાંભળો છો, શાસ્ત્ર વગેરે તો બહુજ વાંચતા-સાંભળતા આવ્યાં. હવે તમે બાપ દ્વારા ડાયરેક્ટ સાંભળો છો. પહેલાં બધાં શરીરધારી મનુષ્યો દ્વારા સાંભળ્યું હતું. હમણાં તમે સમજો છો-આપણે આત્મા અસલ માં અશરીરી હતાં. પાછળ પછી શરીર ધારણ કર્યું છે. બાબા પણ અશરીરી છે. શિવલિંગ બનાવે છે ને. આત્મા શરીર દ્વારા એમને પૂજે છે. પોકારે પણ છે કે પરમપિતા પરમાત્મા આવીને અમને પતિતો ને પાવન બનાવો. લિંગ ની પૂજા કરે છે પરંતુ આ થોડી સમજ છે કે આ પતિત-પાવન બાપ છે, જેમને અમે પોકારીએ છીએ. શિવ ભગવાન છે, ઈશ્વર છે. બસ આમ જ યાદ કરે છે. એમને બાબા કહે તો બુદ્ધિ માં આવે કે બાબા થી વારસો મળવો જોઈએ. આપણને વારસો મળ્યો છે ત્યારે આપણે પૂજીએ છીએ. ભારતવાસીઓ ને વારસો જરૂર મળ્યો છે. ક્યારે મળ્યો, આ ભૂલી ગયાં છે. હવે આપ બાળકો સમજો છો, બાળકો કહે છે અમે બાબા ની પાસે આવ્યાં છીએ. શિવબાબા બ્રહ્મા તન માં આવી ને સમજાવે છે. ત્રિમૂર્તિ નું નામ પ્રખ્યાત છે. ત્રિમૂર્તિ માર્ગ નામ પણ રાખ્યું છે. બાપ ની મહિમા ખુબજ છે. ગીત માં પણ સાંભળ્યું પ્રેમ નાં સાગર છે.... સર્વ નાં સદ્ગતિ દાતા છે. સર્વ ને સુખ શાંતિ આપવા વાળા છે. સર્વ નાં દુઃખહર્તા, સુખકર્તા છે. બહુજ પ્રિય છે ને. એમનાંથી પ્રિય વસ્તુ બીજી કોઈ હોતી નથી. જે બાપ સ્વર્ગ નાં માલિક બનાવે, એ જરૂર પ્રિય હશે ને. એ છે બેહદ નાં બાપ. કહે છે બાળકો મારાં થી સ્વર્ગ ની બાદશાહી મળે છે ને. તમે આત્માઓ ભાઈ-ભાઈ છો. હમણાં બાપ દ્વારા સાંભળી રહ્યાં છો. બધી આત્માઓ બાપ ને યાદ કરે છે, બાબા અમને આવીને પાવન બનાવો. હવે આત્મા કહે છે બાબા આવેલાં છે પાવન બનાવવાં. કહે છે બાળકો, ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં તમને પાવન બનાવવા આવ્યો હતો. હવે મુજ બાપ ને યાદ કરો તો તમારાં વિકર્મ વિનાશ થશે અને તમારાં બધાં દુઃખ દૂર થઈ જશે. પોકારે પણ છે હૈં પતિત-પાવન આવો અથવા તાળીઓ વગાડતાં રહે છે, રડીયાં મારતા (બૂમો પાડવી) રહે છે પતિત-પાવન સીતારામ... તો પોતે પતિત થયાં ને. આ છે જ નર્ક, આને રૌરવ નર્ક કહેવાય છે. ગરુડ પુરાણ માં તો રોચક વાતો બહુજ લખી દીધી છે કે આ કરવાથી આ બનશું, આ થશે.... પછી કહી દે છે - ગૌ ની પૂંછ પકડવાથી સ્વર્ગ માં ચાલ્યાં જઈશું. આવું કંઈક લખેલું છે. હવે જાનવર ની તો વાત નથી. તમે ગૌ માતા છો ને. તમારી પૂંછ અથવા તમારી પીઠ જ્યાં સુધી કોઈ ન પકડે ત્યાં સુધી રસ્તો મળી ન શકે. પૂંછ તો છે નહીં. કહેવાય પણ છે તમારી પૂંછ પકડીને તરી જશે. હવે અહીંયા પૂંછ તો પકડવાની નથી, પરંતુ ફોલો કરવાનું છે. સંન્યાસીઓનાં ફોલોઅર્સ (અનુયાયી) તો ઘણાં છે પરંતુ ફોલો (અનુસરણ) કરવું અર્થાત્ પવિત્ર બનવું. તમે તો સાચાં-સાચાં ફોલોઅર્સ છો. શિવબાબા કહે છે હું આવ્યો છું તમને બધાંને પાછાં લઈ જવાં. તમે મને યાદ કરો તો તમારાં પાપ ભસ્મ થઈ જશે. પાવન બન્યાં વગર ફોલો કરી નહીં શકશો. શિવબાબા ને પૂરું ફોલો કરવાનું છે. તમે અહીંયા બેઠા છો-ફોલો કરવા માટે. ભક્તિમાર્ગ માં પણ મને યાદ કરતાં આવ્યાં છો. તમે જાણો છો આત્માઓ આશિક છે - પરમાત્મા માશૂક છે. આત્માઓ એમને યાદ કરે છે અને એ આવ્યાં છે લેવા માટે. કહે છે મને ફોલો કરો તો તમને સાથે લઈ જઈશ. કેવી રીતે ફોલો કરવું એ પણ સમજાવે છે-હું છું પાવન, તમે છો પતિત. તો જરૂર પાવન બનવું પડે, જરૂર ફોલો કરવું પડે. વિકારી તો ફોલો કરી ન શકે. ફોલો કરવાં માટેમારાં સમાન પવિત્ર બનો. શું હું પતિતો ને પોતાની સાથે શાંતિધામ લઈ જઈશ! આટલાં બધાં મનુષ્ય ભક્તિ, તપ, દાન-પુણ્ય વગેરે કરે છે-મુક્તિ પામવા માટે કારણ કે અહીંયા દુઃખ છે અને ઈચ્છે છે-અમે પોતાનાં ઘરે પાછાં જઈએ. બાપ કહે છે-પવિત્ર જરૂર બનવું પડશે. હું પાવન છું, ત્યારે તો તમને પાવન બનાવું છું. આવીશ પણ બ્રહ્માનાં તન માં. હું રચતા (રચયિતા) છું, હું આ બ્રહ્માનાં તનમાં આવું છું. દેખાડે પણ છે બ્રહ્મા દ્વારા બાપ દેવી-દેવતા ધર્મની સ્થાપના કરે છે. તમે બી.કે. છો. હવે જાણો છો શિવબાબા ને ફોલો કરવાનાં છે. બાપ કહે છે - મને યાદ કરો તો હું પ્રતિજ્ઞા કરું છું - પાવન દુનિયા માં લઈ જઈશ. બીજો કોઈ ઉપાય નથી. કહે છે પતિત-પાવન.... અથવા તો દૃષ્ટિ ઉપર જાય છે અથવા તો પાણીની તરફ જુએ છે. ગંગા તો પતિત-પાવની છે નહીં. આ તો સાગર થી

નીકળેલી નદીઓ છે. હવે પૂંછ તો તમારી પકડવી જોઈએ.

બાપ કહે છે-તમારે પાવન બનવાનું છે, મને ફોલો કરવાનું છે, ત્યારે જ સાથે ચાલી શકશો. બાપ કહે છે-તમે મારી સાથે રહેવાવાળા હતાં, હવે ૮૪ નું ચક્ર લગાવી પતિત બન્યાં છો. હવે ફરી મને યાદ કરો તો પાવન બનશો. સંન્યાસી પણ ગૃહસ્થી ને કહે છે - ફોલો કરવું હોય તો ઘરબાર છોડો. બાપ કહે છે-હું પરમધામ માં રહું છું, તમે પણ ચાલશો કે અહીંયા જ વિષય સાગર માં રહેવું સારું લાગે છે. તમે તો પીકારતાં આવ્યાં છો-હું પતિત-પાવન આવો. હવે બાપ આવ્યાં છે સાથે લઈ જવાં. કલ્પ-કલ્પ આવીને તમને સાથે લઈ જાઉં છું. પછી સતયુગ માં તમે ખુબ સુખી રહો છો. આ લક્ષ્મી-નારાયણ સ્વર્ગ નાં માલિક હતાં ને. એમને આટલું સુખ આપવા વાળા કોણ? હેવનલી ગોડફાધર. બાપ યાદ અપાવે છે તમે મારી જયંતી મનાવો છો. પરમપિતા પરમાત્મા ની જયંતી બધાં ભારતવાસીઓ મનાવે છે. મારી આ બર્થપ્લેસ (જન્મભૂમિ) છે. ક્રિશ્ચન થોડી માનશે. એ તો ક્રાઇસ્ટ ને માનશે. શિવ જયંતી ભારતવાસી મનાવે છે. આ સર્વ નાં પતિત-પાવન બાપ ની બર્થ પ્લેસ છે. બાપ બધાં ને સુખ આપવા વાળા છે. સર્વ ને લિબરેટ (મુક્ત) કરવા વાળા છે. તો ભારત કેટલો ઊંચ છે.

બાપ જાણે છે ડ્રામા અનુસાર જ્યારે મારાં બાળકો બહુ જ દુઃખી થઈ જાય છે ત્યારે હું આવું છું-વારસો આપવાં. બાપ છે જ્ઞાન નાં સાગર, સુખ નાં સાગર....બાળકો ને વારસો આપી રહ્યાં છે. કહે છે મને ફોલો કરો. આ જાણો છો આપણે આત્મા વિકારી છીએ એટલે શરીર પણ વિકારી જ છે. સતયુગ માં આત્મા પવિત્ર છે તો શરીર પણ પવિત્ર મળે છે. હવે બાપ કહે છે બાળકો પાવન બનો. યાદ થી જ તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બનશો. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. બાપ થી સ્વર્ગ નો વારસો લેવા માટે “હું આત્મા ભાઈ-ભાઈ છું” - આ પાકું કરવાનું છે. બહુજ પ્રેમ થી રહેવાનું છે. જેમ બાપ પ્રિય માં પ્રિય છે, એવાં પ્રિય બનવાનું છે.
2. બાપ સમાન પાવન બની ને બાપ ને પૂરે-પુરું ફોલો કરવાનું છે. બાપ ની સાથે પાછાં ઘરે શાંતિધામ જવા માટે પાવન જરૂર બનવાનું છે.

વરદાન :- યાદ નાં આધાર દ્વારા માયા નાં કીચડ થી પરે રહેવા વાળા સદા ચીયરફુલ (પ્રસન્નચિત્ત) ભવ કોઈ કેવી પણ વાત સામે આવે ફક્ત બાપનાં ઉપર છોડી દો. જીગર થી કહો - “બાબા”. તો વાત ખતમ થઈ જશે. આ બાબા શબ્દ દિલ થી કહેવો જ જાદુ છે. માયા પહેલાં-પહેલાં બાપને જ ભુલાવે છે એટલે ફક્ત એક વાત પર અટેન્શન (ધ્યાન) આપો તો કમળ પુષ્પ સમાન પોતાને અનુભવ કરશો. યાદ નાં આધાર પર માયાની સમસ્યાઓનાં કીચડ થી સદા પરે રહેશો. ક્યારેય કોઈ પણ વાત માં હલચલ માં નહીં આવશો, સદા એક જ મૂડ હશે ચીયરફુલ.

સ્લોગન :- પવિત્રતા ની ધારણા કે ધર્મ ને જીવન માં લાવવા વાળા જ મહાન આત્મા છે.

“ મીઠા બાળકો - તમે વિકારો નું દાન આપી દો તો રાહુ નું ગ્રહણ ઉતરી જશે , દે દાન તો છૂટે ગ્રહણ ”

પ્રશ્ન :- વૃક્ષપતિ બાપ પોતાનાં ભારતવાસી બાળકો પર બૃહસ્પતિ ની દશા બેસાડવા માટે કઈ સ્મૃતિ અપાવે છે?

ઉત્તર :- હેં ભારતવાસી બાળકો, તમારો આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ અતિ શ્રેષ્ઠ હતો. તમે સર્વગુણ સમ્પન્ન, ૧૬ કળા સંપૂર્ણ હતાં. તમે મુજ સાગર નાં બાળકો કામ ચિતા પર બેસી કાળા થઈ ગયાં છો, ગ્રહણ લાગી ગયું છે. હવે હું તમને ફરીથી સુંદર બનાવવા આવ્યો છું, આ સ્મૃતિ આવવાથી બૃહસ્પતિ ની દશા બેસી જાય છે.

ગીત :- ઓમ્ નમો શિવાય.....

ઓમ શાંતિ ! આ કોની મહિમા સાંભળી? બેહદ નાં બાપની. ઊંચે થી ઊંચા બાપ પરમપિતા પરમાત્મા જ છે. લૌકિક બાપ નાં માટે તો બધાં નહીં કહેશે. બાળકો જાણે છે બધી આત્માઓનાં પારલૌકિક બાપ - એ છે ઊંચે થી ઊંચા. એમનું નામ જ છે શિવ. વગર નામ રુપ નાં તો કોઈ વસ્તુ હોતી નથી. આ સમયે બધાંને રાહુનું ગ્રહણ લાગેલું છે, એટલે આને આચરન એજેડ વર્લ્ડ (કળયુગી દુનિયા) કહેવાય છે. દશાઓ પણ હોય છે. બૃહસ્પતિ ની દશા, શુક્રની દશા... હવે તમારી ઉપર છે બૃહસ્પતિ ની દશા. જેમની મહિમા સાંભળી, ઊંચે થી ઊંચા ભગવાન શિવબાબા. એમનું અસલ નામ છે શિવ. બાકી ભિન્ન-ભિન્ન અનેક નામ રાખી દીધાં છે. અસલ નામ છે શિવબાબા. બાપ સમજાવે છે હું બીજરુપ, ચૈતન્ય છું. સત ચિત કહે છે પછી કહે છે એ સુખ નાં સાગર છે, આનંદ, શાંતિ નાં સાગર છે. મહિમા બધી એ એક ની જ છે. ભારતવાસી મહિમા ગાયે છે પરંતુ સમજતાં કાંઈ પણ નથી. એકદમ પથ્થર બુદ્ધિ થઈ ગયાં છે. પથ્થર બુદ્ધિ કોણે બનાવ્યાં? રાવણે. સતયુગ માં ભારતવાસી પારસબુદ્ધિ હતાં, આજ થી ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં આ ભારત પારસપુરી હતું, જેમાં દેવી-દેવતા રહેતાં હતાં. ભારત જ અવિનાશી ખંડ ગવાયેલ છે. ભારતમાં જ પારસ બુદ્ધિ દેવતા હતાં, આ સમયે પથ્થર બુદ્ધિ પતિત રહે છે. પતિત કેવી રીતે બને છે, આ પણ બાપે સમજાવ્યું છે. દ્વાપર થી જ્યારે કામ ચિતા પર બેઠાં છે તો કાળા બની જાય છે. કામ અગ્નિ માં બધાં ભસ્મ થઈ ગયાં છે. તેમાં પણ ખાસ ભારતની વાત છે. ભારત માં પારસબુદ્ધિ દેવતાઓનું રાજ્ય હતું, તેને વિષ્ણુપુરી, રામરાજ્ય પણ કહેવાતું હતું. આ બાપ આવીને બતાવે છે. મીઠા-મીઠા લાડલાં બાળકો જ્યારે તમે સતયુગ માં હતાં, સર્વગુણ સમ્પન્ન હતાં. આ તમારી મહિમા છે. ત્યાં વિકાર હોતાં નથી. દ્વાપર થી રાવણ, ૫ વિકારો નું રાજ્ય શરૂ થાય છે. તો રામરાજ્ય બદલાઈ રાવણ રાજ્ય થાય છે. હમણાં ગ્રહણ લાગેલું છે. બિલકુલ જ ભારત કાળું થઈ ગયું છે. બૃહસ્પતિ ની દશા બધાં થી સારી હોય છે. ભારત પર બૃહસ્પતિ ની દશા સતયુગ માં હતી. પછી ત્રેતામાં શુક્રની દશા તો બે કળા ઓછી થઈ ગઈ. એને કહેવાય જ છે સિલ્વર એજ. પછી દ્વાપર, કળયુગ આવ્યો. સીડી ઉતરતાં આવ્યાં, શનિ ની દશા થઈ. આ સમયે બધાં પર રાહુની દશા છે. સૂર્ય ને ગ્રહણ લાગે છે તો કહે છે દે દાન તો છૂટે ગ્રહણ.

હવે રુહાની બાપ બાળકો ને સમજાવે છે - આ છે રુહાની જ્ઞાન. આ કોઈ શાસ્ત્રો નું જ્ઞાન નથી. શાસ્ત્રો નાં જ્ઞાન ને ભક્તિમાર્ગ કહેવાય છે. સતયુગ-ત્રેતા માં ભક્તિ હોતી નથી. જ્ઞાન અને ભક્તિ, પછી છે વૈરાગ્ય અર્થાત્ આ જૂની દુનિયા ને છોડવાની હોય છે. આ છે શૂદ્ર વર્ણ. વિરાટ રુપ દેખાડે છે બ્રાહ્મણ, દેવતા, ક્ષત્રિય, વૈશ્ય... આ ભારત ની જ કહાની (વાર્તા) છે. વિરાટ રુપ બનાવે પણ છે, પરંતુ પથ્થરબુદ્ધિ સમજતાં નથી. પથ્થરબુદ્ધિ કેમ છે? કારણ કે પતિત છે. ભારતવાસી જ પારસબુદ્ધિ હતાં, સંપૂર્ણ નિર્વિકારી હતાં. આજ થી ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં ભારત સ્વર્ગ હતું બીજો કોઈ ખંડ નહોતો, આ બાપ સમજાવે છે. આ રાજયોગ કોણ શીખવાડે છે? શિવાચાર્ય. આ છે જ્ઞાન નાં સાગર. કોઈ મનુષ્ય ને જ્ઞાન નાં સાગર, સર્વ નાં પતિત-પાવન નથી કહી શકાતું. સર્વનાં લિબરેટર (મુક્તિદાતા) એક જ બાપ છે. બાપ સ્વયં જ આવે છે - દુઃખ માં રાવણ થી લિબરેટ (મુક્ત) કરવા, પછી ગાઈડ (માર્ગદર્શક) બની લઈ જાય છે. એમને રુહાની પંડા કહેવાય છે. બાપ કહે છે-હું આપ સર્વ આત્માઓ નો પંડા છું, બધાને પાછાં લઈ જઈશ. મારાં જેવું ગાઈડ કોઈ હોતું નથી. કહે પણ છે ગોડફાધર ઈઝ લિબરેટર, ગાઈડ, બ્લિસફુલ

(આનંદિત)...બધાંની ઉપર રહેમ કરે છે કારણ કે બધાં સાગર નાં બાળકો કામ ચિતા પર બેસી બળી મર્યા છે. એમાં પણ ખાસ ભારતની વાત છે. બાપ કહે છે-તમે ૧૬ કળા સંપૂર્ણ, સંપૂર્ણ નિર્વિકારી હતાં. હવે કામ ચિતા પર બેસી તમે શું બની ગયાં છો! હવે ફરી બાપ આવ્યાં છે. વૃક્ષપતિ બાપ આવીને મનુષ્ય માત્ર પર બૃહસ્પતિ ની દશા બેસાડે છે. ખાસ ભારત, આમ વિશ્વ પર આ સમયે રાહુ નું ગ્રહણ લાગેલું છે. બાપ કહે છે - હું જ આવીને ખાસ ભારતની, આમ દુનિયાની ગતિ-સદ્ગતિ કરું છું. તમે અહીંયા આવ્યાં જ છો પારસબુદ્ધિ બનવાં. મોસ્ટ બિલવેડ (સૌથી પ્રિય) બાપ થયાં - બધાં આશિકો નાં માશૂક એક જ છે. બધાં નેશન (દેશ) માં લિંગ જરૂર બનાવે છે કારણ કે સર્વ નાં બાપ છે ને. શિવ નાં મંદિર ભારત માં ઘણાં છે, જેને શિવાલય કહે છે, રહેવાનું સ્થાન. સતયુગ માં છે દેવી-દેવતા ધર્મ નાં મનુષ્ય, પરંતુ તે ધર્મ ક્યારે હતો, તેમનું રાજ્ય ક્યારે હતું...આ ખબર નથી. સતયુગ ની આયુ લાંબી લખી દીધી છે. બાપ બેસી સમજાવે છે તમારી ઉપર હવે બૃહસ્પતિ ની દશા બેસી રહી છે - ૨૧ જન્મો નાં માટે. વૃક્ષપતિ છે જ્ઞાન નાં સાગર પતિત-પાવન, જેમને બધાં પોકારે છે. તુમ માત-પિતા હમ બાલક તેરે (તમે માતા-પિતા અમે બાળક તમારાં), બધાં એમની મહિમા કરે છે. બરાબર સતયુગ ત્રેતામાં સુખ ધનેરા હતાં. જ્યારે કે બાપ હેવનલી ગોડફાધર છે, સ્વર્ગ નાં રચયિતા છે તો જરૂર આપણે પણ સ્વર્ગમાં હોવાં જોઈએ. બાપ સમજાવે છે તમે બધાં ભારતવાસી સ્વર્ગવાસી હતાં, હવે નર્કવાસી બન્યાં છો. ભારત નો જ આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ છે. જેમ ક્રિશ્ચિન ધર્મનાં છે, તે ક્રિશ્ચિન ધર્મ માં જ ચાલ્યાં આવે છે. બાપ કહે છે - તમે દેવી-દેવતા ધર્મ વાળા પોતાનાં ધર્મને કેમ ભૂલી ગયાં છો! જ્યારે કે તમે દેવી-દેવતા ધર્મનાં હતાં.

બાપ સ્મૃતિ અપાવે છે - તમારો સૌથી શ્રેષ્ઠ ધર્મ, કર્મ હતો. હમણાં તમે નીચ, પાપી, કંગાળ બની ગયાં છો, તમે છો જ દેવતાઓનાં પુજારી, પછી પોતાને હિન્દુ કેમ કહો છો? ભારતની આ શું હાલત થઈ ગઈ છે. જે દેવતા ધર્મ નાં છે તે વિકારી બનવાના કારણે પોતાને દેવતા કહેતાં નથી. બાપ કહે છે - હવે આ પતિત દુનિયા નો અંત છે, મહાભારત લડાઈ પણ ઉભી છે. ભગવાનુવાચ - હું તમને સતયુગ નાં માટે રાજ્યોગ શીખવાડું છું. ભગવાન તો એક જ છે, આપણે એમનાં બાળકો સાલિગ્રામ છીએ. બાપ કહે છે - તમે જે પૂજ્ય હતાં તે જ પુજારી ભગત બની ગયાં છો. હવે ફરી જ્ઞાન લો છો પૂજ્ય દેવતા બનવાના માટે. પછી દ્વાપર થી પૂજ્ય થી પુજારી બની જશો. તમે પૂરા ૮૪ જન્મ લો છો. જેમણે ૮૪ જન્મ લીધાં છે તે જ આવીને બ્રહ્માકુમાર-કુમારી બનશે. બ્રહ્મા દ્વારા આદિ સનાતન ધર્મની સ્થાપના - આ પણ ગવાયેલું છે. પ્રજાપિતા છે તો ઘણાં બાળકો પણ હશે. એ તો જરૂર અહીંયા જ જોઈએ. કેટલી અસંખ્ય પ્રજા છે. આ બ્રાહ્મણોએ જ ફરી દેવતા બનવાનું છે. બાપ આવીને શૂદ્ર થી બદલી બ્રાહ્મણ ધર્મની સ્થાપના કરે છે. આ સંગમયુગ પર જ આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મની સ્થાપના થાય છે. આ છે કલ્યાણકારી સંગમયુગ. આ લડાઈ ને જ કલ્યાણકારી કહેવાય છે. આ વિનાશ નાં પછી જ ફરી સ્વર્ગનાં ગેટ (દ્વાર) ખુલે છે. તમે અહીંયા આવ્યાં છો સ્વર્ગવાસી બનવાં અથવા વિષ્ણુપુરી માં ચાલવાં. આપ બાળકો પર હવે અવિનાશી બૃહસ્પતિ ની દશા છે. ૧૬ કળા સંપૂર્ણ કહેવાય છે. પછી બે કળા ઓછી થાય છે તો શુકની દશા કહેવાય છે. સતયુગ માં બૃહસ્પતિની દશા છે પછી ત્રેતા માં શુક ની દશા. પછી નીચે ઉતરતાં આવ્યાં છો, મંગળની, શનિ ની, રાહુની દશા પણ હોય છે. જન્મ-જન્માંતર ઉલ્ટી દશાઓ ફરતી આવી છે. હવે બાપ દ્વારા બૃહસ્પતિ ની દશા બેઠી છે. આ છે બેહદનાં બાપ જ્ઞાન નાં સાગર, પતિત-પાવન. આ જ તમારાં બાપ પણ છે, શિક્ષક પણ છે, સદ્ગુરુ પણ છે. બાકી બધાં છે જુદા, કોઈની સદ્ગતિ કરી નથી શકતાં. આને કહેવાય છે વિશશ વર્લ્ડ (વિકારી દુનિયા). તે છે વાયસલેસ (નિર્વિકારી) વર્લ્ડ. હવે વિશશ વર્લ્ડ માં બધાં ખુબ દુઃખી છે. લડાઈ મારામારી શું-શું થઈ રહ્યું છે, આને કહેવાય છે - ખુને નાહેક.... વગર કોઈ વાંક નાં શું-શું કરતાં રહે છે. એક જ બોમ્બ એવો નાખશે જે ઝટ બધાં ખલાસ થઈ જાય. આ એ જ સંગમયુગ નો સમય છે. આપ દેવતાઓ નાં માટે પછી નવી દુનિયા જોઈએ. તો હવે બાપ કહે છે - મીઠા-મીઠા બાળકો મનમનાભવ. આ કયાં બાપે કહ્યું? શિવબાબા એ. એ તો છે નિરાકાર. આમ નિરાકાર તો તમે પણ છો. પરંતુ તમે પુનર્જન્મ માં આવો છો, હું નથી આવતો. આ સમયે બધાં પતિત છે, એક પણ પાવન નથી. પતિત બનવાનું જ છે. સતો-રજો-તમો માં ઉતરવું પડે. આ સમયે આખું ઝાડ જડજડીભૂત અવસ્થા ને પામેલું છે. દુનિયા બિલકુલ જૂની થઈ ગઈ છે. હવે ફરીથી એને નવી બનાવવી પડે. પતિત દુનિયામાં જુઓ મનુષ્ય કેટલાં છે. પાવન દુનિયામાં ખૂબ થોડાં રાજ્ય કરે છે. એક જ ધર્મ હતો બીજો કોઈ ધર્મ નહોતો. ભારત ને જ હેવન (સ્વર્ગ) કહેવાય છે. ગવાય છે - ઘટ માં જ સૂર્ય, ઘટ માં જ ચંદ્રમા... સતયુગ માં ૯ લાખ હશે, પાછળ ફરી વૃદ્ધિ થાય છે. પહેલાં ખૂબ નાનાં ફૂલોનું ઝાડ હોય છે, કાંટાઓનું કેટલું મોટું જંગલ છે. દિલ્લીમાં મુગલ ગાર્ડન (બગીચો) જુઓ કેટલું સરસ છે. તેનાથી મોટું કોઈ ગાર્ડન નથી. જંગલ જુઓ કેટલું મોટું હોય છે. સતયુગી ગાર્ડન પણ ખુબ નાનું છે. પછી વૃદ્ધિ ને પામતાં-પામતાં મોટું

થતું જાય છે. હમણાં તો કાંટાઓનું જંગલ થઈ ગયું છે. રાવણ નાં આવવાથી કાંટા બની જાય છે. આ છે કાંટાઓનું જંગલ. પરસ્પર માં ઝગડે છે તો એકબીજા ને મારે છે. કેટલો ક્રોધ છે, વાંદરા થી પણ બદતર કહેવાય છે. તો બાપ કહે છે - મારા લાડલાં બાળકો તમારી ઉપર હમણાં વૃક્ષપતિ ની દશા છે. હવે દે દાન તો છૂટે ગ્રહણ. સંપૂર્ણ નિર્વિકારી હવે અહીંયા બનવાનું છે. પછી આ શરીર છોડી શિવાલયમાં આવી જશો. શિવાલય માં ખૂબ સુખ હોય છે. દેવી-દેવતાઓનું રાજ્ય છે. સતયુગ ને કહેવાય છે શિવાલય, કળયુગ ને કહેવાય છે વેશ્યાલય. આ વેશ્યાલય રાવણએ સ્થાપન કર્યું છે. હવે બાપ કહે છે - પતિત થી પાવન બનવાનું છે, કેવી રીતે બનશો? શું ત્રિવેણી માં, ગંગા માં સ્નાન કરવાથી પાવન બની જશો? આ તો જન્મ-જન્માંતર કરતાં આવ્યાં છો. કરોડો મનુષ્ય જઈને સ્નાન કરે છે. ખુબ નદીઓ, નાળા, તળાવ વગેરે છે, જ્યાં પાણી જુવે છે જઈને સ્નાન કરે છે કારણ કે પોતાને પતિત સમજે છે. હવે પારસનાથ તમારી પારસ બુદ્ધિ બનાવી રહ્યાં છે. તો એવાં પારસનાથ બાપ ને કેટલાં પ્રેમ થી યાદ કરવાં જોઈએ. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. આ કાંટાઓની દુનિયા થી ફૂલોનાં બગીચા માં જવાનાં માટે જે પણ કાંટા (વિકાર) છે, તેમને કાઢી નાખવાનાં છે. પારસ બનાવવા વાળા બાપ ને ખૂબ પ્રેમ થી યાદ કરવાનાં છે.
2. આ કલ્યાણકારી સંગમયુગ પર શૂદ્ર થી બ્રાહ્મણ થી દેવતા બનવાનો પુરુષાર્થ કરવાનો છે. રાહુનાં ગ્રહણ ને ઉતારવા માટે વિકારો નું દાન આપવાનું છે.

વરદાન :- સંગઠન માં એકમત અને એકરસ સ્થિતિ દ્વારા સફળતા પ્રાપ્ત કરવા વાળા સાચાં સ્નેહી ભવ સંગઠન માં એકે કહ્યું બીજાંએ માન્યું-આ છે સાચાં સ્નેહ નો રેસપોન્ડ (જવાબ). એવાં સ્નેહી બાળકોનું એકઝામ્પલ (ઉદાહરણ) જોઈ બીજાં પણ સંપર્કમાં આવવા માટે હિંમત રાખે છે. સંગઠન પણ સેવાનું સાધન બની જાય છે. જ્યાં માયા જુએ છે કે આમની યુનિટી (એકતા) સારી છે, ઘેરાવ છે તો ત્યાં આવવાની હિંમત નથી રાખતી. એકમત અને એકરસ સ્થિતિ નાં સંસ્કાર જ સતયુગ માં એક રાજ્ય ની સ્થાપના કરે છે.

સ્લોગન :- કર્મ અને યોગ નું બેલેન્સ (સંતુલન) રાખવા વાળા જ સફળ યોગી છે.

“ મીઠા બાળકો - તમે આ ડ્રામા (નાટક) નાં આદિ - મધ્ય - અંત ને જાણો છો , તમને બાપ દ્વારા જ્ઞાન નું ત્રીજું નેત્ર મળ્યું છે એટલે તમે છો આસ્તિક ”

પ્રશ્ન :- બાપ નું કયું ટાઇટલ (શીર્ષક) ધર્મ સ્થાપકો ને નથી આપી શકાતું?

ઉત્તર :- બાબા છે સદ્ગુરુ. કોઈ પણ ધર્મ સ્થાપક ને ગુરુ નથી કહી શકાતું કારણ કે ગુરુ તે જે દુઃખ થી છોડાવે, સુખ માં લઈ જાય. ધર્મ સ્થાપન કરવા વાળાઓની પાછળ તો એમનાં ધર્મની આત્માઓ ઉપર થી નીચે આવે છે, તે કોઈને લઈ નથી જતાં. બાપ જ્યારે આવે છે તો બધી આત્માઓ ને ધરે લઈ જાય છે એટલે એ સર્વનાં સદ્ગુરુ છે.

ગીત :- ઈસ પાપ કી દુનિયા સે ...

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા રુહાની બાળકોએ ગીત ની લાઈન સાંભળી. આ છે પાપ ની દુનિયા. બાળકો જાણે પણ છે, આ પાપ આત્માઓની દુનિયા છે. કેટલો ખરાબ અક્ષર છે. પરંતુ મનુષ્ય સમજી નથી શકતાં કે ખરેખર આ પાપ આત્માઓની દુનિયા છે. જરૂર કોઈ પુણ્ય આત્માઓની દુનિયા પણ હતી, એને કહેવાય છે સ્વર્ગ. પાપ આત્માઓની દુનિયા ને કહેવાય છે નર્ક. ભારત માં જ સ્વર્ગ અને નર્ક ની ચર્ચા બહુ જ છે. મનુષ્ય મરે છે તો કહે છે સ્વર્ગવાસી થયાં, તો આનાંથી સિદ્ધ થાય છે કે નર્કવાસી હતાં. પતિત દુનિયાથી પાવન દુનિયા માં ગયાં. પરંતુ મનુષ્ય ને કંઈ પણ ખબર નથી, જે આવે છે તે બોલી દે છે. યથાર્થ અર્થ કંઈ પણ નથી સમજતાં.

બાપ આવીને આપ બાળકો ને સાંત્વના આપે છે કે હવે થોડી ધીરજ ધરો. તમે પાપો નાં ભાર થી બહુજ ભારે થઈ ગયાં છો. હવે તમને પુણ્ય આત્મા બનાવી એવી દુનિયામાં લઈ જાય છે, જેને સ્વર્ગ કહેવાય છે. ત્યાં ન કોઈ પાપ હશે, ન કોઈ દુઃખ હશે. બાળકો ને ધીરજ મળેલી છે. આજે અહીંયા છે કાલે પોતાનાં શાંતિધામ, સુખધામ માં જશે. જેમ બીમાર મનુષ્ય થોડાં પણ ઠીક થવાનાં હોય છે તો ડોક્ટર ધીરજ આપે છે - જલ્દીથી તમે બહુજ સારા થઈ જશો. હવે આ તો છે બેહદની ધીરજ. બેહદ નાં બાપ કહે છે-તમે તો બહુજ દુઃખી પતિત થઈ ગયાં છો. હવે હું આપ બાળકો ને આસ્તિક બનાવું છું. પછી રચના નો પણ પરિચય આપું છું. ઋષિ વગેરે તો કહેતાં આવ્યાં છે અમે રચયિતા અને રચનાં ને નથી જાણતાં. હવે એને કોણ જાણે છે. ક્યારે અને કોનાં દ્વારા જાણી શકાય છે, આ કોઈને ખબર નથી. ડ્રામા (નાટક) નાં આદિ-મધ્ય-અંત ને કોઈ જાણતું જ નથી. બાપ કહે છે-હું સંગમયુગ પર આવીને ડ્રામા અનુસાર આપ બાળકો ને પહેલાં-પહેલાં આસ્તિક બનાવું છું પછી તમને રચના નાં આદિ-મધ્ય-અંત નું રહસ્ય સમજાવું છું અર્થાત્ તમારું જ્ઞાન નું ત્રીજું નેત્ર ખોલું છું. તમને રોશની (પ્રકાશ) મળી ગઈ છે. આંખોની રોશની ચાલી જાય છે તો મનુષ્ય આંધળા થઈ જાય છે. આ સમયે મનુષ્ય ને જ્ઞાનનું ત્રીજું નેત્ર નથી. મનુષ્ય થઈને એ બાપ અને રચના નાં આદિ-મધ્ય-અંત ને નથી જાણતાં તો એમને બુદ્ધિહીન કહેવાય છે. ગીત માં પણ છે-એક છે આંધળાઓનાં સંતાન આંધળા. બીજા છે નેત્રવાળા. દેખાડે છે-મહાભારત લડાઈ લાગી હતી અને એક આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મની સ્થાપના થઈ હતી. બાપે આત્માઓ ને આવીને રાજયોગ શીખવાડ્યો હતો-સતયુગી સ્વરાજ્ય આપવા માટે. આત્માઓ કહે છે હું રાજા છું, હું બેરિસ્ટર (વકીલ) છું. તમારી આત્મા હમણાં જાણે છે-આપણે વિશ્વ નું સ્વરાજ્ય મેળવી રહ્યાં છીએ-વિશ્વ નાં રચયિતા બાપ દ્વારા. એ કોનાં રચયિતા છે? નવી દુનિયાનાં. બાપ નવી સૃષ્ટિ રચે છે. ક્રિયેટર (રચયિતા) પણ છે તો એમનામાં બધું જ્ઞાન પણ છે. આખા વર્લ્ડ (દુનિયા) ની હિસ્ટ્રી કોઈ એક પણ નથી જાણતું. કોઈને જ્ઞાન નું ત્રીજું નેત્ર નથી. સિવાય બાપ નાં કોઈ ત્રીજું નેત્ર આપી નથી શકતું. વર્લ્ડ ની હિસ્ટ્રી, જોગોફી, મૂળવતન, સૂક્ષ્મવતન, સ્થૂળવતન....આ બધું તમે જાણો છો. મૂળવતન છે આત્માઓ ની સૃષ્ટિ. સંન્યાસી કહે છે અમે બ્રહ્મમાં લીન થઈ જઈશું અથવા જ્યોતી જ્યોત સમાય જશે. એવું છે નહીં. તમે જાણો છો બ્રહ્મ તત્વ માં જઈને નિવાસ કરશે. એ શાંતિધામ ધર છે. એ કહી દે છે બ્રહ્મ જ ભગવાન છે, કેટલો ફરક છે. બ્રહ્મ તો તત્વ છે. જેમ આકાશ તત્વ છે, તેમ બ્રહ્મ પણ તત્વ છે. જ્યાં આપણે આત્માઓ અને પરમપિતા પરમાત્મા નિવાસ કરે છે, એને સ્વીટ હોમ કહેવાય છે. તે છે આત્માઓનું ઘર. બાળકો ને ખબર પડી છે, બ્રહ્મ મહત્ત્વ માં કોઈ આત્માઓ લીન નથી થતી અને આત્મા ક્યારેય વિનાશ ને પ્રાપ્ત નથી

થતી. આત્મા અવિનાશી છે. આ ડ્રામા પણ બન્યો-બનેલ અવિનાશી છે. આ ડ્રામા નાં કેટલા એક્ટર્સ (અભિનેતા) છે. હમણાં છે સંગમયુગ, જ્યારે કે બધાં એક્ટર્સ હાજર છે. નાટક પૂરું થાય છે તો બધાં એક્ટર્સ, કીયેટર (રચયિતા) વગેરે બધાં આવી ને હાજર થાય છે. આ સમયે આ બેહદ નો ડ્રામા (નાટક) પણ પૂરો થાય છે પછી રીપીટ (પુનરાવર્તન) થવાનો છે. તે હદનાં નાટકો માં ચેન્જ (પરિવર્તન) થઈ શકે છે. ડ્રામા જૂનો થઈ જાય છે. આ તો બેહદ નો ડ્રામા અનાદિ અવિનાશી છે. બાપ ત્રિકાળદર્શી, ત્રિનેત્રી બનાવે છે. દેવતાઓ કોઈ ત્રિકાળદર્શી નથી હોતાં. ન શૂદ્ર વર્ણ વાળા ત્રિકાળદર્શી હોય છે. ત્રિકાળદર્શી તો ફક્ત આપ બ્રાહ્મણ વર્ણ વાળા છો. જ્યાં સુધી બ્રાહ્મણ ન બને ત્યાં સુધી ત્રીજું નેત્ર જ્ઞાન નું મળી ન શકે. તમે ઝાડનાં આદિ-મધ્ય-અંત ને, સર્વ ધર્મો ને પણ જાણો છો. તમે પણ માસ્ટર નોલેજકુલ થઈ જાઓ છો. બાપ બાળકો ને આપસમાન બનાવશે ને. જ્ઞાન નાં સાગર તો એક જ બાપ છે, જે સર્વ આત્માઓનાં બાપ છે. સર્વ બાળકો ને આસ્તિક બનાવી ત્રિકાળદર્શી બનાવે છે. હવે આપ બાળકોએ બધાં ને આ કહેવાનું છે કે શિવબાબા આવ્યાં છે, એમને યાદ કરો. જે આસ્તિક બને છે એ બાપ ને સારી રીતે પ્રેમ કરે છે. તમારાં ઉપર બાપ નો પણ પ્રેમ છે. તમને સ્વર્ગ નો વારસો આપે છે. ગવાયેલું છે કે વિનાશકાળે વિપરીત બુદ્ધિ વિનશન્તી અને વિનાશકાળે પ્રીત બુદ્ધિ વિજયન્તિ. ગીતા માં કોઈ-કોઈ અક્ષર સાચાં છે. શ્રીમદ ભગવત ગીતા છે સર્વોત્તમ શાસ્ત્ર. આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મનું શાસ્ત્ર. આ પણ સમજાવ્યું છે મુખ્ય ધર્મ શાસ્ત્ર છે જ ૪. બીજા જે ધર્મ વાળા છે, એ આવે જ છે ફક્ત પોતાનાં ધર્મની સ્થાપના કરવાં. રાજાઈ વગેરે ની વાત નથી. એમને ગુરુ પણ નથી કહી શકાતું. ગુરુ નું તો કામ જ છે-પાછાં લઈ જવું. ઈબ્રાહીમ, બુદ્ધ, ક્રાઈસ્ટ વગેરે તો આવે છે પછી એમની પાછળ એમની વંશાવલી પણ આવે છે. ગુરુ એ જે દુઃખ થી છોડાવે અને સુખ માં લઈ જાય. તે તો ફક્ત ધર્મ સ્થાપન કરવા આવે છે. અહીંયા તો અનેકોને ગુરુ કહી દે છે. બ્રહ્મા, વિષ્ણુ, શંકર ને પણ ગુરુ ન કહી શકાય. એક શિવબાબા સર્વનાં સદ્ગતિ દાતા છે. પોકારે પણ એક રામ ને છે. શિવબાબા ને પણ રામ કહે છે. ઘણી ભાષાઓ છે, તો નામ પણ ઘણાં રાખી દીધાં છે. અસલ નામ છે શિવ. એમને સોમનાથ પણ કહે છે. સોમરસ પીવડાવ્યો અર્થાત્ જ્ઞાન ધન આપ્યું. બાકી પાણી વગેરે ની તો વાત જ નથી. તમને સન્મુખ નોલેજકુલ, બ્લિસકુલ બનાવી રહ્યાં છે. બાપ તો જ્ઞાન નાં સાગર છે. આપ બાળકો ને જ્ઞાન નદીઓ બનાવે છે. સાગર એક હોય છે. એક સાગર થી અનેક નદીઓ નીકળે છે. હમણાં તમે છો સંગમ પર. આ સમયે આ આખી ધરતી રાવણ નું સ્થાન છે. ફક્ત એક લંકા નહોતી, આખી ધરતી પર રાવણ નું રાજ્ય છે. રામરાજ્ય માં બહુજ થોડાં મનુષ્ય હશે. આ ફક્ત હમણાં તમારી બુદ્ધિ માં છે. બાબાએ સમજાવ્યું છે - હું ત્રણ ધર્મની સ્થાપના કરું છું-બ્રાહ્મણ, દેવતા, ક્ષત્રિય. પછી વૈશ્ય, શૂદ્ર વર્ણ માં બીજા બધાં આવીને પોત-પોતાનો ધર્મ સ્થાપન કરે છે. અનેક ધર્મો નો વિનાશ પણ કરાવે છે. ભારતમાં ત્રિમૂર્તિ નું ચિત્ર પણ બનાવે છે. પરંતુ એમાં શિવ નું ચિત્ર ગુમ કરી દીધું છે. શિવ થી જ સિદ્ધ થાય છે કે પરમપિતા પરમાત્મા શિવ બ્રહ્મા દ્વારા સ્થાપના, વિષ્ણુ દ્વારા પાલના કરાવે છે, એમને કરનકરાવનહાર કહેવાય છે. પોતે પણ કર્મ કરે છે, આપ બાળકો ને પણ શીખવાડે છે. કર્મ-અકર્મ-વિકર્મ ની ગતિ પણ સમજાવે છે. રાવણ રાજ્ય માં તમે જે કર્મ કરો છો તે વિકર્મ બની જાય છે. સતયુગ માં જે કર્મ કરો છો તે અકર્મ થઈ જાય છે. અહીંયા વિકર્મ જ થાય છે કારણ કે રાવણ નું રાજ્ય છે. સતયુગ માં ૫ વિકાર હોતાં જ નથી. એક-એક વાત સમજવાની છે અને સેકન્ડ માં સમજાવાય છે. ઓમ નો અર્થ એ લોકો તો બહુજ વિસ્તાર થી સમજાવે છે. બાપ કહે છે-ઓમ એટલે અહમ આત્મા અને આ મારું શરીર. કેટલું સહજ છે. અને તમે સમજો છો અમે સુખધામ માં જઈ રહ્યાં છીએ. કૃષ્ણ નાં મંદિર ને સુખધામ કહે છે. છે પણ કૃષ્ણપુરી. માતાઓ, કૃષ્ણપુરી માં જવા માટે બહુજ મહેનત કરે છે. તમે હમણાં ભક્તિ નથી કરતાં. તમને જ્ઞાન મળ્યું છે બીજાં કોઈ મનુષ્ય માત્ર માં આ જ્ઞાન નથી. હું તમને પાવન બનાવી ને જાઉં છું પછી પતિત કોણ બનાવે છે? આ કોઈ બતાવી ન શકે. બધાં મેલ (પુરુષ) અથવા ફીમેલ (સ્ત્રી) ભક્તિઓ છે, સીતાઓ છે. સર્વની સદ્ગતિ કરવા વાળા બાપ છે. બધાં રાવણ ની જેલમાં છે. આ છે જ દુઃખધામ. બાપ તમને સુખધામ નાં માલિક બનાવે છે. એવાં બાપને પાંચ હજાર વર્ષ પછી ફક્ત તમે જુઓ છો. લક્ષ્મી-નારાયણ ની આત્મા ને હમણાં નોલેજ છે. અમે નાનપણ માં આ (કૃષ્ણ) છીએ પછી મોટાં બનશું, આમ શરીર છોડશું. પછી બીજું લઈશું બીજા કોઈ ને આ નોલેજ (જ્ઞાન) નથી.

બાપ કહે છે-તમે બધાં પાર્વતીઓ છો, શિવબાબા તમને અમરકથા સંભળાવી રહ્યાં છે-અમર બનાવવા માટે, અમરલોક માં લઈ જવા માટે. આ મૃત્યુલોક છે. તમે બધી પાર્વતીઓ અમરનાથ દ્વારા અમરકથા સંભળી રહી છો. તમે સાચાં-સાચાં બનો છો ફક્ત બાપ ને યાદ કરવાથી તમારી આત્મા અમર બને છે, જ્યાં દુઃખ ની વાત નથી હોતી. જેમ સર્પ એક ખાલ છોડી બીજો લે છે. આ બધાં દૃષ્ટાંત અહિયાં નાં છે. ભ્રમરી નું દૃષ્ટાંત પણ

અહિયાનું છે. આપ બ્રાહ્મણ શું કરો છો? વિકારી કીડા ને બદલી દેવતા બનાવો છો. મનુષ્ય ની જ વાત છે. ભ્રમરી નું તો આ એક દૃષ્ટાંત છે. આપ બ્રાહ્મણ બાળકો હમણાં બાપ દ્વારા અમરકથા સાંભળી રહ્યાં છો, બીજાઓ ને બેસી જ્ઞાન ની ભૂં-ભૂં કરો છો, જેનાંથી મનુષ્ય થી દેવતા, સ્વર્ગ ની પરી બની જશે. બાકી એવું નથી કે માનસરોવર માં ડૂબકી લગાવવાથી કોઈ પરી બની જશે. આ બધું છે જુઠું. તમે જુઠું જ સાંભળતા આવ્યાં છો, હવે બાપ સાચું સંભળાવે છે. હમણાં બાપ કહે છે-પોતાને આત્મા સમજો. તમે સમજો છો નિરાકાર પરમપિતા પરમાત્મા આ મુખ દ્વારા સંભળાવી રહ્યાં છે. અમે આ કાનો દ્વારા સાંભળી રહ્યાં છીએ. આત્મ-અભિમાની બનવાનું છે, પછી પરમાત્મા પણ રિયલાઇઝ (અનુભવ) કરાવે છે. હું કોણ છું? બીજું કોઈ આત્મ-અભિમાની બનાવી ન શકે. સિવાય બાપ નાં બીજું કોઈ કહી ન શકે કે તમે આત્મ-અભિમાની બનો. શિવજયંતી પણ મનાવે છે પરંતુ એમની જયંતી કેવી રીતે છે, આ નથી જાણતાં. બાપ જ પોતે આવી ને સમજાવે છે-હું સાધારણ વૃદ્ધ તન માં પ્રવેશ કરું છું. નહીં તો બ્રહ્મા આવશે ક્યાંથી? પતિત તન જ જોઈએ. સૂક્ષ્મવતનવાસી બ્રહ્મા માં વિરાજમાન થઈને તો બ્રાહ્મણ નહીં રચશે. કહે છે હું પતિત શરીર, પતિત દુનિયામાં આવું છું. ગાયે છે-બ્રહ્મા દ્વારા સ્થાપના. પછી જેની સ્થાપના કરે છે, જે આ જ્ઞાન પામે છે તે દેવતા બની જાય છે. મનુષ્ય બ્રહ્મા નું ચિત્ર જોઈને મૂંઝાઈ જાય છે. કહે છે આ તો દાદા નું ચિત્ર છે. પ્રજાપિતા બ્રહ્મા તો જરૂર અહીંયા હશે. સૂક્ષ્મવતન માં કેવી રીતે પ્રજા રચશે. પ્રજાપિતા નાં બાળકો હજારો બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓ છે. ખોટું થોડી જ હશે. આપણે શિવબાબા દ્વારા વારસો પામી રહ્યાં છીએ. આપ બાળકો ને સમજાવ્યું છે એ અવ્યક્ત બ્રહ્મા છે. પ્રજાપિતા તો સાકાર માં જોઈએ. આ પતિત જ તો પાવન બને છે. તત્ત્વમ્. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકો ને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. આત્મ-અભિમાની બનીને આ કાનો દ્વારા અમરકથા સાંભળવાની છે. જ્ઞાનની ભૂં-ભૂં કરી આપ સમાન બનાવવા ની સેવા માં રહેવાનું છે.
 2. બાપ સમાન નોલેજકુલ, બ્લીસકુલ બનવાનું છે. સોમરસ પીવાનો અને પીવડાવવાનો છે.
- વરદાન :- ફોલો ફાધર અને સી ફાધર નાં મહામંત્ર દ્વારા એકરસ સ્થિતિ બનાવવા વાળા શ્રેષ્ઠ પુરુષાર્થી ભવ “સી ફાધર-ફોલો ફાધર” આ મંત્ર ને સદા સામે રાખતાં ચઢતી કળા માં ચાલતાં રહો, ઉડતાં રહો. ક્યારેય પણ આત્માઓ ને નહીં જોતાં કારણ કે આત્માઓ બધી પુરુષાર્થી છે, પુરુષાર્થી માં સારું પણ હોય અને કાંઈક કમજોરી પણ હોય છે, સંપન્ન નથી, એટલે ફોલો ફાધર ન કે બ્રધર સિસ્ટર (બાપનું અનુસરણ કરો, ભાઈ-બહેન નું નહીં). તો જેમ ફાધર એકરસ છે એમ ફોલો કરવાવાળા સ્વતઃ એકરસ થઈ જશે.

સ્લોગન :- પરચિંતન નાં પ્રભાવ માં ન આવી ને શુભચિંતન કરવા વાળી શુભચિંતક મણી બનો.

“ મીઠા બાળકો - જ્ઞાન સાગર બાપ તમને જ્ઞાન નું ત્રીજું નેત્ર આપવાં આવ્યાં છે , જેનાથી આત્માની જ્યોત જાગી જાય છે ”

પ્રશ્ન :- બાપ ને કરનકરાવનહાર કેમ કહેવાય છે? એ શું કરે અને શું કરાવે છે?

ઉત્તર :- બાબા કહે - હું આપ બાળકો ને મુરલી સંભળાવવાનું કાર્ય કરું છું. મુરલી સંભળાવું, મંત્ર આપું, તમને લાયક બનાવું અને પછી તમારા દ્વારા સ્વર્ગ નું ઉદ્ધાટન કરાવું છું. તમે પેગંબર બની બધાંને પેગામ (સંદેશ) આપો છો. હું આપ બાળકોને ડાયરેક્શન (માર્ગદર્શન) આપું, આ જ મારી કૃપા કે આશીર્વાદ છે.

ગીત :- કોન આજ આયા સવેરે - સવેરે ...

ઓમ શાંતિ ! બાળકોએ ગીત સાંભળ્યું. આપણને બાળકો ને સવારે-સવારે જગાડવા કોણ આવ્યું છે - જે આપણું ત્રીજું જ્ઞાનનું નેત્ર એકદમ ખુલી ગયું? જ્ઞાન સાગર, પરમપિતા પરમાત્મા દ્વારા આપણું ત્રીજું નેત્ર જ્ઞાનનું ખુલ્યું છે. કહે પણ છે બાપ જ્યોતિ જગાડવા વાળા છે. પરંતુ એ બાપ છે - આ કોઈ નથી જાણતું. બ્રહ્મ-સમાજ કહે છે એ શમા છે, જ્યોતિ છે. મંદિર માં હંમેશા એ જ્યોતિ જ જગાડે છે કારણ કે એ પરમાત્માને જ્યોતિ સ્વરૂપ માને છે, એટલે ત્યાં મંદિરમાં દીવો પ્રગટાવતાં જ રહે છે. હવે આ બાપ કોઈ માચીસ થી દીવો નથી પ્રગટાવતાં. આ તો વાત જ ન્યારી છે. ગવાય પણ છે - ઈશ્વર ની ગતિ મત ન્યારી છે. આપ બાળકો હવે સમજો છો બાપ સદ્ગતિ નાં માટે આવીને જ્ઞાન-યોગ શીખવાડે છે. શીખવાડવા વાળા તો જરૂર જોઈએ ને. શરીર તો નહીં શીખવાડશે. આત્મા જ બધું કરે છે. આત્મા માં જ સારા-ખરાબ સંસ્કાર રહે છે. આ સમયે રાવણ ની પ્રવેશતા નાં કારણે મનુષ્ય નાં સંસ્કાર પણ ખરાબ છે અર્થાત્ પ વિકારો ની પ્રવેશતા છે. દેવતાઓમાં આ પ વિકાર હોતાં નથી. ભારત માં જ્યારે દેવી સ્વરાજ્ય હતું તો આ ખરાબ સંસ્કાર નહોતાં. સર્વગુણ સમ્પન્ન હતાં, કેટલાં સારા સંસ્કાર હતાં દેવી-દેવતાઓનાં, જે હમણાં તમે ધારણ કરી રહ્યાં છો. બાપ જ આવીને સેકન્ડમાં સર્વ ને સદ્ગતિ આપે છે. બાકી ગુરુ ગોસાઈ વગેરે આ તો ભક્તિમાર્ગ માં ચાલતાં આવ્યાં છે, જે એકની પણ ગતિ સદ્ગતિ નથી કરી શકતાં. બાપનાં આવવાથી જ સર્વ ની સદ્ગતિ થાય છે. પરમપિતા પરમાત્મા ને બોલાવે જ એટલે છે કે આવીને પતિત દુનિયાનો વિનાશ કરી પાવન દુનિયા નું ઉદ્ધાટન કરો કે દરવાજો ખોલો. બાપ આવીને ગેટ (દ્વાર) ખોલાવે છે - શિવ શક્તિ માતાઓ દ્વારા. વંદે માતરમ ગવાયેલું છે. આ સમય ની કોઈપણ માતા ની વંદના નથી કરાતી કારણ કે કોઈ પણ શ્રેષ્ઠાચારી માતા નથી. શ્રેષ્ઠાચારી તેમને કહેવાય છે જે યોગબળ થી જન્મ થાય. લક્ષ્મી-નારાયણ શ્રેષ્ઠાચારી કહેવાય છે. ભારત માં દેવી-દેવતા જ્યારે હતાં તો ભારત શ્રેષ્ઠાચારી હતું. આ વાતો ને મનુષ્ય તો જાણતાં જ નથી. તે પોતાનાં જ પ્લાન બનાવી રહ્યાં છે. ગાંધી પણ રામરાજ્ય ઇચ્છતાં હતાં, આનાંથી સિદ્ધ છે કે રાવણ રાજ્ય છે. ભારત પતિત છે. પરંતુ રામરાજ્ય સ્થાપન કરવા માટે તો બેહદ નાં બાપુજી જોઈએ, જે રામરાજ્ય ની સ્થાપના અને રાવણ રાજ્ય નો વિનાશ કરે. બાળકો જાણે છે - રાવણ રાજ્ય ને હવે આગ લાગવાની છે. બધી આત્માઓ અજ્ઞાન અંધારા માં સૂતેલી છે. તમે જાણો છો આપણે પણ સૂતેલા હતાં, બાપે આવી ને જગાડ્યાં છે. ભક્તિ ની રાત પૂરી થઈ, દિવસ શરૂ થાય છે. રાત પૂરી થઈ હવે દિવસ થઈ રહ્યો છે. બાપ સંગમ પર આવેલાં છે. બાળકો ને દિવ્ય દૃષ્ટિ અને જ્ઞાન નું ત્રીજું નેત્ર આપે છે, જેનાથી તમે આખાં વિશ્વ ને જાણી ચૂક્યાં છો. તમારી બુદ્ધિ માં બેઠેલું છે કે આ બન્યો-બનેલ અવિનાશી ડ્રામા (નાટક) છે, જે ફરતો જ રહે છે. હવે તમે કેટલાં જાગી ગયાં છો, આખી દુનિયા સૂતેલી છે.

હવે આપ બાળકો ને આખાં વિશ્વ નાં આદિ-મધ્ય-અંત, મૂળવતન, સૂક્ષ્મવતન, સ્થૂળવતન ની ખબર છે. બાકી આખી દુનિયા કુંભકરણ ની અજ્ઞાન નિંદર માં સૂતેલી છે. આ કોઈને ખબર નથી કે પતિત-પાવન કોણ છે. પોકારે છે હું પતિત-પાવન આવો. એવું નથી કહેતાં કે આવીને સૃષ્ટિનાં આદિ-મધ્ય-અંત નું રહસ્ય સમજાવો. બાપ કહે છે-તમે આ સૃષ્ટિ ચક્ર ને સમજવાથી જ ચક્રવર્તી રાજા બનો છો. યાદ થી જ પાવન બનો છો. આ પણ જાણો છો વિનાશ સામે ઉભો છે, લડાઈ પણ થવાની છે. બાકી કૌરવો, પાંડવો ની લડાઈ નથી. પાંડવ કોણ હતાં! આ પણ કોઈને ખબર નથી. સેના વગેરેની કોઈ વાત જ નથી. તમારી તરફ છે સાક્ષાત્ પારલૌકિક પરમપિતા. એ બાપ

થી જ વારસો મળે છે. તમે જાણી ગયાં છો કૃષ્ણની આત્મા ૮૪ જન્મ ભોગવી હવે ફરી બાપ થી વારસો લઈ રહી છે. વર્લ્ડ (દુનિયા) ની હિસ્ટ્રી-જોગ્રોફી રિપીટ (પુનરાવર્તન) થાય છે. હવે આપ બાળકો એ વિનાશ નાં પહેલાં સતોપ્રધાન જરૂર બનવાનું છે. ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં રહેતાં કમળકૂલ સમાન પવિત્ર રહેવાનું છે. ગવાયેલું પણ છે ભગવાનુવાચ, ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં રહેતાં આ એક જન્મ પવિત્ર બનો. પાસ્ટ ઈઝ પાસ્ટ (ભૂતકાળ એ ભૂતકાળ). આ તો ડ્રામા માં નોંધ છે. સૃષ્ટિ ને સતોપ્રધાન બનવાનું જ છે, આ ડ્રામા ની ભાવી છે. ઈશ્વર ની ભાવી નહીં, ડ્રામાની ભાવી એવી બનેલી છે. તે બાપ બેસી સમજાવે છે. અડધોકલ્પ જ્યારે પૂરો થાય છે ત્યારે બાપ આવે છે. બાપ કહે છે - જ્યારે રાત પૂરી થઈ દિવસ શરૂ થાય છે ત્યારે જ હું આવું છું. શિવરાત્રિ પણ કહે છે ને. શિવનાં પૂજારી શિવરાત્રી ને મનાવે છે ગવર્મેન્ટે તો હોલીડે (રજા) પણ બંધ કરી દીધી છે. નહીં તો ઓછા માં ઓછી એક મહિનો રજા ચાલવી જોઈએ. કોઈને પણ ખબર નથી શિવબાબા સર્વ ની સદ્ગતિ કરવાવાળા છે. એ જ સર્વ દુઃખહર્તા સુખકર્તા છે. એમની જયંતી તો ખૂબ ધૂમધામ થી એક મહિનો બધાં ધર્મ વાળાઓએ મનાવી જોઈએ. ખાસ ભારત ને બાપ ડાયરેક્ટ આવીને સદ્ગતિ આપે છે. જ્યારે ભારત સ્વર્ગ હતું તો દેવી દેવતાઓનું રાજ્ય હતું, એ સમયે બીજો કોઈ ધર્મ જ નહોતો, દેવતાઓ વિશ્વના માલિક હતાં કોઈ પાર્ટીશન (વિભાજન) વગેરે નહોતું એટલે કહેવાય છે અટલ, અખંડ, સુખ-શાંતિ, સંપત્તિ નું દેવી રાજ્ય ફરી થી આપણે પ્રાપ્ત કરી રહ્યાં છીએ. બેહદ નાં બાપ થી બેહદ નો વારસો ૫૦૦૦ વર્ષ પહેલાં પણ મળ્યો હતો. સૂર્યવંશી ચંદ્રવંશી રાજ્ય માં કોઈ દુઃખ નું નામ નહોતું ગવાયેલું પણ છે રામ રાજા, રામ પ્રજા રામ... ત્યાં અધર્મની કોઈ વાત નથી. બાબાએ તમને બ્રહ્મા અને વિષ્ણુ નાં વિષયમાં પણ સમજાવ્યું છે કે આ બન્નેનો પરસ્પર માં શું સંબંધ છે. બ્રહ્માની નાભી માંથી વિષ્ણુ નીકળ્યાં.. આ કેવું વઠ્ઠરકુલ (અદ્ભૂત) ચિત્ર બનાવ્યું છે. બાપ સમજાવે છે - આ લક્ષ્મી-નારાયણ જ અંત માં આવીને બ્રહ્મા સરસ્વતી, જગત-અંબા, જગત-પિતા બને છે, જે બંને પછી વિષ્ણુ અર્થાત્ લક્ષ્મી-નારાયણ બને છે. બાપ બેસી સમજાવે છે જે પણ ચિત્ર જુઓ છો - આમાં કોઈ પણ યથાર્થ નથી. શિવ નું મોટું ચિત્ર બનાવે છે, તે પણ અયથાર્થ છે. ભક્તિનાં કારણે મોટું બનાવ્યું છે. નહીં તો બિંદી ની પૂજા કેવી રીતે થઈ શકે. સાડું પછી બ્રહ્મા, વિષ્ણુ, શંકર નાં માટે પણ સમજી નથી શકતાં. ત્રિમૂર્તિ બ્રહ્મા કહી દે છે. બ્રહ્મા દ્વારા સ્થાપના, વિષ્ણુ દ્વારા પાલના.. આ પણ કહે છે પરંતુ બ્રહ્મા તો સ્થાપના કરતાં નથી. સ્વર્ગની સ્થાપના બ્રહ્મા કરશે? ના. સ્વર્ગની સ્થાપના તો પરમપિતા પરમાત્મા જ કરે છે. આ આત્મા તો પતિત છે, આમને વ્યક્ત બ્રહ્મા કહેવાય છે. આ જ આત્મા પાવન બની જશે અને જતી રહેશે. પછી સતયુગ માં જઈને નારાયણ બને છે. તો પ્રજાપિતા બ્રહ્મા જરૂર અહીંયા જોઈએ ને. ચિત્ર પછી ત્યાં આપી દીધાં છે. જેવી રીતે આ જ્ઞાનનાં અલંકાર હકીકત માં છે તમારાં, પરંતુ વિષ્ણુ ને આપી દીધાં છે. નૌઘા ભક્તિ માં પણ સાક્ષાત્કાર થાય છે. મીરા નું પણ નામ ગાયે છે ને પુરુષો માં નંબરવન ભક્ત છે નારદ. માતાઓ માં મીરા ગવાયેલી છે. તમે હમણાં નારાયણ અથવા લક્ષ્મી ને વરવા માટે આ જ્ઞાન સાંભળી રહ્યાં છો. તમારો જ સ્વયંવર થાય છે. નારદ નાં માટે પણ દેખાડે છે - સભા માં આવી ને કહ્યું હું લક્ષ્મીને વરી શકું છું! હવે લક્ષ્મી ને વરવા લાયક તમે બની રહ્યાં છો. બાકી એ તો બધી છે ભક્તિમાર્ગ ની કથાઓ. બાપ સત્ય વાત બેસી સમજાવે છે. લક્ષ્મી સતયુગ માં, નારદ ભગત દ્વાપર માં. સતયુગ માં પછી નારદ ક્યાંથી આવ્યાં. રાધા-કૃષ્ણનું જ સ્વયંવર નાં પછી નામ લક્ષ્મી-નારાયણ પડે છે. આ પણ ભારતવાસી નથી જાણતાં. કેટલું અજ્ઞાન અંધારું છે. બાપ છે કલ્યાણકારી. તમને પણ કલ્યાણકારી બનાવે છે. હવે વિચાર સાગર મંથન કરવું જોઈએ બીજાઓને પણ કેવી રીતે સમજાવીએ. તો બાપ સમજાવે છે કે ચિત્ર વગેરે કેવી રીતે બેસી બનાવ્યાં છે. ગાંધી ની નાભિ થી નહેરુ નીકળ્યાં, હવે ક્યાં એ વિષ્ણુ દેવતા, ક્યાં આ મનુષ્ય... આ બધી વાતોને આપ બાળકો હવે સમજો છો. નંબરવાર તમને ખુશી રહે છે. બેહદ નાં બાપ આપણને ભણાવી રહ્યાં છે. આ તો ક્યારેય સાંભળ્યું નહોતું કારણ કે ગીતા માં તો કૃષ્ણ ભગવાનુવાચ લખી દીધું છે. ભગવાન ક્યારે આવ્યાં, ક્યારે આવીને ગીતા સંભળાવી! તિથિ તારીખ કંઈ છે નહીં. કલ્પની આયુ જ લાખો વર્ષ કહી દીધી છે. કોઈની પણ બુદ્ધિ માં આવતું નથી. હવે બાપ બેસી બાળકો ને સમજાવે છે. બ્રાહ્મણો નું ઝાડ વૃદ્ધિ ને પામતું રહે છે. પામતાં-પામતાં અનગણિત થઈ જશે. આપ બાળકો જાણો છો વર્ણ કેવી રીતે ચક્ર લગાવે છે. આપણો બ્રાહ્મણો નો વર્ણ સૌથી ઉંચો છે. આપણે છીએ ભારતનાં ગુપ્ત સાચાં રુહાની સોશિયલ વર્કર (સમાજસેવક). પરમપિતા પરમાત્મા આપણાથી સેવા કરાવી રહ્યાં છે. આપણે રુહાની સેવા કરીએ છીએ, તેઓ શારીરિક સેવા કરે છે. તમને કહે છે તમે ભારતની શું સેવા કરો છો? બોલો અમે છીએ રુહાની સેવાધારી. સ્વર્ગ નું ઉદ્દઘાટન કરાવી રહ્યાં છીએ, સ્થાપના કરાવી રહ્યાં છીએ. શિવબાબા છે કરનકરાવનહાર, જે કરાવી રહ્યાં છે. એ કરે પણ છે. મુરલી કોણ ચલાવે છે? તો કર્મ કરે છે! તમને પણ શીખવાડે છે કે આવી રીતે ચલાવો. મહામંત્ર આપે છે મનમનાભવ. કર્મ શીખવાડ્યું ને. પછી તમને કહે છે બીજાઓને શીખવાડો, એટલે કરનકરાવનહાર કહેવાય છે. આપ બાળકો પણ આ જ શિક્ષા આપો છો. બાપ

ને યાદ કરો અને વારસા ને યાદ કરો. આ જ આપ બાળકોએ પેગામ પહોંચાડવાનો છે. એવું નહીં બીજાઓને પેગામ આપે અને સ્વયં યાદ માં ન રહે પછી શું થશે. બીજા પુરુષાર્થ કરી ઊંચા ચાલ્યાં જશે, મેસેજ (સંદેશ) આપવા વાળા રહી જશે. યાદ નો પુરુષાર્થ ન કરવાથી એટલું ઊંચ પદ નથી પામતાં. બીજા યાદની યાત્રા થી પાવન બની જાય છે. જેવી રીતે બાબા બાંધેલીઓ નું ઉદાહરણ આપે છે. તે યાદ માં વધારે રહે છે, જોયા વગર પણ પત્ર લખે છે. બાબા અમે તમારાં થઈ ચૂક્યા છીએ, અમે પવિત્ર જરૂર રહેશું. આપ બાળકોની છે બાપ થી પ્રીત બુદ્ધિ. તમારી જ માળા બનેલી છે. વિષ્ણુ ની માળા અને રુદ્રાક્ષ ની માળામાં ઉપર છે મેરુ. માળા ઉપાડતાં જ પહેલાં ફૂલ અને બે દાણા હાથમાં આવે છે, એને નમસ્કાર કરે છે. પછી છે માળા. તમે ભારત ને સ્વર્ગ બનાવી રહ્યાં છો તો આ માળા તમારું જ યાદગાર છે. બાપે આ ગીતા જ્ઞાન યજ્ઞ રચ્યો છે, આમાં આખી જૂની દુનિયા સ્વાહા થશે. બાપ છે મોસ્ટ બિલવેડ ફાધર (સૌથી પ્રિય પિતા). તમને ભવિષ્ય નાં માટે સદા સુખ નો વારસો આપે છે-૨૧ જન્મો નાં માટે. જેમણે કલ્પ પહેલાં વારસો લીધો છે એ જરૂર આવશે, ડ્રામા પ્લાન અનુસાર. બાપ કહે છે બાળકો સુખધામ ચાલવાનું છે તો પવિત્ર બનવાનું છે. મને યાદ કરો, માંગવાનું કંઈ પણ નથી કે કૃપા કરો કે મદદ કરો. ના. હું તો બધાંને મદદ કરું છું. પુરુષાર્થ તો તમારે કરવાનો છે આશીર્વાદ ની વાત નથી. બાપ કહે છે મામેકમ યાદ કરો. યાદ કરવાનું તમારું કામ છે. ડાયરેક્શન આપવું-આ જ કૃપા છે બાકી તો ભલે ખાઓ, પીવો, હરો, ફરો... તમારે પવિત્ર ભોજન જ ખાવાનું છે. આપણે દેવી-દેવતા બનીએ છીએ, ત્યાં કંદા (ડુંગળી) વગેરે થોડી હશે. આ બધું અહીંયા છોડવાનું છે. આ વસ્તુઓ ત્યાં હોતી નથી. બીજ જ નથી. જેવી રીતે સતયુગમાં બીમારી વગેરે હોતી નથી. હમણાં જુઓ કેટલી બીમારીઓ નીકળી છે. ત્યાં તમોગુણી કોઈ ચીજ હોતી નથી. દરેક વસ્તુ સતોપ્રધાન. અહીંયા જુઓ મનુષ્ય શું-શું ખાય છે. હવે બાપ બાળકો ને કહે છે - મને યાદ કરો બીજો સંગ તોડી મારો સંગ જોડો તો તમે પાવન બની જશો. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. પાસ્ટ ઈઝ પાસ્ટ (ભૂતકાળ એ ભૂતકાળ) જે વીત્યું એ ભૂલીને, ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં રહેતાં સતોપ્રધાન બનવાનો પુરુષાર્થ કરવાનો છે. વિનાશ નાં પહેલા પાવન જરૂર બનવાનું છે
2. ભારત ને સ્વર્ગ બનાવવાની સાચી-સાચી સેવા માં તત્પર રહેવાનું છે. ખાવા-પીવાનું ખૂબ શુદ્ધ રાખવાનું છે. પવિત્ર ભોજન જ ખાવાનું છે

વરદાન :- રુહે ગુલાબ બની દૂર - દૂર સુધી રુહાની સુગંધ ફેલાવવા વાળા રુહાની સેવાધારી ભવ રુહાની રુહે ગુલાબ પોતાની રુહાની વૃત્તિ દ્વારા રુહાનિયત ની સુગંધ દૂર-દૂર સુધી ફેલાવે છે. એમની દૃષ્ટિ માં સદા સુપ્રીમ રુહ (પરમ આત્મા) સમાયેલાં રહે છે. એ સદા રુહ ને જુએ, રુહ સાથે બોલે. હું રુહ છું, સદા સુપ્રીમ રુહ ની છત્રછાયા માં ચાલી રહ્યો છું, મુજ રુહ નાં કરાવનહાર સુપ્રીમ રુહ છે, એમ દરેક સેકન્ડ હજૂર અને હાજીર અનુભવ કરવા વાળા સદા રુહાની સુગંધ માં અવિનાશી અને એકરસ રહે છે. આ જ છે રુહાની સેવાધારી ની નંબરવન વિશેષતા.

સ્લોગન :- નિર્વિઘ્ન બની સેવા માં આગળ નંબર લેવો અર્થાત્ નંબરવન ભાગ્યશાળી બનવું.

“ સદા ઉત્સાહ માં રહી ઉત્સવ મનાવો ”

આજે વિશ્વેશ્વર બાપ પોતાના વિશ્વની શ્રેષ્ઠ રચના કે શ્રેષ્ઠ આદિ રત્નો સાથે, અતિ સ્નેહી અને સમીપ બાળકો સાથે મિલન મનાવવા આવ્યાં છે. વિશ્વેશ્વર બાપનાં બાળકો તો વિશ્વની સર્વ આત્માઓ છે. પરંતુ બ્રાહ્મણ આત્માઓ અતિ સ્નેહી સમીપ ની આત્માઓ છે કારણ કે બ્રાહ્મણ આત્માઓ આદિ રચના છે. બાપ ની સાથે-સાથે બ્રાહ્મણ આત્માઓ પણ બ્રાહ્મણ જીવન માં અવતરિત થઈ બાપ નાં કાર્યમાં સહયોગી આત્માઓ બને છે એટલે બાપદાદા આજ નાં દિવસે બાળકો નાં બ્રાહ્મણ જીવન નાં અવતરણ નો જન્મ-દિવસ મનાવવા આવ્યાં છે. બાળકો બાપ નો જન્મદિવસ મનાવવા માટે ઉમંગ-ઉત્સાહ થી ખુશી માં નાચી રહ્યાં છે. પરંતુ બાપદાદા બાળકો નાં આ બ્રાહ્મણ જીવન ને જોઈ, સ્નેહ અને સહયોગ માં, બાપ ની સાથે-સાથે દરેક કાર્યમાં હિમ્મત થી આગળ વધતાં જોઈ હર્ષિત થઈ રહ્યાં છે. તો તમે બાપદાદા નો બર્થ-ડે (જન્મ દિવસ) મનાવો છો અને બાપ બાળકો નો બર્થ-ડે મનાવે. આપ બ્રાહ્મણો નો પણ બર્થ-ડે છે ને. તો સર્વ ને બાપદાદા, જગત-અંબા અને સર્વ તમારાં સાથી એડવાન્સ પાર્ટી ની વિશેષ શ્રેષ્ઠ આત્માઓ સહિત તમારાં અલૌકિક બ્રાહ્મણ જન્મ ની સ્નેહ થી સોનેરી પુષ્પોની વર્ષા સહિત મુબારક છે, મુબારક છે. આ દિલ ની મુબારક છે, ફક્ત મુખ ની મુબારક નથી. પરંતુ દિલારામ બાપ નાં દિલ ની મુબારક સર્વ શ્રેષ્ઠ આત્માઓ ને, ભલે સન્મુખ બેઠાં છે, ભલે મન થી બાપ ની સન્મુખ છે, ચારેય તરફ નાં બાળકોને મુબારક છે, મુબારક છે.

આજ નાં દિવસે ભક્ત આત્માઓ ની પાસ બાપ નાં બિંદુ રુપની વિશેષ સ્મૃતિ રહે છે. શિવ જયંતી કે શિવરાત્રી કોઈ સાકાર રુપ નું યાદગાર નથી. પરંતુ નિરાકાર બાપ જ્યોતિ-બિંદુ જેને શિવલિંગ નાં રુપ માં પૂજે છે, એ બિંદુ નું મહત્વ છે. આપ સૌનાં દિલ માં પણ બાપ નાં બિંદુ રુપ ની સ્મૃતિ સદા રહે છે. તો તમે પણ બિંદુ અને બાપ પણ બિંદુ તો આજ નાં દિવસે ભારત માં દરેક ભક્ત આત્માની અંદર વિશેષ બિંદુ રુપ નું મહત્વ રહે છે. બિંદુ જેટલું જ સૂક્ષ્મ છે, એટલું જ શક્તિશાળી છે એટલે બિંદુ બાપ ને જ શક્તિઓનાં, ગુણોનાં, જ્ઞાનનાં સિંધુ કહેવાય છે. તો આજે બધાં બાળકો નાં દિલ માં જન્મ-દિવસ ની વિશેષ ઉત્સાહ ની લહેર બાપદાદા ની પાસે અમૃતવેલા થી પહોંચી રહી છે. જેમ આપ બાળકોએ વિશેષ સેવા અર્થ કે સ્નેહ સ્વરુપ બની બાપ નો ઝંડો લહેરાવ્યો, બાપે કયો ઝંડો લહેરાવ્યો? આપ સૌએ તો શિવબાબા નો ઝંડો લહેરાવ્યો, બાપ શું આ ઝંડો લહેરાવશે? આ સેવાનાં સાકાર રુપની જવાબદારી બાળકોને આપી દીધી. બાપે પણ ઝંડો લહેરાવ્યો પરંતુ કયો અને ક્યાં લહેરાવ્યો? બાપદાદા એ પોતાનાં દિલમાં બધાં બાળકોની વિશેષતાઓનાં સ્નેહનો ઝંડો લહેરાવ્યો. કેટલાં ઝંડા લહેરાવ્યા હશે? આ દુનિયામાં એટલાં ઝંડા કોઈ લહેરાવી ન શકે! કેટલું સુંદર દૃશ્ય હશે!

એક-એક બાળક ની વિશેષતા નો ઝંડો બાપદાદા નાં દિલ માં લહેરાઈ રહ્યો છે. ફક્ત આપ સૌએ ઝંડો નથી લહેરાવ્યો પરંતુ બાપદાદા એ પણ લહેરાવ્યો. આ ઝંડો લહેરાવો છો તો એ સમયે શું થાય છે? ફૂલોની વર્ષા. બાપદાદા પણ જ્યારે બાળકો ની વિશેષતા નો સ્નેહ નો ઝંડો લહેરાવે છે તો કઈ વર્ષા થાય છે? દરેક બાળક ની ઉપર ‘અવિનાશી ભવ’, ‘અમર ભવ’, ‘અચળ-અડોલ ભવ’ - આ વરદાનો ની વર્ષા થાય છે. આ વરદાન જ બાપદાદા નાં અવિનાશી અલૌકિક પુષ્પ છે. બાપદાદા ને આ અવતરણ-દિવસ ની અર્થાત્ શિવજયંતી દિવસ ની બાળકો થી પણ વધારે ખુશી છે, ખુશી માં ખુશી છે! કારણ કે આ અવતરણ નો દિવસ દર વર્ષે યાદગાર તો મનાવો છો પણ જ્યારે બાપનું સાકાર બ્રહ્મા તન માં અવતરણ થાય છે તો બાપદાદા ને એમાં પણ વિશેષ શિવ બાપ ને વિશેષ આ વાતની ખુશી રહે છે - કેટલાં સમય થી પોતાનાં સમીપ સ્નેહી બાળકો થી અલગ પરમધામ માં રહ્યાં, ભલે પરમધામ માં બીજી આત્માઓ પણ રહે છે પરંતુ જે પહેલી રચના ની આત્માઓ છે, જે બાપ સમાન બનવાવાળી સેવા ની સાથી આત્માઓ છે, તે કેટલાં સમય પછી અવતરિત થવાથી ફરીથી આવી ને મળે છે! કેટલા સમય થી વિખૂટી પડેલી શ્રેષ્ઠ આત્માઓ ફરીથી આવીને મળે છે! જો કોઈ અતિ સ્નેહી વિખૂટા પડેલા મળી જાય તો ખુશીમાં વિશેષ ખુશી થશે ને. અવતરણ દિવસ અર્થાત્ પોતાની આદિ રચના થી ફરીથી મળવું. તમે વિચારશો - અમને બાપ મળ્યાં અને બાપ કહે છે - બાળકો મળ્યાં! તો બાપ ને પોતાની આદિ રચના પર

ગર્વ છે. તમે બધાં આદિ રચના છો ને, ક્ષત્રિય તો નથી ને? બધાં સૂર્યવંશી આદિ રચના છે. બ્રાહ્મણ થી દેવતા બનો છો ને. તો બ્રાહ્મણ આત્માઓ આદિ રચના છે. અનાદિ રચના તો બધાં છે, આખાં વિશ્વ ની આત્માઓ રચના છે. પરંતુ તમે અનાદિ અને આદિ રચના છો. તો ડબલ નશો છે ને.

આજ નાં દિવસે બાપદાદા વિશેષ એક સ્લોગન આપી રહ્યાં છે. આજ નાં દિવસ ને ઉત્સવ નો દિવસ કહેવાય છે. શિવરાત્રી અથવા શિવજયંતી ઉત્સવ મનાવે છે. ઉત્સવ નાં દિવસ નું આ જ સ્લોગન યાદ રાખજો કે બ્રાહ્મણ જીવન ની દરેક ઘડી ઉત્સવ ની ઘડી છે. બ્રાહ્મણ જીવન અર્થાત્ સદા ઉત્સવ મનાવવો, સદા ઉત્સાહ માં રહેવું અને સદા દરેક કર્મ માં આત્મા ને ઉત્સાહ અપાવવો. તો ઉત્સવ મનાવવાનો છે, ઉત્સાહ માં રહેવાનું છે અને ઉત્સાહ અપાવવાનો છે. જ્યાં ઉત્સાહ હોય છે, ત્યાં ક્યારેય પણ, કોઈ પણ પ્રકાર નાં વિઘ્ન ઉત્સાહ વાળી આત્મા ને ઉત્સાહ થી દૂર નથી કરી શકતાં. જેમ અલ્પકાળ નાં ઉત્સાહ માં બધી વાતો ભુલાઈ જાય છે ને. કોઈ ઉત્સવ મનાવો છો તો એ સમય માટે ખુશી નાં સિવાય બીજું કંઈ યાદ નથી રહેતું. તો બ્રાહ્મણ જીવન માટે દરેક ઘડી ઉત્સવ છે અર્થાત્ દરેક ઘડી ઉત્સાહ માં છે. તો બીજી કોઈ વાત આવશે શું? કોઈ પણ હદ નાં ઉત્સવ માં જશો તો ત્યાં શું હોય છે? નાચવું, ગાવું, ખેલ જોવો અને ખાવું - એ જ હોય છે ને. તો બ્રાહ્મણ જીવન નાં ઉત્સવ માં આખો દિવસ શું કરો છો? સેવા પણ કરો છો તો ખેલ સમજી ને કરો છો ને કે બોજ લાગે છે? આજકાલ ની દુનિયામાં કોઈ પણ અજ્ઞાની આત્માઓ થોડું પણ દિમાગ નું કામ કરશે તો કહેશે - બહુ થાકી ગયાં છીએ, દિમાગ નાં ઉપર કામ નો ખુબ બોજ છે! અને તમે સેવા કરીને આવો છો તો શું કહો છો - સેવા નો મેવો ખાઈને આવ્યાં છીએ કારણ કે જેટલી મોટામાં મોટી સેવા નાં નિમિત્ત બનો છો, એટલું જ સેવાનું પ્રત્યક્ષફળ બહુજ સાડું અને મોટું મળે છે. તો પ્રત્યક્ષફળ ખાવાથી વધારે જ શક્તિ આવી જાય છે ને. ખુશી ની શક્તિ વધી જાય છે, એટલે ભલે કેટલું પણ શરીરનું સખત કાર્ય હોય અથવા પ્લાન (યોજના) બનાવવાનું દિમાગ નું કાર્ય હોય પણ તમને થાક નહીં લાગશે. રાત છે કે દિવસ છે - એ ખબર નથી પડતી ને. જો ઘડિયાળ તમારી પાસે ન હોત તો ખબર પડત કે કેટલાં વાગી ગયાં? પરંતુ ઉત્સવ મનાવી રહ્યાં છો, એટલે સેવા ઉત્સાહ અપાવે છે અને ઉત્સાહ અનુભવ કરાવે છે.

બ્રાહ્મણ જીવન માં એક તો છે સેવા, બીજું શું હોય છે? માયા આવે છે. માયા નું સાંભળીને હસો છો કારણ કે સમજો છો કે માયા ને અમારા થી વધારે પ્રેમ છે! તમારો પ્રેમ નથી, એનો પ્રેમ છે. ઉત્સવ માં ખેલ પણ જોવાય છે. આજકાલ બધાંને વધારે ખેલ કયો પસંદ આવે છે? મિક્કી-માઉસ નો ખેલ બહુ કરે છે. એડવર્ટાઇઝ (જાહેરાત) પણ મિક્કી-માઉસ નાં ખેલ માં દેખાડે છે. ભલે મેચ પસંદ કરો, ભલે મિક્કી-માઉસ નો ખેલ પસંદ કરો છો. તો અહીંયા પણ માયા આવે છે તો મેચ કરો, નિશાન લગાવો. ખેલ માં શું કરો છો? દડો આવે છે અને તમે પછી બીજી તરફ ફેંકો છો અને કેચ કરી લો છો તો વિજયી બની જાઓ છો. એવી જ રીતે આ માયાનાં દડા છે - ક્યારેક ‘કામ’ (વિકાર) નાં રુપમાં આવે, ક્યારેક ‘ક્રોધ’ નાં રુપ માં. આ કેચ (સમજો) કરો કે આ માયા નાં ખેલ છે. જો માયા નાં ખેલ ને ખેલ સમજી કરો તો ઉત્સાહ વધશે અને જો માયા ની કોઈ પણ પરિસ્થિતિ ને દુશ્મન સમજી જુઓ છો તો ગભરાઈ જાઓ છો. મિક્કી-માઉસ નાં ખેલ માં ક્યારેક વાનર આવી જાય, ક્યારેક બિલાડી, ક્યારેક કુતરો, ક્યારેક ઊંદર આવી જાય છે પણ શું તમે ગભરાઓ છો શું? મજા આવે છે ને જોવામાં. તો આ પણ ઉત્સવ નાં રુપ માં માયાનો ભિન્ન-ભિન્ન પરિસ્થિતિઓ નો ખેલ જુઓ. ખેલ જોવામાં કોઈ ગભરાઈ જાય તો શું કહેશો? ખેલ જોતાં-જોતાં કોઈ વિચારી લે કે દડો મારી પાસે જ આવી રહ્યો છે, મને જ ન વાગી જાય તો ખેલ જોઈ શકશે? તો ખુશી અને મજા થી ખેલ જુઓ, માયા થી ગભરાઓ નહીં. એક મનોરંજન સમજો. ભલે વાઘનાં રુપ માં આવી જાય-ગભરાઓ નહીં. એ જ સ્મૃતિ રાખો કે બ્રાહ્મણ જીવન ની દરેક ઘડી ઉત્સવ છે, ઉત્સાહ છે. એની જ વચ્ચે આ ખેલ પણ જોઈ રહ્યાં છીએ, ખુશીમાં નાચી પણ રહ્યાં છીએ અને બાપ નાં બ્રાહ્મણ પરિવાર ની વિશેષતાઓનાં, ગુણોનાં ગીત પણ ગાઈ રહ્યાં છીએ અને બ્રહ્માભોજન પણ મજા થી ખાઈ રહ્યાં છીએ.

તમારાં જેવું શુદ્ધ ભોજન, યાદ નું ભોજન વિશ્વ માં કોઈ ને પણ પ્રાપ્ત નથી! આ ભોજન ને જ કહેવાય છે - દુઃખ ભંજન ભોજન. યાદ નું ભોજન બધાં દુઃખ દૂર કરી દે છે કારણ કે શુદ્ધ અન્ન થી મન અને તન બંને શુદ્ધ થઈ જાય છે. જો ધન પણ અશુદ્ધ આવે છે તો અશુદ્ધ ધન ખુશી ને ગુમ કરી દે છે, ચિંતા ને લાવે છે. જેટલું અશુદ્ધ ધન આવે, સમજો ધન આવશે એક લાખ, પણ ચિંતા આવશે પદમગુણા અને ચિંતા ને હંમેશા ચિંતા કહેવાય છે. તો ચિંતા પર બેસવા વાળા ને ક્યારેય ખુશી કેવી રીતે હશે! અને શુદ્ધ અન્ન મન ને શુદ્ધ બનાવી દે છે એટલે ધન પણ શુદ્ધ

થઈ જાય છે. યાદ નાં અન્ન નું મહત્વ છે, એટલે બ્રહ્મા ભોજન ની મહિમા છે. જો યાદ માં નથી બનાવતાં અને ખાઓ છો તો આ અન્ન સ્થિતિ ને ઉપર નીચે કરી શકે છે. યાદ માં બનાવેલું અને યાદ માં સ્વીકાર કરવાવાળું અન્ન દવાનું પણ કામ કરે અને દુવા નું પણ કામ કરે. યાદનું અન્ન ક્યારે નુકસાન ન કરી શકે એટલે દરેક ઘડી ઉત્સવ મનાવો. માયા કોઈ પણ રુપમાં આવે. સારું! મોહ નાં રુપ માં આવે છે તો સમજો વાનર નો ખેલ દેખાડવા આવી છે. ખેલ ને સાક્ષી થઈને જુઓ, સ્વયં માયા નાં ચક્ર માં ન આવી જાઓ. ચક્ર માં આવો છો તો ગભરાઓ છો. આજકાલ નાનાં-નાનાં બાળકો ને આવાં મનોરંજન નાં ખેલ કરાવે છે, ઊંચા પણ ચઢાવશે, નીચે પણ લાવશે. તો આ મનોરંજન છે, ખેલ છે. કોઈ પણ રુપમાં આવે, આ મિક્કી-માઉસ નો ખેલ જુઓ. જે આવે છે એ જાય પણ છે. માયા કોઈ પણ રુપમાં આવે છે તો હમણાં-હમણાં આવી, હમણાં-હમણાં ગઈ. તમે માયાની સાથે શ્રેષ્ઠ સ્થિતિ થી ચાલ્યા ન જાઓ, માયા ને આવવા દો. તમે એની સાથે કેમ જાઓ છો? ખેલ માં એવું જ થાય છે - કંઈક આવશે, કંઈક જશે, કંઈક બદલાશે. જો સીન (દૃશ્ય) બદલી ન થાય તો ખેલ સારો જ નહીં લાગશે. માયા પણ કોઈ પણ રુપ થી આવે, જે પણ સીન આવે છે એ બદલાવાનાં જરૂર છે. તો સીન બદલાતા રહે પરંતુ તમારી શ્રેષ્ઠ સ્થિતિ ન બદલાય. કોઈ પણ ખેલમાં કોઈ પાર્ટ ભજવે છે તો તમે પણ એની સાથે એવી જ રીતે ભાગવા કે દોડવા લાગી જશો શું? જોવા વાળા તો ફક્ત જોતાં રહેશે ને. તો માયા નીચે પાડવા આવે કે કોઈ પણ સ્વરુપ માં આવે પરંતુ તમે એનો ખેલ જુઓ. કેવી રીતે નીચે પાડવા માટે આવી, એનાં રુપ ને કેય કરો અને ખેલ સમજી એ દૃશ્ય ને સાક્ષી થઈને જુઓ. આગળ માટે અને સ્વ સ્થિતિ ને મજબૂત બનાવવાની શિક્ષા લઈ ને આગળ વધો.

તો શિવરાત્રિ નો ઉત્સવ અર્થાત્ ઉત્સાહ અપાવવા વાળો ઉત્સવ. ફક્ત આજ નો દિવસ નહિં પરંતુ તમારાં માટે સદા ઉત્સવ છે અને ઉત્સાહ સાથે છે. આ સ્લોગન ને સદા યાદ રાખજો અને અનુભવ કરતાં રહેજો. આની વિધિ ફક્ત બે શબ્દો ની છે. સદા સાક્ષી થઈને જોવું અને બાપ નાં સાથી બની ને રહેવું. બાપ નાં સાથી સદા રહેશો તો જ્યાં બાપ છે તો સાક્ષી થઈ ને જોવાથી સહજ જ માયાજીત બની અનેક જન્મો નાં માટે જગતજીત બની જશો. તો સમજ્યાં, શું કરવાનું છે? સ્વયં બાપ દરેક બાળક ને સાથ આપવા માટે ગોલ્ડન ઓફર (સુવર્ણ તક) કરી રહ્યાં છે એટલે સદા સાથે રહો. આમ તો ડબલ ફોરેનર્સ (વિદેશી) એકલા રહેવાનું પસંદ કરે છે. તે સાથે એટલે નથી રહેતાં કે ક્યાંય બંધન માં ન બંધાઈ જાય, સ્વતંત્ર રહે. પરંતુ આ સાથ માં સાથે રહેતાં પણ સ્વતંત્ર છો, બંધન અનુભવ નહિં થશે. અચ્છા!

તો આજનો દિવસ ડબલ ઉત્સવ નો છે. આમ તો જીવન પણ ઉત્સવ છે અને યાદગાર-ઉત્સવ પણ છે. બાપદાદા બધાં વિદેશ નાં બાળકો ને સદા યાદ કરે પણ છે અને આજે પણ વિશેષ દિવસ ની યાદ આપી રહ્યાં છે કારણ કે જે પણ જ્યાંથી આવ્યાં હશે તો બધાનાં યાદ-પત્ર લાવ્યાં હશે. કાર્ડ, પત્ર, ટોલીઓ લાવ્યાં. તો જે બાળકોએ દિલ નાં ઉત્સાહ નો યાદપ્યાર કે કોઈ પણ રુપ થી પોતાની યાદ-નિશાની મોકલાવી છે, એ બધાં બાળકો ને બાપદાદા પણ વિશેષ યાદ નું રિટર્ન (વળતર) પદમગુણ આપી રહ્યાં છે અને બાપદાદા જોઈ રહ્યાં છે કે દરેક બાળક ની અંદર સેવાનો અને સદા માયાજીત બનવાનો ઉમંગ-ઉત્સાહ બહુજ સારો છે. દરેક બાળક પોતાની શક્તિ થી પણ વધારે સેવા માં આગળ વધી રહ્યાં છે અને વધતા જ રહેશે. બાકી જે સાચાં દિલ થી દિલ નાં સમાચાર બાપ ની સામે રાખે છે, તો સાચાં દિલ પર બાપ સદા રાજી છે એટલે દિલ નાં સમાચાર માં જે પણ કોઈ નાની-મોટી વાતો આવે પણ છે તો એ બાપ ની વિશેષ યાદ નાં વરદાન થી સમાપ્ત થઈ જ જશે. બાપનું રાજી થવું અર્થાત્ સહજ બાપ ની મદદ થી માયાજીત બનવું એટલે જે બાપ ને આપી દીધું, ભલે સમાચાર નાં રુપ માં, પત્ર નાં રુપ માં, રુહરુહાન નાં રુપમાં, જ્યારે બાપ ની સામે રાખી દીધું, આપી દીધું તો જે વસ્તુ કોઈને આપી દેવાય છે તે પોતાની નથી રહેતી, તે બીજા ની થઈ જાય છે. જો કમજોરી નો સંકલ્પ પણ બાપ ની આગળ રાખી દીધો તો તે કમજોરી પોતાની નથી રહી. તમે આપી દીધી, એનાથી મુક્ત થઈ ગયાં એટલે, એજ યાદ રાખજો કે મેં બાપ ની આગળ રાખી દીધી અર્થાત્ આપી દીધી. બાકી વિદેશ માં ઉમંગ-ઉત્સાહ ની લહેર સારી ચાલી રહી છે. બાપદાદા બાળકો ને નિર્વિઘ્ન બનવાનાં ઉમંગ અને સેવામાં બાપને પ્રત્યક્ષ કરવાનાં ઉમંગ ને જોઈ હર્ષિત થાય છે. અચ્છા!

સદા અનાદિ અને આદિ રચના નાં રુહાની નશા માં રહેવા વાળી, સદા દરેક ઘડી ઉત્સવ સમાન મનાવવા વાળી, સદા યાદ અને સેવા નાં ઉત્સાહ માં રહેવા વાળી, સદા માયા ની દરેક પરિસ્થિતિ ને ખેલ સમજી સાક્ષી થઈ જોવા વાળી, સદા બાપ ની સાથે રહી દરેક કદમ માં સાથી બની ને ચાલવા વાળી, એવી સર્વશ્રેષ્ઠ બ્રાહ્મણ આત્માઓ ને અલૌકિક જન્મની મુબારક ની સાથે-સાથે યાદપ્યાર અને નમસ્તે. બધાં અતિ સ્નેહી, દિલતપ્ત નશીન બાળકો

ને પાવન શિવજયંતી ની પદ્મગુણ યાદપ્યાર અને મુબારક.

વરદાન :- કોઈની કમી , કમજોરી ને ન જોઈ પોતાનાં ગુણ કે શક્તિઓ નો સહયોગ આપવા વાળા માસ્ટર દાતા ભવ

માસ્ટર દાતા એ છે જે સદા એ જ રુહાની ભાવના માં રહે કે સર્વ રુહો અમારા સમાન વારસા નાં અધિકારી બની જાય. કોઈ ની પણ કમી કમજોરી ને ન જોઈ, તે પોતાનાં ધારણ કરેલા ગુણો નો, શક્તિઓ નો સહયોગ આપે છે. આ એવાં જ છે-આ ભાવના નાં બદલે હું આમને પણ બાપ સમાન બનાવું, આ શુભ ભાવના હોય. સાથે-સાથે આ જ શ્રેષ્ઠ કામના હોય કે આ સર્વ આત્માઓ કંગાળ, દુઃખી, અશાંત થી સદા શાંત, સુખ-રુપ માલામાલ બની જાય - ત્યારે કહેવાશે માસ્ટર દાતા.

સ્લોગન :- મનસા-વાચા-કર્મણા સેવા કરવા વાળા જ નિરંતર સેવાધારી છે, એમનાં દરેક શ્વાસ માં સેવા સમાયેલી છે.

સુચના :- આજે મહિના નો ત્રીજો રવિવાર અંતરાષ્ટ્રીય યોગ દિવસ છે, બાબા નાં બધાં બાળકો સાંજે ૬:૩૦ થી ૭:૩૦ વાગ્યા સુધી વિશેષ પોતાનાં આકારી સ્વરુપ માં સ્થિત થઈ, બાપદાદા ની સાથે ઉંચી લાઈટ ની પહાડી પર ઉભાં રહી આખાં વિશ્વ ને પવિત્રતા ની કિરણો આપીને પ્રકૃતિ સહિત સર્વ આત્માઓ ને સતોપ્રધાન બનાવવાની સેવા કરે.

“ મીઠા બાળકો - જીવતે જીવ આ શરીર થી અલગ થઈ જાઓ , અશરીરી બની બાપ ને યાદ કરો , આને જ કહેવાય છે ડેડ સાઈલેન્સ ”

પ્રશ્ન :- આપ બાળકો હમણાં પોતાનું ફાઉન્ડેશન (પાયો) મજબૂત કરી રહ્યાં છો, મજબૂતી કયાં આધાર થી આવે છે?

ઉત્તર :- પવિત્રતા નાં આધાર થી. જેટલી-જેટલી આત્મા પવિત્ર અર્થાત્ સાચું સોનું બનતી જાય, એટલી મજબૂતી આવે. બાબા હમણાં સ્વરાજ્ય નું ફાઉન્ડેશન એટલું મજબૂત નાખે છે જે અડધોકલ્પ એ ફાઉન્ડેશન ને કોઈ હલાવી નથી શકતું. તમારા રાજ્ય ને કોઈ છીનવી નથી શકતું.

ગીત :- ઓમ્ નમો શિવાય....

ઓમ્ શાંતિ ! બાબા કહે છે - મને યાદ કરો અર્થાત્ અશરીરી બનો અર્થાત્ ડેડ સાઈલેન્સ. જેમ મનુષ્ય મરે છે તો ડેડ સાયલન્સ (સંપૂર્ણ શાંતિ) થઈ જાય છે. કહે છે આમનું શરીર શાંત થઈ ગયું. શરીર અને આત્મા અલગ થઈ ગઈ, ખતમ થઈ ગયું. અહીંયા પણ આપ બાળકો જ્યારે બેસો છો તો આને ડેડ સાઈલેન્સ કહેવાય છે. જીવતે જીવ અશરીરી બની જાઓ. પોતાને આત્મા સમજો, બાપ ને યાદ કરો. તમે જાણો છો આ સાચી શાંતિ છે. એ લોકો શાંતિ ને નથી જાણતાં. ડેડ સાઈલેન્સ નો અર્થ તો જાણતાં જ નથી. ડેડ સાઈલેન્સ કેમ કહેવાય છે? યાદ અપાવે છે - એ મરી ગયાં, શાંત થઈ ગયાં. તમે પણ મરી જાઓ, તમે પણ શાંત થઈ જાઓ. મોટા-મોટા લોકો ગાંધી ની સમાધિ પર જાય છે. ત્યાં જઈને કહેશે ડેડ સાઈલેન્સ અર્થાત્ શાંતિમાં બેસો. તમને પણ ખબર છે આપણે આત્મા શાંત સ્વરૂપ છીએ, દુનિયા ને ખબર જ નથી. આપણે પોતાનાં સ્વરૂપ માં ટકી જઈએ છીએ, આપણો સ્વધર્મ છે શાંત. આપણી આત્મા શાંત સ્વરૂપ છે. તેઓને આ ખબર જ નથી એટલે શાંતિ માંગે છે. આત્મા કહે છે - શાંતિ જોઈએ. આત્મા પોતાનાં સ્વધર્મ ને ભૂલેલી છે. હકીકત માં આત્મા નો ધર્મ જ શાંત છે. પછી આત્મા કેમ કહે છે - અશાંતિ છે. અશરીરી થઈ બેસી જાઓ. તેઓ તો હઠ થી પ્રાણાયામ ચઢાવી દે છે તો જેમ કે મરી જાય છે, એને કહેવાય છે આર્ટિફિશિયલ (બનાવટી) શાંતિ. આપ બાળકો ને તો ખબર છે આપણો સ્વધર્મ શાંત છે. તમે આત્મા સ્વરાજ્ય લઈ રહી છો. આત્મા જ બધું બને છે. આત્મા બેરીસ્ટર (વકીલ) બને છે. આત્મા કહે છે અમને રાજ્ય જોઈએ. પહેલાં પણ રાજ્ય લીધું હતું બાપ થી, હવે ફરી લેવા આવ્યાં છે. મનુષ્ય દેહ-અભિમાન માં છે તો દુઃખ માં છે.

હમણાં તમે સમજો છો કે અમે આત્મા છીએ, પોતાનાં પરમપિતા પરમાત્મા થી સ્વરાજ્ય લેવા આવ્યાં છીએ. આપ આત્મા ને રાજાઈ જોઈએ. આ સમયે આત્મા સ્વરાજ્ય માંગે છે - બેહદનાં બાપ થી. શ્રીકૃષ્ણ ને તો સ્વરાજ્ય હતું પછી ગુમ થઈ ગયું. હવે બાપ આવીને આપ આત્માઓ ને રાજ્ય આપે છે, આને રાજયોગ કહેવાય છે. પરમપિતા પરમાત્મા રાજયોગ શીખવાડે છે. મનુષ્ય દેહ-અભિમાની હોવાનાં કારણે કહે છે - હું ફલાણો છું. “હું” દેહને જ સમજી લે છે. હકીકતમાં “હું” “હું” આત્મા કરે છે. આત્મા કહે છે હું આ વસ્તુ ઉઠાવું છું. સ્ત્રી કહેશે હું ઉઠાવું છું. હકીકત માં આત્મા તો પુરુષ છે. હું આત્મા બાપ નો બાળક છું. આત્મા કહે છે - બાબા અમે તમારા થી સ્વરાજ્ય લઈ રહ્યાં છીએ. આત્મા ને સ્વરાજ્ય આપે છે પરમાત્મા. ભક્તિ અને જ્ઞાન માં જુઓ કેટલો ફરક છે. શિવનું મંદિર પણ હોય છે. સૌથી વધારે ઘંટ પણ શિવ નાં મંદિર માં વાગે છે. એમને જગાડે છે. જગાડે તો બધાને છે. સવારે-સવારે બેઠ્ઠ વાજા વાગે છે. અહીંયા બાપ બાળકો ને જગાડીને દેવતા બનાવે છે. ઘંટ વગેરે વગાડવાની કોઈ વાત નથી. બાપ કહે છે - તમને સ્વરાજ્ય જોઈએ તો પહેલાં પવિત્ર બનો. લક્ષ-હેતુ બુદ્ધિ માં રહે છે. સ્ટુડન્ટ (વિદ્યાર્થી) કહેશે - અમે આ મેટ્રિક પાસ કરીશું પછી આ કરીશું. સંન્યાસી ઈચ્છશે અમને શાંતિ મળે. એક વાર્તા પણ છે ને - રાણી નાં ગળા માં હાર પડ્યો હતો, શોધતી હતી બહાર. તો તેઓ પણ શાંતિ ને બહાર શોધે છે. પરંતુ આત્મા તો સ્વયં શાંત સ્વરૂપ છે. આત્મા પોતાનાં સ્વધર્મ ને ભૂલી પોતાને શરીર સમજી બેઠી છે. બાપ પછી સ્મૃતિ અપાવે છે કે તમે આત્મા છો. આપ આત્માએ ૮૪ જન્મ ભોગવ્યાં છે. આ વાતો બીજું કોઈ સમજી ન શકે. બાપ કહે છે-તમે પોતાનાં જન્મો ને નથી જાણતાં, હું બતાવું છું. તમે છો બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓ. બાપે સમજાવ્યું છે

- સિવાય પવિત્રતા નાં જ્ઞાનની ધારણા થઈ નથી શકતી. કહે છે ને - શેરની (વાઘણ) નાં દૂધ માટે સોના નું વાસણ જોઈએ. તો આમાં પણ સોના નું વાસણ જોઈએ. આત્મા બાપ ને યાદ કરવાથી સોનું બની જાય છે. બાપ પણ સાચું સોનું છે. આત્મા બાપ ને યાદ કરે છે તો જ્ઞાન આવી જાય છે. તમે સાચું સોનું પવિત્ર હતાં - આ જ્ઞાન ની અસર કોઈને થતી નથી. બાપ કહે છે - હું આત્મા ને સ્વરાજ્ય આપું છું. આ સ્વરાજ્ય મળશે ત્યારે જ્યારે જૂની સૃષ્ટિ નો અંત અને નવી સૃષ્ટિ ની આદિ થશે. મનુષ્યો ને હદ ની રાજાઈ છે. બેહદ ની રાજાઈ મનુષ્ય ને ક્યારેય મળતી નથી. વિશ્વનાં માલિક બની ન શકે. તમે બનો છો, બાપ દ્વારા. ભગવાન બાપ ને જ તમારા ૮૪ જન્મો ની ખબર છે. દેવતાઓ પોતાનાં જન્મો ને જાણી નથી શકતાં. જો જાણી જાય તો દુઃખી થઈ જાય, શું સીડી ઉતરતા જઈશું! રાજાઈ નું સુખ જ ગુમ થઈ જાય. અહીંયા તમને ખબર છે. જાણો છો કે અમે આત્મા છીએ, આમાં સંશય ની વાત નથી. એક-બીજા થી સાંભળીને વૃદ્ધિ થતી જાય છે. આ દેવી ધર્મનું ઝાડ સ્થાપન થઈ રહ્યું છે. તમે સમજો શકો છો - આ આપણા બ્રાહ્મણ કુળ નાં આવેલાં છે. આમણે પૂરી ભક્તિ કરી છે પછી બાપ થી વારસો લેવા આવ્યાં છે. જ્ઞાન પૂરું થાય છે પછી ભક્તિ શરૂ થાય છે. આ કોઈને ખબર જ નથી. મકાન પણ નવું અને જૂનું હોય છે ને. કાચ્યા મકાનો ની આયુ જરૂર ઓછી હશે. આજકાલ મકાન ખૂબ પાક્કા બનાવે છે. ભલે અર્થકલેક (ધરતીકંપ) વગેરે થાય તો પણ મકાન પડે નહીં, નુકશાન ન થાય, ખૂબ મજબૂત બનાવે છે. ફાઉન્ડેશન વધારે પાક્કું બનાવે છે. હવે ફાઉન્ડેશન પડી રહ્યું છે - સ્વરાજ્ય નું. આત્મા ને ૨૧ જન્મ માટે રાજ્ય મળે છે. અહીંયા ની રાજાઈ તો કંઈ છે નહીં. આજે રાજાઈ છે કાલે કોઈએ ચઢાઈ કરી, ખલાસ. ફાઉન્ડેશન કોઈનું છે નહીં. મનુષ્ય નું પણ ફાઉન્ડેશન નથી, આજે છે કાલે મરી જાય. હમણાં તમારું ફાઉન્ડેશન બાબા પાક્કું નાખી આપે છે, જે ૨૧ જન્મ તમે રાજ્ય ભાગ્ય પામો છો. તમારી રાજાઈ નું પાક્કું ફાઉન્ડેશન પડે છે. તમને કોઈ પણ ધરતી નાં તોજાન હલાવી ન શકે. ગીતા માં પણ કહે છે બાબા અમને સ્વરાજ્ય આપે છે, જેને કોઈ લઈ ન શકે, પાડી ન શકે. એવી બાદશાહી આપે છે જે જરા પણ દુઃખની વાત નથી રહેતી. આત્મા ને કેટલી ખુશી થવી જોઈએ. નિશ્ચય તો છે ને. નિશ્ચય નથી તો એ સ્વર્ગ માં ચાલવાનાં લાયક નથી. આટલાં અસંખ્ય બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓ વૃદ્ધિ ને પામતાં રહે છે.

તમે જાણો છો જ્ઞાનસાગર, પતિત-પાવન આપણ ને ભણાવીને રાજ્યોગ શીખવાડી રહ્યાં છે. તેઓ પછી કહી દે છે કૃષ્ણએ શીખવાડ્યું. આ કેવી રીતે સમજે શિવબાબાએ મનુષ્ય તન માં આવીને શીખવાડ્યું. ભારત જ પવિત્ર હતો, હવે અપવિત્ર પતિત છે. દેવતાઓ ની આગળ જઈને એમની મહિમા ગાયે છે. શિવ ની આગળ ક્યારેય એવું નહીં ગાશે - તમે સર્વગુણ સમ્પન્ન, ૧૬ કળા સંપૂર્ણ છો. શિવ ની મહિમા અલગ છે. એ જ્ઞાન નાં સાગર, પતિત-પાવન, સર્વ ની સદ્ગતિ કરવા વાળા, સર્વની ઝોલી ભરવા વાળા ભોળાનાથ છે. આવાં બાપ ને બધાં ભૂલેલાં છે. પરમપિતા પરમાત્મા ને બોલાવે છે કે આવી ને દુઃખ હરો, સુખ આપો. સુખકર્તા દુઃખહર્તા તો એક જ છે. એમની જ શ્રેષ્ઠ મત છે. એ છે શ્રી શ્રી ભગવાન ની મત, જેનાથી આપ બાળકો પણ શ્રેષ્ઠ બનો છો. ગવર્મેન્ટ પણ કહે છે કે ભ્રષ્ટાચારી દુનિયા છે. હવે શ્રેષ્ઠ કોણ બનાવે, ખબર જ નથી પડતી. સમજે છે સાધુ લોકો બનાવશે પરંતુ તે તો શ્રેષ્ઠ બનાવી નથી શકતાં. આ તો બાપ નું જ કામ છે ને. પહેલાં એક રાજા નાં હુકમ પર ચાલતાં હતાં. સતયુગ માં તમને વજીર વગેરે કોઈ પણ નથી. બાદશાહ માં પણ તાકાત રહે છે. વજીર નું નામ ગવાતું જ નથી. તમે સમજો છો આપણે વિશ્વનાં માલિક બની રાજ્ય ચલાવ્યું હતું. એવી રીતે જ જઈને ચલાવવાનું છે, જેવી રીતે ચલાવ્યું હતું. બરાબર સતયુગ માં લક્ષ્મી-નારાયણ નું રાજ્ય હતું ને. દરેકને પોત-પોતાની રાજધાની મળશે. કૃષ્ણ ને પોતાની રાજધાની હશે. બીજા પણ રાજાઓ હોય છે ને. ઓછામાં ઓછા ૮ તો છે ને, પછી ૮ છે કે ૧૦૮ છે, આગળ ચાલી ખબર પડી જશે. એવું નથી કે જે અંતમાં જ્ઞાન આપવાનું છે તે હમણાં આપશે. જે જીવશે, બાપ જ્ઞાન આપતા રહેશે. આપવાનું જ છે. ડ્રામામાં નોંધ છે. પરમાત્મા નો હમણાં પાર્ટ છે. આ જ્ઞાન આપવાનો પાર્ટ હમણાં નોંધાયેલો છે. બાપ કહે છે - આગળ ચાલી તમે ખૂબ સમજવાનાં છો. દિવસ-પ્રતિદિવસ સમજાવતાં રહે છે. આ પણ ખબર પડે કે આપણે ત્યાં રાજધાની કેવી રીતે કરીએ છીએ! સ્વયંવર કેવો હોય છે! તમે ધ્યાન માં જાઓ છો, વૈકુંઠ માં જઈને જુઓ પણ છો. કેવાં ત્યાં સોનાનાં મહેલ છે. સોનું જ સોનું છે. પોતાને પારસપુરી માં જુઓ છો. સોના ની ઈંટો નાં મકાન બની રહ્યાં છે. સમજો છો - થોડી ઈંટો લઈ જઈશું. પછી ઉતરો છો તો પોતાને અહીંયા જુઓ છો. મીરા પણ ધ્યાન માં પોતાને રાસ કરતાં કૃષ્ણ ની સાથે જોતી હતી. તમે સૂક્ષ્મવતન માં જાઓ છો, ત્યાં હાડકા-માંસ નથી હોતા, ફરીશ્તા બની જાઓ છો. બ્રહ્માનું પણ સૂક્ષ્મ શરીર જોવામાં આવે છે. આ જ ફરીશ્તા બની જાય છે. તમે બગીચા વગેરે જુવો છો. આ બાપ સાક્ષાત્કાર કરાવે છે. તમે કહો છો બાબા અમને શૂબીરસ પીવડાવે છે. હવે સૂક્ષ્મવતન માં તો પીવડાવી ન શકે. ફળ-ફૂલ વૈકુંઠ માં ખૂબ ફર્સ્ટક્લાસ હોય છે.

સૂક્ષ્મવતન માં તો બગીચા નથી હોતાં. તમે બતાવો છો કે બગીચા માં ગયાં પછી ત્યાં રાજકુમાર હતાં, એ તો વૈકુંઠ થઈ ગયું ને! વૈકુંઠ નાં વૈભવ અહીંયા મળી ન શકે. ત્યાં તો ફર્સ્ટક્લાસ વૈભવ હોય છે. બાપ કહે છે - હું તમને વૈકુંઠ નો માલિક બનાવું છું. અહીંયા તો દુઃખ જ દુઃખ છે. કોઈ એવાં મનુષ્ય નથી જે એવું ન કહે કે હું ભગવાન દુઃખ થી છોડાવો. દુઃખ માં જ યાદ કરે છે. કૃષ્ણ નાં પુજારી કહેશે - કૃષ્ણ કહો, હનૂમાન નાં પુજારી હનૂમાન ની જય બોલશે... અહીંયા બાપ કહે છે નિરંતર મુજ બાપ ને યાદ કરો. એવું યાદ કરો જે અંતકાળે કોઈની સ્મૃતિ ન આવે. કાશી કલવટ ખાતા હતાં, તેમાં કરેલા પાપો ની એવી મહેસૂસતા આવે છે - જેમ જન્મ-જન્માંતર ની સજાઓ ભોગવે છે. ખૂબ પાપ કર્યા છે. આને કહેવાય જ છે પાપ આત્માઓની દુનિયા. આત્મા પાપી છે. આત્મા જ બાપ ને બોલાવે છે - હું પરમપિતા પરમાત્મા, હું પરમધામ નાં રહેવા વાળા શિવબાબા, એમનું અસલી (સાચું) નામ તો એક જ છે. એ છે આત્માઓનાં બાપ. રુદ્ર ની સાથે સાલિગ્રામ શબ્દ શોભતો નથી. શિવ અને સાલિગ્રામ શોભે છે. શિવનું માટી નું લિંગ બનાવે છે તો સાલિગ્રામ પણ બનાવે છે. પતિત-પાવન તો એ જ છે ને. અહીંયા યજ્ઞ પણ રચે છે. ભારત સૌથી ઉંચ છે પરંતુ દેવતા ધર્મ ને ભૂલી ગયાં છે. તમારો આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ છે. એ તો ચાલ્યો આવવો જોઈએ. હિન્દુ કોઈ ધર્મ થોડી છે. દેવતા ધર્મ વાળા જ સતો રજો તમો માં આવે છે. જ્યારે તમો માં આવી જાય છે તો પોતાને દેવતા કહી નથી શકતાં. હકીકત માં હિંદુ તો ધર્મ છે નહીં. તો સમજાવાય છે કે તમે દેવી-દેવતા બની શકો છો, આવીને સમજો. તો કહી દેશે કુરસત ક્યાં છે! બાપ કહે છે - હું તમને પોતાનાં બનાવું છું - શાંતિ અને સુખનો વારસો આપવાં. કોઈ પરિવાર આપસ માં સાથે રહે છે, ખૂબ પ્રેમ થી ચાલે છે. સૌની કમાણી ભેગી હોય છે. કોઈ હંગામા નથી હોતાં, પરંતુ એને સ્વર્ગ તો નહીં કહેશું ને. સતયુગ માં એક પણ ઘર માં બીમાર, દુઃખી હોતાં નથી. નામ જ છે સ્વર્ગ. ત્યાં બધાં સુખી રહે છે. બાપ થી તમે સદા સુખ નો વારસો લેવા આવ્યાં છો. તમને જ્ઞાન મળ્યું છે. કહે છે બાબા આપ પતિત-પાવન છો. અમને પણ પાવન બનાવો. બાપની સાથે આપ બાળકો પણ ખુદાઈ ખિદમદગાર છો. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. સ્વરાજ્ય લેવાનાં માટે પવિત્રતા નું ફાઉન્ડેશન હમણાં થી મજબૂત કરવાનું છે. જેમ બાપ પતિત-પાવન છે એવું બાપ સમાન પાવન બનવાનું છે.
2. પોતાનાં શાંત સ્વધર્મમાં સ્થિત રહેવાનું છે. જેટલું થઈ શકે દેહ-અભિમાન છોડી દેહી-અભિમાની રહેવાનું છે. ડેડ સાઈલેન્સ અર્થાત્ અશરીરી રહેવાનો અભ્યાસ કરવાનો છે.

વરદાન :- પોતાનાં અનાદિ આદિ સ્વરૂપ ની સ્મૃતિ થી નિર્બંધન બનવા અને બનાવવા વાળા મરજીવા ભવ જેવી રીતે બાપ લોન (ઉધાર) લે છે, બંધન માં નથી આવતાં, એવી રીતે આપ મરજીવા જન્મ વાળા બાળકો શરીર નાં, સંસ્કારો નાં, સ્વભાવ કે બંધનો થી મુક્ત બનો, જ્યારે ઈચ્છો જેવી રીતે ઈચ્છો તેવી રીતે સંસ્કાર પોતાનાં બનાવી લો. જેમ બાપ નિર્બંધન છે એવી રીતે નિર્બંધન બનો. મૂળવતન ની સ્થિતિ માં સ્થિત થઈ પછી નીચે આવો. પોતાનાં અનાદિ આદિ સ્વરૂપ ની સ્મૃતિ માં રહો, અવતરિત થયેલી આત્મા સમજી કર્મ કરો તો બીજા પણ તમને ફોલો કરશે.

સ્લોગન :- યાદ ની વૃત્તિ થી વાયુમંડળ ને પાવરફુલ બનાવવું-આજ મન્સા સેવા છે.

“ મીઠા બાળકો - આ સભા માં બહારમુખી બનીને નથી બેસવાનું, બાપ ની યાદ માં રહેવાનું છે, મિત્ર - સંબંધી અથવા ધંધા વગેરે ને યાદ કરવાથી વાયુમંડળ માં વિઘ્ન પડે છે ”

પ્રશ્ન :- આપ બાળકોની રુહાની ડ્રિલ ની વિશેષતા શું છે, જેને મનુષ્ય નથી કરી શકતાં?

ઉત્તર :- તમારી રુહાની ડ્રિલ બુદ્ધિ ની છે, એની વિશેષતા એ જ છે જે તમે આશિક બની પોતાના માશૂક ને યાદ કરો છો. એનો જ ઈશારો ગીતા માં પણ આવ્યો છે - મનમનાભવ. પરંતુ મનુષ્ય પોતાનાં માશૂક પરમાત્મા ને જાણતાં જ નથી તો ડ્રિલ કેવી રીતે કરી શકશે. તેઓ તો એક-બીજા ને શારીરિક ડ્રિલ શીખવાડે છે.

ઓમ શાંતિ ! બાળકો પણ સમજે છે, બાપ પણ સમજે છે કે બાળકો (યોગ કરાવવા વાળા) અહીંયા શું કરી રહ્યાં છે! યાદની યાત્રા ની ડ્રિલ કરાવી રહ્યાં છે. મુખ થી કંઈ પણ કહેવાનું નથી. કોની યાદ છે? પરમપિતા પરમાત્મા શિવબાબા ની. એમની યાદ માં રહેવાથી આપણા જે પણ વિકર્મ છે, એ ભસ્મ થઈ જશે અને વિકર્માજીત બની જઈશું, જેટલાં જે યાદ ની ડ્રિલ માં રહેશે. આ આત્માની ડ્રિલ છે, શરીર ની નહીં. ભારત માં જે પણ ડ્રિલ શીખવાડે છે, તે બધી છે શારીરિક, આ છે રુહાની ડ્રિલ. આ રુહાની ડ્રિલ ને આપ બાળકોનાં સિવાય કોઈ જાણતું જ નથી.

રુહાની ડ્રિલ નો ઈશારો ગીતા માં છે જરૂર. ભગવાનુવાચ અથવા ભગવાન નાં બાળકોનું પણ વાચ છે. તમે હમણાં ભગવાન શિવબાબા નાં બાળકો બન્યાં છો ને. બાળકો ને ફરમાન મળ્યું છે - મામેકમ્ યાદ કરો. બાપ પણ ડ્રિલ શીખવાડે છે. બાળકો પણ આ જ ડ્રિલ શીખવાડે છે. કલ્પ પહેલાં પણ બાપે આ જ કહ્યું હતું કે મુજ બાપ ને યાદ કરો. આમાં ઘડી-ઘડી કહેવાની દરકાર નથી, પરંતુ કહેવું પડે છે. અહીંયા બેસી કોઈ પોતાનાં મિત્ર-સંબંધીઓ, ધંધા વગેરે ને યાદ કરતાં રહે છે તો વાયુમંડળ માં વિઘ્ન નાખે છે. બાપ કહે છે - જેમ અહીંયા તમે યાદ માં બેઠા છો એમ જ ચાલતાં-ફરતાં, કર્મ કરતાં યાદ માં રહેવાનું છે. જેમ આશિક માશૂક એક-બીજા ને યાદ કરે છે. એમની યાદ છે શારીરિક. તમારી છે રુહાની યાદ. આત્માઓ ભક્તિમાર્ગ માં પણ આશિક હોય છે પરમપિતા પરમાત્મા માશૂક ની. પરંતુ માશૂક ને જાણતાં નથી, ન પોતાની આત્માને જાણે છે. માશૂક બાપ આવેલાં છે. ભક્તિમાર્ગ થી લઈને આત્માઓ આશિક બની છે. આ છે જ આત્મા અને પરમાત્મા ની વાત. બાપ બાળકોને સન્મુખ કહે છે - તમે આશિક મુજ માશૂક ને યાદ કરો છો કે બાબા આવો. અમને આવીને દુઃખ થી લિબરેટ (મુક્ત) કરો અને પોતાની સાથે શાંતિધામ માં લઈ જાઓ. તમે જાણો છો હવે આ દુઃખધામ, મૃત્યુલોક નો વિનાશ થવાનો છે. અમરલોક જિંદાબાદ, મૃત્યુલોક મુર્દાબાદ. તમે હમણાં બ્રાહ્મણ બાળકો બન્યાં છો, તમારામાં પણ નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર છે. આપ બાળકોને પૂરો નિશ્ચય હોવો જોઈએ કે અમે હવે નર્કવાસી થી સ્વર્ગવાસી ૨૧ જન્મ માટે બનીએ છીએ. કોઈ મરે છે તો કહે છે સ્વર્ગવાસી થયાં. પરંતુ કેટલાં સમય નાં માટે સ્વર્ગવાસી થયાં.... આ કોઈ પણ નથી જાણતું. હમણાં તમે પુરુષાર્થ કરી રહ્યાં છો-સ્વર્ગવાસી બનવાનાં માટે. આ કોણ નિશ્ચય કરાવે છે! એ છે ગીતાનાં ભગવાન. પરંતુ એ તો એક જ નિરાકાર હોય છે. મનુષ્ય સમજે છે - નિરાકાર તો નિરાકાર જ છે. એ કેવી રીતે અહીંયા આવીને શીખવાડશે? બાપ ને ન જાણવાનાં કારણે ડ્રામા અનુસાર કૃષ્ણનું નામ ભૂલ થી નાખી દીધું છે. કૃષ્ણ અને શિવ નો સંબંધ આ સમયે નજીક છે. શિવ જયંતી થાય છે સંગમ પર. પછી કાલે થશે કૃષ્ણ જયંતી. શિવ જયંતી છે રાત માં, કૃષ્ણ જયંતી છે સવારે, એને પ્રભાત કહેશું. જ્યારે શિવરાત્રી પૂરી થાય છે ત્યારે પછી કૃષ્ણ જયંતી થાય છે. આ વાતો બાળકો જ સમજી શકે છે, કાયદો છે - અહીંયા સભા માં કોઈ બહારમુખી ન હોય. બાપ ની યાદ માં રહેવાનું છે. મનુષ્ય પોકારે પણ છે હેં પતિત-પાવન આવો, આવીને પાવન બનાવો. પરંતુ ડ્રામા અનુસાર પથ્થરબુદ્ધિ કંઈ પણ સમજતાં નથી. જો જાણતાં હોત તો જણાવત. એમને આ પણ ખબર નથી કે હમણાં કળયુગ નો અંત છે પછી જ્યારે બાપ આવે છે ત્યારે આદિ થાય છે. મનુષ્ય તો બિલકુલ ધોર અંધારા માં છે. લોકો સમજે છે કળયુગ માં હજું ૪૦ હજાર વર્ષ પડ્યાં છે. બેહદ નાં બાપ સમજાવે છે હદ નાં બાપ ક્યારેય પતિત-પાવન હોઈ ન શકે. બાપુ નામ તો અનેકોનાં રાખી દીધાં છે. વડીલો ને પણ બાપુ અથવા પિતાજી કહે છે. આ રુહાની પિતાશ્રી તો એક જ છે જે પતિત-પાવન, જ્ઞાન નાં સાગર

છે. બાળકો ને પાવન થવા માટે જ્ઞાન જોઈએ. પાણી માં સ્નાન કરવાથી કોઈ પાવન થોડી બનશે. તમે જાણો છો શિવબાબા અમારી સામે આ તન માં પ્રત્યક્ષ છે. બ્રહ્મા દ્વારા બ્રાહ્મણો ને રાજયોગ શીખવાડી રહ્યાં છે. તેઓ તો કહી દે છે ભગવાનુવાચ અર્જુન પ્રતિ. બ્રાહ્મણો નું નામ-નિશાન નથી. ગવાય છે બ્રહ્મા દ્વારા સ્થાપના, વિષ્ણુ દ્વારા પાલના. સ્થાપના તો બ્રહ્મા દ્વારા જ કરશે, ન કે વિષ્ણુ દ્વારા, ન શંકર દ્વારા. આપ બાળકો ને આ સમજણ હમણાં મળી છે. બાપ ને અહીંયા આવવું પડે છે, પાછી તો કોઈ પણ આત્મા જઈ નથી શકતી. જે પણ આવે છે એમને સતો રજો તમો થી પાસ કરવાનું જ છે. કૃષ્ણ પણ પૂરા ૮૪ જન્મ લે છે અને પૂરા ૫ હજાર વર્ષ પાટ ભજવ્યો. જ્યારે આત્મા પેટ માં છે તો પણ જન્મ તો છે. કૃષ્ણની આત્મા જ્યારે સતયુગ માં આવે છે, ગર્ભ માં પ્રવેશ કરે ત્યાર થી લઈને ૫ હજાર વર્ષ માં ૮૪ જન્મો નો પાટ ભજવવાનો છે. જેમ શિવ જયંતી મનાવે છે તો આમાં બેઠા છે ને. કૃષ્ણની આત્મા પણ ગર્ભ માં આવી ચુરપુર થઈ, એ સમય થી લઈને ૫ હજાર વર્ષ નો હિસાબ શરૂ થાય છે. જો ઓછું વધારે હોય તો પછી ૫ હજાર વર્ષ માં ઓછું થઈ જાય. આ ખુબ સૂક્ષ્મ સમજવાની વાતો છે. બાળકો જાણે છે કૃષ્ણની આત્મા ફરીથી આ જ્ઞાન લઈ રહી છે, ફરીથી શ્રીકૃષ્ણ બનવા માટે. તમે પણ કંસપુરી થી કૃષ્ણપુરી માં જાઓ છો. આ વાતો બાપ બેસી બાળકો ને સમજાવે છે.

બાબા કહે છે - માયા બહુજ દુશ્તર (પહેલવાન) છે. સારા-સારા મહારથીઓ ને પણ હરાવી દે છે. જ્ઞાન લેતાં-લેતાં ક્યાંય ગ્રહચારી બેસી જાય છે. આશ્ચર્યવત મારા બનન્તી, કથન્તી.... અહો માયા તો પણ ભાગન્તી થઈ જાય છે. કમાઈ માં ગ્રહચારી બેસી જાય છે. રાહુ નું ગ્રહણ બધાને લાગેલું છે. હમણાં તમારા પર બૃહસ્પતિની દશા બેસી છે પછી ચાલતાં-ચાલતાં કોઈ પર રાહુ નું ગ્રહણ બેસી જાય છે, ત્યારે કહે છે મહાન કમ્બક્ત (દુર્ભાગ્યશાળી) આ દુનિયામાં જોવા હોય તો અહીંયા જુઓ. તમારી આત્મા કહે છે - અમે બાપ થી સદા સુખ નો વારસો લઈ રહ્યાં છીએ. બાબા તમારા થી કલ્પ પહેલાં પણ આ વારસો લીધો હતો. ફરીથી આ બાપ ની પાસે આવ્યાં છીએ. બાપે સમજાવ્યું છે-બહાર તમારા સેવાકેન્દ્રો પર બહુજ આવશે સમજવા માટે. અહીંયા આ છે ઇન્દ્ર સભા. ઇન્દ્ર શિવબાબા છે ને, જે જ્ઞાન વર્ષા વરસાવે છે. તો આવી સભામાં પતિત કોઈ આવી ન શકે. સબ્જ પરી, પોખરાજ પરી જે બ્રાહ્મણીઓ પંડા બનીને આવે છે, એમને કહેશે પોતાની સાથે કોઈ પણ વિકાર માં જવાવાળા ને ન લાવી શકો. નહીં તો બંને રિસ્પોન્સિબલ (જવાબદાર) થઈ જાય છે. કોઈ વિકારી ને સાથે લઈ આવે તો એના પર બહુજ ડાઘ લાગી જાય છે. બહુજ કડક સજા મળી જાય છે. પરીઓનાં ઉપર બહુ જ રિસ્પોન્સિબિલિટી હોય છે. કહે છે - માનસરોવર પર સ્નાન કરવાથી પરી બની જાય છે. હકીકત માં આ છે જ્ઞાન માનસરોવર. બાબા મનુષ્ય તનમાં આવીને જ્ઞાન વર્ષા વરસાવે છે. જ્ઞાન સાગર છે ને. તમે નદી પણ છો, સરોવર પણ છો, જ્ઞાન સાગર એમાં બેસી બાળકો ને લાયક બનાવે છે - સ્વર્ગ માં જવા માટે. સ્વર્ગ માં છે શ્રી લક્ષ્મી-નારાયણનું રાજ્ય. આ છે પ્રવૃત્તિ માર્ગ નું લક્ષ-હેતુ. કહે છે અમે બંને જ્ઞાન ચિતા પર બેસી લક્ષ્મી-નારાયણ બનવા વાળા છીએ. ઊંચ પદ પામવું છે ને. અડધોકલ્પ આત્માઓ તડપતી રહે છે. બાબા આવો આવીને અમને રાજયોગ શીખવાડો પાવન બનાવો. બાપ ઈશારો આપે છે. ભારતવાસી જે દેવી-દેવતાઓ ને માનવા વાળા છે એમણે જરૂર ૮૪ જન્મ ભોગવ્યાં છે. જે દેવી-દેવતાઓનાં ભગત છે, પ્રયત્ન કરી એમને સમજાવો. બાપ કેવી રીતે આવીને ૩ ધર્મ સ્થાપન કરે છે. બ્રાહ્મણ, સૂર્યવંશી, ચંદ્રવંશી, ત્રણેય ધર્મ બાપ સ્થાપન કરે છે. અડધોકલ્પ પછી બીજા કોઈ ધર્મ સ્થાપન નથી થતાં. પછી અડધાકલ્પ માં કેટલાં મઠ પંથ વગેરે ધર્મ અનેકાનેક સ્થાપન થાય છે. ક્યાં અડધોકલ્પ માં એક ધર્મ એ પણ સંગમયુગ પર ભવિષ્ય માટે રાજધાની સ્થાપન કરે છે. તેઓ બધાં જૂની દુનિયામાં જ પોતાનો ધર્મ સ્થાપન કરે છે. અહીંયા બાપ અડધાકલ્પ માટે એક ધર્મ ની સ્થાપના કરે છે. કોઈ બીજા માં પાવર (શક્તિ) નથી. બાપ તમને પોતાનાં બનાવીને, સૂર્યવંશી ચંદ્રવંશી વંશજ સ્થાપન કરી બાકી બધાનો વિનાશ કરી દે છે. બધી આત્માઓ શાંતિ માં ચાલી જાય છે. તમે સુખ માં આવો છો, એ સમયે દુઃખ કોઈ છે નહીં, જે ગોડ (ભગવાન) ને યાદ કરે. આ જ્ઞાન પણ તમારી બુદ્ધિ માં છે. તમે જાણો છો - બાપ જે જ્ઞાન નાં સાગર છે, એ નોલેજ (જ્ઞાન) આપી રહ્યાં છે. સાગર તો એક જ છે. તમે પોતાને સાગર નહીં કહેવડાવશો. તમે એમનાં મદદગાર બનો છો એટલે તમારું નામ છે જ્ઞાન ગંગાઓ. બાકી એ છે પાણીની નદીઓ. બાપ કહે છે-મુજ સાગર નાં આપ બાળકો કામ ચિતા પર બેસી બળી મર્યા છો અર્થાત્ પતિત બની ગયાં છો. હવે પછી મને યાદ કરવાથી જ તમે પાવન બનશો. આ સૃષ્ટિ નું ચક્ર ૫ હજાર વર્ષ નું છે. આ પણ કોઈને ખબર નથી. સૃષ્ટિ નું ચક્ર પૂરા ૪ ભાગ માં છે. ૪ યુગ છે ને. આ સંગમયુગ છે કલ્યાણકારી. કુંભ કહો છો ને. કુંભ કહેવાય છે - મેળા ને. નદી આવીને સાગર માં મળે છે. આત્મા આવીને પરમાત્મા ને મળે છે, આને કુંભ કહેવાય છે. આત્મા અને પરમાત્મા નો મેળો પણ તમે જુઓ છો. તમે એકબીજા ને મળો છો, સેમિનાર (સંમેલન) કરો છો, એને કુંભ નહીં કહેવાશે. સાગર તો પોતાની જગ્યા પર બેસે

છે. આ તન માં છે ને. જ્યાં આમનું તન ત્યાં જ્ઞાન નાં સાગર છે. બાકી તમે આપસમાં જ્ઞાન ગંગાઓ મળો છો. નદીઓ નાની-મોટી તો હોય છે ને. ત્યાં સ્નાન કરવા જાય છે. ગંગા, જમુના, સરસ્વતી વગેરે તો છે જ. દિલ્લી જમુના નો કિનારો છે - સ્વર્ગ. કૃષ્ણપુરી તો હોય છે. દિલ્લી માટે કહે છે-પરિસ્તાન (સ્વર્ગ) હતું. જ્યારે લક્ષ્મી-નારાયણ નું રાજ્ય હતું. એવું નથી કે કૃષ્ણનું રાજ્ય હતું. રાધા-કૃષ્ણ યુગલ હોય ત્યારે રાજ્ય કરી શકે. હમણાં આપ બાળકો કેટલાં ખુશી માં છો. માયાનાં તોફાન તો બહુજ આવશે. બેહદ ની બોક્સિંગ (યુદ્ધ) છે. દરેકનું પ વિકારો ની સાથે યુદ્ધ ચાલે છે. આપણે ઈચ્છીએ છીએ કે બાબાને નિરંતર યાદ કરીએ. માયા આપણો યોગ ઉડાવી દે છે. એક ખેલ પણ દેખાડે છે - પરમાત્મા પોતાની તરફ ખેંચે છે, માયા પોતાની તરફ. એવું એક નાટક બનાવ્યું છે. બાઈસ્કોપ (સિનેમા) ની ફેશન હમણાં નીકળી છે. તમારે ડ્રામા અનુસાર બાઈસ્કોપ પર જ સમજાવવાનું હતું. નાટક માં તો અદલા-બદલી થાય છે. આ તો અનાદિ અવિનાશી ડ્રામા બન્યો-બનેલ છે. બન્યું બનેલ બની રહ્યું... ફલાણા મરી ગયાં એટલો જ પાર્ટ હતો, આપણે ચિંતા કેમ કરીએ. ડ્રામા (નાટક) છે ને. શરીર છોડી દીધું પછી થોડી આવી શકે. રડવાથી ફાયદો જ શું? આનું નામ જ છે દુઃખધામ. સતયુગ માં મોહજીત રાજાઓ હોય છે. આનાં પર કથા પણ છે. સતયુગ માં મોહની વાત હોતી નથી. અહીંયા તો મનુષ્ય નો કેટલો મોહ છે. કોઈને રડવું ન આવે તો રડીને પણ એમને રડાવી દેશે. તો સમજે કે આ અફસોસ કરે છે. નહીં તો ગ્લાનિ થઈ જાય. ભારત માં જ આ બધો રિવાજ છે. ભારત માં જ સુખ, ભારત માં જ બહુજ દુઃખ હોય છે. ભારત માં ગોડ-ગોડેઝ (ભગવાન-ભગવતી) રાજ્ય કરતાં હતાં. વિદેશી લોકો જૂના ચિત્ર બહુ ખુશી થી લે છે. જૂની વસ્તુ નું માન હોય છે. સૌથી જૂનાં શિવ તો અહીંયા આવ્યાં હતાં ને, એમની કેટલી પૂજા કરે છે. હમણાં તો શિવબાબા આવ્યાં છે, તમે પૂજા નહીં કરશો. એ થઈને ગયાં છે તો એમની પૂજા કરતાં રહે છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. ડ્રામા નાં જ્ઞાન ને બુદ્ધિ માં રાખી નિશ્ચિત બનવાનું છે. કોઈ પણ પ્રકારની ચિંતા નથી કરવાની કારણ કે જાણીએ છીએ કે બન્યું-બનેલ બની રહ્યું... નિર્મોહી બનવાનું છે.
2. બાપ દ્વારા જ્યારે બૃહસ્પતિ ની દશા બેઠી છે તો સંભાળ કરવાની છે, રાહુ નું ગ્રહણ ન લાગી જાય. કોઈ પણ ગ્રહચારી હોય તો એને જ્ઞાન દાન થી સમાપ્ત કરવાની છે.

વરદાન :- સદા મનન દ્વારા મગન અવસ્થા નાં સાગર માં સમાવવાનો અનુભવ કરવા વાળા અનુભવી મૂર્ત ભવ અનુભવો ને વધારવાનો આધાર છે મનન શક્તિ. મનન વાળા સ્વતઃ મગન રહે છે. મગન અવસ્થા માં યોગ લગાવો નથી પડતો પરંતુ નિરંતર લાગેલો રહે છે, મહેનત નથી કરવી પડતી. મગન અર્થાત્ મહોબ્બત નાં સાગર માં સમાયેલાં, એવાં સમાયેલાં જે કોઈ અલગ કરી ન શકે. તો મહેનત થી છૂટો, સાગર નાં બાળકો છો તો અનુભવ નાં તળાવ માં નહીં નહાઓ પરંતુ સાગર માં સમાઈ જાઓ ત્યારે કહેશે અનુભવી મૂર્ત.

સ્લોગન :- જ્ઞાન સ્વરુપ આત્મા એ છે જેનાં દરેક સંકલ્પ, દરેક સેકન્ડ સમર્થ હોય.

“ મીઠા બાળકો - બાપ આવ્યાં છે આપ બાળકોની અવિનાશી જ્ઞાન રત્નો થી ઝોલી ભરવાં , આ એક - એક જ્ઞાન રત્ન લાખો રૂપિયાનાં છે ”

પ્રશ્ન :- ગુપ્ત દાન નું આટલું વધારે મહત્વ કેમ છે?

ઉત્તર :- કારણ કે બાપ તમને હમણાં ગુપ્ત જ્ઞાન રત્નો નું દાન આપે છે, આને દુનિયા નથી જાણતી, પછી આપ બાળકો આ જ્ઞાન રત્નોનું દાન કરવાથી વિશ્વ ની રાજાઈ લઈ લો છો. આ પણ ગુપ્ત છે ન કોઈ લડાઈ, ન કોઈ બારુદ વગેરે, ન કોઈ ખર્ચો. ગુપ્ત રીતે બાપે તમને રાજાઈ દાન માં આપી, એટલે ગુપ્ત દાન નું ખૂબ મહત્વ છે.

ડબલ ઓમ શાંતિ ! એક શિવબાબા કહે છે, એક બ્રહ્મા દાદા કહે છે. બંનેનો સ્વધર્મ છે શાંત. બંને જ શાંતિધામ માં રહેવા વાળા છે. આપ બાળકો પણ શાંતિધામ માં રહેવા વાળા છો. નિરાકાર દેશમાં રહેવા વાળા આવ્યાં છો સાકારી દેશ માં પાર્ટ ભજવવા કારણ કે આ ડ્રામા છે ને. બાળકો ને ડ્રામાનાં આદિ-મધ્ય-અંત નું જ્ઞાન બુદ્ધિ માં ભરેલું છે - ઉપર થી લઈને નીચે સુધી. ઊંચે થી ઊંચ ભગવાન, એમની સાથે બાળકો. આ વાતો ને સારી રીતે સમજો. તમારા સિવાય આ જ્ઞાન કોઈ માં છે નહીં. તમે ભણો છો - ખુદાઈ સ્કૂલ માં. ભગવાનુવાય, ભગવાન તો એક જ છે. કોઈ ૧૦-૨૦ ભગવાન નથી. જે પણ બધાં ધર્મ વાળા છે, એમની જે પણ આત્માઓ છે, બધાનાં એક જ બાપ છે. પછી બાપ સૃષ્ટિ રચે છે તો કહેવાય છે પ્રજાપિતા બ્રહ્મા. શિવ ને પ્રજાપિતા નહીં કહેશે. પ્રજા તો જન્મ-મરણ માં આવે છે. આત્મા સંસ્કાર નાં આધાર થી જન્મ-મરણ માં આવે છે. પછી જોઈએ પ્રજાપિતા બ્રહ્મા. ગવાયેલું છે - પરમપિતા પરમાત્મા પ્રજાપિતા બ્રહ્મા દ્વારા રચના રચે છે. એમને બોલાવાય જ છે - પતિત-પાવન આવો. જ્યારે દુનિયા પતિત બને છે અને તેમનો અંત થાય છે ત્યારે જ બાપ આવે છે પતિત થી પાવન બનાવવાં. હવે તમે જાણી ગયાં છો - બાપ આવે પણ એક વાર છે પછી ક્યારેય આવતાં જ નથી. હમણાં તમને બધું નોલેજ (જ્ઞાન) મળ્યું છે. તમે ડ્રામાનાં એક્ટર્સ (અભિનેતા) છો ને. ડ્રામા નાં એક્ટર્સ ને બધાની એક્ટ (કાર્ય) ની જરૂર ખબર હોવી જોઈએ કે શું-શું પાર્ટ છે. તે હોય છે નાનો હદ નો પાર્ટ, તેની તો બધાને ખબર પડી જાય છે. તમે પણ જોઈ ને આવો છો. ઈચ્છો તો લખી પણ શકો છો, યાદ કરી શકો છો. નાનો એવો હોય છે. આ તો ખૂબ મોટો બેહદ નો ડ્રામા છે, જેને તમે સતયુગ થી લઈને કળયુગ અંત સુધી જાણો છો. હવે આપ બાળકો જાણો છો આપણને બેહદ નાં બાપ થી બેહદ નો વારસો મળે છે. પછી હદ નાં બાપ થી હદ નો વારસો, હદ ની પ્રોપર્ટી (મિલકત) મળે છે. બાબા એ સમજાવ્યું હતું રાજાઓ જે બને છે તે આગળ નાં જન્મ માં દાન-પુણ્ય વગેરે કરવાથી એક જન્મ નાં માટે રાજા બને છે. એવું નહીં કે તે બીજા જન્મ માં પણ બનશે! તમે જે સતયુગ માં રાજાઓ, મહારાજાઓ હતાં. એવું નહીં સમજો કે તમારી રાજાઈ કોઈ ગુમ થઈ જાય છે પછી જ્યારે ભક્તિમાર્ગ હોય છે ત્યારે પણ તે વધારે દાન-પુણ્ય કરે છે, તો તે પણ રાજાઈ માં જાય છે. પરંતુ તે પછી થઈ જાય છે વિકારી રાજાઓ. તમે જ જે પૂજ્ય હતાં એ ફરી પુજારી બન્યાં છો. તે હોય છે અલ્પકાળ નું સુખ. દુઃખ તો ફક્ત હમણાં હોય છે. હમણાં તમોપ્રધાન માં પણ તમને સુખ છે, કોઈ લડાઈ-ઝઘડા ની વાત નથી. આ તો પછી થાય છે, જ્યારે લાખોનાં અંદાજ માં થઈ જાય છે ત્યારે લડાઈ વગેરે શરૂ થઈ જાય છે. આપ બાળકો ને તો સતયુગ ત્રેતા દ્વાપર માં પણ સુખ છે. જ્યારે તમોપ્રધાન શરૂ થાય છે ત્યારે થોડું દુઃખ થાય છે. હવે તો છે જ તમોપ્રધાન. બાપ સમજાવે છે આ છે જ તમોપ્રધાન દુનિયા. તમે જાણો છો આ બેહદ નો ડ્રામા છે, આનાંથી કોઈ પણ છૂટી નથી શકતું. મનુષ્ય જ્યારે દુઃખ માં હેરાન થઈ જાય છે ત્યારે કહે છે ભગવાને આવો ખેલ કેમ રચ્યો છે. જો ભગવાન રચે જ નહીં તો દુનિયા જ ન હોત. કંઈ ન હોત. રચતા અને રચના તો છે ને. તેમની ડિટેલ (વિસ્તાર) પણ છે, સતયુગ થી કળયુગ અંત સુધી બાકી થોડા દિવસ છે. તમે પણ પ્રેક્ટિકલ માં જોશો. પહેલાં થી જ તો નહીં દેખાડશે. ૫ હજાર વર્ષ નું થોડું ચક્ર બાકી છે. તે હમણાં જ થોડી કાંઈ દેખાડી દેશે, જ્યારે થશે ત્યારે તેને પણ સાક્ષી થઈ જોશો. જે થવાનું હોય છે, તે કલ્પ પહેલાં માફક થશે. આ તો જુવો જ છો, તૈયારીઓ થઈ રહી છે. વિનાશ તો થશે જરૂર. બધાંની તૈયારી થઈ રહી છે. તે ડ્રામા માં પહેલાં થી જ નોંધ છે. વિનાશ જરૂર થશે. હવે આપ બાળકોને બાપ સમજાવે છે - તમારી આત્મા જે તમોપ્રધાન બની છે તેને પણ અહીંયા સતોપ્રધાન

બનવાનું છે. આ તમે હમણાં સમજો છો.

બાપ ગુપ્ત આવે છે, ગુપ્ત જ તમને જ્ઞાન આપી રહ્યાં છે. દુનિયામાં કોઈ નથી જાણતું. ગુપ્ત રીતે તમે વિશ્વ નું રાજ્ય લો છો, કોઈ પણ અવાજ નથી. બિલકુલ જ ગુપ્ત દાન કહેવાય છે ને. બાપ આવી બાળકો ને અવિનાશી જ્ઞાન રત્નો નું ગુપ્ત દાન આપે છે. બાપ પણ કેટલાં ગુપ્ત છે, કોઈ નથી જાણતું. આ બધાં ક્યાં જાય છે, બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓ શું કરે છે, કંઈ સમજતાં નથી. આપ બાળકો જાણો છો બાબા કેટલાં ગુપ્ત છે. આપ બાળકોને ગુપ્ત વિશ્વ નાં માલિક બનાવે છે. ન કોઈ લડાઈ, ન કોઈ બારુદ, ન કોઈ ખર્ચો. અહીંયા તો એક નાનું ગામડું લેવા માટે જ કેટલાં ઝઘડા, મારામારી ચાલે છે. તો બાપ આવી ગુપ્ત દાન આપે છે. અવિનાશી જ્ઞાન રત્નો થી તમારી ઝોલી ભરે છે. કહે છે ભરી દો ઝોલી, શિવ ભોલા ભંડારી.

તમે જાણો છો શિવબાબા આપણી અવિનાશી જ્ઞાન રત્નો થી જોલી ભરી રહ્યાં છે. તો એક-એક રત્ન લાખો રૂપિયાનાં છે. તમે કેટલાં રત્ન આપો છો. પછી તમે કેટલા દાની બનો છો. એ પણ ગુપ્ત છે. દેવતાઓ ને કેટલાં હથિયાર ભુજાઓ વગેરે આપી દીધી છે. હકીકત માં છે કાંઈ પણ નહીં. સતયુગ માં દેવતાઓ ને આટલી ભુજાઓ વગેરે તો હોતી નથી. કળયુગ માં કેટલાં અનેક પ્રકારનાં હથિયાર આપી દીધાં છે. વિનાશનાં માટે બોમ્બસ છે તો પછી તલવાર, બાણ વગેરે શું કરશે. તમે કહો છો જ્ઞાન ખડક, જ્ઞાન તલવાર તો તેમણે હથિયાર સમજી લીધાં છે. છે કાંઈ પણ નહીં. તમને તો ગુપ્ત દાન મળે છે. તમે પછી બધાને ગુપ્તદાન આપો છો. તમે જાણો છો બાબા આપણ ને શ્રીમત આપી રહ્યાં છે, શ્રીમત છે જ ભગવાન ની. તમે જાણો છો આપણે આવીએ છીએ નર થી નારાયણ બનવાં. તેમને સર્વગુણ સમ્પન્ન, ૧૬ કળા સંપૂર્ણ દેવી ગુણધારી કહેવાય છે. દેવીગુણ ફક્ત તે દેવી-દેવતાઓમાં હોય છે, પછી કળાઓ ઓછી થતી જાય છે. જેવી રીતે સંપૂર્ણ ચંદ્રમા નો પ્રકાશ સારો હોય છે પછી ઓછો થતો જાય છે. ઓછો થતાં-થતાં બાકી એકદમ પાતળી રેખા રહી જાય છે. આખો ખોવાઈ નથી જતો. રેખા જરૂર હોય છે જેને અમાસ કહેવાય છે. હવે તમારી છે બેહદ ની વાત. તમે ૧૬ કળા સંપૂર્ણ બનો છો. દેખાડે છે કૃષ્ણનાં મુખમાં માતાઓ ચંદ્રમા જુએ છે. આ છે સાક્ષાત્કારની વાતો, જેની સમજણ બાપ બેસી આપે છે. હવે તમારે સંપૂર્ણ બનવાનું છે. માયા નું સંપૂર્ણ ગ્રહણ લાગેલું છે. બાકી જઈને રેખા બચે છે, સીડી ઉતરતા આવ્યાં છો. બધાએ સીડી ઉતરવાની છે ત્યારે જ પછી બધાને પાછું જવું પડે. તમે તો હમણાં થોડાં છો. ધીમે-ધીમે વૃદ્ધિ થશે. ભણતર માં વધારે નથી પાસ થતાં. તમારા સેવાકેન્દ્રો પણ ધીરે-ધીરે વૃદ્ધિ પામતાં રહે છે. સમય નજીક આવતો જશે પછી સમજશે - આમનામાં શું છે? દિવસ-પ્રતિદિવસ વૃદ્ધિ ને પામતાં રહે છે. હવે કહે છે અમે સમજ્યું હતું આ ક્યાં સુધી ચાલશે, ખતમ થઈ જશે. શરૂ માં આ ડર થી ઘણાં ભાગી ગયાં. ખબર નહીં શું થશે! ન અહિયાં નાં, ન ત્યાંના રહેશું, આનાથી તો ભાગો. ભાગી ગયાં પછી એમનાં માંથી આવતાં રહે છે. બાપ કેટલું સહજ રીતે બેસી સમજાવે છે. આ અબળાઓ, અહિલ્યાઓ ને કોઈ તકલીફ નથી આપતાં. આમનો પણ ઉદ્ધાર તો થવાનો છે. કહે છે બાબા અમે તો કંઈ પણ ભણેલી-ગણેલી નથી. બાપ કહે છે - કંઈ નથી ભણેલી તો ખૂબ સારું છે. શાસ્ત્ર વગેરે જે પણ ભણ્યાં છે તે બધાં ભૂલી જાઓ. હું કંઈ વધારે ભણાવતો નથી. ફક્ત કહું છું - મને યાદ કરો તો પછી બાદશાહી તમારી છે. બસ તમારો બેડો પાર થઈ જશે. બાળક જન્મ્યો અને કહેશે બાબા. બસ વારસા નો હકદાર બની જાય છે. અહીંયા પણ તમે હકદાર બની જાઓ છો. બાપદાદા ને યાદ કર્યા અને રાજધાની તમારી, એટલે ગાએ છે - સેકન્ડમાં જીવનમુક્તિ. સાહુકાર લોકો નો છે અંત નો પાર્ટ. પહેલાં ગરીબો નો વારો છે. તમારી પાસે જાતેજ આવશે. દલિતો નો પણ ઉદ્ધાર થવાનો છે. ભીલડી નું પણ ગાયન છે. કહે છે રામે ભીલડી નાં બોર ખાધાં. હકીકતમાં રામ પણ નથી, શિવબાબા પણ નથી. હાં હોઈ શકે છે આ બ્રહ્માને ખાવા પડે. ભીલડી વગેરે આવશે. સમજો ટોલી વગેરે લઈ આવે તો ના કેવી રીતે કરી શકે. ભીલડી, ગણિકાઓ લઈ આવશે તો તમે પણ ખાશો. શિવબાબા કહે છે હું તો નહીં ખાઈશ, હું તો અભોક્તા છું. તમારી પાસે આવશે બધાં. ગવર્મેન્ટ પણ મદદ કરશે કે આમને ઉઠાવો. તમને પણ ઓટોમેટિકલી (આપમેળે) પ્રેરણા થશે. બાપ ગરીબ નિવાઝ છે તો આપણે પણ ગરીબોને સમજાવીએ. ભીલડીઓ થી પણ નીકળશે. આટલું મોટું ઝાડ છે, આમાં એક પણ દેવી-દેવતા ધર્મ નાં નથી રહ્યાં બીજા બધાં ધર્મો માં કન્વર્ટ (પરિવર્તન) થઈ ગયાં છે. હવે બાપ કહે છે જે ભક્તિ કરવા વાળા છે તેમને સમજાવો. તમે જોઈ રહ્યાં છો - સેપલિંગ (કલમ) કેવી રીતે લાગે છે. બ્રાહ્મણ કેવી રીતે બને છે. જે સૂર્યવંશી, ચંદ્રવંશી દેવતા બનતાં હશે તે જ આવતાં જશે. એક વાર પણ સાંભળ્યું તો સ્વર્ગ માં જરૂર આવશે. બાબાએ કાશી કલવટ નું પણ ઉદાહરણ સંભળાવ્યું છે. શિવ પર જઈને બલી ચઢતા હતાં. એમને પણ કંઈક તો મળવું જોઈએ. તમે પણ બલી ચઢો છો. પુરુષાર્થ કરો છો રાજાઈ નાં માટે. ભક્તિમાર્ગ માં રાજાઈ તો હોતી નથી. પાછા કોઈ પણ

જઈ નથી શકતાં. તો શું થાય છે, એમણે જે પાપ કરેલાં છે એની સજા ભોગવી ચૂકતું કરી દે છે. પછી નવેસર જન્મ થાય છે. નવેસર પાપ શરૂ થાય છે. બાકી રહેવાનું તો બધાએ અહીંયા જ છે. નંબરવન માં તમે જ છો. તમે જ ૮૪ જન્મ ભોગવો છો. બધાને સતો રજો તમો માં આવવાનું હોય છે. બાપ કહે છે આ સમયે આખી મનુષ્ય સૃષ્ટિ નું ઝાડ જડજડીભૂત થઈ ગયું છે. મનુષ્ય તો બિલકુલ ધોર અંધકાર માં કુંભકરણ ની નિંદર માં સૂતેલાં છે. એક કુંભકરણ નથી, અનેક છે. તમે કેટલું પણ સમજાવો છો, સાંભળતાં જ નથી. જેમનો પાર્ટ છે તે પુરુષાર્થ કરે છે અને તે જ માત-પિતા નાં દિલ પર ચઢે છે. તખ્તનશીન પણ તેજ બનશે. કેટલી બાળકીઓ પૂછે છે બાબા બાળકો ને ખીજાવું પડે છે. બાપ કહે છે-આનું એટલું કંઈ નથી. તમે પોકારો છો અમને પતિતો ને પાવન બનાવો. બાપ પણ કહે છે - કામ મહાશત્રુ છે. એવું નથી કહેવાતું ક્રોધ શત્રુ છે. માતાઓમાં એટલો નથી હોતો, પુરુષ ખૂબ લડાઈ કરે છે. હવે બાપ આપ માતાઓ ને આગળ કરી છે. વંદે માતરમ્. નહીં તો માતાઓ ને કહે છે - તમારા પતિ ગુરુ ઈશ્વર છે. એમની મત પર ચાલવાનું છે. બંધન બાંધ્યું પછી ફટ થી પતિત બન્યાં. આ ઈશ્વર મળ્યાં એમને! હમણાં રામરાજ્ય સ્થાપન થાય છે, બાકી બધાં મરતા જશે. બાબાએ સમજાવ્યું છે - વિનાશ કાળે વિપરીત બુદ્ધિ. વિનાશ કાળે પ્રીત બુદ્ધિ. તમારી પરમપિતા પરમાત્મા સાથે પ્રીત બુદ્ધિ છે. તમારી આત્મા જાણે છે શિવબાબા આમનામાં આવે છે, આમનાં દ્વારા અમે સાંભળી રહ્યાં છીએ. આટલું નાનું બિંદુ છે. શિવબાબા નો આ ટેમ્પરરી (અલ્પકાલિન) રથ છે, આમનાં દ્વારા આ રુદ્ર જ્ઞાન યજ્ઞ રચ્યો છે, જે વધતો જ જશે, બાળકોનાં ટીપે-ટીપે થી તળાવ ભરાતું રહે છે. બાળકો પોતાનું સફળ કરતાં રહે છે કારણ કે જાણે છે - આ તો બધું માટી માં મળી જવાનું છે. કંઈ પણ રહેવાનું નથી. આટલું તો સફળ થઈ જાય. સુદામા નું પણ ઉદાહરણ છે ને. બાળકીઓ બાબા ની પાસે ચોખા મુઠ્ઠી કે ૬-૮ રૂપિયા મોકલી દે છે. વાહ બાળકી! બાપ તો ગરીબ નિવાઝ છે ને. આ બધી ડ્રામા માં નોંધ છે, ફરી પણ થશે. બાંધેલીઓ છે. બાબા કહે છે ભાગ્યશાળી છો - શિવબાબા નો હાથ તો મળ્યો ને. એક દિવસ આવશે બધાં આર્ય સમાજ વગેરે પણ આવશે. જશે ક્યાં? મુક્તિ-જીવનમુક્તિ ની હદી (સ્થાન) તો એક જ છે. સજાઓ ખાઈને બધાને મુક્તિ માં જવાનું છે. આ છે કયામતનો સમય. બધાં પાછા જશે. આ છે સાજન ની બારાત. કેવી રીતે બારાત જશે, તે પણ સાક્ષાત્કાર થશે. તમારા સિવાય બીજા કોઈ જોઈ ન શકે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. બાપ દ્વારા જ્ઞાનનું જે ગુપ્ત દાન મળ્યું છે, તેની વેલ્યુ (કિંમત) ને સમજી પોતાની ઝોલી જ્ઞાન રત્નો થી ભરપૂર કરવાની છે. બધાને ગુપ્ત દાન આપતા જવાનું છે.
2. આ કયામત નાં સમયે જ્યારે કે પાછાં જવાનું છે તો પોતાનું બધું સફળ કરવાનું છે. પ્રીત બુદ્ધિ બનવાનું છે. મુક્તિ અને જીવનમુક્તિ નો રસ્તો બધાને બતાવવાનો છે.

વરદાન :- સત્યતા ની શક્તિ દ્વારા પ્રકૃતિ કે વિશ્વ ને સતોપ્રધાન બનાવવા વાળા માસ્ટર વિધિ - વિધાતા ભવ જ્યારે આપ બાળકો સત્યતા ની શક્તિ ને ધારણ કરી માસ્ટર વિધિ વિધાતા બનો છો તો પ્રકૃતિ સતોપ્રધાન બની જાય છે, યુગ સતયુગ બની જાય છે. સર્વ આત્માઓ સદ્ગતિ ની તકદીર બનાવી લે છે. તમારી સત્યતા પારસ નાં સમાન છે. જેવી રીતે પારસ લોખંડ ને પારસ બનાવી દે છે, એવી રીતે સત્યતા ની શક્તિ આત્મા ને, પ્રકૃતિ ને, સમય ને, સર્વ સામગ્રી ને, સર્વ સંબંધ ને, સંસ્કારો ને, આહાર-વ્યવહાર ને સતોપ્રધાન બનાવી દે છે.

સ્લોગન :- યોગી આત્માઓ એ છે જેમને પ્રકૃતિ ની હલચલ પણ આકર્ષિત ન કરે.

“ મીઠા બાળકો - વૃક્ષપતિ બાપે આપ બાળકો પર બૃહસ્પતિ ની દશા બેસાડી છે , હમણાં તમે અવિનાશી સુખ ની દુનિયા માં જઈ રહ્યાં છો ”

પ્રશ્ન :- અવિનાશી બૃહસ્પતિ ની દશા કયાં બાળકો પર બેસશે, એમની નિશાની શું હશે?

ઉત્તર :- જે બાળકો જીવતે જીવ દેહ નાં સર્વ સંબંધો ને ત્યાગી સ્વયં ને આત્મા નિશ્ચય કરે, એવાં નિશ્ચય આત્મિક બુદ્ધિ વાળા બાળકો પર બૃહસ્પતિ ની દશા બેસે છે. એમનાં જ સુખ નું ગાયન છે કે અતીન્દ્રિય સુખ ગોપ ગોપીઓ ને પૂછો. એમની ખુશી ક્યારેય પણ ગુમ નથી થઈ શકતી.

ગીત :- ઓમ્ નમઃ શિવાય....

ઓમ્ શાંતિ ! બાળકોએ બાપ ની મહિમા સાંભળી. આજ નાં દિવસ ને કહેવાય જ છે વૃક્ષપતિ દિવસ, જેને મળાવીને કહ્યું છે બૃહસ્પતિ. આને જ ગુરુવાર પણ કહેવાય છે. ન ફક્ત ગુરુવાર પરંતુ સતગુરુવાર. બંગાળ માં બહુજ માને છે. ગવાય છે મનુષ્ય સૃષ્ટિ નું બીજરૂપ એટલે વૃક્ષપતિ કહે છે. બીજ થયાં, તો પતિ પણ થયાં. વૃક્ષ નાં બીજ ને બાપ પણ કહેશે. એનાથી વૃક્ષ ઉત્પન્ન થાય છે. આ છે મનુષ્ય સૃષ્ટિ રૂપી ઝાડ. આનું બીજ ઉપર માં છે. તમે જાણો છો બાળકો પર હવે અવિનાશી વૃક્ષપતિ ની દશા છે કારણ કે અવિનાશી સ્વરાજ્ય મળી રહ્યું છે. સતયુગ ને કહેવાય જ છે અવિનાશી સુખધામ. કળયુગ ને કહેવાય છે વિનાશી દુઃખધામ. હવે દુઃખધામ નો વિનાશ થવાનો છે. સુખધામ અવિનાશી છે, અડધોકલ્પ ચાલે છે જે અવિનાશી વૃક્ષપતિ સ્થાપન કરી રહ્યાં છે. બાળકોએ સેવા માટે પોઇન્ટસ (વાત) નોટ (નોંધ) કરવાની છે. પ્રદર્શની માં આ-આ પોઇન્ટસ મુખ્ય સમજાવાનાં છે કારણ કે મનુષ્ય તો કંઈ પણ જાણતા નથી. બરાબર આ છે જ્ઞાન. હવે બાપ આ જ્ઞાન આપે જ છે - નવી અને જૂની દુનિયાનાં વય માં, પછી આ પ્રાયઃલોપ થઈ જાય છે. દેવતાઓ ને આ જ્ઞાન નથી હોતું. જો આ ચક્રનું જ્ઞાન હોય તો પછી રાજાઈ માં મજા જ ન આવે. હમણાં પણ તમને વિચાર થાય છે ને. શું રાજ્ય લઈને પછી અમારી આ હાલત થશે. પરંતુ આ તો ડ્રામા (નાટક) બનેલો છે. ચક્ર ને ફરવાનું જ છે. વર્લ્ડ (દુનિયા) ની હિસ્ટ્રી-જોગ્રાફી રિપીટ (પુનરાવર્તન) થઈ રહી છે. કેવી રીતે રિપીટ થઈ રહી છે - આ આપ બાળકો જાણો છો. આ છે મનુષ્ય સૃષ્ટિ. તમારી બુદ્ધિ માં મૂળવતન નું ઝાડ પણ છે. વિભાગ બધાનો અલગ-અલગ છે. આ વાતો કોઈની બુદ્ધિ માં ક્યારેય નહીં હશે. કોઈ શાસ્ત્રો માં તો આ લખેલું નથી. આપણે આત્મા અસલ શાંતિધામ ની રહેવાસી છીએ, અવિનાશી છીએ. ક્યારેય વિનાશ ને નથી પામતાં. તે સમજે છે બુદ્ધિવાળા પાણી માંથી નીકળી પછી એમાં મળી જાય છે. તમારી બુદ્ધિ માં બધું રહસ્ય છે. આત્મા અવિનાશી છે, જેમાં બધો પાર્ટ નોંધાયેલો છે. આ ચક્ર નું નોલેજ કોઈ શાસ્ત્રો માં નથી. ભલે ક્યાંક-ક્યાંક સ્વસ્તિક પણ દેખાડે છે. ચક્રની ફક્ત એમ-એમ રેખાઓ લગાવી દે છે, જેનાથી સિદ્ધ થાય છે અનેક ધર્મ હતાં. બાપએ સમજાવ્યું છે મુખ્ય ધર્મ અને શાસ્ત્ર છે ૪, સતયુગ ત્રેતા માં તો કોઈ ધર્મ સ્થાપન થતાં નથી, ન ત્યાં કોઈ ધર્મશાસ્ત્ર હોય છે. આ બધું દ્રાપર થી શરૂ થાય છે. પછી જુઓ કેટલી વૃદ્ધિ થાય છે. અચ્છા - ગીતા ક્યારે સંભળાવાઈ? બાપ કહે છે-હું કલ્પ નાં સંગમ યુગે જ આવું છું. એમણે પછી કલ્પ અક્ષર કાઢી ફક્ત સંગમયુગે-યુગે લખી દીધું છે. હકીકત માં સંગમયુગે બીજો કોઈ ધર્મ સ્થાપન નથી કરતાં. એવું નથી કે ત્રેતા નાં અંત, દ્રાપર નાં આદિ નાં સંગમ પર ઇસ્લામી ધર્મ સ્થાપન થયો. ના, કહેશે દ્રાપર માં સ્થાપન થયો. આ સંગમ નો સુખદ સમય છે, જેને કુંભ કહેવાય છે. કુંભ સંગમ ને કહેવાય છે. આ છે આત્મા અને પરમાત્મા નાં મિલન નો સંગમ. આ રુહાની મેળો સંગમ પર જ હોય છે. એમણે પાણી ની ગંગા નું નામ પ્રખ્યાત કરી દીધું છે. જ્ઞાન સાગર, પતિત-પાવન ને જાણતાં જ નથી. એમણે કેવી રીતે પતિત દુનિયાને પાવન બનાવી, કોઈ શાસ્ત્રો માં છે નહીં. હવે આપ બાળકોને બાપ કહે છે-મામેકમ્ યાદ કરો. દેહ નાં સર્વ ધર્મ ત્યાગો. કોને કહે છે? આત્માઓ ને. આને કહેવાય છે જીવતે જીવ મરવું. મનુષ્ય શરીર છોડે છે તો દેહ નાં સર્વ સંબંધ છૂટી જાય છે.

બાપ કહે છે-જે પણ દેહ નાં સંબંધ છે એ બધાં છોડી પોતાને આત્મા નિશ્ચય કરો. નિશ્ચય આત્મિક બુદ્ધિ બનો. જેટલું વધારે યાદ કરશો તો બૃહસ્પતિ ની દશા થશે. તપાસ કરો અમે શિવબાબા ને કેટલાં યાદ કરીએ છીએ!

યાદ થી જ કટ નીકળતી જશે અને તમને ખુશી થશે. તમે મહેસૂસ કરી શકો છો, અમે આત્મા કેટલી બાપ ને યાદ કરીએ છીએ. જો ઓછું યાદ કરશો તો કટ પણ ઓછી નીકળશે. ખુશી પણ ઓછી રહેશે. પદ પણ ઓછું પામશો. આત્મા જ સતો રજો તમો બને છે. આ સમયનું જ ગાયન છે - ગોપ ગોપીઓનાં અતીન્દ્રિય સુખ નું. બીજું કંઈ પણ યાદ નથી આવતું સિવાય બાપ નાં, ત્યારે જ ખુશી નો પારો ચઢશે. આપણા ઉપર બૃહસ્પતિ ની દશા અથવા સદ્ગુરુ ની દશા છે. પછી ક્યારેય ખુશી ગાયબ થઈ જાય છે તો કહે છે બૃહસ્પતિ ની દશા બદલાઈ રાહુ ની બેઠી છે. કોઈ બહુજ સાહુકાર હોય છે, કોઈ સદો લગાવ્યો આ દેવાળું કાઢ્યું. ભારત માં જ જ્યારે ગ્રહણ લાગે છે તો કહે છે દે દાન તો છૂટે ગ્રહણ. તમારો દેવી-દેવતા ધર્મ પણ ૧૬ કળા સંપૂર્ણ હતો, એને ગ્રહણ લાગેલું છે. રાહુ ની દશા બેસે છે એટલે દેવતાઓનાં આગળ જઈ ગાયે છે - તમે સર્વગુણ સંપન્ન.... અમે પાપી, કપટી છીએ. હમણાં તમે સમજો છો રાહુનું ગ્રહણ લાગવાથી બધાં કળા બની ગયા છે. ચંદ્રમાં ની પાછળ થી રેખા જઈને બચે છે. બાપ પણ સમજાવે છે તમારા દેવી દેવતાઓનાં પણ ચિત્ર છે. ગીતા જ આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ નું શાસ્ત્ર છે. પરંતુ આ પોતાનાં ધર્મને નથી જાણતાં. રિલીજસ હેડ્સ (ધાર્મિક ગુરુઓની) ની કોન્ફરન્સ (સંમેલન) કરે છે. તમે ત્યાં પણ સમજાવી શકો છો - ઈશ્વર સર્વવ્યાપી તો છે નહીં. એ તો બેહદ નાં બાપ છે. બાળકો ને આવીને વારસો આપે છે. સાધુ સંત વગેરે ને તો વારસો મળતો નથી તો માનશે કેવી રીતે! આપ બાળકો ને જ વારસો મળે છે. મુખ્ય વાત છે જ આ સિદ્ધ કરવાની કે ઈશ્વર સર્વવ્યાપી નથી. શિવ જયંતી થાય છે. શિવ જયંતી કહો અથવા રુદ્ર જયંતી કહો - રુદ્ર આ જ્ઞાન યજ્ઞ રચે છે. છે તો શિવ. તે જ ગીતા જ્ઞાન યજ્ઞ છે, જેનાથી વિનાશ જવાળા પ્રજ્જ્વલિત થઈ છે. પ્રેક્ટિકલ માં તમે જુઓ છો, કેવી રીતે નિરાકાર બાબાએ રુદ્ર જ્ઞાન યજ્ઞ રચ્યો છે. સાકાર તો કંઈ કરી ન શકે. આ બેહદ નો યજ્ઞ છે, આમાં આખી જૂની દુનિયા સ્વાહા થવાની છે. બાકી તો તે બધાં છે શારીરિક યજ્ઞ. કેટલું રાત-દિવસ નું અંતર છે. બાપ કહે છે-આ રુદ્ર જ્ઞાન યજ્ઞ છે, વિનાશ પણ થવાનો છે. તમે જ્યારે પાસ થઈ જશો, પૂરા યોગી અને જ્ઞાની બની જશો તો પછી તમારા માટે નવી દુનિયા સ્વર્ગ જોઈએ. નર્ક નો જરૂર વિનાશ જોઈએ. રાજસ્વ અશ્વમેધ અક્ષર પણ ઠીક છે. ઘોડા ને સ્વાહા કરે છે. હકીકત માં છે તમારો આ રથ. એક દક્ષ પ્રજાપતિ નો પણ યજ્ઞ રચે છે, એમની પણ કથા છે.

હવે આપ બાળકો ને કેટલી ખુશી થવી જોઈએ - આપણને વૃક્ષપતિ બાપ ભણાવી રહ્યાં છે. આપણાં ઉપર હમણાં બૃહસ્પતિની દશા છે, આપણી અવસ્થા બહુજ સારી છે. પછી ચાલતાં-ચાલતાં લખે છે બાબા અમે તો મૂંઝાઈ ગયાં છીએ. પહેલાં અમે બહુજ ખુશી માં હતાં, હવે ખબર નહીં શું થયું છે. અહીંયા આવીને બાપ નાં બનવું મોટી યાત્રા છે. ત્યાં તીર્થ યાત્રાઓ પર જાય છે તો કેટલાં પૈસા ખર્ચ કરે છે. હવે અહીંયા તો દાન કરવાની વાત નથી. આમાં કંઈ પણ પૈસા ખર્ચ નથી કરવાનાં. તે છે શારીરિક યાત્રાઓ, તમારી છે રુહાની યાત્રા. શારીરિક યાત્રા થી ફાયદો કંઈ પણ નથી. ગીતમાં પણ છે ને - ચારેય તરફ લગાવ્યાં ફેરા તો પણ જન્મ-જન્માંતર દૂર રહ્યાં. હમણાં તમે સમજો છો કેટલી અનેક યાત્રાઓ કરી હશે. ક્યાંય ને ક્યાંય મનુષ્ય જરૂર જાય છે. હરિદ્વાર માં ગંગાજી પર જરૂર જાય છે. પતિત-પાવની ગંગા સમજે છે ને. હવે હકીકત માં તમે છો સાચી-સાચી જ્ઞાન ગંગાઓ. તમારી પાસે પણ ઘણાં આવીને જ્ઞાન સ્નાન કરે છે. બાબાએ સમજાવ્યું છે - સદ્ગુરુ એક જ છે. સર્વ નાં સદ્ગતિ દાતા સિવાય એક સદ્ગુરુ નાં બીજું કોઈ ગુરુ નથી. બાપ કહે છે-હું તમને કલ્પ-કલ્પ સંગમયુગ પર આવીને સદ્ગતિ આપી પૂજારી થી પૂજ્ય બનાવું છું. પછી તમે પૂજારી બની દુઃખી બની જાઓ છો. આ પણ હવે ખબર પડે છે. બરાબર આપણું અઘોકલ્પ રાજ્ય ચાલે છે પછી દ્વાપર માં આપણે જ દેવી-દેવતા વામમાર્ગ માં ચાલ્યાં જઈશું. જ્યારે રાવણ રાજ્ય શરૂ થાય છે ત્યાર થી જ વામમાર્ગ શરૂ થાય છે. એની પણ નિશાનીઓ છે. જગન્નાથ નાં મંદિર માં જાઓ તો અંદર કાળી મૂર્તિ છે. બહાર માં દેવતાઓનાં ગંદા ચિત્ર છે. એ સમયે આપણ ને પણ થોડી સમજ માં આવતું હતું કે શું છે. વિકારી મનુષ્ય વિકારી દૃષ્ટિ થી જોશે. તો સમજતા હતાં, દેવતાઓ પણ વિકારી હતાં. આ લખેલું છે દેવતાઓ વામમાર્ગ માં જાય છે. ફ્રેસ પણ દેવતાઓનો આપ્યો છે. અહીંયા પણ દેલવાડા મંદિર માં જાઓ ઉપર માં સ્વર્ગ લખેલું છે. નીચે તપસ્યા માં બેઠાં છે. આ બધાં રાજાઓને બીજા કોઈ જાણતા નથી. બાબા નો તો અનુભવી રથ છે ને.

આપ બાળકો હવે સમજી રહ્યાં છો - આત્માઓ અને પરમાત્મા અલગ રહ્યાં બહુકાળ... તમે જે પહેલાં અલગ થયા છો પછી તમે જ આવીને પહેલાં મળો છો. સતયુગ નો ફર્સ્ટ પ્રિન્સ (પહેલો રાજકુમાર) છે શ્રીકૃષ્ણ. કૃષ્ણ નાં બાપ પણ તો હશે ને. કૃષ્ણ નાં મા-બાપ નું એટલું કંઈ દેખાડતા નથી. ફક્ત દેખાડે છે માથા પર રાખીને નદી થી પેલે પાર લઈ ગયાં. રાજાઈ વગેરે કંઈ નથી દેખાડી. એમનાં બાપની મહિમા કેમ નથી! હમણાં તમે જાણો છો આ

સમયે કૃષ્ણની આત્માએ સારી રીતે ભણતર ભણ્યું છે. જેનાં કારણે મા-બાપ થી પણ ઊંચ પદ પામ્યાં છે. તમે સમજો છો અમે શ્રીકૃષ્ણની રાજધાનીમાં હતાં, સ્વર્ગમાં તો હતાં ને. પછી અમે ચંદ્રવંશી બન્યાં. હવે પછી સૂર્યવંશી બનવા માટે શ્રીમત પર ચાલી પાવન બની પાવન દુનિયાનાં માલિક બનીશું. દરેક પોતાની અવસ્થા ને જોઈ શકો છો. જો અમે આ સમય શરીર છોડી દઈએ તો કઈ ગતિ ને પામીશું. દરેક સમજી શકે છે. જેટલાં બાપ ને યાદ કરશો એટલાં વિકર્મ વિનાશ થશે. મનુષ્ય નાં ઉપર કોઈ આફતો કે દુઃખ આવે છે કે દેવાળું નીકળે છે તો સાધુઓ નો જઈને સંગ કરે છે. પછી મનુષ્ય સમજે આ તો ભગત માણસ છે. ઠગી થોડી કરશે. એવાં-એવાં પણ બે-ચાર વર્ષ માં ખુબ ધનવાન થઈ જાય છે. એમનાં ખુબ છુપાયેલાં પૈસા હોય છે. દરેક પોતાની બુદ્ધિ થી સમજી શકે છે. તમારા માં પણ ઘણાં છે જે ખુબ ઓછું યાદ કરે છે એટલે બાબા કહે છે પોતાનું કલ્યાણ ઇચ્છો છો તો પોતાની પાસે નોટબુક રાખો. ચાર્ટ નોટ (નોંધ) કરો. અમે આખાં દિવસ માં કેટલો સમય યાદ માં રહ્યાં. મનુષ્ય તો આખા જીવન ની પણ હિસ્ટ્રી (ઇતિહાસ) લખે છે. તમારે તો ફક્ત યાદ નો ચાર્ટ લખવાનો છે, પોતાની જ ઉન્નતી છે. બાબા ને યાદ નહીં કરશો તો ઊંચ પદ પામી નહીં શકશો. વિકર્મ વિનાશ જ નહીં થશે તો ઉંચ પદ કેવી રીતે પામશો. પછી સજાઓ ખાવી પડશે. સજાઓ જો નહિં ખાશો તો પદ સારું મળશે. સજા ખાઈને પછી કંઈ થોડું ઘણું પદ મેળવ્યું એ શું કામનું. ધરમરાજ ની સજા ન ખાઓ, બેઇજજતી ન થાય - આ પુરુષાર્થ કરવાનો છે. તમે જુઓ છો શિવબાબા બેઠાં રહે છે પછી ધરમરાજ પણ છે. તમને બધાં સાક્ષાત્કાર કરાવે છે. તમે આ-આ કર્યું હતું, યાદ છે? હવે ખાઓ સજા. પછી એ જ સમયે સજાઓ એટલી જ ખાય છે જેટલી જન્મ-જન્માંતર ખાય છે. પાછળ માં થોડા રોટલી નાં ટુકડા મળ્યાં, એનાથી શું ફાયદો. સજાઓ તો નહીં ખાવી જોઈએ. પોતાની અવસ્થા ની તપાસ કરવાની છે. જેમ પોતામેલ નીકાળે છે. કોઈ ૬ મહિના નો, કોઈ ૧૨ મહિના નો. કોઈ તો રોજ નો પણ કાઢે છે. બાપ કહે છે-તમે પણ વ્યાપારી છો. કોઈ વિરલા વ્યાપારી બેહદ નાં બાપ થી વ્યાપાર કરે. ધન નહીં તો તન-મન તો છે ને. એમને શરાફ પણ કહે છે. મદ્દા-સદ્દા કરે છે ને. તમે તન મન ધન આપો છો રિટર્ન (વળતર) માં ૨૧ જન્મ માટે કેટલો વારસો પામો છો. બાબા હું તમારો છું. એવી યુક્તિ બતાવો જે અમારી આત્મા અને શરીર આ લક્ષ્મી-નારાયણ જેવાં બની જાય. બાબા કહે હું તમને કેટલાં ગોરા બનાવું છું. એકદમ રુપ જ બદલી દઉં છું. બીજા જન્મ માં તમને ફર્સ્ટ ક્લાસ શરીર મળશે. તમે વૈકુંઠ માં પણ જુઓ છો. તમે જાણો છો આ મમ્મા બાબા પછી લક્ષ્મી-નારાયણ બનશે. લક્ષ-હેતુ પણ દેખાડે છે. હવે જે જેટલો પુરુષાર્થ કરે. જો પુરુષાર્થ પૂરો નહીં કરશે, ધમચક્ર મચાવશે તો પોતાનું પદ જ ભ્રષ્ટ કરશે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-ખ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. પોતાની અવસ્થા ની તપાસ સ્વયં જ કરવાની છે. પોતાનાં કલ્યાણ માટે દરરોજ ડાયરી રાખવાની છે, જેમાં યાદ નો ચાર્ટ નોટ (નોંધ) કરવાનો છે.
2. બેહદ નાં બાપ થી સાચો-સાચો વ્યાપાર કરવાનો છે. પોતાનું તન-મન-ધન બાપ હવાલે કરી ૨૧ જન્મો નાં માટે રિટર્ન (ફળ) લેવાનું છે. નિશ્ચયબુદ્ધિ બની પોતાનું કલ્યાણ કરવાનું છે.

વરદાન :- પહેલી શ્રીમત પર વિશેષ અટેન્શન (ધ્યાન) આપી ફાઉન્ડેશન ને મજબૂત બનાવવા વાળા સહજયોગી ભવ બાપદાદા ની નંબરવન શ્રીમત છે કે પોતાને આત્મા સમજીને બાપ ને યાદ કરો. જો આત્મા નાં બદલે પોતાને સાધારણ શરીરધારી સમજો છો તો યાદ ટકી નથી શકતી. આમ પણ કોઈ બે ચીજો ને જ્યારે જોડાય છે તો પહેલાં સમાન બનાવે છે, એમ જ આત્મા સમજી ને યાદ કરો તો યાદ સહજ થઈ જશે. આ શ્રીમત જ મુખ્ય ફાઉન્ડેશન (આધાર) છે. આ વાત પર વારંવાર અટેન્શન આપો તો સહજયોગી બની જશો.

સ્લોગન :- કર્મ આત્મા નું દર્શન કરાવવા વાળું દર્પણ છે એટલે કર્મ દ્વારા શક્તિ સ્વરુપ ને પ્રત્યક્ષ કરો.

“ મીઠા બાળકો - તમારે પોતાનું ચિંતન કરવાનું છે , બીજાનું નહીં કારણ કે ડ્રામા અનુસાર જે કરશે તે પામશે ”

પ્રશ્ન :- ત્રિકાળદર્શી બનવાથી આત્મા ને કઈ સ્મૃતિ આવી છે?

ઉત્તર :- આત્મા ને સ્મૃતિ આવી - અમે અસલ મૂળવતન નાં નિવાસી આ ડ્રામા માં પાર્ટ ભજવવા આવ્યાં છીએ, અમે મુખ્ય એક્ટર બની ૮૪ જન્મો નો પાર્ટ ભજવ્યો. હમણાં બાપ નાં સમ્મુખ છીએ પછી સાથે ઘરે જઈશું. પાવન બનીને ઘરે જવાનું છે પછી સુખધામ માં આવવાનું છે. આ બધો ખેલ ભારત પર જ બનેલો છે. આ બધી સ્મૃતિ ત્રિકાળદર્શી બનવાથી આવી ગઈ.

ગીત :- મરના તેરી ગલી મેં ...

ઓમ શાંતિ ! આ ગીત કોણે ગાયું? બાળકોએ. શું કહે છે બાળકો! બાબા હવે તો તમારા ગળાનો જ હાર બનવાનું છે. આ શરીર તો અહીંયા જ છોડવાનું છે. બાળકો જાણે છે શાંતિધામ કે નિર્વાણધામ માં બાપ અને અમે બાળકો આત્માઓ રહીએ છીએ. હવે બાપ ઘડી-ઘડી કહે છે પોતાને આત્મા નિશ્ચય કરો. તમે જાણો છો આપણે આત્માઓ બાપની સાથે નિર્વાણધામ માં રહેવા વાળા હતાં, પછી આ શરીર ધારણ કરી ૮૪ જન્મોનું ચક્ર લગાવ્યું છે. બાળકો જાણે છે અમે બરોબર પરમધામ નાં નિવાસી છીએ. હવે ફરી બાબા આવ્યાં છે. તમે બેઠા છો, જુઓ છો બાબા સામે બેઠા છે. અહિયાં છે લૌકિક શરીર નાં સંબંધ. આપણે અસલ આત્માઓ હતા પછી લૌકિક સંબંધ માં સુખનું અને દુઃખનું જીવન વિતાવ્યું. હવે આપ આત્માઓ ત્રિકાળદર્શી બની છો. બાપ પણ ત્રણેય કાળો, ત્રણેય લોકોને જાણવા વાળા છે. તમે પણ જાણો છો નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર. ભણતર ની યાદ તો રહેવી જોઈએ ને. હવે સ્મૃતિ આવી છે. બાબાએ સમજાવ્યું છે - તમે મૂળવતન માં રહેવા વાળા છો હમણાં તમે બાપ દ્વારા ત્રિકાળદર્શી બન્યાં છો. તમે જાણો છો - આ ડ્રામા માં આપણે મુખ્ય એક્ટર્સ છીએ. આખાં ડ્રામા નું નોલેજ તમારી બુદ્ધિમાં હમણાં છે. સ્મૃતિ આવી છે - આપણે અડધોકલ્પ સુખધામ માં રહીએ છીએ. ત્યાં રાવણ હોતો નથી. આપણે આત્માઓ પૂરા ૮૪ જન્મો નું ચક્ર લગાવીએ છીએ. હમણાં બાપ સમ્મુખ બેઠા છે. તમારી શ્રીમત પર ચાલી અમે તમારી સાથે ચાલીશું. જેટલું થઈ શકે તમને યાદ કરીશું. આપ બાળકોને આખો દિવસ આ જ વિચાર માં રહેવું જોઈએ, જ્યારે કે ત્રિકાળદર્શી બન્યાં છો. ઊંચે થી ઊંચા છે ભગવાન. એમની સાથે આપ બાળકો પણ ઊંચે થી ઊંચા રહેવાવાળા છો. હવે આપ બાળકોને ઘરની યાદ આવી છે. આપણે પવિત્ર બની આપણા પરમધામ ઘરે જઈશું. બાપ શિવની પૂજા થાય છે તો સાલિગ્રામો ની પણ પૂજા થાય છે. બાપ જ આવીને આત્માઓને પાવન બનાવે છે. આત્માઓ ને પવિત્ર બનાવવા વાળા એક જ બાપ છે બીજું કોઈ બનાવી ન શકે. હવે તમે આખાં ડ્રામા નાં ખેલ ને જાણી ચૂક્યાં છો. સમજો છો ભારત પર જ ખેલ બનેલો છે. તો હવે આપ બાળકો ને બાપ સમ્મુખ બેસી સમજાવે છે. દરેક જીવ ની આત્મા જાણે છે બાબા જ્ઞાન નાં સાગર છે. એમને ભક્તિમાર્ગ માં બોલાવતાં આવ્યાં છે અને પ્રતિજ્ઞા કરતા આવ્યાં છે. બાબા આપ આવશો તો જરૂર અમે તમારી મત પર ચાલીશું. આ કોઈ લૌકિક સંબંધ ની વાત નથી. તમારે દેહી-અભિમાની બની આ ખ્યાલ રાખવાનો છે કે અમારે એક બેહદ નાં બાપની શ્રીમત પર ચાલવાનું છે. એમનું જ માનવાનું છે. એ તો ખૂબ સહજ સમજાવે છે. તમારું હવે ત્રીજું નેત્ર જ્ઞાન નું ખુલી ગયું છે. આ જ્ઞાન તમને અહીંયા છે. મૂળવતન માં બાપ અને બાળકો રહે છે. ત્યાં આ કોઈને ખબર નથી રહેતી. હમણાં આપ બાળકો ને બાપ પોતાનો અંત આપે છે. એ જ્ઞાન નાં સાગર છે બીજા કોઈ સતસંગો માં એવું નહીં કહેશે કે બાબા અમને આત્માઓ ને ભણાવે છે. આ તમે જાણો છો. ઘડી-ઘડી તમને કહેવું પડે છે, દેહી-અભિમાની બનો. આત્મા આ ડ્રામા માં એક્ટર છે, પાર્ટ ભજવે છે. આપણે આત્માએ વસ્ત્ર ધારણ કર્યું છે. તે એક્ટર્સ કપડા બદલે છે.

આપ આત્માઓ નિરાકારી દુનિયાથી અહીંયા આવીને આ શરીર રૂપી વસ્ત્ર લો છો. તે ફક્ત પોતાનાં કપડા બદલે છે. આપણને આત્માઓ ને બાબા ફરીથી આવીને રાજયોગ શીખવાડી રહ્યાં છે. હવે આપ બાળકો સમજો છો - બાબા આવેલાં છે તો જરૂર આપણે બાબાનાં મદદગાર બનીશું. પવિત્ર બની અને આખાં ભારત ને પવિત્ર બનાવીશું. આપણે શ્રીમત પર જ ચાલવાનું છે. શ્રીમત કહે છે - બાપ ને યાદ કરવાનાં છે. જો કરેંગો વહ પાયેંગો

(જે કરશે તે પામશે). બધાં તો નહીં આવીને પુરુષાર્થ કરશે. જેમણે કલ્પ પહેલાં પુરુષાર્થ કર્યો છે, તે જ કરશે. હવે પાછાં જવાનું છે એટલે પુરુષાર્થ કરી પવિત્ર જરૂર બનવાનું છે. આપણે ઉપર મૂળવતન માં રહેવા વાળા છીએ. પહેલાં-પહેલાં આપણે સ્વર્ગમાં આવ્યાં હતાં પછી સીડી નીચે ઉતરતાં આવ્યાં. બાપ સમજાવે પણ ભારતવાસીઓને છે. ભારત માં જ આવે છે. યાદ પણ ભારત માં કરે છે કે આવીને અમને પાવન બનાવો. શરીર ધારણ કરી અમને શ્રેષ્ઠ કર્મ શીખવાડો. શરીર નું નામ પણ ગવાયેલું છે. આ ભાગ્યશાળી રથ છે. બાપ પણ કહે છે હું સાધારણ તન માં પ્રવેશ કરું છું. પહેલાં પણ કહ્યું હતું - આપ બાળકોને સ્મૃતિ આવી છે બરાબર ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં પણ બાબાએ આ જ કહ્યું હતું બીજું કોઈ પણ આ વાત બતાવી ન શકે. બાપ જ કહે છે ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં પણ મેં આ શરીરમાં આવીને તમને સમજાવ્યું હતું. હવે ફરી આપ બાળકોને કહું છું આત્મ-અભિમાની બનો. જેવી રીતે નાટક વાળાઓને ખબર રહે છે ને - અમે કયું વસ્ત્ર પહેરી, કયો-કયો પાટો ભજવીએ છીએ. પરંતુ તે તો છે દેહ-અભિમાની. આ છે બેહદની વાત. દેહી-અભિમાની બનવાનું છે. આપણે અસલ આત્મા જ છીએ. હમણાં આપણો પાટો પૂરો થાય છે. બાપ સમુખ બેસી બધુંજ તમને સમજાવે છે, આ ભૂલી નથી જવાનું. માયા કેટલાં વિઘ્ન નાખે છે. બાપ સમજાવે છે - બાળકો તમારે કોઈ પણ વિકર્મ નથી કરવાનું. મનસા તોફાન ભલે ખૂબ આવશે. પોતાની પરીક્ષા લેવાની છે. અમારી કર્મેન્દ્રિયો ચલાયમાન તો નથી થતી? અમે કામ ને જીતી શકીએ છીએ? તમારા માટે તો ખૂબ સહજ છે. આપણે આત્મા છીએ, એક બાપ નાં બાળકો છીએ. બાપ થી જ યોગ લગાવવાનો છે. કર્મેન્દ્રિયો માં ચલાયમાન થવું આ પણ દેહ-અભિમાન થયું ને. તમારે કોઈ થી પણ ડરવાનું નથી. નિર્ભય બનવાનું છે. ક્યારેય પણ ક્યાંય જાઓ તો સાક્ષી થઈ જોવાનું છે. આપણે તો આત્મા છીએ. આ આખાં ખેલ ને તમે જાણી ગયાં છો. ઊંચે થી ઊંચા બાપ છે, આ બુદ્ધિ માં આવ્યું છે, એમને બિંદુ કહેવાય છે. નિરાકારી દુનિયામાં આત્માઓનું ઝાડ છે. બીજ થી ઝાડ નીકળે છે પછી નંબરવાર પત્તા (પાંદડા) આવે છે, આ પણ એવું છે. ઉપર થી નંબરવાર આત્માઓ આવે છે. આત્મા પ્રવેશ કેવી રીતે કરે છે, નીકળે કેવી રીતે છે, આ કોઈ જોઈ ન શકે. હવે બાપ સમજાવે છે તમારી આત્મા પતિત થઈ ગઈ છે, એને પાવન બનાવો. આમનાં દ્વારા બાપ બેસી સમજાવે છે. વાત તો કર્મેન્દ્રિયો થી કરે છે ને. આત્મા બિંદુ આમાં ન હોત તો કર્મેન્દ્રિયો કંઈ કરી ન શકત. આટલું નાનું બિંદુ કેટલું પાવરફુલ છે, એમાં બધું નોલેજ છે. બાપ જ્ઞાન નાં સાગર છે જે તમને બેસી સમજાવે છે. એમનામાં બધું જ્ઞાન છે. આ પણ એમનો પાટો નોંધાયેલો છે. તમારી આત્મા માં પણ ૮૪ જન્મો નો પાટો છે. તમે દુઃખ-સુખ નો પાટો ભજવો છો. દુઃખ માં ખૂબ તકલીફ લો છો. બાપ કહે છે - હું તો પુનર્જન્મ માં આવતો નથી, તમે ૮૪ જન્મ લો છો. હું તો નથી લેતો. હું આવીને આપ બાળકોને સહજ યુક્તિ બતાવું છું કે મને યાદ કરો તો પાવન બનશો. અડધોકલ્પ તમે કામ ચિતા પર બેસી તમોપધાન બન્યાં છો. આત્માઓથી જ બાપ વાત કરે છે. આત્માનાં ઓરગન્સ (અવયવો) પહેલાં નાનાં હોય પછી મોટા થાય છે. આત્મા તો નાની મોટી થતી નથી. આત્મા જ કહે છે હેં પતિત-પાવન આવો. આત્મા બાપ ને પોકારે છે. બાપ કહે છે હું કલ્પ-કલ્પ આવું છું, આપ પતિતો ને પાવન બનાવવાં. હવે તમે જાણો છો આત્મા કેવી રીતે આવે-જાય છે. મનુષ્ય ખૂબ માથા મારે છે. જુવે આત્મા કેવી રીતે નીકળે છે, પરંતુ કોઈને ખબર નથી પડતી કારણ કે આ છે અતિ સૂક્ષ્મ. નાનકડી આત્મા માં કેટલો પાટો છે. જેમ બીજ માં બધું જ્ઞાન છે, તે તો બીજ છે જડ. વડ નું ઝાડ હોય છે તેનું બીજ એટલું નાનું, તેનાથી ઝાડ કેટલું મોટું લાંબુ નીકળે છે. કલકત્તા વાળા વડનું ઝાડ ઘણાઓએ જોયું હશે. ખૂબ મોટું ઝાડ છે. હવે તેનું ફાઉન્ડેશન આખું સડી ગયું છે. બાકી ઝાડ ઉભું છે. આ પણ એમ જ છે. દેવતા ધર્મનું ફાઉન્ડેશન છે નહીં. ઝાડની પણ હવે જડજડીભૂત અવસ્થા છે. આ પણ તમે જાણો છો ત્યારે તો ગવર્મેન્ટ ને પણ કહો છો કે અમે આટલાં સમયમાં દુનિયાને પાવન બનાવીને દેખાડીશું. મનુષ્ય આ વાતોને સમજતાં નથી. તમને તો નિશ્ચય છે કે આપણે આ ભારત ને શ્રેષ્ઠાચારી જરૂર બનાવશું, ત્યારે તો ભ્રષ્ટાચારી દુનિયાનો વિનાશ થશે. આ જે ઈચ્છે છે શાંતિ થઈ જાય. આત્મા પાટો ભજવતાં-ભજવતાં થાકી ગઈ છે એટલે પોકારે છે - હેં શાંતિ દેવા. આ થોડી જ સમજે છે આત્મા શાંત સ્વરૂપ છે. પરંતુ અહીંયા આત્માને કર્મેન્દ્રિયો દ્વારા કર્મ તો જરૂર કરવાનું જ છે. શાંતિ આપો કહે છે. આ કોઈને ખબર નથી કે શાંતિધામ અલગ છે, સુખધામ અલગ છે. સુખધામ માં ખૂબ થોડાં મનુષ્ય હોય છે. એ છે જ પવિત્ર દુનિયા. ત્યાં શાંતિ તો કોઈ માંગતું નથી. કર્મ તો ત્યાં પણ કરો છો, પરંતુ ત્યાં અશાંતિ નથી હોતી. જીવનમુક્તિ ધામ અથવા શાંતિધામ બંને અલગ છે. સતયુગ માં જીવ આત્મા ને સુખ પણ છે તો શાંતિ પણ છે. એવરહેલ્દી-વેલ્દી (સદા સ્વસ્થ-સંપન્ન) રહે છે.

હમણાં તમે જાણો છો સ્વર્ગ કોને કહેવાય છે. દુનિયામાં આ પણ કોઈને ખબર નથી કે સ્વર્ગ શું છે. આ (લક્ષ્મી-નારાયણ) બાળકો છે ને. આ બાળકો ને પણ સુખ કોણે આપ્યું? કોઈ તો સુખ આપવા વાળા છે ને. શું

આમનું ફરી રાજ્ય આવવાનું છે? સ્વર્ગ જરૂર ફરી રિપીટ થશે. સ્વર્ગમાં જ્યારે હશે તો ત્યાં એવી રીતે નહીં કહેશે કે નર્ક ફરીથી રિપીટ કરીશું. હમણાં કહો છો પવિત્રતા સુખ-શાંતિ ની નવી દુનિયા ફરીથી રિપીટ થશે. આ તો જૂની દુનિયા દુઃખધામ છે, આને આઈરન એજ (કળયુગ) કહેવાય છે નવી દુનિયા પણ તો હતી ને! એને સ્વર્ગ કહે છે. આ જ્ઞાન તમારી બુદ્ધિમાં બેસેલું છે. બરાબર આપણે ફરીથી દેવી-દેવતા બની રહ્યાં છીએ. તમારો લક્ષ-હેતુ જ આ છે. આપણે ફરીથી સ્વર્ગની બાદશાહી લઈએ છીએ. બેહદ નાં બાપ થી વારસો જરૂર પામશું. આ સારી રીતે યાદ કરવાનું છે. આપણે આત્માઓ ત્યાં રહીએ છીએ, પછી આપણે અહીંયા આવ્યાં છીએ પાર્ટ ભજવવાં. હવે સ્મૃતિ મળી છે - ૮૪ જન્મ કેવી રીતે લઈએ છીએ. બાપ સમજાવે પણ આપ બ્રહ્મા મુખ વંશાવલી બ્રાહ્મણો ને છે. બ્રાહ્મણ બન્યાં વગર, પ્રજાપિતા બ્રહ્માનાં બાળકો બન્યાં વગર શિવબાબા થી વારસો કેવી રીતે લેશે. પ્રજાપિતા બ્રહ્મા તો પ્રસિદ્ધ છે ને. બ્રહ્મા દ્વારા નવી દુનિયાની સ્થાપના કરે છે. તો નવી દુનિયા નું રાજ્ય પણ જરૂર એમને જ મળ્યું હશે. ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં પણ બ્રહ્મા દ્વારા વિષ્ણુપુરી ની સ્થાપના કરી હતી. હવે ફરી રિપીટ થશે. તેનાં માટે તમે તૈયારી કરી રહ્યાં છો. કોઈ બાળકો પૂછે છે ડ્રામા ને મોટો માનીએ કે પુરુષાર્થ ને મોટો માનીએ. સમજાવાય છે પુરુષાર્થ તો જરૂર કરવાનો જ છે. પુરુષાર્થ વગર પ્રાલબ્ધ કેવી રીતે મળશે. પૂરો પુરુષાર્થ કરવાનો છે. કોઈ સારી રીતે પુરુષાર્થ કરે છે તો સમજાવાય છે ડ્રામા અનુસાર એમનો પુરુષાર્થ સારો ચાલે છે. પદ પણ સારું પામશે. એમનો પુરુષાર્થ ખૂબ તીવ્ર ચાલે છે. પછી ચાલતાં-ચાલતાં કોઈનું ઓછું પદ પણ થઈ જાય છે. બ્રાહ્મણીઓ જાણે છે, બ્રાહ્મણીઓની પાસે આવવા વાળા પણ જાણે છે. ફલાણો ખૂબ સારી રીતે ચાલતો હતો. આજકાલ આવતાં જ નથી. કહે છે અમારી બુદ્ધિમાં ખબર નહીં કેમ નથી બેસતું, બાબા ને અમે યાદ જ નથી કરી શકતાં. બસ અમે નહીં જ ચાલી શકશું. મોટી મંઝિલ છે. એવું-એવું લખી દે છે. મૂળ વાત છે જ નિર્વિકારી બનવું. વિકારોને છોડવા ખૂબ મુશ્કેલ છે, તમે જાણો છો ડ્રામા અનુસાર કલ્પ પહેલાં માફક આમની એવી અવસ્થા ચાલી રહી છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. આ બેહદ નાં ખેલ ને સાક્ષી થઈ જોવાનો છે. કોઈ થી પણ ડરવાનું નથી. નિર્ભય બનવાનાં માટે “હું આત્મા છું” આ પાઠ પાકી કરવાનો છે.
2. પોતાની તપાસ કરી સ્વયં ની પરીક્ષા લેવાની છે કે કોઈ પણ કર્મેન્દ્રિયો ચલાયમાન તો નથી થતી? કામ વિકાર પર વિજય પામ્યા છીએ? દેહી-અભિમાની ક્યાં સુધી બન્યાં છીએ?

વરદાન :- કમબાઈન્ડ સ્વરૂપ ની સ્મૃતિ અને પોઝિશન નાં નશા દ્વારા કલ્પ - કલ્પ નાં અધિકારી ભવ “હું અને મારાં બાબા” - આ સ્મૃતિમાં કમબાઈન્ડ રહો તથા આ શ્રેષ્ઠ પોઝિશન (પદ) સદા સ્મૃતિમાં રહે કે અમે આજે બ્રાહ્મણ છીએ કાલે દેવતા બનીશું. હમ સો, સો હમ નો મંત્ર સદા યાદ રહે તો આ નશા અને ખુશી માં જૂની દુનિયા સહજ ભુલાઈ જશે. સદા આ જ ખુમારી રહેશે કે અમે જ કલ્પ-કલ્પ ની અધિકારી આત્મા છીએ. આપણે જ હતાં, આપણે જ છીએ અને આપણે જ કલ્પ-કલ્પ હોઈશું.

સ્લોગન :- સ્વયં નાં સ્વયં જ શિક્ષક બનો તો સર્વ કમજોરીઓ સ્વતઃ સમાપ્ત થઈ જશે.

“ મીઠા બાળકો - તમે બાપનાં પાસે આવ્યાં છો પોતાનું જીવન હીરા સમાન બનાવવાં , બાપ ની યાદ થી જ એવું જીવન બનશે ”

પ્રશ્ન :- નવી દુનિયામાં ઉંચ પદ માટે કયો એક મુખ્ય પુરુષાર્થ કરવાનો છે?

ઉત્તર :- બાબા કહે -મીઠા બાળકો, જે જૂનાં સંબંધીઓએ આટલાં દુઃખી કર્યા, હવે એમનાં મોહજાળ થી બુદ્ધિ ને નિકાળી એક મને યાદ કરો. એમની સાથે રહેતાં પણ મન ને મારા માં લગાવો. મનમનાભવ નો મંત્ર સદા યાદ રાખો તો તમે નવી દુનિયામાં ઉંચ પદ પામશો.

ગીત :- તૂને રાત ગવાઈ ...

ઓમ શાંતિ ! જેમ બાળકોને બધાં શાસ્ત્રોનો સાર સમજાવે છે, તેમ આ ગીતો નો પણ સાર તમને સમજાવે છે. એ જ સર્વનાં રુહાની બાપ, રુહાની બાળકો ને બ્રહ્મા તન થી બેસી સમજાવી રહ્યાં છે. બાપ સમજાવે છે હેં બાળકો - તમે જાણો છો અમારું હીરા જેવું જીવન બની રહ્યું છે. બાપ ની પાસે આવો જ છો હીરા જેવો જન્મ બનાવવાં. હીરા જેવો જન્મ કહેવાય છે સ્વર્ગ વાસીઓનો. કોડી જેવો જન્મ છે નરક વાસીઓનો. તમે સંગમયુગ ને પણ જાણી ચૂક્યાં છો. આપણે હમણાં સંગમયુગ વાસી છીએ. આ સંગમયુગ બધાનાં માટે કલ્યાણકારી છે. આ સંગમયુગ માં જ સર્વની ગતિ સદ્ગતિ થાય છે. કોણ કરે છે? પરમધામ થી આવવા વાળા મુસાફર. એ મુસાફર છે ને. તમે મુસાફર નથી, તમે આવીને જતાં નથી. બાપ કહે છે-હું જૂની દુનિયામાં આવીને પછી ફરી જાઉં છું. બાળકો જાણે છે આ સેવા કરવા વાળા ફક્ત એક મુસાફર છે, જે આવીને આપણી બાળકોની મોટી સેવા કરે છે. એવી સેવા બીજું કોઈ કરી ન શકે. સેવા માટે જ પોકારે છે કે આવીને અમારી પતિતો ની સેવા કરો. બાપ પણ કહે છે કે હું બાળકોની સેવામાં આવ્યો છું કારણ કે બાળકો બહુ જ દુઃખી છે. પોકારે પણ છે અમારા દુઃખ દૂર કરો અને શાંતિ આપો. બે વસ્તુ હંમેશા યાદ રહે છે-સુખ અને શાંતિ. અહીંયા દુઃખ અને અશાંતિ છે, ત્યારે પોકારે છે. બાપ જ આવીને બધું રહસ્ય સૃષ્ટિ ચક્ર નું બાળકો ને સમજાવે છે. બાળકો સમજે છે-હવે ભક્તિમાર્ગ પૂરો થાય છે. કળયુગ નો અંત એટલે ભક્તિ નીચે ઉતરતી આવે છે. જ્ઞાન થી તમારી ચઢતી કળા થઈ જાય છે. તમે ઉંચે થી ઉંચુ પદ પામી લો છો પછી તે પ્રાલબ્ધનું સુખ ઓછું થતું જાય છે. ભક્તિ તો ભારત માં જેટલી થાય છે એટલી બીજે ક્યાંય નથી. અડધોકલ્પ ભક્તિ ચાલે છે. જ્યાર થી દ્વાપર શરૂ થાય છે અને બીજો ધર્મ સ્થાપન થવાનું શરૂ થાય છે ત્યાર થી ભક્તિ શરૂ થાય છે. ભક્તિ પણ પહેલાં બહુજ સારી થાય છે. જેમ સ્વર્ગ પહેલાં બહુજ સારું હોય છે ધીરે-ધીરે કળાઓ ઓછી થતી જાય છે. ભક્તિ શરૂ થાય છે તો પહેલાં-પહેલાં શિવ નાં પૂજારી બને છે. અડધોકલ્પ કોઈ પૂજા થતી નથી. પછી ભક્તિમાર્ગ શરૂ થાય છે અને બીજા ધર્મ પણ શરૂ થાય છે. આટલી ભક્તિ બીજું કોઈ કરી નથી શકતું, આખો અડધોકલ્પ ભક્તિ ચાલે છે. આ પણ આપ બાળકો જાણો છો કે બાપ, જે બધાને, ખાસ ભારત ને સદ્ગતિ આપે છે, સ્વર્ગનાં માલિક બનાવે છે તે જ દૂર દેશનાં મુસાફર આવેલાં છે-આપણ ને બાળકોને ફરીથી સ્વર્ગની બાદશાહી આપવાં. વારસો પણ કેટલો જબરજસ્ત છે. પરંતુ એક પણ વાત કોઈની બુદ્ધિ માં નથી બેસતી. ભારતમાં ભક્તિ કેટલી કરે છે. કેટલાં મંદિર છે. ભારતખંડ માં તો અનેક મંદિર છે. હમણાં તમે જાણો છો આ કોનાં મંદિર છે. પહેલાં-પહેલાં તો શિવબાબાનાં મંદિર બને છે, પછી બને છે દેવતાઓનાં. તે મંદિર પણ તમારી સામે ઉભાં છે. એક તરફ શિવબાબા ની પૂજા કરતાં રહે છે, બીજી તરફ શિવબાબા તમને પૂજ્ય બનાવી રહ્યાં છે. તમે અહીંયા આવ્યાં છો પૂજ્ય દેવતા બનવાં. જે પણ દેવતાઓનાં પૂજારી છે-હકીકત માં તે પણ આવીને અહીંયા બ્રાહ્મણ બનશે. ધીરે-ધીરે વૃદ્ધિ થતી જશે. બધાં સાથે તો ભણી ન શકે. સમય લાગે છે. કલ્પ પહેલા પણ જેમણે ભણ્યું હશે તે જ પછી ભણશે. એક-બીજા ને ભણાવતાં રહેવાનું છે. બધાને બાપ અને સૃષ્ટિનાં આદિ-મધ્ય-અંત નું જ્ઞાન સંભળાવે છે, જેનાંથી મનુષ્ય સ્વર્ગ નાં માલિક બની શકે છે. તો આવી ને સમજો. આપ બાળકોની બુદ્ધિ માં છે કે આ નાટક કેવી રીતે ચક્ર લગાવે છે. કથા કોઈ લાખો વર્ષની તો સંભળાવી ન શકાય. તમે જાણો છો ૫ હજાર વર્ષ પહેલા શું હતું, કોનું રાજ્ય હતું! ભારતમાં આપણું પૂજ્ય દેવી-દેવતાઓનું રાજ્ય હતું, પછી આપણે ૮૪ જન્મ લીધાં. ૮૪ જન્મોની કથા લક્ષ્મી-નારાયણ ની છે. તેઓને તો પોતાની કથા બેસી લખવામાં ઘણો સમય લાગે છે. તમે એક મિનિટ માં ૮૪ જન્મો ની કથા બતાવી શકો છો. તે તો એક જન્મની કથા લખે છે. બાળપણ માં શું-શું કર્યું. આ (બ્રહ્મા) પણ પોતાની કથા બતાવે છે. આપણે ૮૪ નું

ચક્ર કેવી રીતે લગાવીએ છીએ. એક ની તો વાત નથી, ઘણાં બ્રાહ્મણ છે. તમે જ આ ચક્રને જાણો છો. આ ચક્ર ને જાણવાથી તમે રાજા-રાણી બનો છો અને પછી બીજાઓને બનાવો પણ છો. ભક્તિ પણ ભારતવાસીઓ જેવી કોઈ નથી કરતું. બીજા જે પણ મઠ પંથ ધર્મ વગેરે છે, તે આપણી ભક્તિનાં સમયે સ્થાપન થાય છે. પહેલાં-પહેલાં આપણું કેટલું નાનું ફૂલો નું ઝાડ હતું, રુહાની બગીચો હતો. તમે ચૈતન્ય ફૂલ હતાં. આને કહેવાય છે ફૂલોનો બગીચો. પછી તે જ કાંટાઓનો બગીચો થઈ જાય છે. આ સમયે બધાં કાંટા બની ગયાં છે. પછી કાંટા થી ફૂલ કેવી રીતે બનવાનું છે, તે બાપ બેસી સમજાવે છે. એક બીજાને દુઃખ આપવું કાંટો લગાડવો છે. સ્ટુડન્ટ લાઈફ ઈઝ ધ બેસ્ટ (વિદ્યાર્થી જીવન જ શ્રેષ્ઠ) કહેવાય છે. તે બહુ જ સારી હોય છે. બાળકો બાળકીઓ બહુજ ખુશી માં ભણતાં રહે છે. લગ્ન કર્યા અને એક બે ને કાંટા લગાડવાનું શરૂ કર્યું. સતયુગ માં કોઈ કાંટા નથી લગાડતું. હમણાં તમે પછી ફૂલ બનો છો. તમે જાણો છો ભારત સ્વર્ગ હતું તો કેટલાં અપાર સુખ હતાં. સોનાની ખાણો હતી. હમણાં તે ખાલી થઈ ગઈ છે. પછી તમને સોનું ભરપૂર મળશે. ભારત માં જ સોના, હીરા, ઝવેરાત ની ખાણો હતી. એ સમયે અમેરિકા વગેરે કંઈ પણ નથી હતું. બોમ્બે પણ નથી હતું. વન્ડર (અદ્ભુત) છે ને. કળયુગ નાં અંત માં કંઈ પણ સોનું જોવામાં નથી આવતું પછી સતયુગ વગેરે માં એટલી સોનાની ખાણો ભરપૂર થઈ જાય છે. સોના નાં મહેલ બની જાય છે. વન્ડર છે ને. ત્યાં ખાણો થી કેટલું અઢળક સોનું નીકળે છે. જેમ અહિયાં માટીની ઈંટો બને છે, તેમ ત્યાં સોનાની ઈંટો બને છે. માયા મચ્છન્દર નો ખેલ દેખાડે છે ને. ધ્યાન માં જોયું અહીંયા તો સોનું જ સોનું છે. બરાબર સતયુગ માં સોનું હશે. અહીંયા તો જુઓ માટી ની ઈંટો પણ નથી મળતી. જેટલી અહીંયા ઈંટો પૈસા થી મળે છે, એટલી ત્યાં સોનાની ઈંટો મફત મળે છે. રાત-દિવસ નું અંતર છે. તો કેમ નહીં પુરુષાર્થ કરવો જોઈએ-નવી દુનિયામાં ઊંચ પદ પામવનો! આ મોહજાળ માં કેમ ફસાઈએ!

બાપ કહે છે જૂનાં સંબંધો માં તમે કેટલાં દુઃખ ઉઠાવો છો! બાબા એવું નથી કહેતાં કે એને છોડી દો. ફક્ત બુદ્ધિ યોગ એક બાપ થી લગાવો તો તમે વિશ્વ નાં માલિક બની જશો. મનમનાભવ નો અર્થ જ છે-મને યાદ કરો અને વિષ્ણુ ચતુર્ભુજ ને અર્થાત્ વિષ્ણુપુરીને યાદ કરો. મૂળ છે જ એક અક્ષર. ભક્તિમાર્ગ માં તો અનેક પંચાયત છે. હમણાં તમે બધી આત્માઓ આશિક છો એક માશૂક પરમપિતા પરમાત્મા નાં. એ તમને સુખધામ નાં માલિક બનાવે છે. બધી આત્માઓ એમને યાદ કરે છે. તમે રુહાની આશિક, રુહાની માશૂક નાં એક જ વાર બનો છો. બાકી તો બધાં મનુષ્ય છે શરીરધારી આશિક માશૂક. હમણાં બેહદનાં આશિકો ને બેહદનાં માશૂક આવીને મળે છે. એમને કહે પણ છે-આવો આવીને અમને પતિત થી પાવન બનાવો. એકને જ પોકારે છે. તમે જાણો છો આપણી આત્મા પતિત બની છે એટલે પોકારે છે પતિત-પાવન આવો. કુંભ નો મેળો લાગે છે, કેટલાં જઈને ગંગા સ્નાન કરે છે. ફાયદો કંઈ પણ નથી. પાવન કોઈ પણ બનતું નથી. હમણાં બાપ આવીને જ્ઞાન વર્ષા કરે છે. તમારા ઉપર જ્ઞાન ની વર્ષા થઈ રહી છે, જેનાથી પછી કાંટાઓનું જંગલ ફૂલોનો બગીચો બની જશે. તમે જાણો છો-આપણું જ્યારે રાજ્ય હશે તો ત્યાં કોઈ પતિત હશે જ નહીં. આખાં વિશ્વ પર જ્ઞાન વર્ષા થઈ જાય છે. બધુંજ હર્યુભર્યું થઈ જાય છે. ખાણો પણ હીરા-ઝવેરાત ની નવી બની જાય છે. હમણાં આપ બાળકોએ કેટલી ખુશી માં રહેવું જોઈએ. સમ્મુખ જુઓ છો, બેહદનાં બાપ બેસી સમજાવે છે કે તમે મને યાદ કરો તો તમારા વિકર્મ વિનાશ થશે. ભલે તમે ક્યાંય પણ પણ બેસો - સ્નાન કરો, બુદ્ધિ માં બાપની યાદ રહે. ત્યાં તો યાદ કરવાની કુરસદ છે. બાપ ને જેટલું યાદ કરશો તેટલી કમાણી છે. યાદ થી જ કમાણી છે. એવું ક્યારેય સાંભળ્યું કે યાદ થી કમાણી થાય છે! કેટલી મોટી કમાણી છે, તમે વિષ્ણુપુરી નાં માલિક બની જશો. તમે જાણો છો આપણી આત્માઓ નાં બાપ નિરાકાર છે. એમણે આ શરીર નો આધાર લીધો છે. ભાગીરથ નું પણ વર્ણન છે ને. ભાગ્યશાળી રથ, જે રથ પર પરમપિતા ની પરમ આત્મા સવાર કરે છે. આત્માનો રથ જ્યારે તૈયાર થાય છે તો ઝટ આત્મા આવીને પ્રવેશ કરે છે. બાપ ને તો આ રથ માં આવીને ફક્ત જ્ઞાન આપવાનું છે. આમનાં પણ અનેક જન્મો નાં અંત નાં જન્મ માં જ્યારે વાનપ્રસ્થ અવસ્થા હોય છે ત્યારે બાપ કહે છે-હું આવીને આમનામાં પ્રવેશ કરું છું અથવા આ રથમાં વિરાજમાન થાઉં છું. બાકી કોઈ ઘોડાગાડી નાં રથ ની વાત નથી. હમણાં તમને આ જ્ઞાન મળ્યું છે. બાપ બેસી સમ્મુખ આપ બાળકો ને સમજાવે છે. તમને તો બહુજ ખુશી થવી જોઈએ. આઈ. સી. એસ. ની પરીક્ષા આપે છે તો બહુજ નશો રહે છે. તે હોય છે સૌથી ઊંચી પરીક્ષા. તમારું પણ આ ભણતર છે. આ ભગવાન ની પાઠશાળા છે. હવે પ્રશ્ન ઉઠે છે ભગવાન કોણ? શું શ્રી કૃષ્ણ કે શિવબાબા? સર્વ નાં ભગવાન કોણ છે? સિવાય એક નિરાકાર નાં, બધાં તો કૃષ્ણને માનશે નહીં. બધી આત્માઓનાં બાપ એ નિરાકાર પરમપિતા પરમાત્મા છે. એ સદૈવ પરમધામમાં રહે છે. એક જ વાર આવે છે-બાળકોને સ્વર્ગ નાં માલિક બનાવવાં. તમે જાણો છો એ જ બાબા કલ્પ-કલ્પ આવીને આપણને રંક (ગરીબ) થી રાવ (સાહુકાર) બનાવે છે. ભારત હમણાં રંક છે ને. પછી બીજા

જન્મમાં શું બનવાનું છે, તમને બધાં સાક્ષાત્કાર થયાં છે. વિનાશ નો પણ સાક્ષાત્કાર કર્યો છે. સ્થાપના નો પણ કર્યો છે. ભગવાનુવાચ હું તમને રાજાઓનાં રાજા બનાવું છું. બહુ જ દાન-પુણ્ય કરવાથી કોઈને અલ્પકાળનું સુખ મળે છે. રાજાઓની પાસે જન્મ લઈ પછી ફટ થી મરી જાય છે. કોઈ ગર્ભ માં પણ મરી જાય છે. કોઈ લૂલા, લંગડા, કાણાં બની જાય છે. જેવું કર્મ કરે છે તેવું પદ પામે છે. હવે તમને તો રાજાઓનાં રાજા બનાવે છે. તમે કહો છો-બાબા અમે બલિહાર જઈશું. તો જરૂર રાજાઈ પણ તમે પામશો. ભારત ને મહાદાની ખંડ કહેવાય છે. અહીંયા દાન-પુણ્ય બહુજ કરે છે. તે પછી શરૂ થાય છે ભક્તિમાર્ગ માં. હમણાં બાપ તમને ૨૧ જન્મોનાં માટે દાન આપે છે. હમણાં તમે બાબા પર બલિહાર જાઓ છો. તન-મન-ધન સર્વસ્વ આપી દીધું. હવે બાપ કહે છે ટ્રસ્ટી થઈને રહો. પોતાનું ધરબાર સંભાળો. બધું શિવબાબાનું છે. હું તમારો છું, તમને જ યાદ કરું છું. દિલ થી સમર્પણ કરો છો. બાપ કહે છે ભલે મહેલ માં રહો, હરો-ફરો મોજ મનાવો, ફક્ત મને યાદ કરો તો તમે બહુજ ખુશી માં રહેશો. તમે વિશ્વ નાં માલિક હતાં. હવે ફરી તમે પુરુષાર્થ કરી તે બનો છો. બાપ સમજાવે છે-મીઠા-મીઠા બાળકો આ યોગબળ થી જ તમે વિકર્માજીત બનશો. બાપ ની યાદ થી તમે વિશ્વ નાં માલિક બનો છો. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. રાજાઈ પદ પામવા માટે બાપ પર પૂરે-પૂરું બલિહાર જવાનું છે. તન-મન-ધન સર્વસ્વ સમર્પણ કરી ટ્રસ્ટી થઈને રહેવાનું છે. વિકર્માજીત બનવાનો પુરુષાર્થ કરવાનો છે.
2. યાદ માં જ કમાણી છે, એટલે નિરંતર યાદ માં રહેવાનો પુરુષાર્થ કરવાનો છે. એવાં રુહાની ફૂલ બનવાનું છે જે ફૂલોની દુનિયાનાં અધિકારી બની જાઓ. અંદર માં કોઈ પણ કાંટો ન રહે.

વરદાન :- ત્રિકાળદર્શી સ્થિતિમાં સ્થિત રહી સદા અચળ અને સાક્ષી રહેવા વાળા નંબરવન તકદીરવાન ભવ ત્રિકાળદર્શી સ્થિતિમાં સ્થિત થઈને દરેક સંકલ્પ, દરેક કર્મ કરો અને દરેક વાતને જુઓ, આ કેમ, આ શું - આ પ્રશ્નાર્થ ન હોય, સદા કુલસ્તોપ (પૂર્ણ વિરામ). નથિંગ ન્યૂ. દરેક આત્માનાં પાર્ટ ને સારી રીતે જાણીને પાર્ટ માં આવો. આત્માઓ નાં સંબંધ સંપર્ક માં આવતાં ન્યારા અને પ્યારાપણા ની સમાનતા રહે તો હલચલ સમાપ્ત થઈ જશે. એમ સદા અચળ અને સાક્ષી રહેવું - આ જ છે નંબરવન તકદીરવાન આત્માની નિશાની.

સ્લોગન :- સહનશીલતા નાં ગુણ ને ધારણ કરો તો કઠોર સંસ્કાર પણ શીતળ થઈ જશે.

“ તન , મન ની થકાવટ મટાડવાનું સાધન - “ શક્તિશાળી યાદ ”

આજે પરદેશી બાપ પોતાનાં અનાદિ દેશવાસી અને આદિ દેશવાસી સેવા-અર્થ બધાં વિદેશી, એવાં બાળકોથી મળવા માટે આવ્યાં છે. બાપદાદા જાણે છે કે આ જ મારા સિકીલધા લાડલા બાળકો છે, અનાદિ દેશ પરમધામ નાં નિવાસી છે અને સાથે-સાથે સૃષ્ટિનાં આદિ નાં આ જ ભારતભૂમિ માં જ્યારે સતયુગી સ્વદેશ હતો, પોતાનું રાજ્ય હતું જેને બધાં ભારત કહે છે, તો આદિ માં આ જ ભારતદેશ-વાસી હતાં. આ જ ભારતભૂમિ માં બ્રહ્મા બાપની સાથે-સાથે રાજ્ય કર્યું છે. અનેક જન્મ પોતાનાં રાજ્ય માં સુખ-શાંતિ સમ્પન્ન અનેક જીવન વ્યતિત કર્યા છે એટલે આદિ દેશવાસી હોવાનાં કારણે ભારત ભૂમિ થી દિલનો સ્નેહ છે. ભલે કેટલો પણ હમણાં અંત માં ભારત ગરીબ કે ધૂળ-માટી વાળો બની ગયો છે, છતાં પણ પોતાનો દેશ તો પોતાનો જ હોય છે. તો આપ સર્વ આત્માઓનો પોતાનો દેશ અને શરીરધારી દેવતા જીવન નો પોતાનો દેશ કયો હતો? ભારત જ હતો ને. કેટલાં જન્મ ભારતભૂમિ માં રહ્યાં છો, તે યાદ છે? ૨૧ જન્મો નો વારસો બધાએ બાપ થી પ્રાપ્ત કરી લીધો છે, એટલે ૨૧ જન્મની તો ગેરંટી છે જ છે. પછી પણ દરેક આત્માનાં ઘણાં જન્મ ભારતભૂમિ માં જ થયાં છે કારણ કે જે બ્રહ્મા બાપની સમીપ આત્માઓ છે, સમાન બનવાવાળી આત્માઓ છે, તે બ્રહ્મા બાપની સાથે-સાથે પોતે જ પૂજ્ય, પોતે જ પુજારી નો પાર્ટ પણ સાથે ભજવે છે. દ્વાપર યુગ નાં પહેલાં ભક્ત આપ બ્રાહ્મણ આત્માઓ બની છો. આદિ સ્વર્ગ માં આ જ દેશનાં વાસી હતાં અને અનેક વાર ભારત-ભૂમિ નાં દેશવાસી છો. એટલે બ્રાહ્મણો ને અલૌકિક સંસાર ‘મધુબન’ થી અતિ પ્રેમ છે. આ મધુબન બ્રાહ્મણો નો નાનકડો સંસાર છે. તો આ સંસાર ખૂબ સારો લાગે છે ને. અહીંયા થી જવાનું દિલ નથી થતું ને. જો હમણાં-હમણાં ઓર્ડર કરી લે કે મધુબન નિવાસી બની જાઓ, તો ખુશ થશો ને. કે આ સંકલ્પ આવશે કે સેવા કોણ કરશે? સેવાનાં માટે તો જવું જ જોઈએ. બાપદાદા કહે - બેસી જાઓ, તો પણ સેવા યાદ આવશે? સેવા કરવાવાળા કોણ છે? જે બાપ નું ડાયરેક્શન (માર્ગદર્શન) હોય, શ્રીમત હોય, તેને તે જ રુપમાં પાલન કરવું - એને કહે છે સાચાં આજ્ઞાકારી બાળકો. બાપદાદા જાણે છે - મધુબન માં બેસાડવાનાં છે કે સેવા પર મોકલવાનાં છે. બ્રાહ્મણ બાળકોએ દરેક વાતમાં એવરેડી (સદા તૈયાર) રહેવાનું છે. હમણાં-હમણાં જે ડાયરેક્શન મળે તેમાં એવરેડી રહેવું. સંકલ્પ માત્ર પણ મનમત મિક્સ ન થાય, એને કહેવાય છે શ્રીમત પર ચાલવા વાળી શ્રેષ્ઠ આત્મા.

આ તો જાણો છો ને કે સેવા નાં જવાબદાર બાપદાદા છે. કે તમે છો? આ જવાબદારી થી તો તમે હલ્કા છો ને કે જવાબદારી નો થોડો-થોડો બોજો છે? આટલો મોટો પ્રોગ્રામ કરવાનો છે, આ કરવાનું છે - બોજ તો નથી સમજતાં ને. કરાવનહાર કરાવી રહ્યાં છે. કરાવનહાર એક જ બાપ છે, કોઈની પણ બુદ્ધિ ને ટચ કરી વિશ્વ-સેવા નું કાર્ય કરાવતા રહ્યાં છે અને કરાવતાં રહેશે. ફક્ત નિમિત્ત બાળકો ને એટલાં માટે બનાવે છે કે જે કરશે તે પામશે. પામવા વાળા બાળકો છે, બાપ ને પામવાનું નથી. પ્રાલબ્ધ પામવી કે સેવાનું ફળ અનુભવ થવું - આ આત્માઓનું કામ છે, એટલે નિમિત્ત બાળકો ને બનાવે છે. સાકાર રુપ માં પણ સેવા કરાવવાનું કાર્ય જોયું અને હમણાં અવ્યક્ત રુપમાં પણ કરાવનહાર બાપ અવ્યક્ત બ્રહ્મા દ્વારા પણ કેવી રીતે સેવા કરાવી રહ્યાં છે આ પણ જોઈ રહ્યાં છો. અવ્યક્ત સેવા ની ગતિ વધારે જ તીવ્રગતિ છે! કરાવવા વાળા કરાવી રહ્યાં છે અને તમે કઠપુતળી ની સમાન નાચી રહ્યાં છો. આ સેવા પણ એક ખેલ છે. કરાવવા વાળા કરાવી રહ્યાં છે અને તમે નિમિત્ત બની એક કદમ ની પદમગુણ પ્રાલબ્ધ બનાવી રહ્યાં છો. તો બોજ કોની ઉપર છે? કરાવવા વાળા પર કે કરવા વાળા પર? બાપ તો જાણે છે - આ પણ બોજ નથી. તમે બોજ કહો છો તો બાપ પણ બોજ શબ્દ કહે છે. બાપનાં માટે તો બધું થયેલું જ છે. ફક્ત જેવી રીતે રેખા ખેંચાય છે, રેખા દોરવી મોટી વાત લાગે છે શું? તો એવી રીતે બાપદાદા સેવા કરાવે છે. સેવા પણ એટલી જ સહજ છે જેવી રીતે એક રેખા દોરવી. રિપીટ કરી રહ્યાં છો, નિમિત્ત ખેલ કરી રહ્યાં છો.

જેમ માયાનું વિઘ્ન ખેલ છે, તો સેવા પણ મહેનત નથી પરંતુ ખેલ છે - એવું સમજવાથી સેવામાં સદા જ રીફ્રેશમેન્ટ (તાજગી) અનુભવ કરશો. જેમ કોઈ ખેલ શેનાં માટે કરે છે? થાકવા માટે નહીં, રિફ્રેશ થવા માટે ખેલ

કરે છે. ભલે કેટલું પણ મોટું કાર્ય હોય પરંતુ એવો જ અનુભવ કરશે જેમ ખેલ કરવાથી રિક્કેશ થઈ જવાય છે. ભલે કેટલો પણ થકાવવા વાળો ખેલ હોય પરંતુ ખેલ સમજવાથી થકાવટ નથી થતી કારણ કે પોતાનાં દિલની રુચિ થી ખેલ કરાય છે. ભલે ખેલ માં કેટલું પણ હાર્ડવર્ક (મહેનત) કરવું પડે પરંતુ તે પણ મનોરંજન લાગે છે કારણ કે પોતાનાં દિલથી કરો છો. બીજું કોઈ લૌકિક કાર્ય બોજ માફક હોય છે, નિર્વાહ અર્થ કરવું જ પડશે. ડ્યૂટી (જવાબદારી) સમજી કરો છો, એટલે મહેનત લાગે છે. ભલે શારીરિક મહેનત નું, ભલે બુદ્ધિની મહેનતનું કામ છે, પરંતુ ડ્યૂટી સમજી કરવાથી થકાવટ અનુભવ કરશો કારણ કે તે દિલ ની ખુશી થી નથી કરતાં, જે પોતાનાં મનનાં ઉમંગ થી, ખુશી થી કાર્ય કરાય છે, તેમાં થકાવટ નથી થતી, બોજ અનુભવ નથી થતો. ક્યાંક-ક્યાંક બાળકોની ઉપર સેવાનાં હિસાબ થી વધારે કાર્ય પણ આવી જાય છે, એટલે પણ ક્યારેક-ક્યારેક થકાવટ ફીલ (અનુભવ) થાય છે. બાપદાદા જુએ છે કે કોઈ બાળકો અથક બની સેવા કરવાનાં ઉમંગ-ઉત્સાહ માં પણ રહે છે. છતાં પણ હિંમત રાખી આગળ વધતાં રહે છે - આ જોઈ બાપદાદા હર્ષિત પણ થાય છે. છતાં પણ સદા બુદ્ધિ ને હલકી જરૂર રાખો.

બાપદાદા બાળકોનાં બધાં પ્લાન (યોજના), પ્રોગ્રામ વતનમાં બેસીને પણ જોતાં રહે છે. દરેક બાળકો ની યાદ અને સેવાનો રેકૉર્ડ બાપદાદા ની પાસે દરેક સમય નો રહે છે. જેમ તમારી દુનિયામાં રેકૉર્ડ રાખવાનાં ઘણાં સાધન છે. બાપ ની પાસે સાયન્સ નાં સાધનો થી પણ રિક્કાઈન સાધન છે, સ્વતઃ જ કાર્ય કરતાં રહે છે. જેમ સાયન્સ નાં સાધન જે પણ કાર્ય કરે, તે લાઈટ નાં આધારથી કરે. સૂક્ષ્મવતન તો છે જ લાઈટ (પ્રકાશ) નું. સાકાર વતન ની લાઈટ નાં સાધન તો પણ પ્રકૃતિ નાં સાધન છે, પરંતુ અવ્યક્ત વતન નાં સાધન પ્રકૃતિ નાં નથી. બીજું પ્રકૃતિ રૂપ બદલે છે, સતો, રજો, તમો માં પરિવર્તન થાય છે. આ સમયે તો છે જ તમોગુણી પ્રકૃતિ, એટલે આ સાધન આજે ચાલશે, કાલે નહીં ચાલશે. પરંતુ અવ્યક્ત વતન નાં સાધન પ્રકૃતિ થી પરે છે, એટલે તે પરિવર્તન માં નથી આવતાં. જ્યારે ઈચ્છો, જેવી રીતે ઈચ્છો સૂક્ષ્મ સાધન સદા જ પોતાનું કાર્ય કરતાં રહે છે એટલે બધાં બાળકો નો રેકૉર્ડ જોવો બાપદાદાની માટે મોટી વાત નથી. આપ લોકોને તો સાધનો ને સંભાળવાનું જ મુશ્કિલ થઈ જાય છે ને. તો બાપદાદા યાદ અને સેવા નો - બંનેનો રેકૉર્ડ જુએ છે કારણ કે બંને નું બેલેન્સ (સંતુલન) એક્સ્ટ્રા બેલેસિંગ (દુવાઓ) અપાવે છે.

જેવી રીતે સેવા માટે સમય નીકાળો છો, તો તેમાં ક્યારેક નિયમ થી પણ વધારે લગાવી દો છો. સેવામાં સમય લગાવવો ખૂબ સારી વાત છે અને સેવાનું ફળ પણ મળે છે, સેવામાં બિઝી (વ્યસ્ત) હોવાનાં કારણે નાની-નાની વાતો થી બચી પણ જાયો છો. બાપદાદા બાળકોની સેવા પર બહુજ ખુશ છે, હિંમત પર બલિહાર જાય છે, પરંતુ જે સેવા યાદ માં, ઉન્નતિ માં થોડી પણ રુકાવટ (અડચણ) કરવાનાં નિમિત્ત હોય છે, તો એવી સેવાનાં સમય ને ઓછો કરવો જોઈએ. જેમ રાત્રે જાગો છો, ૧૨.૦૦ કે ૧.૦૦ વગાડી દો છો તો અમૃતવેલા ફેશ નહીં થશે. બેસો પણ છો તો નિયમ પ્રમાણે. અને અમૃતવેલા શક્તિશાળી નથી તો આખાં દિવસ ની યાદ અને સેવા માં અંતર પડી જાય છે. સમજો સેવા નો પ્લાન બનાવવામાં કે સેવાને પ્રેક્ટિકલ લાવવામાં સમય પણ લાગે છે. તો રાતનાં સમય ને કાપીને ૧૨.૦૦ નાં બદલે ૧૧.૦૦ વાગ્યે સુઈ જાયો. તે જ એક કલાક જે ઓછો કર્યો અને શરીર ને રેસ્ટ આપ્યો, તો અમૃતવેલા સારું રહેશે, બુદ્ધિ પણ ફેશ રહેશે. નહીં તો દિલ ખાય છે કે સેવા તો કરી રહ્યાં છીએ પરંતુ યાદ નો ચાર્ટ જેટલો હોવો જોઈએ, એટલો નથી. જે સંકલ્પ દિલ માં કે મન માં વારંવાર આવે છે કે આ આવું થવું જોઈએ પરંતુ થઈ નથી રહ્યું, તો તે સંકલ્પ નાં કારણે બુદ્ધિ પણ ફેશ નથી થતી. અને બુદ્ધિ જો ફેશ છે તો ફેશ બુદ્ધિ થી ૨-૩ કલાકનું કામ ૧ કલાકમાં પૂરું કરી શકો છો. થાકેલી બુદ્ધિ માં સમય વધારે લાગી જાય છે, એ અનુભવ છે ને. અને જેટલી ફેશ બુદ્ધિ રહેશે, શરીરનાં હિસાબ થી પણ ફેશ અને આત્મિક ઉન્નતિ નાં રૂપમાં પણ ફેશ-ડબલ ફેશનેસ (તાજગી) રહે તો એક કલાક નું કાર્ય અડધા કલાક માં કરી લેશો, એટલે સદૈવ પોતાની દિનચર્યા માં ફેશ બુદ્ધિ રહેવાનું અટેન્શન રાખો. વધારે સૂવા ની પણ આદત ન હોય પરંતુ જે આવશ્યક સમય શરીરનાં હિસાબ થી જોઈએ તેનું અટેન્શન રાખો. ક્યારેક-ક્યારેક કોઈ સેવાનો યાંસ (તક) હોય છે, મહિના બે મહિના માં બે-ચાર વખત વાર થઈ ગઈ, તે બીજી વાત છે, પરંતુ જો નિયમિત રૂપ થી શરીર થાકેલું હશે તો યાદ માં ફરક પડશે. જેમ સેવા નો પ્રોગ્રામ બનાવો છો, ૪ કલાક નો સમય નીકાળવો છે તો નીકાળી લો છો. એમ યાદ નો પણ સમય નિશ્ચિત નીકાળવાનો જ છે - આને પણ આવશ્યક સમજી આ વિધિ થી પોતાનો પ્રોગ્રામ બનાવો. સુસ્તી ન હોય પરંતુ શરીર ને રેસ્ટ આપવાનો છે - આ વિધિ થી ચાલો કારણ કે દિવસ-પ્રતિદિવસ સેવાનો તો વધારે જ તીવ્રગતિ થી આગળ વધવાનો સમય આવતો જઈ રહ્યો છે. તમે સમજો છો - સારું, આ એક વર્ષનું કાર્ય પૂરું થઈ

જશે, પછી રેસ્ટ કરી લઈશું, ઠીક કરી લઈશું, યાદ ને પછી વધારે વધારી લઈશું. પરંતુ સેવાનાં કાર્ય તો દિવસ-પ્રતિદિવસ નવાં થી નવાં અને મોટાં થી મોટાં થવાનાં છે એટલે સદા બેલેન્સ (સંતુલન) રાખો. અમૃતવેલા ફેશ થઈ, પછી તે જ કામ આખો દિવસમાં સમય પ્રમાણે કરો તો બાપની બ્લેસિંગ પણ એક્સ્ટ્રા મળશે અને બુદ્ધિ પણ ફેશ હોવાનાં કારણે ખૂબ જલ્દી અને સફળતા-પૂર્વક કાર્ય કરી શકશો. સમજ્યાં?

બાપદાદા જોઈ રહ્યાં છે - બાળકોમાં ઉમંગ ખૂબ છે, એટલે શરીર નું પણ નથી વિચારતાં. ઉમંગ-ઉત્સાહ થી આગળ વધી રહ્યાં છે. આગળ વધારવું બાપદાદાને ગમે છે, છતાં પણ બેલેન્સ અવશ્ય જોઈએ. ભલે કરતાં રહો છો, ચાલતાં રહો છો પરંતુ ક્યારેક-ક્યારેક જેવી રીતે ખૂબ કામ હોય છે તો વધારે કામ માં એક તો બુદ્ધિની થકાવટ હોવાનાં કારણે જેટલું ઈચ્છે એટલું નથી કરી શકતાં અને બીજું - વધારે કામ હોવાનાં કારણે થોડીક પણ કોઈ દ્વારા હલચલ થશે તો થકાવટ નાં કારણે ચીડચીડિયાપણું થઈ જાય. એનાથી ખુશી ઓછી થઈ જાય છે. આમ અંદર થી ઠીક રહો છો, સેવાનું બળ પણ મળી રહ્યું છે, ખુશી પણ મળી રહી છે, છતાં પણ શરીર તો જૂનું છે ને એટલે ટૂંક-મય માં નહીં જાઓ. બેલેન્સ રાખો. યાદ નાં ચાર્ટ પર થકાવટ ની અસર ન થવી જોઈએ. જેટલાં સેવામાં બીઝી રહો છો, ભલે કેટલાં પણ બીઝી રહો પરંતુ થકાવટ મટાડવાનું વિશેષ સાધન દર એક કલાક અથવા બે કલાક માં એક મિનિટ પણ શક્તિશાળી યાદ ની અવશ્ય નીકાળો! જેમ કોઈ શરીર માં કમજોરી હોય છે તો શરીર ને શક્તિ આપવા માટે બે-બે કલાક પછી તાકાત ની દવાઓ પીવા માટે આપે છે. સમય નીકાળી દવા પીવી પડે છે ને. તો વચ-વચ માં એક મિનિટ પણ જો શક્તિશાળી ની યાદ નીકાળો તો તેમાં એ.બી.સી....બધાં વિટામિન્સ આવી જશે.

સંભળાવ્યું હતું ને કે શક્તિશાળી યાદ સદા કેમ નથી રહેતી? જ્યારે છો જ બાપ નાં અને બાપ તમારાં, સર્વ સંબંધ છે, દિલ નો સ્નેહ છે, નોલેજકુલ છે, પ્રાપ્તિ નાં અનુભવી છો, છતાં પણ શક્તિશાળી યાદ સદા કેમ નથી રહેતી, તેનું કારણ શું? પોતાની યાદ ની લીંક નથી રાખતાં. લિંક ટુટે છે, એટલે પછી જોડવામાં સમય પણ લાગે, મહેનત પણ લાગે અને શક્તિશાળી નાં બદલે કમજોર થઈ જાઓ. વિસ્મૃતિ તો થઈ નથી શકતી, યાદ રહે છે. પરંતુ સદા શક્તિશાળી યાદ સ્વતઃ રહે - તેનાં માટે આ લિંક ટૂટવી ન જોઈએ. દરેક સમયે બુદ્ધિ માં યાદ ની લિંક જોડાયેલી રહે - તેની વિધિ આ છે. આ પણ આવશ્યક સમજો. જેમ તે કામ સમજો છો કે આવશ્યક છે, આ પ્લાન પૂરો કરીને જ ઉઠવાનું છે એટલે સમય પણ આપો છો, એનર્જી (શક્તિ) પણ લગાવો છો. તેમ આ પણ આવશ્યક છે, આને પાછળ નહીં કરો કે આ કામ પહેલાં પૂરું કરી પછી યાદ કરી લઈશું, ના. આનો સમય તમારા પ્રોગ્રામ માં પહેલાં એડ કરો (ઉમેરો). જેવી રીતે સેવાનાં પ્લાન માટે બે કલાકનો સમય ફિક્સ (નક્કી) કરો છો - ભલે મિટિંગ કરો છો, ભલે પ્રેક્ટિકલ કરો છો, તો બે કલાક ની સાથે-સાથે આ પણ વચ-વચ માં કરવાનું જ છે - આ એડ કરો. જે એક કલાક માં પ્લાન બનાવશો, તે અડધા કલાક માં થઈ જશે. કરીને જુઓ. જાતે જ ફેશનેસ (તાજગી) થી બે વાગે આંખ ખુલે છે, તે બીજી વાત છે. પરંતુ કાર્ય નાં કારણે જાગવું પડે છે તો એની ઇફેક્ટ (પ્રભાવ) શરીર પર આવે છે એટલે બેલેન્સ નાં ઉપર સદા અટેન્શન રાખો.

બાપદાદા તો બાળકોને આટલાં બીઝી જોઈ આ જ વિચારે છે કે આમનાં માથા ની માલીશ થવી જોઈએ. પરંતુ સમય નિકાળશે તો વતન માં બાપદાદા માલિશ પણ કરી દેશે. તે પણ અલૌકિક હશે, એવી લૌકિક માલિશ થોડી થશે. એકદમ ફેશ થઈ જશે. એક સેકન્ડ પણ શક્તિશાળી યાદ તન અને મન - બંનેને ફેશ કરી દે છે. બાપ નાં વતનમાં આવી જાઓ, જે સંકલ્પ કરશો તે પૂરો થઈ જશે. ભલે શરીરની થકાવટ હોય, ભલે દિમાગ ની, ભલે સ્થિતિની થકાવટ હોય - બાપ તો આવ્યાં જ છે થકાવટ ઉતારવાં.

આજે ડબલ વિદેશીઓ થી પર્સનલ ડુહ-ડુહાન કરી રહ્યાં છે. ખૂબ સારી સેવા કરી છે અને કરતાં જ રહેવાનું છે. સેવા વધવી - આ ડ્રામા અનુસાર બનેલું જ છે. કેટલું પણ તમે વિચારો - હવે તો ઘણું થઈ ગયું, પરંતુ ડ્રામા ની ભાવી બનેલી છે એટલે સેવાનાં પ્લાન નીકળવાનાં જ છે અને તમારે બધાએ નિમિત્ત બની કરવાની જ છે. આ ભાવી કોઈ બદલી નથી શકતું. બાપ ભલે એક વર્ષ સેવા થી રેસ્ટ (આરામ) આપી દે, ન બદલાઈ શકે. સેવા થી ફી થઈ બેસી શકશો? જેવી રીતે યાદ બ્રાહ્મણ જીવન નો ખોરાક છે, એવી રીતે સેવા પણ જીવન નો ખોરાક છે. વગર ખોરાક નાં ક્યારેય કોઈ રહી શકે છે શું? પરંતુ બેલેન્સ જરૂરી છે. એટલું પણ વધારે નહીં કરો જે બુદ્ધિ પર બોજ થાય અને એટલું પણ નહીં કરો જે અલબેલા થઈ જાઓ. ન બોજ હોય, ન અલબેલાપણું હોય - આને કહે છે

બેલેન્સ. અચ્છા.

સદા યાદ અને સેવા નાં બેલેન્સ દ્વારા બાપની બ્લેસિંગ નાં અધિકારી, સદા બાપનાં સમાન ડબલ લાઈટ રહેવા વાળા, સદા નિરંતર શક્તિશાળી યાદ ની લિંક જોડવા વાળા, સદા શરીર અને આત્મા ને રિફ્રેશ રાખવા વાળા, દરેક કર્મ વિધિપૂર્વક કરવાવાળા, સદા શ્રેષ્ઠ સિદ્ધિ પ્રાપ્ત કરવાવાળા - એવાં શ્રેષ્ઠ, સમીપ બાળકોને બાપદાદા નાં યાદપ્યાર અને નમસ્તે.

વરદાન :- શ્રેષ્ઠ તકદીરની સ્મૃતિ દ્વારા પોતાનાં સમર્થ સ્વરુપ માં રહેવા વાળા સૂર્યવંશી પદ નાં અધિકારી ભવ

જે પોતાની શ્રેષ્ઠ તકદીર ને સદા સ્મૃતિ માં રાખે છે તે સમર્થ સ્વરુપ માં રહે છે. તેમને સદા પોતાનું અનાદિ અસલી સ્વરુપ સ્મૃતિ માં રહે છે. ક્યારેય નકલી ફેસ (બનાવટી ચહેરો) ધારણ નથી કરતાં. ઘણીવાર માયા નકલી ગુણ અને કર્તવ્ય નું સ્વરુપ બનાવી દે છે. કોઈને કોધી, કોઈને લોભી, કોઈને દુઃખી, કોઈને અશાંત બનાવી દે છે-પરંતુ અસલી સ્વરુપ આ બધી વાતો થી પરે છે. જે બાળકો પોતાનાં અસલી સ્વરુપ માં સ્થિત રહે છે તે સૂર્યવંશી પદ નાં અધિકારી બની જાય છે.

સ્લોગન :- સર્વ પર રહેમ કરવા વાળા બનો તો અહમ્ અને વહેમ્ સમાપ્ત થઈ જશે.

“ મીઠા બાળકો - યાદની યાત્રામાં ક્યારેય થાકતાં નહીં, દેહ - અભિમાન નાં તોફાન થકાવે છે, દેહી - અભિમાની બનો તો થાક દૂર થઈ જશે ”

પ્રશ્ન :- કયાં સંસ્કાર ૨૧ જન્મો ની શ્રેષ્ઠ તકદીર ને બગાડવા વાળા છે?

ઉત્તર :- જો કોઈ માં રિસાવાનાં સંસ્કાર છે. બાપ થી કે ભણતર થી રિસાઈ જાય છે તો ૨૧ જન્મોની તકદીર બગડી જાય છે એટલે બાબા કહે - મીઠા બાળકો - દેહ-અભિમાન નાં વશ ક્યારેય પણ આ ઉલટો નશો ન ચઢવો જોઈએ કે મેં આટલાઓ ને સમજાવ્યું, આટલી મદદ કરી. જુઓ, બાબા આટલી મોટી ઓથોરિટી (સત્તા) છે તો પણ કેટલાં નિરહંકારી છે એટલે સી ફાધર (બાપનું અનુસરણ કરો).

ગીત :- રાત કે રાહી થક મત જાના

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા સિકીલધા બાળકોએ ગીત સાંભળ્યું અને જે યોગયુક્ત સેવાધારી બાળકો છે, તે આનો અર્થ ઝટ સમજી લે છે. આપણે રાતનાં રાહી અર્થાત્ બ્રાહ્મણોની હવે રાત પૂરી થઈ છે. ભક્તિમાર્ગ ને રાત કહેવાય છે. અડધોકલ્પ રાત નો પૂરો થાય છે. હદ નાં પણ દિવસ ને રાત છે. આ પછી બ્રાહ્મણો નો અડધોકલ્પ દિવસ અને અડધોકલ્પ રાત હોય છે. આ સમયે જ્યારે કે બાપ આવે છે તો અંધારું છે. પ્રભાત થવાનો પહેલો પહોર છે, સવાર થઈ રહી છે. બાળકો જાણે છે હવે બાપ કહે છે, મીઠા-મીઠા બાળકો યાદની યાત્રા માં થાકી નહીં જતાં. જેમ શારીરિક યાત્રા હોય છે. પહેલાં પગપાળા જતાં હતાં. બહુજ ધીરે-ધીરે, વચ્ચે-વચ્ચે મંઝિલ (સ્થાન) બનેલી હોય છે. ખબર હોય છે, અમારે ફલાણી-ફલાણી મંઝિલ પર રહેવાનું છે. પહેલાં બહુજ શ્રદ્ધા થી પગપાળા જતાં હતાં, એમાં બહુજ મહેનત છે. હવે આ તો ખુબ સહજ છે. આને કહેવાય છે સહજ યાદ કે યોગ. ફક્ત બાપ ને યાદ કરવા, થાકવાનો અર્થ જ છે દેહ-અભિમાની બનવું. હાં આમાં કોઈ શક નથી, માયા નાં વિઘ્નો પડે. પરંતુ આમાં થાકી નથી જવાનું. થાકી જવાથી દેહ-અભિમાન આવી જાય છે. બાપ કહે છે-બાળકો શરીર નિર્વાહ માટે કામ તો કરવાનું છે, એનાં માટે છુટ્ટી છે. ૮ કલાક શરીર નિર્વાહ, ૮ કલાક આરામ, બાકી ૮ કલાક આમાં આપો. હમણાં તો પૂરા ૮ કલાક કોઈ આપતું નથી. અંતમાં ૮ કલાક સુધી રહેશે. ચાર્ટ ને વધારતાં રહો. અહીંયા જ્યારે આવીને બેસો છો યાદ અપાવાય છે, જેને તમે નેષ્ટા કહો છો. બાબાની યાદ માં આવીને બેસો છો. આનો અર્થ એ નથી કે ફક્ત અહીંયા આવીને યાદમાં બેસવાનું છે. એવાં ઘણાં છે-સમજે છે ૫-૧૦ મિનિટ યોગ કરીને ઉઠીએ. પરંતુ બાપ તો કહે છે ધંધાધોરી કરતાં, ક્યાંય પણ આવો જાઓ છો તો પણ તમે યોગ માં રહો. ક્યાંય ગંગા સ્નાન વગેરે કરવા જાય છે તો રામ-રામ જપે છે ને. અહીંયા તમારે કંઈ જપવાનું નથી, ફક્ત બાપ ને યાદ કરવાનાં છે. આ બાપ બાળકો થી જ વાત કરી રહ્યાં છે. તમારું કલ્યાણ જ છે યાદની યાત્રા માં, આમાં થાકવાનું નથી. આમાં તોફાન બહુજ આવશે. તોફાન કોઈ માટી વગેરેનાં નહીં. માયાનાં તોફાન આવવાથી બુદ્ધિનો યોગ તૂટી જાય છે. પછી દેહ-અભિમાન માં આવવાથી ધંધાધોરી બાળકો યાદ આવી જાય છે. બાપ કહે છે - હવે તો આ ધંધાધોરી વગેરે બધું ખલાસ થઈ જવાનું છે. તમારા બાળકો વારિસ બનવાના જ નથી. બધું ખતમ થઈ જવાનું છે. હમણાં તો વારિસ બેહદ નાં બાપ નાં ઉભાં છે. હદ નો વારસો મુર્દાબાદ થવાનો છે. સાહુકાર લોકો સમજે છે કે હમણાં બાળકો મોટા થશે, લગ્ન કરશે પછી આ થશે. બાપ કહે છે-હવે એટલો સમય નથી એટલે દુનિયાથી બિલકુલ મોહ હટાવી દો. આ તો કબ્રિસ્તાન છે. ધંધાધોરી બાળકો વગેરેનાં ચિંતન માં મરશો તો મફતમાં પોતાની બરબાદી કરી દેશો. શિવબાબા ને યાદ કરશો તો આબાદી બહુજ થશે. દેહ-અભિમાન માં આવવાથી બરબાદી થાય છે. દેહી-અભિમાની બનવામાં આબાદી થાય છે. જેટલું યાદ કરશો એટલો ભવિષ્ય ૨૧ જન્મ વારસો પામશો. યાદ નહીં કરશો તો બહુજ ઘાટો પડી જશે. તે પછી કલ્પ-કલ્પાંતર માટે થઈ જશે. આટલી મોટી નુકસાન ની વાત છે. વિચાર કરવો જોઈએ-અમે પૂરો વારસો કેવી રીતે પામીએ. ધનની પણ ખુબ લાલચ ન રાખવી જોઈએ. દૂ મય (અતિ) માં ન જવું જોઈએ. કોઈ દેવાળું મારે છે તો બહુજ ચિંતા થઈ જાય છે. શિવબાબા ને બિલકુલ ભૂલી જાય છે. પછી દોષ રાખે કે જ્ઞાન માં આવ્યાં છે ત્યારે દેવાળું માર્યું છે. બીમાર થઈ ગયાં છે. આવું ક્યારેય ન સમજવું જોઈએ. બિમારી વગેરે થાય છે, આ તો કર્મભોગ છે. સારું છે વિકર્મ વિનાશ થઈ જશે. ધર્મરાજ નાં દંડા ખાવા થી તો બિમારી સારી છે ને. કર્મભોગ ચૂકતું કરવાનો છે. આ તો મહારોગી શરીર છે. કેટલી

સંભાળ કરાવ છે. ચાલતાં-ચાલતાં ઉભાં થઈ જાય છે. હાર્ટ ફેલ થઈ જાય છે. આવી જૂની દુનિયાને તો બુદ્ધિ થી એકદમ ભૂલી જવું જોઈએ. બાળકો જુએ છે બાપ નવું ઘર બનાવી રહ્યાં છે તો જૂનાં થી એકદમ દિલ હટી જાય છે. કહે છે બાબા જલ્દી થી મકાન બનાવો. જૂનાં મકાનમાં તકલીફ બહુજ છે. તમે પણ જાણો છો-આ જૂની દુનિયા તો બહુજ ગંદી છે. તમારો આ છે બેહદ નો સંન્યાસ. તેઓ સંન્યાસ કરે છે ઘરબાર નો. એને હદ નો સંન્યાસ કહેવાય છે. તમે સંન્યાસ કરો છો-વિકારો નો. બાપ કહે છે-દેહ સહિત દેહ નાં જે પણ તમારા સંબંધ છે, બધાને તોડી મામેકમ યાદ કરો. આ દુનિયા જે આ આંખો થી જુઓ છો, એને ભૂલી જાઓ. હમણાં તમારી બુદ્ધિ જાણે છે, અમે સ્વર્ગ ની રાજધાની માટે પુરુષાર્થ કરી રહ્યાં છીએ. જ્ઞાન નું ત્રીજું નેત્ર મળ્યું છે. આ બધું કબ્રિસ્તાન થઈ જવાનું છે, આનાથી પ્રેમ નથી રાખવાનો. આજકાલ મનુષ્યો ની પાસે પૈસા ખુબ છે વિકાર પણ તેજ થઈ ગયાં છે. કામ વિકાર કેટલો તેજ છે. કામ વગર રહી નથી શકતાં. ૪-૫ વર્ષ પવિત્ર રહી પછી લખે છે બાબા આજે આમને ભૂત લાગ્યું, કાળું મોઢું કરી દીધું. કેટલો ધક્કો ખાધો. એકદમ પાંચ માળ થી પડ્યાં. પહેલાં-પહેલાં છે દેહ-અભિમાન. ઉપર થી પડ્યા પૂર્જ-પૂર્જ જો થઈ ગયાં. ખલાસ, હાડકાં બિલકુલ તૂટી જાય છે. પછી પુરુષાર્થ કરવામાં સમય લાગે છે. આ છે સૌથી મોટો માર એટલે બાબા કહે છે કામ મહાશત્રુ છે. વિકાર ને જ પતિતપણું કહેવાય છે. કહે છે બાબા અમને પતિત થી પાવન બનાવો. ભારતમાં જ સંપૂર્ણ નિર્વિકારી હતાં ને. ભારત જ નિર્વિકારી હતું. હમણાં ભારત વિકારી છે. સંપૂર્ણ નિર્વિકારી, સૂર્યવંશી ને કહેશે. ભલે રામચંદ્ર નાં રાજ્ય માં પણ વિકારની વાત નથી રહેતી. પરંતુ કળા તો ઓછી થઈ જાય છે. ૧૨૫૦ વર્ષ ઓછા થઈ ગયાં તો તે દુનિયાની તાકાત તો ઓછી થઈ ને એટલે તેને સતોપ્રધાન પછી સતો કહેવાય છે. તમે ઈચ્છો છો અમે મમ્મા બાબા ને ફોલો (અનુસરણ) કરી સૂર્યવંશી મહારાજા મહારાણી બનીએ, આમાં તકલીફ કે ખર્ચા વગેરેની તો વાત જ નથી, આમાં મુખ થી કાંઈ બોલવાનું પણ નથી. ફક્ત યાદ કરવાનું છે, આને જ સહજ યોગ કહેવાય છે, આમાં બહુ મહેનત જોઈએ. બાબાની આગળ તો બધાં મહારથી છે. આમાં યોગ પૂરો જોઈએ ત્યારે કંઈક તીર લાગે. યોગબળ છે ને. યોગની ખુબ કમી છે. વિઘ્ન પણ યોગ માં ખુબ પડે છે. બેહદ નાં બાપ મીઠા-મીઠા બાળકોને બેસી સમજાવે છે. બાપ થી કે ભણતર થી ક્યારેય રીસાવવાનું નથી. રીસાશો તો ૨૧ જન્મ તકદીર થી રીસાશો. ખુબ સારા-સારા બાળકો પણ રિસાઈ જાય છે. નશો ચઢી જાય છે દેહ-અભિમાન નો. મેં આટલાઓ ને સમજાવ્યું છે. દેહ-અહંકાર આવવાથી જ પછી નીચે પડે છે. આમાં અહંકાર ન આવવો જોઈએ. શિવબાબા ને કોઈ અહંકાર છે? કેટલા નિરહંકારી છે, અને છે કેટલી મોટી ઓથોરિટી (સત્તા). કહે પણ છે હું સાધારણ તન માં, સાધારણ ઘર માં આવું છું. સાહૂકાર નાં ઘર માં થોડી આવું છું. તો હવે બાળકોએ જાગવાનું છે. બાબા યુક્તિ ઓ તો ખુબ સારી બતાવતાં રહે છે. આપ બાળકોની જ વાર છે, ડ્રામા અનુસાર હજું અવસ્થા જોર નથી ભરી. આગળ ચાલી જોર ભરશે. આપણે સરકારને જણાવીએ છે કે આટલાં-આટલાં વર્ષોમાં સ્વર્ગની સ્થાપના થઈ જશે. સમાચાર પત્ર વગેરેમાં મનુષ્ય વાંચશે તો તમને આવીને તમને પૂછશે. થોડા વર્ષની અંદર સ્થાપના થશે તો વિનાશ પણ જરૂર થશે. અનેક આવશે. આ પ્રોપર્ટી (મિલકત) વગેરે થોડા સમય માટે છે. આ પ્રોપર્ટી ને તમે કોઈ પ્રોપર્ટી થોડી સમજો છો. તમે જાણો છો આ તો થોડા દિવસ માટે છે. આ મકાન વગેરે રહેવા માટે બનાવ્યાં છે કારણ કે મધુબન માં બહુજ બાળકો આવે છે રિક્કેશ થવા માટે. હેડ ઓફિસ (મુખ્યાલય) મધુબન છે. આજે તમે શું કરો છો, કાલે શું કરશો. અહીંયા તપસ્યા કરો છો પછી દિલ્લી વૃંદાવન વગેરેમાં જઈને રાજ્ય કરશો. આપણું યાદગાર કેવી રીતે ઉભું છે, આ સારી રીતે દેખાડવાનું છે. જે કામ આપણે હમણાં કરી રહ્યાં છીએ-૫ હજાર વર્ષ પહેલાં પણ કર્યું હતું. પહેલાં-પહેલાં શિવબાબા નાં મંદિર બનાવે છે. બાકી દેલવાડા મંદિર વગેરે તો પછી બન્યાં છે. બુદ્ધિ થી કામ લેવાનું હોય છે. દેલવાડા મંદિર નો પણ હિસાબ નિકાળાય તો નીકળી શકે છે. પૂરું આપણું યાદગાર છે. તમે જાણો છો આ સ્થાપના નું યાદગાર છે.

આપ મીઠા-મીઠા બાળકોને બહુજ ખુશી હોવી જોઈએ. આ બધી સેવા વધારવાની યુક્તિઓ કાઢવાની છે. રામ ગયો રાવણ ગયો... જેમનો બહુ પરિવાર છે. રાવણ ને જુઓ કેટલો મોટો પરિવાર છે. રામ નો કેટલો નાનો પરિવાર છે, ગાયન સાયું છે. પરંતુ કોઈ સમજી નથી શકતું. બાપ બેસી સમજાવે છે તો પણ નિશ્ચય નથી બેસતો. શરીર નિર્વાહ અર્થ પણ કર્મ તમારે જરૂર કરવાનું છે. આ જે સેવાધારી બાળકો છે - પાંડવ, તે તો ગવર્મેન્ટ થી પાલના લઈ શકે છે. એમની બધી સંભાળ અમારે કરવી પડે. અવસ્થા બાળકોની એવી હોવી જોઈએ, બાબા ની યાદ માં આ દુનિયાનું સર્વસ્વ ભુલવાનું છે. યાદ ની યાત્રામાં જે પાક્કા મસ્ત રહેશે એમની અવસ્થા પણ ખુબ મજબૂત થશે. જેમ કે શિવબાબા ની યાદ માં રહી તમે શરીર છોડો છો. સંન્યાસી બ્રહ્મની યાદ માં શરીર છોડે છે તો પણ વાયુમંડળ માં બિલકુલ સન્નાટો થઈ જાય છે. બાબા ને અનુભવ છે. મનુષ્ય મરે છે તો ઘર માં સન્નાટો

થઈ જાય છે ને, આમાં પણ એવું જ થાય છે. અંતમાં જેમ કે બધું જ ભૂલી જાય છે. હવે મારે પાછું ઘરે જવાનું છે. દેહ-અભિમાન છૂટતું જાય છે. અંતમાં શરીર ખુશી થી છોડવું જોઈએ, હર્ષિતમુખ. બસ. આપણે ક્યાં જઈ રહ્યાં છીએ એવી અવસ્થા જ્યારે થશે ત્યારે વિજય માળા માં પરોવવા લાયક બનશો. તમારા માં શાંતિ ની કરંટ (બળ) છે. કોઈ પણ આવે છે તો કહે છે - અહીંયા શાંતિ બહુ છે. આ છે સાચી શાંતિ. આત્મા શરીર થી ડીટેચ (અલગ) થઈ જાય છે. તમે જાણો છો-આપણે આત્મા શાંત સ્વરૂપ છીએ. આપણે પોતાનાં સ્વધર્મ માં બેસી જઈએ છીએ. કર્મ વગર તો કોઈ મનુષ્ય રહી નથી શકતાં. તે લોકો હઠયોગ થી શું-શું નથી કરતાં. તમે હમણાં સમજો છો આપણો સ્વધર્મ જ શાંતિ છે. અહીંયા આપણે આવ્યાં છીએ પાર્ટ ભજવવાં. હવે પાછાં ઘરે જવાનું છે. બાપ કહે છે - મને યાદ કરો અને ઘર ને પણ યાદ કરો. બાપ ને યાદ કરવાથી વારસો મળશે. બાપ કહે છે-મને પણ યાદ કરો. અહીંયા તો હું ટેમ્પરરી (અલ્પકાળ માટે) આવું છું. તમારી બુદ્ધિ શાંતિધામ માં ટકવી જોઈએ - બાબા ની યાદ માં. ઘર નો પણ વારસો લેવાનો છે ને. તે છે આત્માઓનું ઘર. આ છે જીવ આત્માઓનું ઘર. પોતાનાં ઘરને પણ નહીં ભૂલો. બાપ ને પણ નહીં ભૂલો. બાપ ને યાદ કરવાથી જ પવિત્ર બની ઘરે ચાલ્યાં જશો. જ્ઞાન ને ધારણ કરવાથી પછી રાજાઈ કરવા આવશો નવી દુનિયામાં. જેટલું થઈ શકે બીજાઓને રસ્તો બતાવતાં જાઓ. હંમેશા જુઓ બાપ ને. તમે જાણો છો બાપે શું કર્યું! બધું માતાઓ ને આપી દીધું. એમણે જ ડાયરેક્શન આપ્યું કે સર્વસ્વ માતાઓની સેવામાં લગાડો. એક ને જોઈ બીજાએ ફોલો કર્યું. સ્વાહા થઈ ગયાં. પરંતુ પછી જ્યારે ટકી પણ શકે ને. ડ્રામા-અનુસાર ભટ્ટી પણ બનવાની હતી. પાકિસ્તાન-હિન્દુસ્તાન થયું. તમારી ભટ્ટી પહેલાં શરૂ જ થઈ પાકિસ્તાન માં. તમે નદી ને કોસ કરી - શાસ્ત્રોમાં તો શું-શું વાતો લખી દીધી છે. પ્રેક્ટિકલ માં તો હમણાં તમે સાંભળો છો ને. ફરી કલ્પ પછી તમે પણ સાંભળશો. હવે બાપ કહે છે-ખરાબ નહીં સાંભળો, ધંધો વગેરે ભલે કરો, પરંતુ ખરાબ નહીં સાંભળો. બાપ કહે છે-દરેક વાત માં શ્રીમત લો. બાબા આ હાલત માં અમે શું કરીએ તો બાબા બધું બતાવી દેશે. કોઈ પણ વાત પૂછવી હોય તો તમે બાબાની પાસે આવો. તમે ડરો કેમ છો. કદમ-કદમ પર પૂછવાનું છે. શ્રીમત પર ચાલવાથી કદમ-કદમ માં પદમ છે. તમારી સેકન્ડ-સેકન્ડ જે પસાર થાય છે એમાં પદમ છે. તો કેટલી કમાણી થઈ રહી છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. વિજય માળા માં પરોવાવવા માટે આ શરીર થી ડીટેચ (અલગ) થવાનો પૂરે-પૂરો પુરુષાર્થ કરવાનો છે. દેહ-અભિમાન ને છોડતા જવાનું છે. આ દુનિયા ને બુદ્ધિ થી ભૂલવાની છે.
2. દ્રૂ મય (અતિ) ધન ની લાલચ માં નથી જવાનું. બાપની યાદ નાં સિવાય બીજું કોઈ ચિંતન ન રહે. ક્યારેય પણ બાપ થી કે ભણતર થી રિસાવાનું નથી.

વરદાન :- પરિવર્તન શક્તિ દ્વારા સર્વ ની શુક્રિયા (ધન્યવાદ) નાં પાત્ર બનવા વાળા વિઘ્ન જીત ભવ જો તમારો કોઈ અપકાર કરે તો તમે એક સેકન્ડ માં અપકાર ને ઉપકાર માં પરિવર્તિત કરી દો, કોઈ પોતાનાં સંસ્કાર સ્વભાવ નાં રૂપ માં પરીક્ષા બનીને સામે આવે તો તમે એક ની સ્મૃતિ થી એવી આત્માનાં પ્રતિ પણ રહેમદિલ નાં શ્રેષ્ઠ સંસ્કાર-સ્વભાવ ધારણ કરી લો, કોઈ દેહધારી દૃષ્ટિ થી સામે આવે તો એની દૃષ્ટિ ને આત્મિક દૃષ્ટિ માં પરિવર્તિત કરી લો, આવી પરિવર્તન કરવાની યુક્તિ આવડી જાય તો વિઘ્નજીત બની જશો. પછી સંપર્ક માં આવવા વાળી સર્વ આત્માઓ તમારો શુક્રિયા (ધન્યવાદ) માનશે.

સ્લોગન :- અનુભવો નાં સ્વરૂપ બની જાઓ તો ચહેરા થી ખુશનસીબી ની ઝલક દેખાઈ આવશે.

“ મીઠા બાળકો - યોગબળ થી જ આત્માની કટ નીકળશે , એટલે યોગ માં ક્યારેય પણ ગફલત નહીં કરો ”

પ્રશ્ન :- બાપે બાળકો ને બેહદનો વારસો લેવાની કઈ યુક્તિ બતાવી જેમાં માયા ચારેય તરફ વિઘ્ન નાખે છે?

ઉત્તર :- બાબાએ યુક્તિ બતાવી બાળકો તમે બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓ એક બાપનાં બાળકો પરસ્પર ભાઈ-બહેન છો, તમે ક્યારેય કિમિનલ એસાલ્ટ (વિકાર) ન કરી શકો. ભાઈ-બહેન વિકાર માં ન જઈ શકે, તમારે શિવબાબા ની મત પર ચાલીને બેહદ નો વારસો લેવાનો છે. પરંતુ માયા ઓછી નથી, ચારેય તરફ આમાં જ વિઘ્ન નાખતી રહે છે. અમે ભાઈ-બહેન છીએ, એક બાપ થી વારસો લઈએ છીએ, આ ભૂલી જાય છે.

ગીત :- તુમ્હે પાકે હમને ...

ઓમ શાંતિ ! ગીત નો એક અક્ષર જ બહુ છે. બાળકો જાણે છે બેહદ નાં બાપ થી બેહદ નો વારસો મળે છે અને કલ્પ-કલ્પ મળે છે. આ પણ બાળકો જાણે છે કે બેહદ નો વારસો બરાબર ભારત ને જ મળ્યો હતો. હવે તે નથી ફરી થી મળી રહ્યો છે. જુઓ છો - હમણાં તો સ્વર્ગ નો વારસો નથી, રાવણ દ્વારા નર્ક નો શ્રાપ મળી રહ્યો છે. શ્રાપ થી મનુષ્ય દુઃખી થાય છે. વર અર્થાત્ વારસા થી સુખી થાય છે. હવે બ્રાહ્મણ બાળકો જાણે છે એ છે બેહદ નાં નિરાકાર બાપ અને પ્રજાપિતા બ્રહ્મા છે બેહદ નાં સાકાર બાપ. બેહદ નાં સાકાર બાપ પ્રજાપિતા બ્રહ્મા વગર કોઈ હોતું નથી. ભલે ગાંધી ને બાપુજી કહેતાં હતાં પરંતુ કાયદેસર આખી મનુષ્ય સૃષ્ટિ નાં તો તે બાપુજી હોઈ ન શકે. આખાં નિરાકારી વર્લ્ડ (દુનિયા) નાં બાપુજી છે શિવ. હમણાં આપ બાળકો જાણો છો આપણે શિવબાબા નાં બન્યાં છીએ. શિવબાબાએ આવીને આપણને પોતાનાં બનાવ્યાં છે - વારસો આપવા માટે. મધુબન આવે છે શેનાં માટે? શિવબાબા થી મળવા માટે, પરંતુ એ નિરાકાર છે. ફક્ત શિવબાબા કહેવાથી સમજશે નહીં એટલે કહેવાય છે બાપદાદા. શિવબાબા અને બ્રહ્મા દાદા. દાદા નું નામ અલગ છે, બાપ નું નામ અલગ છે. એ નિરાકાર સર્વ નાં બાપ પણ છે, સર્વ નાં દાદા પણ છે. બધાં બાળકોને બાપદાદા થી વારસો મળે છે જરૂર. બેહદ નાં બાપ થી બધાને વારસો મળે છે. એ બાપ જ સર્વનાં દુઃખહર્તા સુખકર્તા છે. સતયુગ માં કોઈ પણ મનુષ્ય દુઃખી હોઈ ન શકે. નામ છે સ્વર્ગ, એ છે હેવન સ્થાપના કરવા વાળા ગોડફાધર. ભારત સૌથી જુનું છે તો જરૂર સૌથી નવું હતું ત્યારે તો હવે સૌથી જુનું થયું છે. સતયુગ, કળયુગ ભારત ને જ કહેવાય છે. બરાબર ભારત સ્વર્ગ હતું. આ લક્ષ્મી-નારાયણ રાજ્ય કરતાં હતાં. આ બુદ્ધિ માં છે. હવે તમે લક્ષ્મી-નારાયણ નાં મંદિર માં જશો તો ઝટ બુદ્ધિ માં આવશે કે આમને આ વારસો કેવી રીતે મળ્યો! આ પૂજ્ય કેવી રીતે બન્યાં! ક્યારે રાજ્ય કર્યું? કોનાં દ્વારા રાજ્ય પામ્યું? આ બધું બુદ્ધિ માં આવશે. પહેલાં લક્ષ્મી-નારાયણ નાં મંદિર માં જતા હતાં, માળા ફેરવતાં હતાં. ઓક્યુપેશન (કર્તવ્ય) ની કાંઈ પણ ખબર નહોતી. હવે ફક્ત તમારી બુદ્ધિ માં છે તે પણ નંબરવાર. તમે હમણાં લક્ષ્મી-નારાયણ નાં મંદિર માં જઈને ઉભા રહેશો તો હર્ષિત થશો. બુદ્ધિમાં છે એમને આ પ્રાલબ્ધ કેવી રીતે પામી હતી. સંગમયુગ પર જ પામી કારણ કે સંગમ પર જૂની દુનિયા બદલવાની છે. સંગમ પર જ બાપે આવીને રાજ્યોગ શીખવાડ્યો હતો. આ પણ જાણો છો અનેક જન્મોનાં અંતનાં જન્મ માં બરાબર આ બ્રહ્મા હતાં. બ્રહ્મા દ્વારા વિષ્ણુપુરી ની સ્થાપના થાય છે. આ લક્ષ્મી-નારાયણ જ આગલા જન્મમાં બરાબર બ્રહ્મા-સરસ્વતી હતાં. બ્રહ્મા ની સાથે બ્રાહ્મણ બ્રાહ્મણીઓ પણ હશે. સતયુગ માં લક્ષ્મી-નારાયણ ની રાજધાની હતી ને. જરૂર પ્રજાપિતા પણ હશે. તમે જાણો છો આપણે પુરુષાર્થ કરી રહ્યાં છીએ, જેમણે કલ્પ પહેલાં પુરુષાર્થ કર્યો છે તે આપણે સાક્ષી થઈ જોઈએ છીએ. એક હોય છે રાજાઈ કુળ, બીજું હોય છે પ્રજા કુળ. તેમાં પણ કોઈ ખૂબ સાહુકાર હોય છે કોઈ ઓછાં. રાજાઓમાં પણ કોઈ ખૂબ સાહુકાર, કોઈ ઓછાં સાહુકાર હોય છે. તમે લક્ષ્મી-નારાયણ નાં મંદિર માં કોઈને પણ સમજાવી શકો છો કે આમણે આ રાજ્ય કેવી રીતે પામ્યું. હવે ફરીથી તે જ પોતાનું રાજ્ય ભાગ્ય લઈ રહ્યાં છે, રાજધાની સ્થાપન થઈ રહી છે. કેટલું સહજ છે. અંબા કોણ છે - આ પણ નથી જાણતાં. તમે કહેશો આ તો જગતઅંબા છે. કલ્પ પહેલાં પણ જગતઅંબા જગતપિતા હતાં. તેમનાં બાળકો અમે હતાં. સંગમ પર બાબા રાજ્યોગ શીખવાડી રહ્યાં છે. જગતઅંબા નાં બાળકો પણ અસંખ્ય છે. પરંતુ આટલાં બધાને તો બેસાડી ન

હવે તમને જ્ઞાનનું ત્રીજું નેત્ર મળ્યું છે. બાપ જ્ઞાનનાં સાગર છે તો જરૂર બાળકોને જ્ઞાન જ આપશે. એમને ન મનુષ્ય, ન દેવતા કહેવાય છે. એમને પરમાત્મા જ કહેવાય છે. તમે કોઈનાં પણ મંદિરમાં જાઓ તો તેમની બાયોગ્રાફી (જીવનકહાની) બતાવી શકો છો. રામ માટે પણ તમે સમજાવી શકો છો. ચંદ્રવંશી કુળ હમણાં સ્થાપન થઈ રહ્યું છે. બ્રહ્મા દ્વારા બ્રાહ્મણો નો પણ ધર્મ સ્થાપન થાય છે. બ્રહ્માનું નામ કેટલું પ્રસિદ્ધ છે. બ્રહ્મા દ્વારા બાપ બ્રાહ્મણો ને રચે છે. તમે બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓ હોવાથી જાણો છો અમે એક બાપ નાં બાળકો પરસ્પર ભાઈ-બહેન છીએ. પછી અમે ક્રિમિનલ એસાલ્ટ (વિકાર) કરી ન શકીએ. ભાઈ-બહેન વિકાર માં જઈ ન શકે. બાપે આ યુક્તિ રચી છે - ડ્રામા અનુસાર તમે પણ બ્રહ્માકુમાર અમે પણ બ્રહ્માકુમારી. હકીકત માં આખી દુનિયા બી.કે. છે. પરંતુ જાણતાં નથી. આપણે શિવબાબા ની મત થી બેહદ નો વારસો લઈ રહ્યાં છીએ. માયા પણ ઓછી નથી. ચારેય તરફ વિઘ્ન નાખતી રહે છે. આપણે ભાઈ-બહેન છીએ, એક બાપ થી વારસો લઈએ છીએ, આ ભૂલી જાય છે. આ તો સારી રીતે સમજો છો, સતયુગ માં એક જ ધર્મ હોય છે. બાકી બધાં ધર્મ ખતમ થઈ જાય છે. આ પણ બાળકો જાણે છે, આ કોઈ નવી વાત નથી. દર ૫ હજાર વર્ષ પછી આ ચક્ર ફરે છે. તિથિ તારીખ પણ લખેલી છે. આ પણ બુદ્ધિમાં રહેવું જોઈએ - અમે શિવબાબા થી આ યુક્તિ થી વારસો લઈએ છીએ. લક્ષ તો મળેલું છે ને. બાપ ને યાદ કરી બાપ થી વારસો લેવાનો છે. યાદ અર્થાત્ યોગબળ થી જ કટ નીકળશે. આમાં કોઈ ગફલત ન થાય, એટલે મુરલીઓ મળે છે. નિશ્ચયબુદ્ધિ પાક્યા છે તો ભલે ક્યાંય પણ ચાલ્યાં જાય. સમજો મુરલી નથી મળતી તો પણ બુદ્ધિમાં તો છે ને - અમે બાબાનાં બની ગયાં. બાબાએ સમજાવ્યું છે, તમારી આત્મા તમોપ્રધાન બની છે, હવે તમે બાપ ને યાદ કરો તો તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બનશો. આ મહામંત્ર એક બાપ જ બતાવે છે બીજું કોઈ બતાવી ન શકે. બાપ જ કહે છે મીઠા-મીઠા બાળકો યાદ નાં બળ થી જ તમારે તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બનવાનું છે. આ અક્ષર છે પરંતુ કોઈની બુદ્ધિમાં નથી આવતું. હવે તમે સમજો છો બરાબર કલ્પ પહેલાં પણ બાબાએ આ અક્ષર કહ્યાં હતાં કે દેહ નાં સર્વ ધર્મોને છોડી પોતાને આત્મા સમજો. આ બધાં દેહ નાં ધર્મ છે ને. સર્વ નાં બાપ એક જ છે. બધી આત્માઓ એ એક બાપ ને પોકારે છે. પોપ પણ ગોડ ને યાદ કરે છે. કહે છે ઓ ગોડ ફાધર રહેમ કરો. આ મનુષ્યો ની કોધી બુદ્ધિને પલટાવો તો આ પરસ્પર માં લડે નહીં. યાદ તો બાપ ને જ કરશે ને. બીજા કોઈને યાદ નથી કરતાં. શિવબાબા ને જ પોકારે છે કે આવીને પતિતો ને પાવન બનાવો. પાવન બનશો પછી તો આ છી-છી રાવણ ની દુનિયામાં રહી નહીં શકો પછી જરૂર નવી દુનિયા જોઈએ. કળયુગ થી બદલાઈ સતયુગ તો થવાનું જ છે ને. પરંતુ આટલું પણ નથી સમજતાં. એક ડોક્ટર આવ્યાં હતાં - કહેતા હતાં કળયુગ તો કળયુગ જ ચાલશે. અરે સદૈવ કળયુગ જ કેવી રીતે ચાલશે. કળયુગ કોઈ સારું છે શું! સમજે થોડી છે ફક્ત ભાવના છે બીજાઓને લઈ આવે છે. એમને તીર નથી લાગતું બીજા કોઈ આવવા વાળાઓને તીર લાગી જાય તો પણ કંઈ ન કંઈ દલાલી મળી જશે. અમે સ્વર્ગમાં આવી જઈશું. બાપ થી થોડું પણ આવીને સાંભળે છે તો પણ સ્વર્ગ માં જરૂર ચાલ્યાં જશે. છતાં પણ હેવનલી ગોડફાધર ની સામે આવીને બેઠા છે. બાપ સમજાવે છે - હું બધાનો બાપ છું ને. કોઈ માનતા નથી કે શિવબાબા કેવી રીતે આવશે. અરે આત્મા આવી શકે છે તો હું કેમ નહીં આવીશ. આત્મા એક શરીર છોડી બીજા માં જઈ શકે છે તો હું નથી આવી શકતો. નહીં તો હું કેવી રીતે આવું. પોકારે પણ છે હેં પતિત-પાવન બાબા આવીને પતિત થી પાવન બનાવો. બાપ કહે છે હું આવું જ ભારતમાં છું. કલ્પ-કલ્પ નાં સંગમ પર એક જ વાર આવું છું. તમે જ્યારે ૮૪ જન્મ પૂરા કરો છો તો હું આવું છું. આપ બાળકોને નિશ્ચય છે બાબા આવ્યાં છે ફરી થી વારસો આપવાં. બાપ કહે છે મારો ધંધો જ છે - જૂની દુનિયાને બદલી નવી દુનિયા સ્થાપન કરવી એટલે ગવાયેલું છે નવી દુનિયાની સ્થાપના, જૂની દુનિયાનો વિનાશ પછી તમે પાલના કરશો. પ્રકાશ મળ્યો છે ને. કાળી નું મંદિર જોશે તો સમજશે જૂઠું ચિત્ર છે. કાળી બરોબર જગદંબા છે. પરંતુ એવું ભયાનક રૂપ નથી. બંગાળ માં કાળી ની આગળ બલિ ચઢાવે છે, પરંતુ જાણતાં કંઈ નથી. જગતઅંબા નાં મંદિર માં લાખો આવે છે. સદૈવ જેવી રીતે મેળો જ છે. નાની મૂર્તિ રાખેલી છે ને. નામ રાખી દીધું છે જગતઅંબા. હવે જગતઅંબા તો એક હોવી જોઈએ. સિંધ માં કાળી નું મંદિર કેવું બનાવ્યું હતું. એકવાર કિલ્લામાં બોમ્બ ફાટ્યો તો એક ફકીરે કહ્યું કે કાળી માતા ગુસ્સે થઈ છે, બસ તેને જઈને ત્યાં કાળી નું મંદિર બનાવી દીધું. હવે કાળી છે કોણ! કંઈ પણ નથી જાણતાં. તમને હવે નોલેજ મળ્યું છે, એવી કોઈ ચીજ નથી જેને તમે ન જાણો. સમજો છો બાબા થી વારસો લઈ રહ્યાં છીએ તો પૂરો પુરુષાર્થ કરવો જોઈએ ને.

પહેલાં નંબર નું દુઃખ ત્યારે શરૂ થાય છે જ્યારે કુમાર કુમારી લગ્ન કરે છે. તમને તો લગ્ન કરવાનો ક્યારેય

વિચાર પણ ન આવવો જોઈએ. હવે બાપ કહે છે આ રાવણ રાજ્ય ખતમ થવાનું છે. આ છે વિકારી ગૃહસ્થ વ્યવહાર. દેવી-દેવતાઓનાં માટે ગાતા રહે છે. આ કોઈને ખબર નથી કે આ દેવતાઓને નિર્વિકારી બનાવવા વાળા કોણ છે! સતયુગ છે સંપૂર્ણ નિર્વિકારી દુનિયા. શાસ્ત્રોમાં પછી દેખાડી દીધું છે કે ત્યાં પણ વિકાર હતાં. પરંતુ તે તો છે જ વાઈસલેસ વર્લ્ડ (નિર્વિકારી દુનિયા), વિકારી દુનિયા અને નિર્વિકારી દુનિયા માં કેટલો ફરક છે. આ વાતો બીજા કોઈની બુદ્ધિમાં નથી. તમે જાણો છો આ લક્ષ્મી-નારાયણ નું જ્યારે રાજ્ય હતું તો કેટલાં થોડા મનુષ્ય હતાં. એક જ ધર્મ હતો પછી વૃદ્ધિને પામ્યું છે. ચક્ર પણ પૂરું લગાવવું પડે, ત્યારે કહેશે આખી પૃથ્વી પર ચક્કર લગાવ્યું. સમુદ્ર નું તો ચક્ર લગાવી ન શકાય. સતયુગ માં થોડાં છે તો કેટલી થોડી જમીન લે છે. હવે મનુષ્ય સૃષ્ટિ ની હદ પૂરી થવાની છે. ઉપર માં થોડી આત્માઓ જે છે - તે પણ આવતી રહે છે. મનુષ્ય વધતાં જ રહે છે. જ્યારે ત્યાંથી પણ આત્માઓ આવવાની પૂરી થઈ જશે, તમે કર્માતીત અવસ્થા ને પામશો પછી આત્માઓ ને શરીર છોડીને જવાનું છે. તેમનું આવવાનું તમારું જવાનું થશે. થોડાં-થોડાં આવતાં રહે છે. સમજની વાત છે ને. આપણે પહેલાં-પહેલાં જઈને ત્યાં રહેશું. આપણા હોતાં કોઈ રહેવું ન જોઈએ. આ વિસ્તારની વાતો છે. બાળકોને છતાં પણ બાપ કહે છે - સારું પોતાનાં પ્રિય બાબુલ ને યાદ કરો. તમને ફાયદો છે બાપને યાદ કરવામાં. આ હિસ્ટ્રી-જોગ્રોફી તો મનુષ્ય ખુબ વાંચે છે. ખૂબ દૂર-દૂર જાય છે. ચંદ્ર માં પર પણ જાય છે. આ છે સાયન્સ (વિજ્ઞાન) નો ધર્મંડ. અતિ માં જાય છે. ચંદ્ર પર કંઈ થોડી છે. તમે તો સૂર્ય ચંદ્ર થી પણ પાર થઈ જાઓ છો. આ નોલેજ તમારી બુદ્ધિમાં હમણાં છે. સમજો છો ડ્રામા પ્લાન અનુસાર બાબા બધું બતાવે છે. બાપ જ કહે છે હું તમને પતિત થી પાવન બનાવું છું. આ મારો પાર્ટ છે. ભક્તિમાર્ગ માં પણ આ મારો પાર્ટ છે. છે તો ડ્રામાને. જેવી રીતે તમે પાર્ટધારી છો, હું પણ પાર્ટધારી છું. મારું કામ છે તમને પતિત થી પાવન બનાવવાં. જે કંઈ કરો છો તો એમની મહિમા થાય છે ને. આ લક્ષ્મી-નારાયણ ની કેટલી મહિમા છે. પરંતુ તેમને આવાં લાયક કોણે બનાવ્યાં. એ સુખધામ નાં માલિક હતાં. હવે તો અનેક પ્રકારનાં કેટલાં દુઃખ છે. આજે કોઈ મર્યું, ઝઘડો થયો, ભલે કોઈની પાસે લાખ કરોડ પદમ છે, પરંતુ જો કોઈ બીમારી વગેરે આવી જાય છે તો શું કરશે! બિરલા ની પાસે કેટલાં પૈસા છે! એક જન્મ માં પૈસા જોવા મળે છે, પરંતુ એવું કોઈ નથી જેમને કોઈ દુઃખ નથી. કોઈ ને કોઈ પ્રકારનું દુઃખ બધાને હોય છે. હવે તો આ પૈસા વગેરે બધાં માટીમાં મળી જવાનાં છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. કર્માતીત અવસ્થા ને પ્રાપ્ત કરી પાછા ઘરે જવાનું છે પરંતુ જશો ત્યારે જ્યારે આત્માઓનું આવવાનું બંધ થશે, આ વિસ્તાર ને બુદ્ધિમાં રાખી એક બાબુલ ને પ્રેમ થી યાદ કરવાનાં છે.
2. જ્ઞાન નો પ્રકાશ મળ્યો છે એટલે નિશ્ચયબુદ્ધિ બની બાપ થી પૂરો વારસો લેવાનો છે. ક્યાંય પણ રહેતા યાદનાં બળ થી આત્માને તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બનાવવાનો પુરુષાર્થ કરવાનો છે.

વરદાન :- પોતાની સંપૂર્ણતા નાં આધાર પર સમય ને સમીપ લાવવા વાળા માસ્ટર રચયિતા ભવ સમય તમારી રચના છે, તમે માસ્ટર રચયિતા છો. રચયિતા રચનાનાં આધાર પર નથી હોતાં. રચયિતા રચના ને અધીન કરે છે એટલે આ ક્યારેય નહીં વિચારો કે સમય પોતેજ સંપૂર્ણ બનાવી દેશે. તમારે સંપૂર્ણ બની સમય ને સમીપ લાવવાનો છે. આમ કોઈ પણ વિઘ્ન આવે છે તો સમય પ્રમાણે જશે જરૂર પરંતુ સમય થી પહેલાં પરિવર્તન શક્તિ દ્વારા તેને પરિવર્તન કરી દો-તો તેની પ્રાપ્તિ તમને જ જશે. સમય નાં આધાર પર પરિવર્તન કર્યું તો તેની પ્રાપ્તિ તમને નહીં થશે.

સ્લોગન :- કર્મ અને યોગ નું બેલેન્સ (સંતુલન) રાખવા વાળા જ સાચાં કર્મયોગી છે.

“ મીઠા બાળકો - આ પુરુષોત્તમ બનવાનો સંગમયુગ છે , આમાં કોઈ પણ પાપ કર્મ નથી કરવાનું ”

પ્રશ્ન :- સંગમ પર આપ બાળકો સૌથી મોટું પુણ્ય કયું કરો છો?

ઉત્તર :- સ્વયં ને બાપ નાં હવાલે કરી દેવું અર્થાત્ સંપૂર્ણ સ્વાહા થઈ જવું, આ છે સૌથી મોટું પુણ્ય. હમણાં તમે મમત્વ મિટાવો છો. બાળ-બચ્ચા, ઘરબાર બધાને ભૂલો છો, આ જ તમારું વ્રત છે. આપ મુઠે મર ગઈ દુનિયા. હમણાં તમે વિકારી સંબંધો થી મુક્ત થાઓ છો.

ગીત :- જલે ન ક્યોં પરવાના....

ઓમ શાંતિ ! આ બધાં ભક્તિમાર્ગ માં બાપ ની મહિમા કરે છે. આ છે પરવાનાઓ ની શમા માટે મહિમા, જ્યારે કે બાપ આવ્યાં છે તો કેમ નહિં જીવતે જીવ એમનાં બની જઈએ. જીવતે જીવ કહેવાય જ એમને છે જે એડોપ્ટ કરે છે. પહેલાં તમે આસુરી પરિવાર નાં હતાં, હમણાં તમે ઈશ્વરીય પરિવાર નાં બન્યાં છો. જીવતે જીવ ઈશ્વરે આવીને તમને એડોપ્ટ કર્યા છે, જેને પછી શરણાગતિ કહેવાય છે. ગાયે છે ને-શરણે પડી હું તારા.....હવે પ્રભુની શરણ ત્યારે પડે, જ્યારે કે એ આવે, પોતાની તાકત દેખાડે, જલવો દેખાડે. એ જ સર્વશક્તિમાન છે ને. બરાબર એમનામાં કશિશ (આકર્ષણ) પણ છે ને. બધુંજ છોડાવી દે છે. બરાબર જે બાપ નાં બાળકો અને બાળકીઓ બને છે તે આસુરી સંપ્રદાય નાં સંબંધ થી હેરાન થઈ જાય છે. કહે છે - બાબા ક્યારે આ સંબંધ છૂટશે. અહીંયા આ જૂનાં સંબંધ ભુલવા પડે છે. આત્મા જ્યારે દેહ થી અલગ થઈ જાય છે તો બંધન ખલાસ થઈ જાય છે. આ સમયે તમે જાણો છો બધાં માટે મોત છે અને આ જે બંધન છે આ બધાં છે વિકારી. હવે બાળકો નિર્વિકારી સંબંધ ઈચ્છે છે. નિર્વિકારી સંબંધ માં હતાં પછી વિકારી સંબંધ માં પડ્યાં, ફરી આપણા નિર્વિકારી સંબંધ હશે. આ વાતો બીજા કોઈની બુદ્ધિ માં નથી હોતી. બાળકો જાણે છે આસુરી બંધન થી મુક્ત થવાનો પુરુષાર્થ કરી રહ્યાં છે. એક બાપ થી યોગ રખાય છે. તે તરફ છે એક રાવણ, આ તરફ છે એક રામ. આ વાતો દુનિયા નથી જાણતી. કહે પણ છે રામરાજ્ય જોઈએ, પરંતુ આખી દુનિયા રાવણ રાજ્ય માં છે, આ કોઈ સમજતું નથી. રામરાજ્ય માં તો પવિત્રતા સુખ-શાંતિ હતી. તે હમણાં નથી. પરંતુ જે કહે છે એને મહેસૂસ નથી કરતાં. ગવાય પણ છે આ આત્માઓ બધી સીતાઓ છે. એક સીતા ની વાત નથી. ન એક અર્જુન ની, ન એક દ્રોપદી ની વાત છે. આ તો અનેકો ની વાત છે. દૃષ્ટાંત એક નું આપે છે. તમને પણ કહેવાય છે તમે બધાં અર્જુન જેવાં છો. તમે કહેશો અર્જુન તો આ ભાગીરથ થઈ ગયાં. બાપ કહે છે-હું સાધારણ વૃદ્ધ તન નો આ રથ લઉં છું. એમણે પછી ચિત્રો માં ઘોડા-ગાડી દેખાડ્યાં છે, આને અજ્ઞાન કહેવાય છે. બાળકો સમજે છે આ શાસ્ત્ર વગેરે જે પણ છે બધું ભક્તિમાર્ગ નું છે. આ વાતો કોઈ સમજી ન શકે, જ્યાં સુધી ૭ દિવસ સમજવાનો કોર્સ ન કરે. ભક્તિ અલગ છે. જ્ઞાન, ભક્તિ અને વૈરાગ્ય કહે છે. હકીકત માં સન્યાસીઓનો વૈરાગ્ય કોઈ સાચો નથી, તેઓ તો જંગલમાં જઈને પછી આવીને શહેરો માં નિવાસ કરી મોટા-મોટા મકાન વગેરે બનાવે છે. ફક્ત કહે છે અમે ઘરબાર છોડ્યું છે. તમારો છે આખી જૂની દુનિયાથી વૈરાગ્ય. યથાર્થ વાત આ છે, તે છે હદ ની વાત એટલે એને હઠયોગ, હદ નો વૈરાગ્ય કહેવાય છે.

આપ બાળકો જાણો છો આ જૂની દુનિયા હવે ખતમ થવાની છે એટલે જરૂર એનાથી વૈરાગ્ય આવવો જોઈએ. બુદ્ધિ પણ કહે છે, નવું ઘર બને છે તો જૂના ને તોડાય છે. તમે જાણો છો હમણાં તૈયારી થઈ રહી છે. કળયુગ નાં પછી ફરી સતયુગ જરૂર આવશે. હમણાં આ છે પુરુષોત્તમ સંગમયુગ. પુરુષોત્તમ માસ પણ હોય છે. તમારો છે પુરુષોત્તમ યુગ. પુરુષોત્તમ માસ માં દાન-પુણ્ય વગેરે કરે છે. તમે આ પુરુષોત્તમ યુગ માં સર્વસ્વ સ્વાહા કરી લો છો. જાણો છો-આ આખી દુનિયા જ સ્વાહા થવાની છે. તો આખી દુનિયાનું સર્વસ્વ સ્વાહા થવાનાં પહેલાં આપણે સ્વયં ને કેમ ન સ્વાહા કરીએ. આનું તમને કેટલું પુણ્ય મળશે. તે છે હદનો પુરુષોત્તમ માસ, આ તો બેહદ ની વાત છે. પુરુષોત્તમ માસ માં બહુજ કથાઓ સાંભળે છે, વ્રત નિયમ રાખે છે. તમારું તો બહુ ઊંચું વ્રત છે. તમારા ભલે બાળ બચ્ચાં, ઘરબાર વગેરે બધું છે પરંતુ દિલ થી મમત્વ ખતમ થઈ ગયું છે. આપ મર્યા મરી ગઈ દુનિયા. તમે જાણો છો આ બધાં ખતમ થઈ જશે. આપણે બાપ નાં બન્યાં છીએ-પુરુષોત્તમ બનવા માટે. સર્વ પુરુષોમાં અર્થાત્ મનુષ્યો માં ઉત્તમ પુરુષ આ લક્ષ્મી-નારાયણ સામે ઉભાં છે. આમનાથી ઉત્તમ કોઈ પણ મનુષ્ય હોઈ ન

શકે. લક્ષ્મી-નારાયણ વિશ્વ નાં માલિક હતાં. તમે આવ્યાં છો એવાં પુરુષોત્તમ બનવાં. બધાં મનુષ્ય માત્ર સદ્ગતિ ને પામે છે. મનુષ્યો ની આત્મા પુરુષોત્તમ બની જાય છે તો પછી એમનાં રહેવાનું સ્થાન પણ એવું ઉત્તમ હોવું જોઈએ. જેમ પ્રેસિડેન્ટ (રાષ્ટ્રપતિ) સૌથી ઉંચ પદ પર છે તો એમના રહેવાનાં માટે રાષ્ટ્રપતિ ભવન મળ્યું છે. કેટલો મોટો મહેલ, બગીચો વગેરે છે. આ થઈ અહીંયા ની વાત. રામરાજ્ય ને તો તમે જાણો છો. તમે સતયુગી પુરુષોત્તમ બનો છો પછી આ કળયુગી પુરુષોત્તમ રહેશે નહીં. તમે સતયુગી પુરુષોત્તમ બનવા માટે પુરુષાર્થ કરી રહ્યાં છો. તમે જાણો છો આપણા મહેલ કેવાં બનેલાં હશે. કાલે રામરાજ્ય હશે. તમે રામરાજ્ય માં પુરુષોત્તમ હશો. તમે ચેલેન્જ કરો છો કે અમે રાવણ રાજ્ય ને બદલી રામરાજ્ય સ્થાપન કરીશું. હમણાં ચેલેન્જ કરી છે તો એક-બે ને પુરુષોત્તમ બનાવવાનાં છે-ભવિષ્ય ૨૧ જન્મનાં માટે. દેવતાઓ ની મહિમા ગાયે છે સર્વ ગુણ સમ્પન્ન...અહિંસા પરમો દેવી-દેવતા ધર્મ. તમે જાણો છો બીજા કોઈ મનુષ્ય નથી જાણતાં. તમે બીજા જન્મમાં પુરુષોત્તમ બનશો પછી આ રાવણ રાજ્ય નું કોઈ નહીં રહેશે. હમણાં તમને બધું જ્ઞાન છે. હમણાં રાવણ રાજ્ય જ ખતમ થવાનું છે. આજકાલ તો સમય નો પણ કોઈ ભરોસો નથી, અકાળે મૃત્યુ થઈ જાય છે અથવા કોઈની દુશ્મની થઈ તો ઉડાવી દે છે. તમને તો કોઈ ઉડાવી ન શકે. તમે અવિનાશી પુરુષોત્તમ છો, આ છે વિનાશી, તે પણ રાવણ રાજ્ય માં. આમને તમારા દેવી-રાજ્ય ની ખબર જ નથી. તમે જાણો છો-આપણે પોતાનું દેવી સ્વરાજ્ય સ્થાપન કરી રહ્યાં છીએ શ્રીમત પર. જેમની પૂજા થાય છે તે જરૂર સારું કર્તવ્ય કરીને ગયાં છે. આ તમે જાણો છો. જુઓ જગદંબા ની કેટલી પૂજા છે. હવે આ છે જ્ઞાન-જ્ઞાનેશ્વરી. તમે જગદંબા ની બાળકીઓ છો જ્ઞાન-જ્ઞાનેશ્વરી અને રાજ-રાજેશ્વરી. બન્ને માં ઉત્તમ કોણ? જ્ઞાન-જ્ઞાનેશ્વરી ની પાસે જઈને અનેક પ્રકાર ની મનોકામનાઓ સંભળાવે છે. અનેક વસ્તુ માંગે છે. જગદંબા નાં મંદિર અને લક્ષ્મી-નારાયણ નાં મંદિરમાં બહુજ અંતર છે. જગદંબા નું મંદિર બહુ નાનું છે. નાની જગ્યામાં ભીડ મનુષ્ય પસંદ કરે છે. શ્રીનાથજી નાં મંદિરમાં પણ બહુ જ ભીડ થાય છે, કપડાનાં સોટા મારતાં રહે છે-હટાવવા માટે. કલકત્તા માં કાળી નું મંદિર કેટલું નાનું છે અંદર બહુજ તેલ અને પાણી હોય છે. અંદર બહુજ ખબરદારી થી જવું પડે છે. ઘણી ભીડ રહે છે. લક્ષ્મી-નારાયણ નાં મંદિર તો બહુજ મોટા હોય છે. જગદંબા નાં નાનાં કેમ? ગરીબ છે ને. તો મંદિર પણ ગરીબી નાં છે. તે સાહુકાર છે તો મંદિર માં ક્યારે મેળો નથી લાગતો. જગદંબા નાં મંદિર પર બહુ મેળા લાગે છે. બાહર થી ઘણાં લોકો આવે છે. મહાલક્ષ્મી નાં મંદિર પણ છે, આ પણ તમે જાણો છો આમાં લક્ષ્મી પણ છે તો નારાયણ પણ છે. એમનાથી ફક્ત ધન માંગે છે કારણ કે તે ધનવાન બની છે ને. અહીંયા તો છે અવિનાશી જ્ઞાન રત્ન. ધન માટે લક્ષ્મી પાસે જાય છે, બાકી અનેક આશાઓ રાખી જગદંબા ની પાસે જાય છે. તમે જગદંબા નાં બાળકો છો. બધાની મનોકામનાઓ ૨૧ જન્મોનાં માટે તમે પૂરી કરો એક જ મહામંત્ર થી બધી મનોકામનાઓ ૨૧ જન્મ માટે પૂરી થઈ રહી છે. બીજા જે પણ મંત્ર વગેરે આપે છે, એમાં અર્થ કંઈ નથી. બાપ સમજાવે છે આ મંત્ર પણ તમને કેમ આપુ છું, કારણકે તમે પતિત છો ને. મામેકમ્ યાદ કરશો ત્યારે જ પાવન બનશો. આ સિવાય બાપ, આત્માઓને કોઈ કહી ન શકે. આનાથી સિદ્ધ થાય છે, આ સહજ રાજ્યોગ એક જ બાપ શીખવાડે છે. મંત્ર પણ એ જ આપે છે. ૫ હજાર પહેલા પણ મંત્ર આપ્યો હતો. આ સ્મૃતિ આવી છે. હમણાં તમે સન્મુખ બેઠા છો. કાઈસ્ટ થઈ ગયાં પછી એમનું બાઇબલ વાંચતા રહે છે. તે શું કરીને ગયાં? ધર્મની સ્થાપના કરીને ગયાં. તમે જાણો છો શિવબાબા શું કરીને ગયાં. કૃષ્ણ શું કરીને ગયાં! કૃષ્ણ તો સતયુગનાં પ્રિન્સ હતાં, તે જ પછી નારાયણ બન્યાં પછી પુનર્જન્મ લેતા આવ્યાં છે. શિવબાબા પણ કંઈક કરીને ગયા છે ત્યારે તો એમની આટલી પૂજા વગેરે થાય છે. હમણાં તમે જાણો છો રાજ્યોગ શીખવાડીને ગયાં છે, ભારત ને સ્વર્ગ બનાવીને ગયાં છે, સ્વર્ગ નાં પહેલાં નંબર માલિક પોતે નથી બનતાં, તે તો શ્રીકૃષ્ણ બન્યાં. જરૂર કૃષ્ણની આત્માને ભણાવ્યું, તમે સમજી ગયાં છો. કૃષ્ણની વંશાવલી તમે બેઠા છો. રાજા-રાણીને માત-પિતા અન્નદાતા કહે છે. રાજસ્થાન માં પણ રાજા ને અન્નદાતા કહેવાય છે. રાજાઓની કેટલી માન્યતા હોય છે. પહેલાં બધી ફરિયાદો રાજાની પાસે આવતી હતી, દરબાર લાગતો હતો. કોઈ ભૂલ કરતા હતાં તો બહુજ પછતાતાં હતાં. આજકાલ તો જેલ બર્ડસ ખુબ છે. ઘડી-ઘડી જેલમાં જાય છે. હવે આપ બાળકોએ ગર્ભ જેલમાં નથી જવાનું. તમારે તો ગર્ભ મહેલ માં આવવાનું છે, એટલે બાપ ને યાદ કરો તો વિકર્મ વિનાશ થશે પછી ક્યારેય ગર્ભ જેલમાં નહીં જશો. ત્યાં પાપ થતાં નથી. બધાં ગર્ભ મહેલ માં રહે છે, ફક્ત ઓછાં પુરુષાર્થને કારણે ઓછું પદ પામે છે. ઉંચ પદ વાળા ને સુખ પણ બહુજ હોય છે. અહીંયા તો ફક્ત ૫ વર્ષ માટે ગવર્નર (સરકાર), પ્રેસિડેન્ટ નિશ્ચિત કરે છે. તમે સમજાવી શકો છો કે ભારત જ દેવી રાજસ્થાન બન્યું. હમણાં તો ન રાજસ્થાન છે ન રાજા-રાણી છે. પહેલાં કોઈ સરકાર ને પૈસા આપતું હતું તો મહારાજા-મહારાણી નું શીર્ષક મળી જતું હતું. અહીંયા તમારું તો છે ભણતર. રાજા-રાણી ક્યારેય ભણતર થી નથી બનતાં. તમારું મુખ્ય લક્ષ્ય છે, આ ભણતર થી તમે વિશ્વનાં મહારાજા-મહારાણી બનો છો. રાજા-રાણી પણ

નહીં. શીર્ષક ત્રેતા થી શરૂ થાય છે.

તમે હમણાં જ્ઞાન-જ્ઞાનેશ્વરી બનો છો પછી રાજ-રાજેશ્વરી બનશો. કોણ બનાવશે? ઈશ્વર. કેવી રીતે? રાજ્યોગ અને જ્ઞાન થી. રાજાઈ નાં માટે બાપને યાદ કરવાનાં છે. બાપ તમને સ્વર્ગનાં માલિક બનાવે છે, આ તો બહુ જ સહજ છે ને. હેવન સ્થાપન કરવા વાળા છે જ ગોડ ફાધર. હેવન માં તો હેવન ની સ્થાપના નહીં કરશે. જરૂર એમને સંગમ પર પદ મળે છે, એટલે એને સ્વર્ણિમ કલ્યાણકારી સંગમયુગ કહેવાય છે. બાપ કેટલું બાળકોનું કલ્યાણ કરે છે, જે સ્વર્ગ નાં માલિક બનાવે છે. કહે પણ છે પરમપિતા પરમાત્મા નવી દુનિયા રચે છે, પરંતુ એમાં કોણ રાજ્ય કરે છે, આ કોઈને ખબર નથી. તમે સમજો છો રામરાજ્ય કોને કહેવાય છે. એમણે તો રામ રાજ્ય ને લાખો વર્ષ આપી દીધાં છે. કળયુગ ને ૪૦ હજાર વર્ષ આપી દીધા છે. બાપ કહે છે-હું આવું જ છું સંગમ પર. આવીને બ્રહ્મા દ્વારા વિષ્ણુપુરી ની સ્થાપના કરું છું. સત્યનારાયણ ની કથા પણ આ છે. સતયુગમાં તમે લક્ષ્મી-નારાયણ સર્વ ગુણ સંપન્ન... બનો છો. પછી કળા ઓછી થતી જાય છે. નવું ઝાડ ત્યારે કહેવાય છે જ્યારે સ્થાપના થાય છે. નવું મકાન બને છે તો નવું કહેશે. તમે પણ સતયુગ માં આવશો તો નવી રાજધાની હશે પછી કળા ઓછી થતી જાય છે. સ્થાપના અહીંયા થાય છે. આ વન્ડરફુલ વાતો કોઈની પણ બુદ્ધિ માં નથી. તો બાપે સમજાવ્યું છે કે બધી આત્માઓ માટે આ યુગ છે પુરુષોત્તમ બનવાનો. જીવનમુક્તિ ને પુરુષોત્તમ કહેવાય છે. જીવન બંધન ને પુરુષોત્તમ નહીં કહેશે. આ સમયે બધાં જીવનબંધન માં છે. બાપ આવીને બધાને જીવન મુક્ત બનાવે છે. તમે અડધોકલ્પ જીવનમુક્ત હશો પછી જીવનબંધ. આ તમે સમજો છો. તમારા વ્રત નિયમ શું છે? બાબાએ આવીને વ્રત રખાવ્યું છે, ખાન-પાન ની વાત નથી. બધુંજ કરો ફક્ત એક તો બાપ ને યાદ કરો અને પવિત્ર બનો. પુરુષોત્તમ માસ માં ખાસ કરીને પવિત્ર પણ રહેતાં હશે. હકીકત માં આ પુરુષોત્તમ યુગ નું માન છે તો તમને કેટલી ખુશી, કેટલો નશો હોવો જોઈએ. હવે તમારાથી કોઈ પાપ કર્મ ન થવા જોઈએ કારણ કે તમે પુરુષોત્તમ બની રહ્યાં છો. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. આ પુરુષોત્તમ યુગ માં જીવનમુક્ત બનવા માટે પુણ્ય કર્મ કરવાનાં છે. પવિત્ર જરૂર રહેવાનું છે. ઘરબાર વગેરે બધું હોવા છતાં દિલ થી મમત્વ મિટાવી દેવાનું છે.
2. શ્રીમત પર પોતાનાં તન-મન-ધન થી દૈવી રાજ્ય સ્થાપન કરવાનું છે. પુરુષોત્તમ બનાવવાની સેવા કરવાની છે.

વરદાન :- ઓલમાઈટી બાપની ઓથોરિટી થી દરેક કાર્ય ને સહજ કરવા વાળા સદા અટલ નિશ્ચયબુદ્ધિ ભવ આપણે સૌથી શ્રેષ્ઠ ઓલમાઈટી (સર્વશક્તિવાન) બાપની ઓથોરિટી (સત્તા) થી બધાં કાર્ય કરવા વાળા છીએ, આ એટલો અટલ નિશ્ચય હોય જે કોઈ ટાળી ન શકે, એનાથી કેટલું પણ કોઈ મોટું કાર્ય કરતાં અતિ સહજ અનુભવ કરશો. જેમ આજકાલ સાયન્સ (વિજ્ઞાન) એવી મશીનરી તૈયાર કરી છે જે કોઈ પણ પ્રશ્ન નો જવાબ સહજ જ મળી જાય છે, બુદ્ધિ ચલાવવા થી છૂટી જાય છે. એમ ઓલમાઈટી ને સામે રાખશો તો બધાં પ્રશ્નો નાં જવાબ સહજ મળી જશે અને સહજ માર્ગ ની અનુભૂતિ થશે.

સ્લોગન :- એકાગ્રતાની શક્તિ પરવશ સ્થિતિ ને પણ પરિવર્તન કરી દે છે.

“ મીઠા બાળકો - આ ભારતભૂમિ નિરાકાર બાપ ની જન્મ - ભૂમિ છે , અહીંયા જ બાપ આવે છે તમને રાજયોગ શીખવાડી રાજાઈ આપવાં , તમારી સેવા કરવાં ”

પ્રશ્ન :- શિવબાબા પોતાનાં દરેક બાળક થી કઈ પ્રતિજ્ઞા કરાવે છે?

ઉત્તર :- મીઠા બાળકો - પ્રતિજ્ઞા કરો કે બાબા અમે કોઈ પણ વિકર્મ નહીં કરીશું. ૫ વિકારોનું અમે દાન દઈએ છીએ. અંદર માં ડર રહેવો જોઈએ - જો અમે દાન દઈને પછી પાછું લઈશું તો બહુજ પાપ બની જશે, જેની કઠોર સજા ખાવી પડશે. હરિશ્ચંદ્ર ની વાર્તા પણ આનાં પર જ બનેલી છે.

ઓમ શાંતિ ! આ બાળકોની છે ગોડલી સ્ટુડન્ટ લાઈફ (ઈશ્વરીય વિદ્યાર્થી જીવન). બાળકો જાણે છે કે અમે એમની પાસે આવ્યાં છીએ. એ જ કલ્પ-કલ્પ ભારતવાસી બાળકો ને આવીને રાજ્ય ભાગ્ય આપે છે. ભારત માં જ આવે છે ને. આ ભારતભૂમિ છે. પોતાની ભૂમિ પર ખૂબ પ્રેમ રીગાર્ડ (સન્માન) હોય છે. જેમ કોઈ વિલાયત નો મોટો વ્યક્તિ અહીંયા મરે છે તો તેને વિલાયત લઈ જાય છે અથવા અહીંયાનો કોઈ મોટો વ્યક્તિ વિલાયત માં મરે છે તો એને અહીંયા લઈ આવે છે. પોતાની ભૂમિનું માન રાખે છે. ભારત ને કહેવાય છે ભગવાન ની જન્મભૂમિ. આ પણ જાણો છો જેમને ભગવાન અથવા અલ્લાહ, પરમાત્મા કહેવાય છે એમની સામે હમણાં તમે બેઠા છો. નામ તો જરૂર જોઈએ ને. અલ્લાહ કહે છે તો પણ લિંગ ની પૂજા કરે છે. ઈશ્વર અથવા ખુદા કહે છે તો જરૂર એમની નિશાની જોઈએ ને. લિંગ ને બધી તરફ પૂજે છે. ચિત્રોમાં પણ આજકાલ દેવતાઓની આગળ પરમપિતા પરમાત્મા નું ચિત્ર લિંગ દેખાડે છે. એ છે સૌથી ઊંચા, એમને પોતાનું શરીર નથી, એટલે નિરાકાર કહેવાય છે. સાકાર નથી. હવે આપ બાળકો જાણો છો આપણે એમની સામે કલ્પ-કલ્પ હાજર થઈએ છીએ - શિક્ષા લેવાનાં માટે. ભગવાનુવાય છે તો જરૂર રાજયોગ શીખવાડતાં હશે. વિદ્યાર્થીઓ ને રાજયોગ શીખવાડ્યો હતો અને તે રાજા રાણી બન્યાં હતાં. લડાઈ વગેરેની તો વાત છે નહીં. આ લક્ષ્મી-નારાયણ વગેરેએ લડાઈ થી થોડી બાદશાહી પામી છે. બિલકુલ નહીં. દુનિયા બિલકુલ નથી જાણતી કે એમણે સતયુગ માં રાજ્ય કેવી રીતે પામ્યું. હવે આપ બાળકો સમજો છો આપણે બાપ થી રાજ્ય લઈ રહ્યાં છીએ. આપણે એમની સમ્મુખ બેઠા છીએ. એ જ બાબા છે, કૃષ્ણ નથી. કૃષ્ણ તો નાનો બાળક છે, એ છે રચના. હવે બરાબર કૃષ્ણ પોતાનું પદ લઈ રહ્યાં છે જે ફરી ભવિષ્ય માં કૃષ્ણ કહેવાશે. આ છે બધી ભણતર ની વાત.

તમે જાણો છો બાબા આપણને રાજયોગ શીખવાડે છે. જેવી રીતે મનુષ્ય, મનુષ્ય ને બેરિસ્ટર, એન્જિનિયર વગેરે બનાવે છે. છે તો મનુષ્ય ને. તમે સમજો છો આપણે પણ મનુષ્ય છીએ, પરંતુ આપણે પતિત છીએ. હવે બાપ પાવન પણ બનાવે છે અને આપણને વારસો પણ આપે છે. પાવન દુનિયા તો નવી દુનિયા જ હશે. નવી દુનિયામાં છે જ રાજાઈ. હમણાં તમે બાપની સમ્મુખ બેઠા છો. જેવી રીતે લૌકિક બાપ બાળકો ને પ્રેમ થી બેસી સમજાવે છે, આ છે પારલૌકિક વિચિત્ર બાપ. જેનાં માટે તમે ગાતા આવ્યાં છો ત્વમેવ માતાશ્ચ પિતા.... આ સમયે તમે જાણો છો આ પોતાનો પાર્ટ ભજવે છે, જે ભક્તિમાર્ગ માં આપણે ગાયન કરતાં હતાં. તમે કહો છો અમે શિવબાબા ની પાસે આવ્યાં છીએ. ચિઠ્ઠી પણ લખો છો-શિવબાબા કેયર ઓફ બ્રહ્મા. કોઈને તમે પોસ્ટ દેખાડો તો વન્ડર (આશ્ચર્ય) ખાશે - શિવબાબા કેયર ઓફ બ્રહ્મા એવું તો ક્યારેય સાંભળ્યું નથી. શિવબાબા બ્રહ્મા માં આવીને વિષ્ણુપુરી ની સ્થાપના કરી રહ્યાં છે, સામે ઉભાં છે. ઉપર માં છે શિવબાબા. શિવબાબાએ બ્રહ્મા દ્વારા સ્થાપના કરી હતી, હવે ફરી થી કરી રહ્યાં છે. આ છે પ્રવૃત્તિ માર્ગ. રાજવિદ્યા માં પણ બેરિસ્ટર ભણાવે છે તો મેલ-ફીમેલ (સ્ત્રી-પુરુષ) બંને ભણે છે. ફીમેલ પણ જજ, બેરિસ્ટર, ડોક્ટર વગેરે બને છે. આ પણ પ્રવૃત્તિ માર્ગ છે. સંન્યાસીઓ નો છે નિવૃત્તિ માર્ગ, તે અલગ છે. આ પણ બાબાએ સમજાવ્યું છે - શંકરાચાર્ય જો ન આવત તો પવિત્રતા નો અંશ ન રહ્યો હોત. ભારત બિલકુલ જ બળી મરત. આ નોંધ છે - ભારત ને થમાવવા માટે. ભારત ખૂબ પવિત્ર હતું પછી અપવિત્ર બન્યું છે. હવે ભારત કેટલું કંગાળ છે. કહે છે સોનાની લંકા સમુદ્રની નીચે ચાલી ગઈ. હવે લંકા તો સોનાની હોઈ ન શકે. આ બધી કથાઓ બેસી લખેલી છે જેનાથી ફાયદો કાંઈ પણ નથી.

આપ બાળકો જાણો છો બરાબર બાબા આપણને બિલકુલ સહજ યાદ નાં બળ થી કેટલાં ઊંચ બનાવે છે. બાપ પ્રતિજ્ઞા કરે છે, જો નિરંતર યાદ કરવાનો પુરુષાર્થ કરશો તો વિકર્મ વિનાશ થઈ જશે. ભક્તિમાર્ગ માં પણ યાદ કરવાનો પુરુષાર્થ કર્યો છે ને. કેમ યાદ કરે છે? કે અમને સાક્ષાત્કાર થાય. એમ નથી યાદ કરતાં કે કૃષ્ણપુરી માં અમને બાદશાહી મળી જાય કે અમે નર થી નારાયણ બની જઈએ, ના. તમને પણ આ આશ નહોતી કે અમે મનુષ્ય થી દેવતા બનીએ. ગાયે પણ છે મનુષ્ય સે દેવતા કિયે.... તમે જુઓ છો બરાબર કળયુગ નાં પછી સતયુગ આવશે. કળયુગ માં આટલાં મનુષ્ય છે. સતયુગ માં એક ધર્મ હશે. હમણાં તમને આત્મા અને પરમાત્મા નું પણ જ્ઞાન મળ્યું છે, દુનિયામાં એક પણ મનુષ્ય નથી જેમને આત્માનું જ્ઞાન હોય. આત્મા માં ૮૪ જન્મો નો પાઠ કેવી રીતે નોંધાયેલો છે, આ કોઈ નથી જાણતાં. આ અક્ષર પણ ક્યારેય કોઈ થી નથી સાંભળ્યાં. બાપ તો છે જ્ઞાન નાં સાગર, પતિત-પાવન, નિરાકાર. તમે જાણો છો આપણી આત્મા હવે પાપ આત્મા થી પુણ્ય આત્મા બની રહી છે. સતયુગ માં તો છે બધી પુણ્ય આત્માઓ. અહિયાં છે પાપ આત્માઓ. એવું નહીં કે ખૂબ દાન-પુણ્ય કરવા વાળાને પુણ્ય આત્મા કહેવાય છે. ના. પુણ્ય આત્મા હોય જ છે સતયુગ માં. અહીંયા જે મનુષ્ય દાન-પુણ્ય કરે છે, એમને પુણ્ય આત્મા સમજે છે. ત્યાં તમને દાન-પુણ્ય વગેરે કરવાની દરકાર નથી રહેતી. ત્યાં ગરીબ કોઈ હોતું જ નથી. તમે ત્યાં સદૈવ નાં માટે પુણ્ય આત્મા છો જ. તમે તન-મન-ધન બધું બેહદ નાં બાપ અર્થ આપો છો, જેને બલિહાર થવું કહેવાય છે. બાપ કહે છે પહેલાં હું બલિહાર થાઉં છું કે તમે? બાબા કહે છે - પહેલાં તમે બલિહાર થાઓ છો ત્યારે પછી ૨૧ જન્મોનાં માટે બલિહારી મળશે. આ વાતો હમણાં તમે સારી રીતે સમજો છો, ડાયરેક્ટ સાંભળો છો. ઘરમાં રહો છો તો ત્યાં મુરલી આવે છે. દૂર થી સાંભળો છો. હમણાં તો બાપની સમ્મુખ બેઠા છો. બાપ કહે છે - બાળકો, હું તમારો બાપ પણ છું. અહીંયા અંધશ્રદ્ધા ની કોઈ વાત નથી. બાપ પણ છે, શિક્ષક પણ છે. બાપનાં બનવાથી તે શિક્ષા આપે છે, તમારી બુદ્ધિમાં હવે બધું જ્ઞાન છે. ૮૪ નું ચક્ર પણ તમને સમજાવાય છે. જે ૮૪ જન્મ લેવા વાળા નહીં હશે તે સમજશે નહીં. તમે સમજો છો બરાબર અમે ૮૪ નું ચક્ર લગાવી હવે પાછા જઈએ છીએ. બાપ કહે છે-તમે આત્મા અશરીરી આવી હતી પછી અશરીરી થઈને પાછા જવાનું છે. તમે પવિત્ર આત્માઓ થઈને જાઓ છો. પવિત્ર બનવાનાં માટે તમે પુરુષાર્થ કરી રહ્યાં છો. યોગબળ અર્થાત્ યાદબળ થી તમે પવિત્ર બની જશો. યોગ અક્ષર શાસ્ત્રો નો છે. રાઈટ અક્ષર છે યાદ. સ્ત્રીને પતિની અથવા પુરુષને પત્ની ની યાદ રહે છે ને. યોગ નો અર્થ જ છે યાદ. બાપ પણ કહે છે-મામેકમ યાદ કરો બીજા સંગ બુદ્ધિયોગ તોડી મુજ પોતાનાં બાપની સાથે બુદ્ધિયોગ જોડો. યાદ કરો. જેટલું યાદ કરશો એટલાં તમારા વિકર્મ વિનાશ થશે. બરાબર ભારત ને કલ્પ-કલ્પ વારસો મળે છે. શિવજયંતી પણ પ્રસિદ્ધ છે. જેમ બુદ્ધ, ક્રાઈસ્ટ વગેરેની જયંતી છે તેમ નિરાકાર શિવ ની જયંતી છે. એ ઊંચે થી ઊંચ થઈ ગયાં. કૃષ્ણ જયંતી પણ પ્રસિદ્ધ છે. પરંતુ એ શું આવીને કરે છે, આ કોઈને પણ ખબર નથી. કૃષ્ણ સતયુગ નો પ્રિન્સ (રાજકુમાર) હતો. જરૂર એમને કોઈએ એવાં કર્મ શીખવાડ્યાં હશે, જે સતયુગ નાં પ્રિન્સ બન્યો છે. નાનો બાળક તો પવિત્ર જ છે. ત્યાં વિકાર ની વાત નથી હોતી. બાળક શુદ્ધ હોય છે. ભગવાન તો એક જ નિરાકાર છે, ગોડ ઇઝ વન. બાકી બધી છે રચના. રચના થી ક્યારેય રચના ને વારસો નથી મળી શકતો. વારસો બાપ થી મળશે. ભાઈ ને ભાઈ થી વારસો નથી મળી શકતો. તમે બધાં ભાઈ-ભાઈ છો. બ્રધરહુડ (બંધુત્વ) કહો છો ને. બાપ તો એક જ છે, વારસો બાપ થી મળશે. બધાં ભાઈઓનાં સદ્ગતિ દાતા એક બાપ છે. બધી આત્માઓને બાપ થી વારસો મળી રહ્યો છે. બાપ કહે છે-હું આત્માઓ ને આવીને ભણાવું છું, આત્માઓને સદ્ગતિ આપું છું. બાપ બેસી રાજ્યોગ શીખવાડે છે. આ ભણતર નું પદ તમારે અહીંયા નથી પામવાનું. તે બેરિસ્ટર વગેરે આ જન્મ માં બને છે, પછી બીજો જન્મ લઈને ફરી થી ભણશે.

તમે જાણો છો આ ભણતર થી આપણે ૨૧ જન્મનાં માટે પ્રાલબ્ધ પામીએ છીએ. ત્યાં સતયુગ માં ડોક્ટર વગેરે કોઈ હોતું નથી. ત્યાં બીમારી જ નથી હોતી. ત્યાં તમે ગર્ભ મહેલ માં રહો છો. અહીંયા ગર્ભ જેલ માં રહો છો જ્યાં ખૂબ સજાઓ મળે છે, ત્યારે પોકારે છો આ જેલ થી બહાર નીકળો, અમે પછી કોઈ ભૂલ નહીં કરીશું. ધર્મરાજ થી પ્રતિજ્ઞા કરે છે. અહીંયા તમારે શિવબાબા થી પ્રતિજ્ઞા કરવાની છે. બાબા અમે ક્યારેય વિકર્મ નહીં કરીશું. ૫ વિકાર અમે તમને આપી દઈએ છીએ. આ પણ બાપ જાણે છે કે વિકાર કોઈ એમ ફટ થી નહીં છૂટશે. અંદર ડર રહેવો જોઈએ, અમે વિકારોનું દાન દઈને પછી લઈશું તો મોટું પાપ થઈ જશે. જેવી રીતે રાજા હરિશ્ચંદ્ર નું ઉદાહરણ છે. બાપ જાણે છે એવું નથી કે ૫ વિકાર ઝટ થી છૂટી જાય છે. ના, સમય લાગે છે. તમારી કર્માતિત અવસ્થા થશે ત્યારે લડાઈ લાગશે. આ ૫ વિકાર છે મોટા દુશ્મન. તેમાં પણ મુખ્ય એક છે દેહ-અભિમાન. તેનું દાન આપવું કેટલું મુશ્કેલ છે. ઘડી-ઘડી બાપ કહે છે - પોતાને આત્મા સમજી મુજ બાપ ને યાદ કરો. પરંતુ આ થતું નથી. દેહ-અભિમાની બનવાથી પછી કામ નો માર લાગે છે. દેહ-અભિમાન સૌથી આગળ છે.

દેહી-અભિમાની બનવાની મહેનત છે. મુખ્ય દેહ-અભિમાન આવવાથી જ પાપ થાય છે. ૫ વિકાર દાન માં દેવા પડે, એમાં સમય લાગે છે. સાજન વગર સજનીઓ તો જઈ ન શકે. પહેલાં સાજને જવાનું છે પછી સજનીઓ. સાજને આવીને બધી આત્માઓને લઈ જવાની છે. જ્યાં સુધી કર્માતિત અવસ્થા થાય ત્યાં સુધી પુરુષાર્થ કરવાનો છે. દેહ-અભિમાન આવવાથી જ પછી ભૂલો થાય છે. કહે છે બાબા દેહ-અભિમાન માં આવીને વિકાર માં પડ્યાં. તોફાન તો ખૂબ આવશે. વિકાર નો સંકલ્પ આવશે પરંતુ કર્મેન્દ્રિયો થી ક્યારેય કોઈ પાપ નથી કરવાનું. માયા ને જીતવા માટે કેટલી મહેનત કરવી પડે છે. બાપ કહે છે - જો લગ્ન કરેલાં છે તો પવિત્ર રહી ને દેખાડો તો સંન્યાસી પણ જોશે. તમને આવક જુઓ કેટલી ભારે છે. પવિત્ર રહીને દેખાડ્યું તો ખૂબ ઊંચું પદ પામશો. તમારા પર તો બધાં કુર્બાન થશે. બાબા પણ મહિમા કરે છે. ભલે પવિત્ર પણ રહો પરંતુ યોગ પણ જોઈએ. યોગ માં જ ઘડી-ઘડી વિઘ્ન પડે છે. દેહ-અભિમાન આવી જાય છે. પવિત્ર રહો છો તે તો ઠીક, પવિત્રતા થી જ પવિત્ર દુનિયામાં વારસો પામશો. પરંતુ પછી માયા પણ જોર રાખશે, માયા ખૂબ વાર કરે છે. બાપ સમજાવે છે આ બધું થશે. બહાદુરી દેખાડો છે પરંતુ સાથે-સાથે નિરંતર યાદ પણ રહે ત્યારે જ વિકર્મ વિનાશ થશે. રુસ્તમ જે બને છે તેમને માયા પણ ખૂબ સતાવે છે. યાદ માં મુશ્કેલ રહી શકે છે. જે રહી શકે છે તેમનો અનુભવ પૂછવો જોઈએ. શું સમજો છો, કેવી રીતે રહો છો. યાદ માં રહેવાથી વિકર્મ વિનાશ થશે. આ વાત બિલકુલ ન્યારી નવી છે. અહીંયા બેઠા છો તો નશો ચઢેલો છે. આ પણ સમજો છો ભગવાન એક જ નિરાકાર છે, ન કે કૃષ્ણ. હકીકત માં કૃષ્ણનાં માટે શાસ્ત્રો માં વાતો લખી દીધી છે - ઉખરી થી બાંધ્યો, આ કર્યું... તે કોઈ વાતો છે નહીં. આ પણ એમની ઝલાનિ કરે છે, અપમાન કરે છે. કૃષ્ણ માં તો કોઈ પણ અવગુણ નહોતો. ચંચળતા કરવી આ પણ એક અવગુણ છે ને. કૃષ્ણ તો બિલકુલ જ મર્યાદા પુરુષોત્તમ છે. એમની મહિમા ગાયે છે - સર્વગુણ સંપન્ન... ગવાયેલું છે ગુરુ બ્રહ્મા, ગુરુ વિષ્ણુ... બોલો ગુરુ તો અમારા છે નહીં. અમે આમને ન તો ગુરુ, ન ઈશ્વર માનીએ છીએ. પતિત-પાવન તો એક જ નિરાકાર છે ને. સાકાર ગુરુ કોઈ પતિત-પાવન હોઈ ન શકે. આ સમયે તમે પરમપિતા પરમાત્મા ની આખી જીવન કહાની ને જાણો છો. ૫ હજાર વર્ષ માં શિવબાબા નો શું પાર્ટ ભજવાય છે - આ તમે જાણો છો, બાપ દ્વારા. નોલેજકુલ તો બાપ છે ને. સુખ-શાંતિ, આનંદ નાં સાગર.... આ મહિમા એમની છે. બાપ ની પાસે ખજાનો છે તો જરૂર બાળકોને પણ આપતાં હશે ને. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. કર્માતિત અવસ્થા પ્રાપ્ત કરવા માટે આ કર્મેન્દ્રિયો થી કોઈ પણ ભૂલ નથી કરવાની. પવિત્ર રહેવાની સાથે-સાથે યાદ માં પણ મજબૂત થવાનું છે.
2. સદા પુણ્ય આત્મા બનવાનાં માટે તન-મન-ધન થી બાપ પર બલિહારી થવાનું છે. એકવાર બલિહાર થવાથી ૨૧ જન્મનાં માટે પુણ્ય આત્મા બની જશો.

વરદાન :- ઉપરામ અને એવરેડી બની બુદ્ધિ દ્વારા અશરીરીપણા નો અભ્યાસ કરવા વાળા સર્વ કળાઓ માં સંપન્ન ભવ જેવી રીતે સર્કસ માં કળા દેખાડવા વાળા કળાબાજ નું દરેક કર્મ કળા બની જાય છે. તે કળાબાજ શરીર નાં કોઈ પણ અંગ ને જેમ ઈચ્છે, જ્યાં ઈચ્છે, જેટલો સમય ઈચ્છે વાળી શકે છે, આ જ કળા છે. આપ બાળકો બુદ્ધિ ને જ્યારે ઈચ્છો જેટલો સમય, જ્યાં સ્થિત કરવાં ઈચ્છો ત્યાં સ્થિત કરી લો-આ જ સૌથી મોટી કળા છે. આ એક કળા થી ૧૬ કળા સંપન્ન બની જશો. એનાં માટે એવાં ઉપરામ અને એવરેડી બનો જે ઓર્ડર પ્રમાણે એક સેકન્ડ માં અશરીરી બની જાઓ. યુદ્ધ માં સમય ન જાય.

સ્લોગન :- સરળતા અને સહનશીલતા નાં ગુણ ને ધારણ કરવાવાળા જ સાચાં સ્નેહી અને સહયોગી છે.

“ મીઠા બાળકો - આ દુનિયામાં જે પ્રકારની આશાઓ મનુષ્ય રાખે છે તે આશાઓ તમારે નથી રાખવાની , કારણ કે આ દુનિયા વિનાશ થવાની છે ”

પ્રશ્ન :- સંગમયુગ પર કઈ આશ રાખો તો બધી આશાઓ સદા માટે પૂરી થઈ જશે?

ઉત્તર :- અમારે પાવન બની, બાપ ને યાદ કરી એમનાથી પૂરો વારસો લેવાનો છે-ફક્ત આ જ આશ હોય. આ જ આશ થી સદા માટે બધી આશાઓ પૂરી થઈ જશે. આયુષ્યવાન ભવ, પુત્રવાન ભવ, ધનવાન ભવ... બધાં વરદાન મળી જશે. સતયુગ માં બધી ઈચ્છાઓ પૂરી થઈ જશે.

ગીત :- તુમ્હીં હો માતા, તુમ્હીં પિતા હો.....

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા રુહાની બાળકો અર્થાત્ આત્માઓ પ્રતિ પરમપિતા પરમાત્મા આ સમજાવી રહ્યાં છે. તમે જાણો છો બેહદનાં બાપ આપણને વરદાન આપી રહ્યાં છે. તે લોકો આશીર્વાદ આપે છે-પુત્રવાન ભવ, આયુષ્યવાન ભવ, ધનવાન ભવ. હવે બાપ તમને વરદાન આપે છે-આયુષ્યવાન ભવ. તમારી આયુ બહુ મોટી થશે. ત્યાં પુત્ર પણ થશે તો તે પણ સુખ આપવા વાળો હશે. અહીંયા જે પણ બાળકો છે, દુઃખ આપવા વાળા છે. સતયુગ માં જે બાળકો હશે, સુખ આપવા વાળા હશે. હમણાં આપ બાળકો જાણો છો બેહદ નાં બાપ બેહદ સુખ નો વારસો આપી રહ્યાં છે. બરાબર આપણે આયુષ્યવાન, ધનવાન પણ બનીશું. હમણાં કોઈ પણ કામના (ઈચ્છા) દિલમાં નથી રાખવાની. તમારી બધી કામનાઓ સતયુગ માં પૂરી થઈ થવાની છે. આ નર્ક માં કોઈ પણ ઈચ્છા નથી રાખવાની. ધન ની પણ કામના નહીં રાખો. ખુબ ધન હોય, મોટી નોકરી મળે-આ પણ વધારે તમન્ના નથી રાખવાની. પેટ તો એક પા રોટલી ખાય છે, વધારે લોભ માં નથી રહેવાનું. વધારે ધન હશે તો તે ખતમ થઈ જવાનું છે. બાળકો જાણે છે બાબા આપણને સ્વર્ગ નાં માલિક બનાવે છે. હમણાં બાપ કહે છે-દે દાન તો છૂટે ગ્રહણ. કયું દાન આપો? આ પ વિકાર છે. આ દાન માં આપવાનાં છે તો ગ્રહચારી છૂટી જાય અને તમે ૧૬ કળા સંપૂર્ણ બની જાઓ. તમે જાણો છો આપણે સર્વ ગુણ સંપન્ન, ૧૬ કળા સંપૂર્ણ....અહીંયા બનવાનું છે. ૫ વિકારો નું દાન આપવું પડે છે. બાળકો ને બાપ કહે છે-બાળકો આશ કોઈ પણ નહીં રાખો, સિવાય બેહદ નાં બાપ થી બેહદનો વારસો લેવાની. બાકી થોડો સમય છે, ગવાય પણ છે-બહુજ ગઈ થોડી રહી. બાકી થોડો સમય આ વિનાશ માં છે એટલે આ જૂની દુનિયાની કોઈ આશ નહીં રાખો. ફક્ત બાપ ને યાદ કરતાં રહો. યાદ થી બાળકો એ સતોપ્રધાન બનવાનું છે. આ દુનિયામાં મનુષ્ય જે આશ રાખે છે તે કાંઈ પણ નહીં રાખો. આશ ફક્ત રાખવાની છે એક શિવબાબા થી આપણે પોતાનાં સ્વર્ગ નો વારસો લઈએ. કોઈને પણ ક્યારેય દુઃખ નથી આપવાનું. એક-બીજા નાં ઉપર કામ કટારી ચલાવવી-આ સૌથી મોટું દુઃખ છે એટલે સંન્યાસી લોકો સ્ત્રી થી અલગ થઈ જાય છે. કહે છે આમણે છોડી દીધું છે. આ સમયે રાવણ રાજ્ય માં બધાં પતિત, પાપ આત્માઓ છે.

હમણાં સમય બહુજ ઓછો છે, તમે જો બાપ ની શ્રીમત પર નહીં ચાલશો તો શ્રેષ્ઠ નહિં બનશો. બાળકોએ ઊંચે થી ઊંચુ બનવાનું છે એટલે ૫ વિકારો નું દાન આપવાનું છે તો આ ગ્રહણ છૂટી જશે. બધાનાં ઉપર ગ્રહચારી છે, બિલકુલ જ કાળા બની ગયાં છે. બાપ કહે છે- જો મારાથી વારસો લેવો છે તો પાવન બનો. દ્વાપર થી લઈને તમે પતિત બનતાં-બનતાં સતોપ્રધાન થી તમોપ્રધાન બની ગયાં છો, ત્યારે તો ગાઓ છો પતિત-પાવન આવો, આવીને અમને પાવન બનાવો. તો બાપ ફરમાન કરે છે-બાળકો હવે પતિત નહીં બનો, કામ મહાશત્રુ ને જીતો, એનાથી જ તમે આદિ-મધ્ય-અંત દુઃખ ને પામ્યાં છો. બાપ કહે છે-તમે સ્વર્ગમાં બિલકુલ પવિત્ર હતાં. હમણાં રાવણ ની મત પર તમે પતિત બન્યાં છો, ત્યારે તો દેવતાઓનાં આગળ જઈને એમની મહિમા ગાઓ છો કે આપ સર્વગુણ સંપન્ન, સંપૂર્ણ નિર્વિકારી અને અમે વિકારી છીએ. નિર્વિકારી હોવાથી સુખ જ સુખ છે. બાપ કહે છે-હવે હું આવ્યો છું, આપ બાળકોને નિર્વિકારી બનાવવાં. હમણાં આપ બાળકોએ બધી ઈચ્છાઓ છોડવાની છે. પોતાનો ધંધોધોરી વગેરે ભલે કરો. અને એક-બીજા ને જ્ઞાન અમૃત પીવડાવો. ગવાય પણ છે-અમૃત છોડી વિષ કેમ ખાઈએ. બાપ કહે છે કોઈ પણ કામના નહીં રાખો. આપણે યાદની યાત્રા થી પૂરા સતોપ્રધાન બની જઈશું. ૬૩ જન્મ જે પાપ કર્યાં છે, તે યાદ થી જ ખલાશ થશે. હવે નિર્વિકારી બનવાનું છે. ભલે માયા નાં તોફાન આવે

પરંતુ પતિત નથી બનવાનું. મનુષ્ય થી દેવતા બનવાનું છે. તમે જ સતોપ્રધાન પૂજ્ય દેવતા હતાં પછી તમે જ પૂજ્ય થી પૂજારી બનો છો. આપણે નિરોગી હતાં પછી રોગી બનીએ છીએ હવે ફરીથી નિરોગી બની રહ્યાં છીએ. જ્યારે નિરોગી હતાં તો આયુ મોટી હતી. હમણાં તો જુઓ બેઠા-બેઠા મનુષ્ય મરી જાય છે. તો કોઈ પણ આશ નથી રાખવાની. આ બધી છી-છી આશાઓ છે. કાંટા થી ફૂલ બનવા માટે તો એક જ ફર્સ્ટ ક્લાસ આશ છે-બાપ કહે છે મને યાદ કરો તો પુણ્ય આત્મા બની જશો. આ સમયે બધાનાં ઉપર રાહુ નું ગ્રહણ છે. આખા ભારત પર રાહુનું ગ્રહણ છે. પછી જોઈએ-બ્રહ્મસ્પતિ ની દશા. તમે જાણો છો હવે આપણા ઉપર બ્રહ્મસ્પતિ ની દશા બેઠી છે. ભારત સ્વર્ગ હતું ને. સતયુગ માં તમારા ઉપર બ્રહ્મસ્પતિ ની દશા હતી. આ સમયે છે રાહુ ની દશા. હવે ફરી બેહદનાં બાપ થી બ્રહ્મસ્પતિ ની દશા મળે છે. બ્રહ્મસ્પતિ ની દશા માં ૨૧ જન્મો નું સુખ રહે છે. ત્રેતા માં છે શુકની દશા. જેટલું જે યાદ કરશે, બહુજ યાદ કરશે તો બ્રહ્મસ્પતિની દશા થશે. આ પણ સમજાવી દીધું છે હવે બધાએ પાછું ઘરે જવાનું છે એટલે બાપ ને યાદ કરતાં રહો તો વિકર્મ વિનાશ થાય અને તમે ઉડવા લાયક બનો. માયાએ તમારી પાંખો કાપી નાખી છે. હમણાં તમને મળે છે ઈશ્વરીય મત, જેનાથી તમે સદા સુખી બનો છો. ઈશ્વરીય મત પર તમે સ્વર્ગ નાં માલિક બનો છો. વિશ્વની બાદશાહી લઈ રહ્યાં છો. ઈશ્વરીય મત મળે છે કે બાપ ને યાદ કરો તો અંત મતિ સો ગતિ થઈ જશે. યાદ થી જ વિકર્મ વિનાશ થઈ જશે, પવિત્ર બની જશો. પવિત્ર આત્મા જ સ્વર્ગનાં લાયક બનશે. ત્યાં તમારું શરીર પણ નિરોગી હશે, આયુ પણ મોટી હશે. ધન પણ ખુબ હશે. ત્યાં ક્યારેય ધર્મનો બાળક નથી બનાવતાં. બાપ કહે છે-આયુષ્યવાન ભવ, સંપત્તિવાન ભવ. પુત્ર પણ એક જરૂર હશે. આ સમયે બાપ બધાને ધર્મ નાં બાળક બનાવે છે. તો પછી સતયુગ માં કોઈ ધર્મ નો બાળક હોતો નથી. એક બાળક એક બાળકી છે યોગબળ થી. પૂછે છે ત્યાં બાળકો કેવી રીતે જન્મશે, ત્યાં છે જ યોગબળ. ડ્રામા માં નોંધ છે. સતયુગ માં બધાં યોગી છે. કૃષ્ણ ને યોગેશ્વર કહેવાય છે. એવું નથી કે કૃષ્ણ યોગ માં રહે છે. તે તો પૂરા પવિત્ર યોગી છે. ઈશ્વરે બધાને યોગેશ્વર બનાવ્યાં છે તો ભવિષ્ય માં યોગી રહે છે. બાપે યોગી બનાવ્યાં છે. યોગીઓની આયુ લાંબી હોય છે. ભોગી ની આયુ ઓછી હોય છે. ઈશ્વરે બાળકો ને પવિત્ર બનાવી યોગ શીખવાડીને દેવતા બનાવ્યાં છે, એમને કહેવાય છે યોગી. યોગી અથવા ઋષિ પવિત્ર હોય છે. તમને સમજાવ્યું છે-તમે છો રાજઋષિ. રાજ્યોગ શીખી રહ્યાં છો, રાજાઈ પદ પામવા માટે. આ સમયે બાપ ને યાદ કરવાનાં છે, અહીંયા કોઈ ઉલટી આશ નથી રાખવાની કે બાળકો જન્મે. તો પણ વિકાર માં જવું પડે ને, કામ કટારી ચલાવવી પડે. દેહ-અભિમાની કામ કટારી ચલાવે છે. દેહી-અભિમાની કામ કટારી નથી ચલાવતાં. બાપ સમજાવે છે પવિત્ર બનો. આત્માઓ થી વાત કરે છે, હવે આ કામ કટારી નહીં ચલાવો. પવિત્ર બનો તો તમારા બધાં દુઃખ દૂર થઈ જશે. તમને સ્વર્ગ નાં માલિક બનાવે છે. બાપ કેટલું સુખ આપે છે. બાપ થી તો પૂરો વારસો લેવો જોઈએ.

બાપ તો ગરીબ નિવાઝ છે. ગવાય પણ છે સુદામાએ બે ચપટી ચોખા આપ્યાં તો મહેલ મળી ગયાં. બાબા ૨૧ જન્મો માટે વારસો આપી દે છે. આ પણ સમજો છો-હવે બધાએ પાછા જવાનું છે. શિવબાબાની સ્થાપના નાં કાર્યમાં જેટલી જે મદદ કરે. ઘર માં યુનિવર્સિટી કે હોસ્પિટલ ખોલો. બોર્ડ પર લખી દો, બહેનો અને ભાઈઓ, ૨૧ જન્મ માટે, સદા સ્વસ્થ અને સંપત્તિવાન બનવું છે તો આવીને સમજો. અમે એક સેકન્ડમાં સદા સ્વસ્થ સંપત્તિવાન બનવાનો રસ્તો બતાવીએ છે. તમે સર્જન છો ને. સર્જન બોર્ડ તો જરૂર લગાવે છે, નહીં તો મનુષ્યો ને કેવી રીતે ખબર પડે. તમે પણ પોતાનાં ઘરની બહાર માં બોર્ડ લગાવી દો. કોઈ પણ આવે એમને બે બાપનું રહસ્ય સમજાવો. હદનાં બાપ થી હદનો વારસો લેતાં આવ્યાં છો. બેહદ નાં બાપ કહે છે-મામેકમ્ યાદ કરો તો બેહદ નો વારસો મળશે. પ્રોજેક્ટર, પ્રદર્શની માં પહેલાં આ સમજાવો. આ પુરુષાર્થ થી તમે આ બનશો. હમણાં છે સંગમ. કળયુગ થી સતયુગ બનવાનું છે. તમે ભારતવાસી સતોપ્રધાન હતાં, હમણાં તમોપ્રધાન બન્યાં છો. હવે બાપ કહે છે-મને યાદ કરો તો તમે સ્વર્ગ નાં માલિક બનશો. અક્ષર જ બે છે. અલ્ફ ને યાદ કરો તો બે બાદશાહી તમારી. આ યાદ થી ખુશી માં રહેશો, આ છી-છી દુનિયામાં કોઈ પણ પ્રકાર ની આશ નહીં રાખો. અહીંયા તમે પુરુષાર્થ કરો છો - જીવતે જીવ મરવા માટે. તેઓ તો મરવાનાં પછી કહે છે સ્વર્ગવાસી થયાં. તમે બધાને કહો છો અમે સ્વર્ગવાસી બનવા માટે બાપને યાદ કરીએ છીએ. એનાથી બેહદ નું સુખ મળે છે. બાપ ને યાદ કરવાથી તમે ક્યારેય રડશો કે પીટશો નહી. તોફાન માયા નાં આવે છે, એનો વિચાર નહીં કરો. માયા નાં તોફાન તો આવશે. આ છે યુદ્ધ. સંકલ્પ-વિકલ્પ આવે છે, તો નકામો સમય જાય છે. તોફાન તો પસાર થઈ જશે, સદૈવ થોડી રહેશે. સવારે ઊઠીને બાપને યાદ કરવાનાં છે, બાપ થી વારસો લેવાનો છે. આ ધૂન અંદર લાગી રહે. બાપ બીજી કોઈ તકલીફ નથી આપતાં. ફક્ત બાપ ને યાદ કરવાનાં છે. બીજા બધાને ભૂલી જાઓ, આ બધાં મરેલાં છે. આપસ માં આ જ વાતો કરતાં રહો. બાબા હવે તો ફક્ત તમને જ યાદ કરીશું. તમારા થી સ્વર્ગ નો વારસો

લઈશું. સમય રાખી દો - અમે ૩-૪ વાગે જરૂર ઊઠીને બાપ ને યાદ કરીશું. ચક્ર પણ યાદ રાખવાનું છે. બાપે આપણને રચતા અને રચનાનું જ્ઞાન આપ્યું છે. આપણે આ મનુષ્ય સૃષ્ટિ ઝાડ ને જાણીએ છીએ. આપણે ૨૧ જન્મ કેવી રીતે લઈએ છીએ-આ બુદ્ધિ માં છે. હવે ફરી આપણે જઈએ છીએ, સ્વર્ગમાં ફરી થી આવીને પાર્ટ ભજવશું. આપણે આત્મા છીએ, આત્મા ને જ રાજ્ય મળે છે. બાપ ને યાદ કરવાથી વારસાનાં હકદાર બની જઈએ છીએ. આ રાજ્યોગ છે. બાપ ને યાદ કરીએ છીએ. બેહદ નાં બાપ દ્વારા અનેકવાર વિશ્વ નાં માલિક બનીએ છીએ, પછી નર્કવાસી બનીએ છીએ. હવે ફરી સ્વર્ગવાસી બનીએ છીએ-એક બાબાની યાદ થી. બાપની યાદ થી જ પાપ ભસ્મ થઈ જશે એટલે આને યોગ અગ્નિ કહેવાય છે. તમે બ્રાહ્મણ છો રાજઋષિ, ઋષિ હંમેશા પવિત્ર હોય છે, બાપ ને યાદ કરે અને રાજાઈ નો વારસો લે છે. હવે થોડી વિકાર માટે આશ રાખવાની છે. આ છી-છી આશ છે. હમણાં તો પારલૌકિક બાપ થી વારસો લેવાનો છે. બીમાર હોવાં છતાં પણ યાદ કરી શકો છો. બાપ ને પણ બાળકો પ્રિય હોય છે. બાબા ને કેટલાં બાળકો ને પત્ર વગેરે લખવાં પડે છે. શિવબાબા લખાવડાવે છે. તમે પણ પત્ર લખો છો-શિવબાબા કેયર ઓફ બ્રહ્મા. આપણે બધાં શિવબાબા નાં બાળકો ભાઈઓ છીએ. રુહાની બાપ આવીને આપણને પાવન બનાવે છે, એટલે કહેવાય છે-પતિત-પાવન. બધી આત્માઓ ને પાવન બનાવે છે. કોઈને પણ છોડતો નથી, પ્રકૃતિ પણ પાવન બને છે. તમે જાણો છો સતયુગ માં પ્રકૃતિ પણ પાવન હશે. હમણાં શરીર પણ પતિત છે ત્યારે તો ગંગા માં શરીર ધોવાં જાય છે, પરંતુ આત્મા તો પાવન થતી નથી. તે તો થશે - યોગ અગ્નિ થી. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. આ કળયુગી દુનિયામાં કોઈ પણ ઉલટી આશ નથી રાખવાની. સંપૂર્ણ સતોપ્રધાન બનવા માટે ઈશ્વરીય મત પર ચાલવાનું છે.
2. પાવન બની ને પાછું ઘરે જવાનું છે, આ જ એક આશ રાખવાની છે. અંત મતી સો ગતિ. માયા નાં તોફાનો માં સમય નથી ગુમાવવાનો.

વરદાન :- નિરંતર બાપ નાં સાથ ની અનુભૂતિ દ્વારા દર સેકન્ડ , દર સંકલ્પ માં સહયોગી બનવા વાળા સહજયોગી ભવ જેમ શરીર અને આત્મા નો જ્યાં સુધી પાર્ટ છે ત્યાં સુધી અલગ નથી થઈ શકતી, એમ બાપ ની યાદ બુદ્ધિ થી અલગ ન થાય, સદા બાપ નો સાથ હોય, બીજી કોઈ પણ સ્મૃતિ પોતાની તરફ આકર્ષિત ન કરે - આને જ સહજ અને સ્વતઃ યોગી કહેવાય છે. એવાં યોગી દરેક સેકન્ડે, દરેક સંકલ્પ, દરેક વચન, દરેક કર્મ માં સહયોગી હોય છે. સહયોગી અર્થાત્ જેનો એક સંકલ્પ પણ સહયોગનાં વગર ન હોય. એવાં યોગી અને સહયોગી શક્તિશાળી બની જાય છે.

સ્લોગન :- સમસ્યા સ્વરૂપ બનવાનાં બદલે, સમસ્યા ને મિટાવવા વાળા સમાધાન સ્વરૂપ બનો.

“ મીઠા બાળકો - તમને નશો હોવો જોઈએ કે અમારા બાબા આવ્યાં છે , અમને વિશ્વનાં માલિક બનાવવાં , અમે એમની સમ્મુખ બેઠા છીએ ”

પ્રશ્ન :- કર્મોની ગુહ્ય ગતિ ને જાણવાવાળા કયો પુરુષાર્થ અવશ્ય કરશે?

ઉત્તર :- યાદ માં રહેવાનો કારણ કે તેમને ખબર છે કે યાદ થી જ જૂનાં હિસાબ-કિતાબ ચૂકતું થવાનાં છે. તે જાણે છે કે આત્મા જો જૂનાં હિસાબ-કિતાબ, કર્મભોગ ચૂકતું નહીં કરશે તો તેને સજાઓ ખાવી પડશે અને પદ પણ ભ્રષ્ટ થઈ જશે. પુનર્જન્મ પણ એવો જ થશે.

ઓમ શાંતિ ! બાળકોને અપાર ખુશી નો પારો ચઢે છે જ્યારે જુઓ છો બાપદાદા સમ્મુખ આવેલાં છે અને આ પણ બાળકો જાણે છે કે ૫ હજાર વર્ષ બાદ ફરીથી શિવાબાબા બ્રહ્મા તન માં આવેલાં છે. શું કરવાં? બાળકોને આ નશો ચઢેલો છે. બધાં બાળકો જાણે છે કે સ્વર્ગનાં માલિક બનાવવાં બાપ આવેલાં છે. આપણને લાયક બનાવી રહ્યાં છે. આપણને તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બનાવવાની યુક્તિઓ વારંવાર બતાવી રહ્યાં છે. યુક્તિ છે ખૂબ સહજ. બિલકુલ સહજ યાદ બાળકોને શીખવાડે છે. અજ્ઞાનકાળ માં બાપ ને બાળક થાય છે તો સમજે છે અમારો વારિસ જન્મ્યો. તમે જાણો છો આ સમયે બાપ આવીને આપ બાળકોને એડોપ્ટ કરે છે. આમ તો તમે બધાં શિવબાબા નાં બાળકો છો. પરંતુ બાબા પોતાનાં કેવી રીતે બનાવે, જે આપણને સંભળાવી શકે અને આપણે એમને સાંભળી શકીએ. શિવબાબા આ બ્રહ્મા તન થી કહે છે હું તમારો બાપ છું. તમને સ્વર્ગનાં માલિક બનાવું છું. ફક્ત તમારી આત્મા જે પતિત છે તે ન મુક્તિ માં, ન જીવનમુક્તિધામ માં જઈ શકે છે. તમે બધાં એક બાપ નાં બાળકો છો. બધાએ બાપ ની મિલકત લેવાની છે. અસંખ્ય નાં અસંખ્ય બાળકો છે, વૃદ્ધિ થતી જાય છે. એડોપ્ટ કરતાં જાય છે. હેં આત્માઓ હવે તમે મારી સંતાન છો. પોતાને રુહ આત્મા સમજો, આપણને બાબા મળ્યાં છે, જેમને અડધોકલ્પ યાદ કરતા હતાં. આ ક્યારેય ભૂલો નહીં. અડધોકલ્પ આત્મા આ શરીર દ્વારા યાદ કરતી આવી છે - હેં પતિત-પાવન, હેં દુઃખહર્તા સુખકર્તા કારણ કે રાવણ રાજ્ય છે ને. ભલે જે હમણાં સમજે છે, અમે ખૂબ સુખી છીએ, અમને આટલાં પદમ છે, આટલી મિલો છે, કારખાનાઓ વગેરે છે, આ તો બધું અલ્પકાળ નાં માટે છે. અંતમાં તો ખૂબ ત્રાહિ-ત્રાહિ કરવા લાગી જશે. દુઃખનાં પહાડ પડશે. આટલી બધી મિલકત સેકન્ડ માં ખલાસ થઈ જશે. બાપ થી તમને સેકન્ડ માં વારસો મળે છે. કહે છે તમને સેકન્ડમાં સ્વર્ગની બાદશાહી આપું છું. આ જૂની દુનિયા ખતમ થઈ જશે. લડાઈઓ લાગશે, નેચરલ કૈલેમિટીજ (કુદરતી આપદાઓ) આવશે. સફાઈ તો જોઈએ ને. તમારી આત્મા પણ હમણાં પવિત્ર બની રહી છે. બાપદાદા બંને સમજી શકે છે, બાળકો કેટલી મહેનત કરે છે. બાપ થી વારસો પામવાની મહેનત બિલકુલ થોડી આપે છે. પોતાને આત્મા સમજી બાપ ને યાદ કરો. એ રુહાની બાપ છે નિરાકાર, આપણે આત્માઓ એમને બોલાવીએ છીએ ને. બાપ કહે છે તમારી આત્મા જે પતિત છે તે પાવન કેવી રીતે બને. પતિત-પાવન તો એક બાપ છે ને. પાણી ની નદી પતિત-પાવની છે તો ઝટ થી જઈ ગોતા ખાઈ ચાલ્યાં આવવું જોઈએ. ગંગાસ્નાન ઘણાં કરે છે છતાં પણ પતિત કેમ? રાત-દિવસ આ જ ધૂન લગાવતા રહે છે - પતિત-પાવન સીતારામ અર્થાત્ બધી જે ભક્તિઓ છે અથવા સીતાઓ છે, બધાનાં રક્ષક એક રામ પરમપિતા પરમાત્મા છે. પતિત-પાવન પતિઓનાં પતિ એ જ છે. એ જ્યારે આવે ત્યારે આવીને પાવન બનાવે. તો હવે બાપ કહે છે મારી શ્રીમત પર તમારે ચાલવાનું છે બીજા કોઈની મત પર ન ચાલો. તેઓ તો સમજે છે ભક્તિ થી ભગવાન મળશે, જ્યારે કે ભક્તિ થી ભગવાન મળશે તો એવું કેમ કહે કે ભક્તોની રક્ષા કરવા આવશે. ભક્તો પર કઈ આપદાઓ પડી છે જે રક્ષા કરશે? રક્ષા ત્યારે કરાય છે જ્યારે કંઈક આપદા આવે છે. બાપ કહે છે તમે કેટલાં દુર્ગતિ ને પામ્યાં છો. આ છે રૌરવ નર્ક, બધાં દુઃખી રોગી છે. ઘર-ઘર માં જુઓ શું લાગેલું છે. દુઃખ જ દુઃખ, એટલે પોકારે છે બાબા અમારા દુઃખ હરો, સુખ આપો. ભારતમાં જ સદા સુખ હતું, હવે દુઃખ છે. ભારત ની વાત છે બીજા ખંડ તો છે જ અલગ. તે તો આવે જ પાછળ થી છે. કોઈ ૬૦ જન્મ, કોઈ એનાથી પણ ઓછાં જન્મ લે છે. ૮૪ જન્મ દેવતા ધર્મ વાળા લે છે. તો આ હિસાબ થી અડધાકલ્પ નાં પછી જે આવશે એમને ૮૪ થી અડધા જન્મ લેવાં પડશે. એવું નથી કે બધાં ૮૪ નું ચક્ર ખાય છે. મનુષ્યને તો જે આવે છે તે બોલી દે છે. હવે આપ બાળકો બાપ દ્વારા અવિનાશી જ્ઞાન રત્નોની ઝોલી ભરી રહ્યાં છો. રત્ન તો ખૂબ વેલ્યુબલ (કિંમતી) છે.

બાપ સમજાવે પણ ખૂબ સહજ છે. બાપ કહે છે તમે બોલાવતા આવ્યાં છો હૈં પતિત-પાવન આવીને અમને પાવન બનાવો તો બાપ આવ્યાં છે. હવે તમે સમજો છો અમે પાવન બનશું તો સ્વર્ગ નાં માલિક બનીશું. શિવબાબા આપણે ને પથ્થરબુદ્ધિ થી પારસબુદ્ધિ, પથ્થરનાથ થી પારસનાથ બનાવવા આવ્યાં છે. ભક્તિમાર્ગનાં ચિત્ર બધાં પથ્થરો નાં બનેલાં છે. પથ્થરો થી માથા મારે છે. બાપ કહે છે - તમે ભલે કેટલી પણ મહેનત કરો, ફાયદો કાંઈ નથી થવાનો. પહેલાં તો તમે બલિ ચઢતા હતાં. છતાં પણ શું ફાયદો થયો? કરીને દેવી નો દીદાર થશે પછી જેવાં કે તેવાં. પતિત-પાવન બાપ આવે છે-એકવાર સંગમ પર. સતયુગ માં તો ભક્તિમાર્ગ ની વાતો હોતી જ નથી. બાપ તો કહેતાં નથી કે ગળું કાપો. આ કરો. ભક્તિમાર્ગ અનેક પ્રકાર થી શું-શું કરે છે. પહેલાં દેવીઓ પર મનુષ્યની બલિ ચઢાવતા હતાં. બાપ કહે છે તમે સુધરેલા હતાં તો દેવતા હતાં. હવે કેટલાં પથ્થરબુદ્ધિ બની ગયાં છો. તમને સ્વર્ગની બાદશાહી આપી હતી. કેટલાં સોના, હીરા-ઝવેરાત નાં મહેલ હતાં, અથાહ ધન હતું. તે શું કર્યું? હવે તમે કેટલાં દુઃખી થઈ ગયાં છો. તમે અસલ દેવી-દેવતા ધર્મનાં હતાં ને. હવે ફક્ત તમે રજો તમો માં આવ્યાં છો. તમે તો દેવતા ધર્મનાં હતાં પછી પોતાને હિંદુ કેમ કહેવડાવો છો? બીજા બધાં ધર્મ વાળા પોતાનાં ધર્મને જ માને છે. ધર્મ તો એક જ હોય છે ને. મુસલમાનો નો મુસ્લિમ ધર્મ, ક્રિશ્ચન નો ક્રિશ્ચન ધર્મ જ ચાલ્યો આવે છે. તમને શું થયું? તમે ખૂબ સુખી, પવિત્ર, સંપૂર્ણ નિર્વિકારી હતાં. હવે કેટલાં વિકારી બની ગયાં છો. કોઈને ખબર જ નથી - બરાબર આપણે સંપૂર્ણ નિર્વિકારી હતાં પછી સંપૂર્ણ વિકારી કેવી રીતે બન્યાં? ૮૪ જન્મ લેતાં સતો થી તમો બન્યાં, હવે બિલકુલ જ તમોપ્રધાન પતિત છીએ. સતયુગ થી કળયુગ જરૂર આવવાનો છે. બધાં ધર્મો ને સતો-રજો-તમો માં આવવાનું જ છે. વૃદ્ધિ થવાની છે. તમે પણ ઝાડ માં છો ને. ઝાડ માં જુઓ - અંતમાં બ્રહ્મા ઉભાં છે, ઝાડની ઉપર ચોટી માં બ્રહ્મા જ ૮૪ જન્મ લઈ જઈ અંત માં ઉભાં છે. તમે પણ જે નીચે બ્રાહ્મણ બેઠા છો તે જ ફરી અંત માં પતિત શૂદ્ર બન્યાં છો. પછી નીચે રાજયોગ શીખી રહ્યાં છો. તમે પણ શૂદ્ર હતાં, હવે બ્રાહ્મણ બન્યાં છો. આ મોટી સમજવાની વાતો છે. હમણાં ઝાડમાં ખૂબ સારી સમજણ છે. હમણાં તમે રાજયોગ ની તપસ્યા કરી રહ્યાં છો, તમારું જ યાદગાર ઉભું છે. આ ચૈતન્ય દેલવાડા મંદિર, તે જડ. સતયુગ માં આ નહોતું. આ સમયે તમે પોતાનું યાદગાર જુઓ છો. તમે પ્રેક્ટિકલ માં સાચાં-સાચાં દેલવાડા મંદિર માં ચૈતન્ય માં બેઠા છો. સ્વર્ગની સ્થાપના થઈ રહી છે. પછી સ્વર્ગ માં આવશો તો આ મંદિર વગેરે કંઈ હશે નહીં. આમાં બાબા અને આપણે બાળકો બેઠા છીએ. હૂબહૂ આ તમારું મંદિર છે. નામ જ રાખ્યું છે મધુબન, ચૈતન્ય દેલવાડા મંદિર. પછી જ્યારે ભક્તિ માર્ગ શરૂ થશે તો પછી આ મંદિર બનાવશે. બાપે તમને ખૂબ ધનવાન બનાવ્યાં હતાં તો તમે જ પછી એમનું મંદિર બનાવો છો. શિવનું મંદિર કોઈ એક નથી બનાવતું, બધાં બનાવે છે, યથા યોગ્ય યથા શક્તિ.

તમે જાણો છો આપણે પૂજ્ય હતાં પછી દ્વાપરમાં પુજારી બન્યાં છીએ. શિવબાબા જે એટલાં સાહુકાર બનાવે છે, ભક્તિ માં પછી તમે જ એમનાં મંદિર બનાવશો. આ વાતો ને હમણાં તમે જ જાણો છો. તો હવે પુરુષાર્થ કરી ફરી રાજાઓનાં રાજા બનવું જોઈએ. સતયુગ માં કહેવાય છે મહારાજાઓ. ત્રેતામાં કહેવાય છે રાજા. પછી દુનિયા પતિત બને છે તો મહારાજાઓ પણ પતિત, રાજાઓ પણ પતિત થાય છે. તે નિર્વિકારી, મહારાજાઓનું મંદિર બનાવી પૂજે છે. પહેલાં-પહેલાં શિવ નું મંદિર બનાવે છે પછી દેવતાઓનું બનાવે, પોતે જ મંદિર બનાવી પૂજે છે, ૮૪ જન્મ તો ભોગવે છે ને. અડધોકલ્પ તમે પૂજ્ય પછી અડધોકલ્પ પુજારી બનો છો. મનુષ્ય પછી સમજે છે ભગવાન પોતેજ પૂજ્ય પોતેજ પુજારી છે. બધું સ્વયં જ આપે છે, સ્વયં જ છીનવી લે છે. સારું જ્યારે કે એમણે આપ્યું અને લીધું પછી તમને કેમ ચિંતા થાય છે. તમે તો ટ્રસ્ટી થઈ ગયાં. પછી રડવાની શું દરકાર છે! બાપ બેસી આત્માઓને સમજાવે છે. હવે તમે આત્મ-અભિમાની બનો છો, નંબરવાર. કોઈ તો બિલકુલ બાપ ને યાદ કરતાં જ નથી. દેહી-અભિમાની રહેતાં જ નથી. અહીંયા કેટલું સમજવાય છે - અરે તમે આત્મા છો, પરમાત્મા તમને ભણાવે છે. આત્મા માં જ સંસ્કાર રહે છે. આત્મા જ બેરિસ્ટર વગેરે બને છે, આત્મા મેજિસ્ટ્રેટ બને છે. કાલે શું બનશો? જો આત્મા બાપ ને સારી રીતે યાદ કરતી રહેશે તો પછી અમરલોક માં જઈને જન્મ લેશે. મૃત્યુલોક માં ફરી બીજો જન્મ નહીં લેશે. જો કંઈ હિસાબ-કિતાબ રહેલો હશે તો સજા ખાવી પડશે. કર્મભોગ, ભોગવી ચૂકતું કરવું પડશે પછી પદ ઉંચ નહીં મળશે. આ કર્મોની ગુહ્ય ગતિ બાપ બાળકોને જ બેસી સમજાવે છે. આ પણ બાળકો જાણે છે - સતયુગ છે સતોપ્રધાન. દરેક વસ્તુ ત્યાં સતોપ્રધાન હોય છે. કહે છે કૃષ્ણ ગાયો સંભાળતા હતાં. રાજાઓ ગાયો સંભાળે છે શું? એવી વાતો તો થઈ ન શકે. આ દેખાડે છે - સતયુગમાં ગાયો પણ ખુબ ફર્સ્ટક્લાસ હોય છે, તેમને કામધેનુ કહેવાય છે. જગતઅંબા સરસ્વતી પણ કામધેનુ છે. ૨૧ જન્મનાં માટે બધાની મનોકામનાઓ પૂરી કરે છે. તમે પણ કામધેનુ છો. તે જ નામ પછી ગાયો પર રાખી દીધું છે, જે ખૂબ દૂધ આપે છે.

રાજાઓનાં ઘરમાં ખૂબ ફર્સ્ટક્લાસ ગાયો હોય છે. જ્યારે કે અહીંયા પણ રાજાઓ ની પાસે એવી સારી-સારી છે તો સ્વર્ગમાં કેવી સુંદર હશે! ત્યાં કોઈ વાસ (દુર્ગંધ) વગેરે બિલકુલ નથી હોતી.

હવે બાપ બાળકોને કહે છે હું આવ્યો છું તમને ગુલ-ગુલ બનાવીને સાથે લઈ જઈશ. મને બોલાવો જ છો હેં પતિત-પાવન આવો. પતિત દુનિયા, પતિત શરીર માં આવો. આ છે પતિત, તે છે પાવન ફરિશ્તા. તફાવત દેખાડે છે. તમે પણ પતિત થી એવાં પાવન ફરિશ્તા બનશો. સતયુગી દેવતાઓ ને ડીટી (દેવી) કહેવાય છે. સૂક્ષ્મવતન વાસી છે ફરિશ્તા. હવે તમે ફરિશ્તા પવિત્ર બનો છો. બાપ કેટલી સહજ શિક્ષા આપે છે. અહિયાં જ્યારે આવો છો તો કોઈ પણ બહારવાળા મિત્ર સંબંધી, ઘરઘાટ, ધંધાધોરી વગેરે યાદ નથી કરવાનાં. બાપની સમ્મુખ આવ્યાં છો ને. અહીંયા આવ્યાં જ છો - યોગ ની કમાણી કરવાં તો આમાં લાગી જવું જોઈએ. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. સજાઓ થી મુક્ત થવાનાં માટે જૂના બધાં હિસાબ-કિતાબ યોગબળ થી ચૂકતું કરવાનાં છે. ટ્રસ્ટી થઈને બધું સંભાળવાનું છે. કોઈ પણ વાત ની ચિંતા નથી કરવાની. આત્મા-અભિમાની બનવાનું છે.
2. આ કમાણી નો સમય છે, આમાં ઘરઘાટ, ધંધાધોરી વગેરે યાદ નથી કરવાનાં. ફરિશ્તા બનવા માટે એક બાપ ની યાદ માં રહેવાનો પૂરો પુરુષાર્થ કરવાનો છે.

વરદાન :- પોતાની શાંત સ્વરૂપ સ્ટેજ દ્વારા શાંતિ ની કિરણો ફેલાવવા વાળા માસ્ટર શાંતિ સાગર ભવ વર્તમાન સમયે વિશ્વની અધિકાંશ આત્માઓને સૌથી વધારે આવશ્યકતા છે - સાચી શાંતિ ની. અશાંતિ નાં અનેક કારણ દિવસ-પ્રતિદિવસ વધી રહ્યાં છે અને વધતાં જશે. જો સ્વયં અશાંત નહીં પણ હોય તો બીજાઓનું અશાંતિનું વાયુમંડળ, વાતાવરણ શાંત અવસ્થા માં બેસવા નહીં દેશે. અશાંતિ નાં તનાવ નો અનુભવ વધશે. એવાં સમય પર આપ માસ્ટર શાંતિનાં સાગર બાળકો અશાંતિ નાં સંકલ્પો ને મર્જ કરી વિશેષ શાંતિનાં વાયબ્રેશન ફેલાવો.

સ્લોગન :- બાપ નાં સર્વ ગુણો નો અનુભવ કરવા માટે સદા જ્ઞાન સૂર્ય ની સમ્મુખ રહો.